

2211
351

195 ورق
176

وبالله التوفيق والعون مقدمة اول در علم رمل و موضوع و محمول آن
مقدمه ثانیه در بیان رمل زدن و قرعه ساختن مقاله اولی در علمی مستعمل
بر چهار باب باب اول در ترکیبات مستعمل بر هفت فصل فصل اول
در تشکیل بیوت فصل دوم در ترکیب اربعه فصل چهارم در تشکیل بزوج
فصل پنجم در تشکیل عدد فصل ششم در تشکیل حروف باب دوم
در منوبات اشکال مستعمل سه فصل فصل اول در اشکال فصل دوم
در منوبات اشیا فصل سوم در بیان قوت و ضعف اشکال و خمس
بر عدد کردن و عدد نخ کشیدن باب سوم در منوبات بیوت مستعمل چهار فصل
فصل اول در منوبات بیوت فصل دوم در بیان اوتاد فصل سوم در بیان
ماضی و مستقبل فصل چهارم در سیر رمل باب چهارم در اصول احکام مستعمل
شش فصل فصل اول در اصول احکام و بیان اختلاف مذاهب فصل دوم
در انقلابات فصل سوم در احکام نقطه فصل چهارم در احکام مفردات
اشکال پنجها فصل پنجم در بیان غایب اشکال و حکم کل و بیان احکام علیه
اشکال فصل ششم در بیان احکام مستعملات مستعمل بر شانزده فوج مقاله
ثانی در عمل مستعمل سبع باب اول در غایب ماب دوم در احکام دوازده خانه
مستعمل دوازده فصل فصل اول در احکام خانه اول فصل دوم در احکام خانه دوم
فصل سوم در احکام خانه سیم فصل چهارم در احکام خانه چهارم فصل پنجم

بسم الله الرحمن الرحيم يا خير

محمد بن جابت و سپاس نه نهایت مر خالق را که چار رکن عالم به چهار عنصر تر ^{شبه}
ه و هر فردی را با اشکال متنوعه و صور مختلفه از هر ده بطون بر تخته ظهور آورده
د نامحدود و مکرر و دیر که نقطه دایره نبوت است و مرکز محیط رسالت
محمد رسول الله صلی الله علیه و علی اله و اصحابه و سلم اما بعد بس ^{عباد} میگوید
فقیر محمد تقی بنی که این رساله است در بیان علم ربی مسمی بمرآت الاسرار
که بحجت خلاصه خاندان اقبال و نتیجه شکل بیت المقصود و دودمان احلال
نواب مرزا علی محمد خاں دام اقباله در حینکه اشتغال در س این علم باین
فقره شتند اتفاق تالیف افتاد و مستمل بر دو مقدمه و دو مقاله و خاتمه در
نادران جا است که خطا و ابدال عطا در پوشند و با صلاح مش کوشند

منسوب به آب و جهت طریق چهار نقطه بود داشت که بمنزله روح است از انحاء
کردند بدین صورت :: هشت شد یعنی چهار روح که بمنزله جسم است و شکل
بیرون آمد و از آنکه این علم برای انکشاف احوال عالم است که چهار جهت
دارد هر نقطه را بجهة منسوب کردند یعنی آتش به شرق و باد شمال و آب مغرب
و خاک بجنوب و چهار نقطه را در چهار رکن عالم ضرب کردند شش تنزیه شد پس تنزیه
شکل و شش تنزیه خانه بیرون آمد چهار آتش چهار باد و چهار آب و چهار
خاک و طریق آب الاشکال است و جماعت ام الاشکال بدان دلیل
که اول همه است و از بیرون آمده و باقی اشکال ازین دوه آوردن
مرتبه عنصر یکی بر دیگری بدر آوردند بدین نمط که چون عنصر و آتش را بر
بردند و روح آتش را بر آوردند این دو شکل شد و چون عمل
یاد کردند این دو شکل شد و از عمل آب این دو شکل شد و از عمل
خاک این دو شکل شد و از عمل خاک این دو شکل شد و این هشت
اشکال چهار عناصر است یعنی :: و چهار سببی است یعنی ::
بعده دود و مرتبه را عمل کردند بدین نمط :: و اینها
شد این اند و بدانکه رباعی یعنی :: و خماسی ضد سببی
است و سداسی ضد اند و بدانکه شکلی که فرد بالایی سبب روح دارد از احوال
کوین بدین صورت :: و هر شکلی که آتش و آب اولی است یعنی روح و باد و خاک

در احکام خانه پنجم فصل ششم احکام خانه هفتم فصل هشتم در احکام
خانه نهم فصل نهم در احکام خانه دهم فصل یازدهم در احکام خانه یازدهم
فصل دوازدهم در احکام خانه دوازدهم باب سیم در بیان خیابان و استخراج
اسامی و تعیین مدت در دو فصل اول در حق فصل دوم در استخراج اسامی
فصل سیم در بیان تعیین عدد و فصل چهارم در بیان تعیین روز و باب
پنجم در احکام اشکال و باب ششم در بیان قاعده جلیله عالمه در سایل
متفرقات مقدمه و در باید دانست که عمل رمل عبارت است از معرفت خبری
که بدان استکشاف حالات مختصه توان کرد با استدلال دایره اشکال شانزده گانه
دیوت دوازده گانه از روی وضع و موضع علم رمل نقطه است و محمول آن اشکال
و دیوت و علم رمل را عمل نمونیز گویند جهت آنکه عدد و نمونیز با هم موافق عدد
نفا و رمل بود و شش است و ایضا نمونیز بر بان یونانی رمل را گویند و رمل عبارت
از رنگ است و چون بر دل این علم بر رنگ بوده سیمبر رمل گشت و در این علم
مر چهار نقطه طریق است که بر آدم علیه السلام و گویند برد انبال عالی ضیا نازل
گشته بر منی صورت پس بر نقطه را عنصری نسبت کردند آنش که در خفقت عناصر
است نقطه اول با و دادند و خاک که اقل آنهاست نقطه چهارم با و دادند
و چون با و نسبت آتش نقالف دارد و نسبت آب خفقت و آب نسبت خاک
خفیف است و نسبت با و ثقیل تا چار نقطه دوم منسوب به با و کردند و نقطه سیم

باشد آن باب بسته بود یعنی در آن اشکال آن صفت معدوم باشد و اگر فرد است
 آن باب کشاده است یعنی آن صفت موجود باشد و خاصیت زوج و فرد چون
 بر هم گیرند است که از ا طولی شکل خوانند و این دلیل است بر ظاهر چهار و صاف
 او پنج است که مذکور شد یعنی رباعی و خماسی و سباعی و ثمانی و قابضه این در احکام^{النت}
 که چون رباعی ثمانی صد آید اگر گننی بجای دیگری نشیند انکار حاصل نشود و همین حکم
 است اگر سباعی بجای خماسی نشیند یا خماسی بجای سباعی از آنکه با خود
 ضد اند و سداسی راضیت و چون فرد بجای زوج است و زوج بجای ششم
 پس قوت رباعی مستتر از خماسی است و قوت خماسی نیز از سداسی و سباعی
 از سباعی و ثمانی است اما نسبت مراتب است که چون تار و مرتبه
 اول است نقطه تار یا را بکی گیرند و چون باد در مرتبه دوم است نقطه باد می
 دو گیرند و آب که در مرتبه سوم است نقطه آبی را سه و خاک که در مرتبه چهارم
 است نقطه خاکی را چهار گیرند و تسکین عنصر صغری یعنی ابد از پنج است
 و خاصیت عدد مراتب است که از عرض شکل خوانند اما نسبت او را آن عناصر
 است که چون آتش حقیف تر از همه است او را یکی گیرند و چون باد از او ثقیل تر است
 او را دو گیرند و چون آب از او ثقیل تر است او را ضعیف تر از همه گیرند یعنی چهار و چون
 خاک از آب هم ثقیل تر است او را ضعیف آب گیرند یعنی شش و تسکین عنصر
 گیری یعنی ابد از پنج است و خاصیت او را آن است که از اعظمی شکل

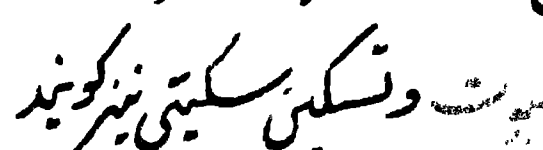
او کساده یعنی فردا آنرا قبضه الداخل گویند و آن اینست $\frac{1}{2}$ و عکس آنرا قبضه
الخارج و صورتش اینست $\frac{1}{2}$ و آنکه هیچ فردی ندارد آنرا جماعت گویند که اینست
 $\frac{1}{2}$ و هر چه صرف مرتبه آب اولی است فروح بدین صورت $\frac{1}{2}$ و آنکه مرتبه باد
و آب او هر دو بسته است عطف بدین صورت $\frac{1}{2}$ مقلوب لیمان را انکس و آن
اینست $\frac{1}{2}$ و آنکه فقط نقطه باد دارد حمزه و آن اینست $\frac{1}{2}$ و مقلوب آنرا
بیاض و آن اینست $\frac{1}{2}$ و عکس آن $\frac{1}{2}$ و عکس ان نضرة الداخل و آن اینست $\frac{1}{2}$
و آنکه صرف مرتبه خاک اولی است عنبه الخارج است بدین صورت $\frac{1}{2}$ و مقلوب
فروح را نفی المحک گویند و آن اینست $\frac{1}{2}$ و آنرا که باد و آب او نقطه فردا و آتش
و آتش و خاک او زوج اجتماع گویند که اینست $\frac{1}{2}$ و آنکه هیچ زوجی ندارد مسیه
بطریق است و صورتش اینست $\frac{1}{2}$ و این اسمها بلفظ تازی است و ماورای
این نامهای دیگر نیز دارند چنانچه بیشتر مذکور خواهد شد و چون دانستید که درین
علم بحث از نقطه می کنند و هر نقطه مقابل عنصری است اکنون بدانکه چنانکه
در آفرینش عناصر را خلصیت اوزان را نیز خاصیت است و نقطه را هم دو اعتبار است
یکی ظاهر و دیگر باطن و اعتبار ظاهر نیز دو قسمت یکی فرد و دوم زوج و اعتبار
باطن هم دو قسمت یکی را نسبت مراتب خوانند و دیگر را نسبت اوزان اما خاصیت
زوج در ظاهر آنست که به بند دو خاصیت فرد آنست که یکشاید و نتیجه این در حکام
آنست که آتش نظر است و باد لطف و آب اتصال و خاک منع پس در هر مرتبه شش

۰۰۸۸۸۸۸۸	۰۰۸۸۸۸۸۸	بسیار نزد سطر نقطه زندند بی صورت
۰۰۸۸۸۸۸۸	۰۰۸۸۸۸۸۸	و گفته اند که اگر بر یک نقطه زند بهتر باشد
۰۰۸۸۸۸۸۸	۰۰۸۸۸۸۸۸	بعده از ادد و د و طرح کند و از یک نقطه
۰۰۸۸۸۸۸۸	۰۰۸۸۸۸۸۸	فرو حساب کند و از دو نقطه زوج

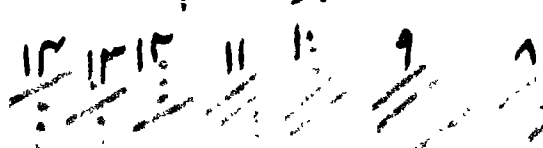
چنانکه در سطر مذکور از چهار سطر اول حاصل شد و از چهار سطر دوم و از چهار سطر سوم و از چهار سطر چهارم و این چهار شکل را بر گوشه تخت بنهند و این را امهات گویند بعده از مراتب آتش امهات شکلی سازد و از مراتب باد امهات شکلی و از مراتب آب امهات شکلی تا چهار شکل حاصل کرد و این را نبات گویند و در پیروی امهات بنهند و در میان خط برای تمیز باشد پس شکل نهم از ضرب اول و دوم بر آرد و شکل دهم از ضرب سوم و چهارم و شکل یازدهم از ضرب پنجم و ششم و شکل دوازدهم از ضرب هفتم و هشتم و این چهار را متولدات گویند بعده شکل سیزدهم از نهم و دهم بیرون آرد و چهاردهم از یازدهم و دوازدهم بدر آرد و پانزدهم از سیزدهم و چهاردهم و شکل شانزدهم از پانزدهم و اول ضرب سموده بدر آرد و این چهار را زادات گویند که هر یک کوه آید بر خانه های دوازده خانه و ذکر این بجای خواهد آمد و طریق ضرب آنست که مرنبه آتش و شکل بگیرند و از دو فرد زوجی حساب کنند و از دو زوج هم زوج و فرد فردی

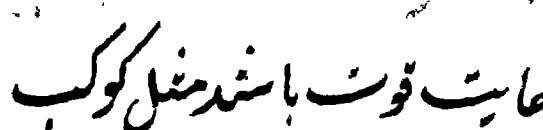
طول گیرند عددی باشند خطی و چون عدد مرتبه بان اضافه کنیم سطحی حاصل آید پس
طول باشد با عرضی و چون عدد وزن را بان اضافه کنیم عمق نیز حاصل آید و الله عالم
بغیبه و ما لا یحیط به فی سائر اشیاء و ما لا یحیط به فی سائر اشیاء و ما لا یحیط به فی سائر اشیاء
رمال و سایل هر دو با طهارت باشند و هیچ سخن نگویند و از حق تعالی امیدوار
باشند که این اسرار بر ایشان مکتوف گردد و در مال سوره اخلاص و معوذتین
قرات کنند و این که دعا بخوانند و عند مفاتیح الغیب لا یعلمها
الا هو و یعلم ما فی البر و البحر و ما تسقط من و ساقطه الا یعلمها
و لا حسیته فی ظلمات الارض و لا یطیب و لا یانس الا فی کتاب
مبین اللهم انی استلک لکل اسم و عاک یا احد من خلقک
فا بھا اوقاعد اوسراکع او ساجد انی السموات و الارض
فی بر او بحر و بین منا و عرفات عند المقام و بینک الحرم
فی صلاح فی ظلمة اللیل و ضوع النہار و قسمعت ندایه
و کشف بلاعه ان نوائی فی هذه المخطوط ما فی الضمیر هذه
السایل بحول منک و قوة انک علی کل شیء قدیر بحواده و شعت
و ادریس و حضر و داور و لقمان و دانیال و اسرمیا
میا و سمیا صلیا و الله علیهم اجمعین

است میگویند که سه صد و هفتاد و چهار تنگین وضع شده است که نیت چهار
از آن معتبر است اما هفت تنگین است که از آن سن آن فرودتر است اول تنگین

بیوت دوم تنگین یکصد و سیوم تنگین ابدح چهارم تنگین بروج پنجم
تنگین عدد ششم تنگین مزاج هفتم تنگین حروف و درین مختصر ما بنابر براین
هفت تنگین پسند کردیم اول و سیوم بیوت و تنگین سکیستی نیز گویند

و اهل مغرب و یونان و بربر و مصر برین دایره اعمار دارند و ضمیر و احکام ازین دایره

میگویند و آن اینست

 شکلی که در خانه سکن خود واقع شود در غایت قوت باشد مثل کوب

که خانه خود بود و اثر این قوت ذاتی است و در تنگین اشکال سود در خانه های سود

فرود آمدند و اشکال نحس در خانه های نحس و انواع عرض و سبب و سر و حاصل و در حاصل

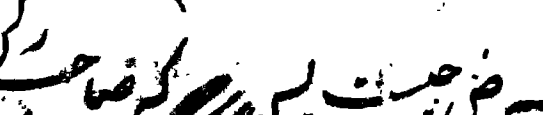

و رکن و طبع و صد ازین تنگین بیرون آید یعنی در رمل خانه اول رکن است و دوم طبع

و سیوم ضد و چهارم رکن است و پنجم طبع و ششم ضد و هفتم رکن است و هشتم

طبع و نهم ضد و دهم رکن است و یازدهم طبع و دوازدهم ضد و سیزدهم رکن است و چهاردهم

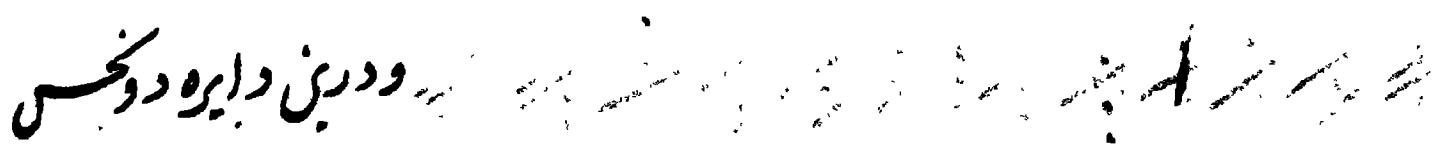
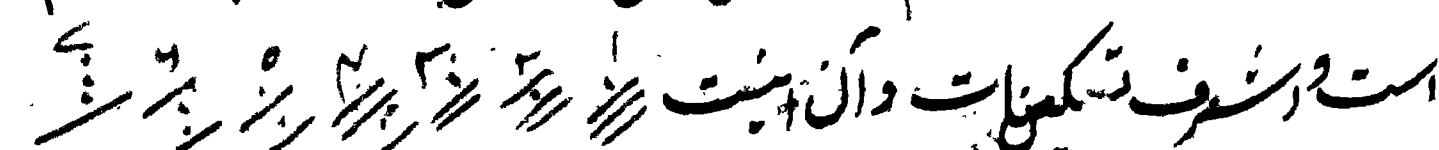
طبع و پانزدهم ضد و بیان آن اینست که که صاحب رکن اول است و سیزدهم رکن

و شکلی بیرون اگر دو شکلی که در اول است که در اول است و پنجم رکن و شکلی

حاصل کند و ازین شکلی و به بیند که غرض چیست پس که صاحب رکن

دوم است در چهاردهم رکن و شکلی که در چهارم است و بیستم و ازین برود

همچنین مرتبه باد و آب و خاک و آفریده زنده هم شاید بلکه بیشتر است و ان اینها
ستوده اند زیرا که امهات یک بار بیرون می آید و طریق ساختن قرعه است
که هست کعب شش پهلو بساز و چنانچه نزد کعبتی میباشد و در برشت عدد
کعب مذکور سور اخ بکند و چهار چهار رکعت در دو میل آهنگی بکند و میل باریک
باشد و سور اخ کعب کشاده که کعبها در آن تواند کردید و سر میل را از هر دو
جانب استوار کنند که کعبها بر آمدن نه توانند و در هر کعب همچنین نقش بکند
بر یک پهلو چهار نقطه بدین صورت : و مجازی همچنین چهار نقطه بر پهلو ی
ثانی دو نقطه نشان کند بدینگونه : و بر پهلو ی ثالث سه نقطه نشان کند
بدین طریق : و بر پهلو ی رابع مجازی پهلو ی ثالث باز سه نقطه نشان کند
بدین نمط : و باید که مال عقیده دارد که این احکامات که میگویم همه و لا بلات است
نه عیب که عیب جز خداست و کسی نداند لا بعلم الغیب الا هو عیب دیگر است
و استدلال دیگر مثلاً از دیدن دو و حمل بر آتش نمودن دانستن از رو سیاه
عیب و احکام رسل جمله از همین قبیل است پس عیب نباشد و از آن است که اگر کسی
در احکام خویش یقین کامل دارد که هر حکمی که نموده ام همین است و همین خواهد شد حکمش
هرگز راست نباید و معاصی کرد و زیرا که یقین کامل در استدلال است که شاید
در استنباط دلائل خطایی واقع شده باشد مثلاً اولی و بعد علمی مشتمل بر چهار باب
باب اول در تسکینات مشتمل بر هفت فصل بدانکه درین علم تسکینات چهار

ضرب کردیم پدید آمد و از هر دو حاصل شد و او صاحب هشتم است پس
 گفتم که غیر از مال است که میراث باشد با مال مادر پس که صاحب رکن چهارم
 است در شانزدهم که است ضرب نمودیم ظاهر شد و شکل و جسم را
 که است در پنجم او یعنی چهاردهم که است ضرب نمودیم حاصل شد
 و از هر دو حاصل گشت و این شکل سودا هر است و صورت حکام و ملک گفتم
 به سبب معاونت ملوک مقصود سائل حاصل شود و برین قیاس سایر اعمال
 فصل دوم در بیان سده بد آنکه عدد این تسکین از ده در غی کدو زیرا که آتش
 این دایره را به الف اجد داده اند و با و را به با و آب او را به جیم و خاک او را به دال
 که جمله می شود و آن در موجود است و دایره مذکور اینست

 و درین دایره دو نخس
 اعتبار کرده اند از اول تا هشتم یک نخس و از نهم تا شانزدهم یک نخس دیگر
 لهذا آخر را خانه یازدهم داده اند زیرا که سه عدد دارد و خانه یازدهم از نهم
 سیوم می شود مثل سیوم در تسکین ابرج که تسکین دانیال علیه السلام
 است و اشرف تسکینات و آن اینست

 و فاعده آتش چنانست که آتش این دایره
 یا الف ابرج داده اند و با و را به با و آب او را به دال و خاک او را به جیم و
 خاکشاده باشد عدد خانه اشکل است مثلاً که عدد ناز فردا و یکست که الف باشد

نتیجه شکلی و نکرده که سبب است و $\frac{1}{2}$ که صاحب رکن سیوم است در باز دهم زند
و شکلی که در هفتم است در پنجم خودش که باز دهم باشد ضرب نماید و از هر دو
نتیجه شکلی و لا حاصل و لا و سر خمیر از آن کوید و $\frac{1}{2}$ که صاحب رکن چهارم است
در شانزدهم زند و شکلی که در دهم است در پنجم خودش که چهار دهم باشد
ضرب نماید و از هر دو نتیجه شکلی بر دارد و حاصل و لا حاصل از آن کوید پس غرض
و سبب و سر خمیر است و حاصل و لا حاصل حکم دیدار این علم نیز بر بنی چهار است
مثلاً از آنچه نیست

پس $\frac{1}{2}$ را که صاحب رکن اول است در پنجم خودش که باز دهم باشد ضرب نماید و از هر دو
نتیجه شکلی و لا حاصل و لا و سر خمیر از آن کوید و $\frac{1}{2}$ که صاحب رکن اول است
در سیزدهم که $\frac{1}{2}$ است ضرب کویم $\frac{1}{2}$ که صاحب رکن اول است در پنجم خودش که باز دهم باشد
ضرب نماید و از هر دو نتیجه شکلی بر دارد و حاصل و لا حاصل از آن کوید پس غرض
و سبب و سر خمیر است و حاصل و لا حاصل حکم دیدار این علم نیز بر بنی چهار است
مثلاً از آنچه نیست

پس $\frac{1}{2}$ را که صاحب رکن اول است در پنجم خودش که باز دهم باشد ضرب نماید و از هر دو
نتیجه شکلی و لا حاصل و لا و سر خمیر از آن کوید و $\frac{1}{2}$ که صاحب رکن اول است
در سیزدهم که $\frac{1}{2}$ است ضرب کویم $\frac{1}{2}$ که صاحب رکن اول است در پنجم خودش که باز دهم باشد
ضرب نماید و از هر دو نتیجه شکلی بر دارد و حاصل و لا حاصل از آن کوید پس غرض
و سبب و سر خمیر است و حاصل و لا حاصل حکم دیدار این علم نیز بر بنی چهار است
مثلاً از آنچه نیست

زوج مثلاً آتش زوج طالب آتش زوج است و انقباض زوج طالب
 آتش زوج است تا آخر که آتش است و آتش طالب آتش است و باقی
 برین قیاس و این مطلوب است و سه مطلوب دیگر اند یکی مطلوب ماضی
 که آن نقطه ماقبل است و دوم مطلوب مستقبل و آن عصر مابعد است بحسب مرتبه
 نقطه مقصود مثلاً باد را مطلوب ماضی باد است و مطلوب حال باد باد
 و مطلوب مستقبل چون باد باد بخیم است عصر مابعد باد که آب است
 نیز باید که بخیم شد و آب بخیم آب است پس مطلوب مستقبل باد
 آب است همچنین مطلوب غایبانه باد بر آتش است که آتش بخیم
 دارد و باقی برین نمط و بهمین قیاس کند از و اج را و مطلوب ماضی دلالت بر زمانه
 گذشته دارد و مطلوب حال بر زمانه موجود یعنی بالفعل حصول آن کار شود
 و مطلوب مستقبل بر آینده یعنی بعد ازین آن کار حاصل شود و غایبانه دلیل است
 بر آنکه از غیب نی سعي حصول دعا شود و یا کسی دیگر مدد کند و حکم سخر
 از همین تسکین است برین مطلوبات اربعه و نظرات او و مژول نقطه در مرکز
 نقطه حکم که از میزان بالا رود هر جا که منتهی شود آن نقطه را طالع قرار گیرند یعنی سطلها
 در میزان می آیند غیر ازین هشت شکل که در زیر
 اند دیگر نخواهد بود و هر چه بود نقطه ندارد پس انقلاب او را لازم و بجایش بحث
 انقلاب خواهد آمد ان شاء الله تعالی بلکه بعضی او ستادان برای هم حکم انقلاب

سکن او خانه اول است و در آن که عدد باد فردا و دست که با بود سکن او
 در خانه دوم و در آن که نقطه آتش و باد دارد عدد شش است که سکن او در خانه
 سوم است و قس علی هذا یا نژدهم که عدد مجموع ابدح است و آن عدد
 شکل دارد پس سکن در پانزدهم آمد باقی ماند که صبیح عنصر اکت
 میت از خانه باقی مانده بود لهذا خانه شانزدهم به او دادند و همین دلیل بر جود
 بخانه شانزدهم نیز خانه شانزدهم در دایره ابد و خروج اکنون بدانکه
 در این دایره آتش اول دارد و آتش دوم و آتش سوم و آتش
 چهارم همچنین میرود تا آخر که آتش هشتم دارد و علی هذا باد و آب و خاک بدین صورت
 مراتب آتش و مراتب باد و مراتب خاک و مراتب
 مراتب آب و مراتب عناصر و است هم برین قیاس نماید عناصر از و اج
 بدین صورت مراتب از و اج آتش و مراتب باد و اج آب و مراتب
 از و اج باد و مراتب از و اج آب و مراتب از و اج خاک و مراتب
 و هر یک از این فرد و زوج طالب دوم خود است مثلاً آتش فرد و
 طالب آتش است و آتش و طالب آتش است همچنین تا آخر که آتش
 است و آتش و طالب آتش است و باقی برین قیاس و همچنین مراتب عناصر

باشد اول از سعی و ترقی و تمام حاصل شود و جندی در تنویش باشد آخر سهیل
رود و اگر متقابل یعنی هفتم باشد که تمام و ششم است انکار حاصل نشود اما محنت
و ~~سختی~~ در تنویش ماند و آخر تمام ندارد و نظر عقارته یعنی دوم را اکثر اعتبار کرده
اند ~~مستحب~~ گفته اند نه چیزی شود و چیزی ~~با~~ حاصل شده دفع گردد و اگر ساقط
از نظر است یعنی ۷ و ۱۳ و ۱۵ دلیل بر عدم حصول مطلب است و باز نقطه مستحب
به را با صاحب ~~علم~~ ~~مرب~~ کنند اگر این نقطه در مرکز خود مقصود ~~و~~ و از دیر حصول
این مدعا گردد و در مرکز غیر حاصل نشود و اگر نقطه مطلوب خاطر نباشد در باطن
جوید موافق ابداع هر که برآمد موافق مذکور حکم نماید که اگر در مرکز بود و ناظر انکار
برآمد اما بعد از دیر و اگر در باطن حکم پیدا شود و نظر کند در خانه این مطلوب که
چه شکل نشسته است از مطلوب آن حکم نماید از فرد و زوج هر چه باشد اما در این
صورت دلیل است حصول مدعا بعد محنت و مدت بسیار خاصه که فرد و زوج
شود و اگر مطلوب جانبین هم حاضر و ناظر نباشد حکم بر عدم حصول مقصود کند
و اگر نقطه مقصود خود موجود نباشد هم از جانبین ~~و حکم پیدا شود~~ ~~و اگر~~ ~~آتش~~ و در مرکز
آتش و بد است و در مرکز موافق میل کسی که در خانه خود بوده دلالت میکند بر محال
فوت و حصول امید و آس در باد مایل است و در مرکز مصادق ملتذ کسی که در خانه
و ~~دست~~ خود باشد و ظاهر است که اگر چه بدن در خانه دوست موجب فرج و نشاط
است اما در خانه خود قوی نیست دیگر میباشد ~~و دلالت~~ ~~کند~~ ~~بر~~ ~~توسط~~ ~~حال~~ و آتش در آب

داره اند پس ازین هفت اشکال برای غیر است و ثانی برای حکم و نقطه که از میزان
بالا بزنند لابدی است که پسین دریم آید مایه چهار دریم و مثلاً از سین دریم به نهم
و مثلاً از نهم باول خواهد آمد یا بدیم و اگر از سین دریم بدیم آید به سیوم خواهد
پیوست یا به چهارم و اگر نقطه از میزان بچهار دریم آید بدواز دریم آید یا به یازدهم
مثلاً اگر به یازدهم آید پس بر پنج منتهی خواهد کرد یا به ششم و از دوازدهم
به هفتم رسد یا به هشتم پس هر جا که منتهی گردد و با بسند از منتهی به گویند و طالع
قرار گیرند و دیم او را نقطه مال و سیوم او را نقطه اخوان و نقل و حرکت و چهارم
او را نقطه املاک و بدو عواقب امور همچنین تا آخر بموجب منوبات خانه
درینجا نقطه را اعتبار کنند و چون دو نقطه تمام شود نقطه نهم را از عنصر یا
بعدش حسب مرتبه او اعتبار نمایند پس نظر کنند که نقطه مقصود کدام است
و چه مرتبه دارد و در خانه سود نشسته است یا نه و آن نقطه در آن خانه قوی
است یا ضعیف و از مطلوبات اربعه کدام یک موجود است و بکدام خانه نشسته
سود یا بحسب قوت نشسته سود یا بحسب قوت نشسته یا به ضعیف و چه نظر دارد
و بموجب آن حکم نمایند پس اگر نظر تمام یعنی کثلت که پنجم و نهم است باشد
انکار حاصل گردد فی محنت و قایم ماند و اگر نظر نهم دوست یعنی نشدنش که سود
و یازدهم است باشد حاصل گردد اما اول انسانی و شنبهات در انکار رود و
آخر روزی تصدیق شد اما قایم ماند و اگر نظر نهم دشمنی که یعنی تریح که چهارم و نهم است

دارد و در میزان هم بود گفتم که سوال مال هم خواهد بود و چون خبر متعجبیم
 است و در خانه خود تکرار نموده گفتم سوال از برای کار در میراست و خبر به تسکین سکن
 صاحب دهم است و انجام هم ستاره این بد نشسته گفتم از باد شاه میر سوال دارم
 پس سوال توانست که در نصیب من از ملذمت باد شاه سبب معاونت برادر
 جمعیت هست یا نه گفت بلی آدم بر سر حکم چون نقطه باد در خاک رسید انقلاب
 کردیم زایچه اینست هـ

اگر چه اینجا هم غیر مبرانی است اما به مرکز
 مخالف است فردا جایز در ششم نقطه
 باد در رسید و مطلوب این است در باز و هم شسته نظر شد
 پس دارد گفتم که طالع توقیت و ازین درجه بدرجه اعلی خواهی رسید چون اول
 سوال از مخایب بود نقطه دوم باد است مطلوب این باد در نظر ساقط
 دارد و باد که نقطه سیوم است منسوب به برادر مطلوبش که باد است
 ناظر و غیر ناظر گفتم برادر تو معاونت نخواهد کرد و چندانی اعتبار ندارد زیرا که
 در دو از دهم تکرار دارد و دیگر گفتم که تو خواص و داری و این نیز از تکرار در خانه
 خاک گفتم لیکن ناکه خدا است زیرا که نقطه هفتم از آب که آب می شود نیست
 پس شود نیست اما چون نقطه هشتم بر آب است موجود پیدا گفتم که ناکه خدا
 و بر میراست لیکن منسوب شده زیرا که نقطه نهم بر باد می شود و او در سیزدهم

زایل است و در مرکز مخالف مانند کسی که در خانه دشمن باشد دلالت میکند
 بر ضعیف و با توانی و رنج و الم و آتش در خاک قوت و بدالوند دارد مانند قوه روح
 بحکم و این نیز اگر چه دلالت بر قوت میکنند لیکن خالی از یکدست نیست زیرا که
 آتش لطیف اکنون کسوت خاک پوشیده و کثیف گشت و باقی ترین قیاس
 بدانکه علم غریب و سری عجیب است که این مختصر کنجایش بیانی ندارد و این
 مقدار که خلاصه حکم سرخاست در اینجا کافی است و باقی از آن کتاب معلوم
 نماید و بعضی از مسایلات علم تقاطع در فصل سیوم باب چهارم از مقاله اول
 مذکور خواهد شد موصوب ایراد مسایلات تقاطع درین مختصر اکنون دور آنچه الکتاب
 سراج الرمل تصنیف شاه روش مال نقل می کنم تا بمستی را دستوری باشد
 اگر کسی سوال از منوبات خانه اول کند از نقطه منتهی به و مطلوب او بطریق سابق
 جواب گوید مثلاً برای شیخ رمل زدیم اینست
 چون نقطه خمر از میزان بالا بردیم در سیزدهم
 رسید و از سیزدهم به نهم و از نهم
 باول هم در غایت منتهی شد و چون آتش در مرکز خود که تم که ترا ترد بسیار است
 و سوال از طالع داری یعنی نصیب من جمیع است بانه چرا که اول رسید
 بود که تعلق بطالع دارد و چون از اینجا نهم آمد به نهم پست که تعلق بفر
 دارد که گفتیم که سوال سفر خواهد بود و از اینجا باول به نهم منتهی شد و از نهم به نهم

نقطه خبر در پنجم رسید گفتیم سوال از
فرزند داری سایل قبول نکرد و فرود آمد

اما آنکه صاحب خانه است ضرب کردیم

که در هفتم و هشتم است پیدا شد چون هفتم بمکان غایت تعلق دارد و خانه هشتم
بنا بر مال متعلق است گفتیم سوال توانست که از جای مال بدست خواهد آمد یا نه نقطه

حکم راندیم در بنجانه چهارم رسید گفتیم خیالهای فاسد در دل تومی آمد زیرا که
نقطه بابت در خانه منقلب شکل نحس رفته گاهی خطره می آمد که سر بجز از نم زیرا که

در باز دهم باز به سر آمده منسوب است بدست و نحس خارج است و گاهی
خیال می آمد که حوبلی را فروخته چیزی مال در دست کرده بروم زیرا که قبض خارج شود

آب دوم دارد که متعلق بمال است و عتبه التجارح از آب چهارم است منسوب
بمکان و هر دو نحس اند باز گفتیم که گاهی از خوف هلاکت و تنهایی فرزندان اندیشه

رو در رفع میشود و چون نقطه در لفر الداخل بنجانه ششم منتهی شده این خانه خوف
است و هلاک و آب پنجم دارد و آب در خانه منجمدی کرده و لهذا گفتیم سبب

خوف و هلاکت فرزندان خطره رفع می شود و گاهی اراده نکاح میکند سبب
طبیع مال که جائی عمده نکاح کنیم زیرا که نقطه آب دوم در عتبه الداخل است که رکت

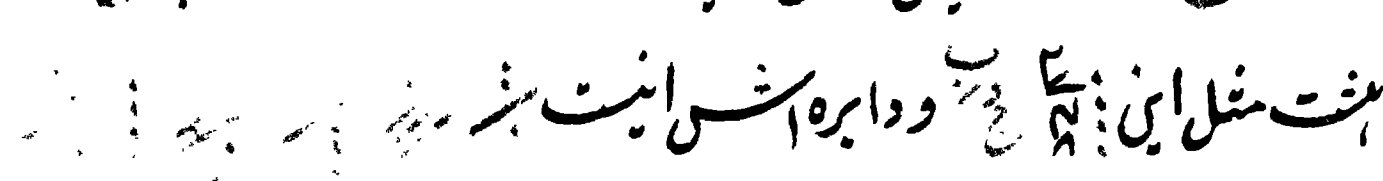

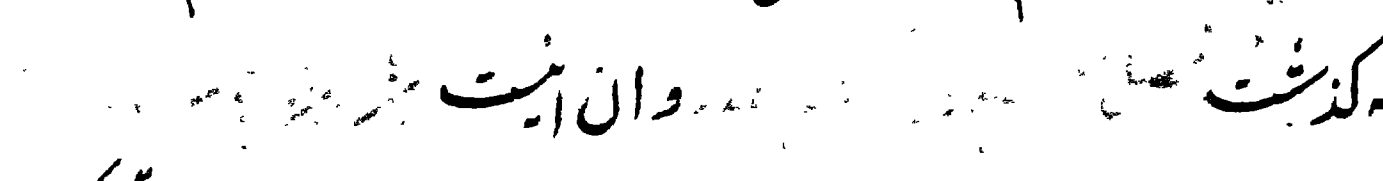
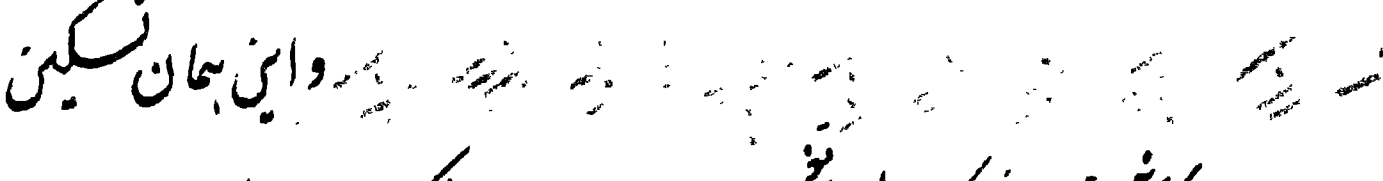
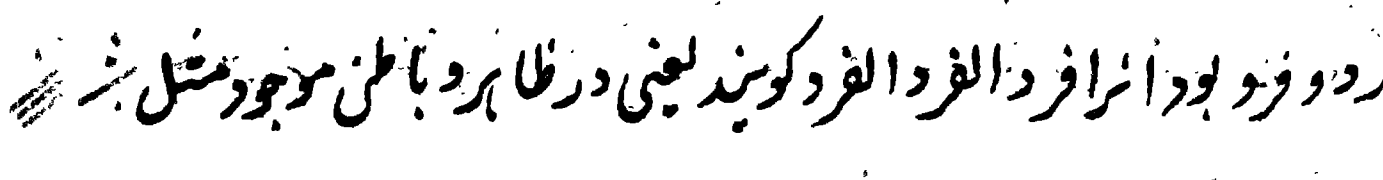
هفتم دارد رسیده و این منسوب است بعمده و حرکت کرده بنجانه هفتم رفته این نیز دلیل
بر آن است و در هشتم که خانه مال است رسیده سایل گفت بل همین خیال همی آید

موجود چون باد در خانه اش است بجای عمده منسوب شده اما نکاح نخواهد شد
زیرا که مطلوب مستقبل آب و خاک و این در ظاهر و باطن نیست و ترا سفر
نخواهد شد و در آن فایده مهم نیست زیرا که مکان قصد که باد ^{مطلوب} است
که باد است حاضریت و آب که نقطه سفر می شود نیز حاضریت و جانشین
نصرة الخارج است که زوج آب دارد چون نقطه فرو بسته کش یعنی روح گردید
ولایت بر سکون میکند در ایضا مطلوبش زوج آب است که به ضعف
نشته و نظر مقابله دارد لهذا گفتم که سفر نخواهد شد اما چون گفتم که سفر نخواهد شد
اما چون گفتم که در طالع تو قدری جمعیت و ترقی درجه است لهذا رجوع کردم
نقطه چهارم که منسوب شهر است با و بود و مطلوب این باد بر سر که نظر مقارنه
و ثلثیت دارد گفتم درین شهر چیزی می شود رجوع کردم بنقطه دهم که منسوب
به ترقی درجه است و مرتبه و جاه است آب بود در هفتم نشته و مطلوب
این آب ریزه است در باطن به خانه چهارم است بنظر تریع نشته کفم البته جاه
و مرتبه بفرایند و مستقبل طالع یعنی ریزه است که در هفتم نشته تعلق بغایت دارد
و مطلوب غایبانه آتش است که در چهار شرف خود نشته پس گفتم که از عیب
غایبی نباید و از سبب او برابر می شود و چون مطلوب ماضی نیز بود گفتم و بر ما
بسیار سخت کشیده بود و اله عالم زایچه دیگر در حکم خانه دوم است

برآمده گفتم دختر کلانی را که خدا کرده اما شوهرش جائی رفته دیگر گفتم که این
دختر تو یک پسر دارد و دختر زائیده از آن جمله دو دختر موجود اند و پسر مرده
زیرا که نقطه پنجم آب بیاضی را خاک فرو می شود سه جا تکرار
کرده در خانه چهارم و هفتم و دهم اما از دهم گفتم که پسر متولد شده مرده زیرا که
خاک در باد قیام ندارد و شوهر دختر دوم که آب قبض الخارج را است
خاک عنبه الداخل می شود و عنبه الداخل بر در ششم و سوم تکرار دارد
چون عنبه الداخل در ششم ضعیف بود اعتبار نکردم این را نیز گفتم که که خدا
کرده و چون نقطه دوم که منسوب بقذا است آب نفی است که در باطن
سیوم است و هم ستاره آشی که حمزه است ایضا در خانه دوم پسکن
خویشسته گفتم که طعام خورده و چون در خانه دوم حمزه است که هم ستاره
نفی است منسوب بگوشت است و شریک این که لجان است منسوب
بیان و نتیجه بود و نوره الخارج نسبت به یولاد دارد گفتم که این چیزها خورده
گفت بلی و چون نقطه ششم که تعلق به شکم دارد آب قبض الخارج است
است و مطلوب اداب اجتماع بر در ظاهر و باطن نیست گفتم شکم سیر
خورده و برادر تو هم بود و با او یکجا خورده زیرا که نقطه نقطه غذا آب
نفی است که در ششم از عنبه الداخل بر می آید و آب عنبه الداخل بر
دوم آب نفی است و سیوم خانه برادر است و ایضا طریقی که غذای

چون مطلوب منتهی اول که عتبه الداخل بر است طریق : بود نظر تسدید و مقارنه
دارد و همین نقطه در هشتم نه نصره الداخل بر رسیده و مطلوب این نفی است
در باطن عتبه الداخل بر در سیوم بیرون می آید و این ناظر و ساقط است کفتم
که مال از سبب زن حاصل نصره الداخل بر شود و زود خرج شود چون کفتم که مال
زن تو خواهد رسید لهذا رجوع کردم به هفتم عتبه الداخل بر که آب اجتماع زن
می شود در ظاهر و باطن نیست کفتم که بافعال زن نداری و مطلوب حال اجتماع
زیر عتبه الخارج است حاضر و تعلق زن آینده دارد و جانشن اجتماع
عتبه الداخل بر است که آب هفتم دارد با مطلوب خود ناظر و مستقبل آب
اجتماع زیر خاک قبض الداخل بر است در خانه نهم که بخطبه خواندن
و نکاح تعلق دارد در باطن است لهذا کفتم که در استقبال زن خواهی کرد و آن
زن از اقربایی تو خواهد بود زیرا که عتبه الداخل بر در سیوم تکرار کرده و سیوم
شرف شود دیگر کفتم که تو در دختر داری زیرا که نقطه پنجم آب نصره الداخل
بر آب بیاض زیر است که در هشتم و شانزدهم بر می آید چون نقطه آب
بخا نهایی خاکی آمده و دختر کفتم پس برای دریافت احوال رجوع به نقطه
پنجم که دختر اول است و هشتم که دختر دوم است کردم پس از آب نصره
الداخل بر دختر اول آب بیاض زیر است و نقطه هفتم آن که تعلق بشوهر
دارد خاک نفی می شود در ظاهر نیست و در باطن که تعلق به حرکت دارد

بر هر شکلی که صورتش فرد مرتبه اش زوج بود فرد الزوج کو بند یعنی در ظاهر
 موجود و در باطن معدوم چون $\frac{1}{2}$ و $\frac{1}{4}$ و $\frac{1}{8}$ و عکس این را زوج الفرد یعنی
 در ظاهر معدوم و در باطن موجود چون $\frac{3}{2}$ و $\frac{5}{4}$ و $\frac{7}{8}$ و این مسئله بسی شریف است
 و سری پس بزرگ در معرفت موجود و معدوم اشکال عزیز باید داشت و این تکیه را
 تسکین طالب و مطلوب بنمیزد و خواص این دایره بسیار است و محققین این فن
 عدد و طالب و مطلوب ازین دایره گفته اند چنانکه خواجه نصیر الدین طوسی رساله
 برین تسکین بنا کرده مسمی بغایت الاختصار و در آن کتابت دارد این تسکین
 داده در اینجا نیز بطریق فایده ذکر کرده می شود میگوید که هر شکلی ازین تسکین طالب
 شکل منقسم خود است چنانکه $\frac{1}{2}$ طالب $\frac{1}{4}$ و $\frac{1}{4}$ طالب $\frac{1}{8}$ و $\frac{1}{8}$ طالب
 $\frac{1}{16}$ و $\frac{1}{16}$ طالب $\frac{1}{32}$ و $\frac{1}{32}$ طالب $\frac{1}{64}$ و $\frac{1}{64}$ طالب $\frac{1}{128}$ و $\frac{1}{128}$ طالب $\frac{1}{256}$
 و $\frac{1}{256}$ طالب $\frac{1}{512}$ و $\frac{1}{512}$ طالب $\frac{1}{1024}$ و $\frac{1}{1024}$ طالب $\frac{1}{2048}$ و $\frac{1}{2048}$ طالب $\frac{1}{4096}$
 و $\frac{1}{4096}$ طالب $\frac{1}{8192}$ و $\frac{1}{8192}$ طالب $\frac{1}{16384}$ و $\frac{1}{16384}$ طالب $\frac{1}{32768}$ و $\frac{1}{32768}$ طالب $\frac{1}{65536}$
 و $\frac{1}{65536}$ طالب $\frac{1}{131072}$ و $\frac{1}{131072}$ طالب $\frac{1}{262144}$ و $\frac{1}{262144}$ طالب $\frac{1}{524288}$ و $\frac{1}{524288}$ طالب $\frac{1}{1048576}$
 و $\frac{1}{1048576}$ طالب $\frac{1}{2097152}$ و $\frac{1}{2097152}$ طالب $\frac{1}{4194304}$ و $\frac{1}{4194304}$ طالب $\frac{1}{8388608}$ و $\frac{1}{8388608}$ طالب $\frac{1}{16777216}$
 و $\frac{1}{16777216}$ طالب $\frac{1}{33554432}$ و $\frac{1}{33554432}$ طالب $\frac{1}{67108864}$ و $\frac{1}{67108864}$ طالب $\frac{1}{134217728}$ و $\frac{1}{134217728}$ طالب $\frac{1}{268435456}$ و $\frac{1}{268435456}$ طالب $\frac{1}{536870912}$ و $\frac{1}{536870912}$ طالب $\frac{1}{1073741824}$ و $\frac{1}{1073741824}$ طالب $\frac{1}{2147483648}$ و $\frac{1}{2147483648}$ طالب $\frac{1}{4294967296}$ و $\frac{1}{4294967296}$ طالب $\frac{1}{8589934592}$ و $\frac{1}{8589934592}$ طالب $\frac{1}{17179869184}$ و $\frac{1}{17179869184}$ طالب $\frac{1}{34359738368}$ و $\frac{1}{34359738368}$ طالب $\frac{1}{68719476736}$ و $\frac{1}{68719476736}$ طالب $\frac{1}{137438953472}$ و $\frac{1}{137438953472}$ طالب $\frac{1}{274877906944}$ و $\frac{1}{274877906944}$ طالب $\frac{1}{549755813888}$ و $\frac{1}{549755813888}$ طالب $\frac{1}{1099511627776}$ و $\frac{1}{1099511627776}$ طالب $\frac{1}{2199023255552}$ و $\frac{1}{2199023255552}$ طالب $\frac{1}{4398046511104}$ و $\frac{1}{4398046511104}$ طالب $\frac{1}{8796093022208}$ و $\frac{1}{8796093022208}$ طالب $\frac{1}{17592186044416}$ و $\frac{1}{17592186044416}$ طالب $\frac{1}{35184372088832}$ و $\frac{1}{35184372088832}$ طالب $\frac{1}{70368744177664}$ و $\frac{1}{70368744177664}$ طالب $\frac{1}{140737488355328}$ و $\frac{1}{140737488355328}$ طالب $\frac{1}{281474976710656}$ و $\frac{1}{281474976710656}$ طالب $\frac{1}{562949953421312}$ و $\frac{1}{562949953421312}$ طالب $\frac{1}{1125899906842624}$ و $\frac{1}{1125899906842624}$ طالب $\frac{1}{2251799813685248}$ و $\frac{1}{2251799813685248}$ طالب $\frac{1}{4503599627370496}$ و $\frac{1}{4503599627370496}$ طالب $\frac{1}{9007199254740992}$ و $\frac{1}{9007199254740992}$ طالب $\frac{1}{18014398509481984}$ و $\frac{1}{18014398509481984}$ طالب $\frac{1}{36028797018963968}$ و $\frac{1}{36028797018963968}$ طالب $\frac{1}{72057594037927936}$ و $\frac{1}{72057594037927936}$ طالب $\frac{1}{144115188075855872}$ و $\frac{1}{144115188075855872}$ طالب $\frac{1}{288230376151711744}$ و $\frac{1}{288230376151711744}$ طالب $\frac{1}{576460752303423488}$ و $\frac{1}{576460752303423488}$ طالب $\frac{1}{1152921504606846976}$ و $\frac{1}{1152921504606846976}$ طالب $\frac{1}{2305843009213693952}$ و $\frac{1}{2305843009213693952}$ طالب $\frac{1}{4611686018427387904}$ و $\frac{1}{4611686018427387904}$ طالب $\frac{1}{9223372036854775808}$ و $\frac{1}{9223372036854775808}$ طالب $\frac{1}{18446744073709551616}$ و $\frac{1}{18446744073709551616}$ طالب $\frac{1}{36893488147419103232}$ و $\frac{1}{36893488147419103232}$ طالب $\frac{1}{73786976294838206464}$ و $\frac{1}{73786976294838206464}$ طالب $\frac{1}{147573952589676412928}$ و $\frac{1}{147573952589676412928}$ طالب $\frac{1}{295147905179352825856}$ و $\frac{1}{295147905179352825856}$ طالب $\frac{1}{590295810358705651712}$ و $\frac{1}{590295810358705651712}$ طالب $\frac{1}{1180591620717411303424}$ و $\frac{1}{1180591620717411303424}$ طالب $\frac{1}{2361183241434822606848}$ و $\frac{1}{2361183241434822606848}$ طالب $\frac{1}{4722366482869645213696}$ و $\frac{1}{4722366482869645213696}$ طالب $\frac{1}{9444732965739290427392}$ و $\frac{1}{9444732965739290427392}$ طالب $\frac{1}{18889465931478580854784}$ و $\frac{1}{18889465931478580854784}$ طالب $\frac{1}{37778931862957161709568}$ و $\frac{1}{37778931862957161709568}$ طالب $\frac{1}{75557863725914323419136}$ و $\frac{1}{75557863725914323419136}$ طالب $\frac{1}{151115727451828646838272}$ و $\frac{1}{151115727451828646838272}$ طالب $\frac{1}{302231454903657293676544}$ و $\frac{1}{302231454903657293676544}$ طالب $\frac{1}{604462909807314587353088}$ و $\frac{1}{604462909807314587353088}$ طالب $\frac{1}{1208925819614629174706176}$ و $\frac{1}{1208925819614629174706176}$ طالب $\frac{1}{2417851639229258349412352}$ و $\frac{1}{2417851639229258349412352}$ طالب $\frac{1}{4835703278458516698824704}$ و $\frac{1}{4835703278458516698824704}$ طالب $\frac{1}{9671406556917033397649408}$ و $\frac{1}{9671406556917033397649408}$ طالب $\frac{1}{19342813113834066795298816}$ و $\frac{1}{19342813113834066795298816}$ طالب $\frac{1}{38685626227668133590597632}$ و $\frac{1}{38685626227668133590597632}$ طالب $\frac{1}{77371252455336267181195264}$ و $\frac{1}{77371252455336267181195264}$ طالب $\frac{1}{154742504910672534362390528}$ و $\frac{1}{154742504910672534362390528}$ طالب $\frac{1}{309485009821345068724781056}$ و $\frac{1}{309485009821345068724781056}$ طالب $\frac{1}{618970019642690137449562112}$ و $\frac{1}{618970019642690137449562112}$ طالب $\frac{1}{1237940039285380274899124224}$ و $\frac{1}{1237940039285380274899124224}$ طالب $\frac{1}{2475880078570760549798248448}$ و $\frac{1}{2475880078570760549798248448}$ طالب $\frac{1}{4951760157141521099596496896}$ و $\frac{1}{4951760157141521099596496896}$ طالب $\frac{1}{9903520314283042199192993792}$ و $\frac{1}{9903520314283042199192993792}$ طالب $\frac{1}{19807040628566084398385987584}$ و $\frac{1}{19807040628566084398385987584}$ طالب $\frac{1}{39614081257132168796771975168}$ و $\frac{1}{39614081257132168796771975168}$ طالب $\frac{1}{79228162514264337593543950336}$ و $\frac{1}{79228162514264337593543950336}$ طالب $\frac{1}{158456325028528675187087900672}$ و $\frac{1}{158456325028528675187087900672}$ طالب $\frac{1}{316912650057057350374175801344}$ و $\frac{1}{316912650057057350374175801344}$ طالب $\frac{1}{633825300114114700748351602688}$ و $\frac{1}{633825300114114700748351602688}$ طالب $\frac{1}{1267650600228229401496703205376}$ و $\frac{1}{1267650600228229401496703205376}$ طالب $\frac{1}{2535301200456458802993406410752}$ و $\frac{1}{2535301200456458802993406410752}$ طالب $\frac{1}{5070602400912917605986812821504}$ و $\frac{1}{5070602400912917605986812821504}$ طالب $\frac{1}{10141204801825835211973625643008}$ و $\frac{1}{10141204801825835211973625643008}$ طالب $\frac{1}{20282409603651670423947251286016}$ و $\frac{1}{20282409603651670423947251286016}$ طالب $\frac{1}{40564819207303340847894502572032}$ و $\frac{1}{40564819207303340847894502572032}$ طالب $\frac{1}{81129638414606681695789005144064}$ و $\frac{1}{81129638414606681695789005144064}$ طالب $\frac{1}{162259276829213363391578010288128}$ و $\frac{1}{162259276829213363391578010288128}$ طالب $\frac{1}{324518553658426726783156020576256}$ و $\frac{1}{324518553658426726783156020576256}$ طالب $\frac{1}{649037107316853453566312041152512}$ و $\frac{1}{649037107316853453566312041152512}$ طالب $\frac{1}{1298074214633706907132624082305024}$ و $\frac{1}{1298074214633706907132624082305024}$ طالب $\frac{1}{2596148429267413814265248164610048}$ و $\frac{1}{2596148429267413814265248164610048}$ طالب $\frac{1}{5192296858534827628530496329220096}$ و $\frac{1}{5192296858534827628530496329220096}$ طالب $\frac{1}{10384593717069655257060992658440192}$ و $\frac{1}{10384593717069655257060992658440192}$ طالب $\frac{1}{20769187434139310514121985316880384}$ و $\frac{1}{20769187434139310514121985316880384}$ طالب $\frac{1}{41538374868278621028243970633760768}$ و $\frac{1}{41538374868278621028243970633760768}$ طالب $\frac{1}{83076749736557242056487941267521536}$ و $\frac{1}{83076749736557242056487941267521536}$ طالب $\frac{1}{166153499473114484112975882535043072}$ و $\frac{1}{166153499473114484112975882535043072}$ طالب $\frac{1}{332306998946228968225951765070086144}$ و $\frac{1}{332306998946228968225951765070086144}$ طالب $\frac{1}{664613997892457936451903530140172288}$ و $\frac{1}{664613997892457936451903530140172288}$ طالب $\frac{1}{1329227995784915872903807060280344576}$ و $\frac{1}{1329227995784915872903807060280344576}$ طالب $\frac{1}{2658455991569831745807614120560689152}$ و $\frac{1}{2658455991569831745807614120560689152}$ طالب $\frac{1}{5316911983139663491615228241121378304}$ و $\frac{1}{5316911983139663491615228241121378304}$ طالب $\frac{1}{10633823966279326983230456482242756608}$ و $\frac{1}{10633823966279326983230456482242756608}$ طالب $\frac{1}{21267647932558653966460912964485513216}$ و $\frac{1}{21267647932558653966460912964485513216}$ طالب $\frac{1}{42535295865117307932921825928971026432}$ و $\frac{1}{42535295865117307932921825928971026432}$ طالب $\frac{1}{85070591730234615865843651857942052864}$ و $\frac{1}{85070591730234615865843651857942052864}$ طالب $\frac{1}{170141183460469231731687303715884105728}$ و $\frac{1}{170141183460469231731687303715884105728}$ طالب $\frac{1}{340282366920938463463374607431768211456}$ و $\frac{1}{340282366920938463463374607431768211456}$ طالب $\frac{1}{680564733841876926926749214863536422912}$ و $\frac{1}{680564733841876926926749214863536422912}$ طالب $\frac{1}{1361129467683753853853498429727072845824}$ و $\frac{1}{1361129467683753853853498429727072845824}$ طالب $\frac{1}{2722258935367507707706996859454145691648}$ و $\frac{1}{2722258935367507707706996859454145691648}$ طالب $\frac{1}{5444517870735015415413993718908291383296}$ و $\frac{1}{5444517870735015415413993718908291383296}$ طالب $\frac{1}{10889035741470030830827987437816582766592}$ و $\frac{1}{10889035741470030830827987437816582766592}$ طالب $\frac{1}{21778071482940061661655974875633165533184}$ و $\frac{1}{21778071482940061661655974875633165533184}$ طالب $\frac{1}{43556142965880123323311949751266331066368}$ و $\frac{1}{43556142965880123323311949751266331066368}$ طالب $\frac{1}{87112285931760246646623899502532662132736}$ و $\frac{1}{87112285931760246646623899502532662132736}$ طالب $\frac{1}{174224571863520493293247799005065324265472}$ و $\frac{1}{174224571863520493293247799005065324265472}$ طالب $\frac{1}{348449143727040986586495598010130648530944}$ و $\frac{1}{348449143727040986586495598010130648530944}$ طالب $\frac{1}{696898287454081973172991196020261297061888}$ و $\frac{1}{696898287454081973172991196020261297061888}$ طالب $\frac{1}{1393796574908163946345982392040522594123776}$ و $\frac{1}{1393796574908163946345982392040522594123776}$ طالب $\frac{1}{2787593149816327892691964784081045188247552}$ و $\frac{1}{2787593149816327892691964784081045188247552}$ طالب $\frac{1}{5575186299632655785383929568162090376495104}$ و $\frac{1}{5575186299632655785383929568162090376495104}$ طالب $\frac{1}{11150372599265311570767859136324180752990208}$ و $\frac{1}{11150372599265311570767859136324180752990208}$ طالب $\frac{1}{22300745198530623141535718272648361505980416}$ و $\frac{1}{22300745198530623141535718272648361505980416}$ طالب $\frac{1}{44601490397061246283071436545296723011960832}$ و $\frac{1}{44601490397061246283071436545296723011960832}$ طالب $\frac{1}{89202980794122492566142873090593446023921664}$ و $\frac{1}{89202980794122492566142873090593446023921664}$ طالب $\frac{1}{178405961588244985132285746181186892047843328}$ و $\frac{1}{178405961588244985132285746181186892047843328}$ طالب $\frac{1}{356811923176489970264571492362373784095686656}$ و $\frac{1}{356811923176489970264571492362373784095686656}$ طالب $\frac{1}{713623846352979940529142984724747568191373312}$ و $\frac{1}{713623846352979940529142984724747568191373312}$ طالب $\frac{1}{1427247692705959881058285969449495136382746624}$ و $\frac{1}{1427247692705959881058285969449495136382746624}$ طالب $\frac{1}{2854495385411919762116571938898990272765493248}$ و $\frac{1}{2854495385411919762116571938898990272765493248}$ طالب $\frac{1}{5708990770823839524233143877797980545530986496}$ و $\frac{1}{5708990770823839524233143877797980545530986496}$ طالب $\frac{1}{11417981541647679048466287755595961091061972992}$ و $\frac{1}{11417981541647679048466287755595961091061972992}$ طالب $\frac{1}{22835963083295358096932575511191922182123945984}$ و $\frac{1}{22835963083295358096932575511191922182123945984}$ طالب $\frac{1}{45671926166590716193865151022383844364247891968}$ و $\frac{1}{45671926166590716193865151022383844364247891968}$ طالب $\frac{1}{91343852333181432387730302044767688728495783936}$ و $\frac{1}{91343852333181432387730302044767688728495783936}$ طالب $\frac{1}{182687704666362864775460604089535377456991567872}$ و $\frac{1}{182687704666362864775460604089535377456991567872}$ طالب $\frac{1}{365375409332725729550921208179070754913983135744}$ و $\frac{1}{365375409332725729550921208179070754913983135744}$ طالب $\frac{1}{730750818665451459101842416358141509827966271488}$ و $\frac{1}{730750818665451459101842416358141509827966271488}$ طالب $\frac{1}{1461501637330902918203684832716283019655932542976}$ و $\frac{1}{1461501637330902918203684832716283019655932542976}$ طالب $\frac{1}{2923003274661805836407369665432566039311865085952}$ و $\frac{1}{2923003274661805836407369665432566039311865085952}$ طالب $\frac{1}{5846006549323611672814739330865132078623730171904}$ و $\frac{1}{5846006549323611672814739330865132078623730171904}$ طالب $\frac{1}{11692013098647223345629478661730264157247460343808}$ و $\frac{1}{11692013098647223345629478661730264157247460343808}$ طالب $\frac{1}{23384026197294446691258957323460528314494920687616}$ و $\frac{1}{23384026197294446691258957323460528314494920687616}$ طالب $\frac{1}{46768052394588893382517914646921056628989841375232}$ و $\frac{1}{46768052394588893382517914646921056628989841375232}$ طالب $\frac{1}{9353610$

بر لور است در چهارم است عدد و مقارن با همدیگر اند و البته اعلم فی سماع چهارم
 در بروج بدانکه در تسکین بروج آتش دو باشد و باد هفت و آب چهار و خاک
 هفت مثل این: و دایره اش اینست
 و قاعده مکن اشکال
 این تسکین است که هر عنصر یک گشاده باشد عدد خانه اشکی است اگر از شانزده
 زیاده نباشد و اگر زیاده بود شانزده از وی طرح کنند آنچه مانند بعد آن باقی
 خانه گیرند و قابل طرح همین سه شکل اند و آنچه که هفتده عدد دارد شانزده
 از طرح نمودیم یکی مانند بخانه اول سکن او باشد و عدد دارد
 پس سکن او در دوم باشد و پس علی بن داود خانه در شانزدهم است بدینلی
 که گذشت و ان اینست
 و این همان تسکین
 بروج است که شش شکل را باینچه داده اند به سبب آنکه خواسته اند تا در ربع
 اول جمله اشکال موجود در ظاهر و باطن باشند و در ربع دوم در ظاهر موجود و در
 باطن معدوم و در ربع سوم در ظاهر معدوم و در باطن موجود و در ربع چهارم
 در ظاهر و باطن معدوم و بیانش چنان است که هر شکلی که صورت مرئی باشد
 هر دو فرد بود از افراد الفرد کوبند یعنی در ظاهر و باطن موجود مثل و عکس این را زوج یعنی در ظاهر و باطن معدوم چون آتش

بلا حصول و اگر مطلوب در رمل نباشد بنکرد که خانه مطلوب چه شکل آمده است
 او را با شکل مطلوب ضرب کند و متولد معلوم کند و بر طریق سابق حکم کند اما
 درین طریق دلالت بر توقف باشد و الله عالم انستی کلامه و بدانکه شکل در خانه
 عدد قوت تمام دارد مثل کوکبی که در شرف خود بود و آن چهار قوت ذاتی است
 و شکلهای که در خانه عدد ایند تعیین عدد ایام حصول مطلب کنند عدد و اشکال
 در بیوت برین وجه است $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در اول $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در دوم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در سیم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$
 $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در چهارم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در پنجم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در ششم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در هفتم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$
 $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در هشتم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در نهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در یازدهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$
 $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در دوازدهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در سیزدهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در چهاردهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$
 $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ در شانزدهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ پس هر شکل که در خانه عدد داشته باشد تعیین
 مدت ازال کند و اگر عدد خانه نیز با او جمع نموده حکم کند و الا باشد که آنرا
 نیز در عدد مدخل است و آن است که خانه اول $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و دوم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و سیم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$
 $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و چهارم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و پنجم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و ششم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و هفتم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و هشتم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و نهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و دهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$
 $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و یازدهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و دوازدهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و سیزدهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و چهاردهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و پانزدهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$
 $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ و شانزدهم $\begin{smallmatrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \end{smallmatrix}$ پس چون شکل خانه مقصود در عدد خود بشنید بعد
 آن شکل وعده کنند و بعد آن عدد خانه نیز جمع نموده گوید که اگر درین مدت
 مقصود حاصل نشود با این مدت مقصود حاصل کرد اما کاستن و افزودن در شکل

بر بسیاری حرمت و غرت و جاه و بزرگی و طلب مال کند از آن جهت که چون
را با صاحب خانه که به است ضرب کنم که دویم به است حاصل می شود
و خانه دویم منسوب به مال است و همچنین اگر در اول آید چون از خانه او این
تسکین شماریم در ششم خود آمده باشد دلالت کند بر ملائت سایل و فکر
و غم و اندوه و آن چیز که منسوب خانه ششم است و طلب امید کند از آن
جهت که چون با صاحب خانه ضرب کنم که امید است حاصل می شود از آنکه
باز دهم است و باقی برین قیاس باید کرد و این مثال را احکام سایل و طلب
گویند اما احکام مطلوب بدین نوع است که بنک و مطلوب شکل را که در اول آمده
است کجاست و در ظاهر رمل است یا در باطن است که هر شش تری در شکل را
که در رمل آمده باشد یا حاجت خانه ازین تسکین ضرب کرده متولد معلوم کنند
و در چندم خود آمده است اگر در خانه های نیک آمده باشد دلیل نیک بود و در خانه های
بد آمده باشد دلیل بدی مطلوب کند اما حصول و لا حصول مطلوب نظر باید کرد
شکل مطلوب را با خود خانه که مطلوب در وی آمده است ضرب کنند
اگر داخل متولد کرد در ریل حصول باشد سعد بآسانی و نخس بد آسانی
و اگر خارج متولد کرد در دلیل لا حصول بود سعد یا اختیار و نخس اختیار
منقلب متولد کرد و از حال کمال نکرده سعد حصول عاقبت و در نخس لا حصول
و اگر ثابت متولد کرد در بدی بر جای بماند سعد عاقبت بحصول انجامد و نخس

وعدده خانه پنجم ۳۱ مجموع ۳۰ شد گفتیم غایب در نگاه روز سه دیگر برسد
یا از دو کس برسد مثال دیگر که از مختصر نهایت العقول هم در انوار منقول است
و طریقی پسندیده را یک کشیدیم و بیح شکل در خانه عدد و نیز نقطه
فرد از اول تا شانزدهم شمردیم بعد طرح با نژده دهند در خانه
با نژدهم بود یک دل بردیم ۱۱ عدد دست و با در چهاردهم تکرار
دشت و بیاضی که هم مزاج موجود بود را اعتبار نکردم و با در چهاردهم
۱۲ عدد دارد از صد و نهمده ۱۱ صد و چهار ۱۳ یکا ستم ۱۱
ماند گفتیم که این مقصود تا چهارده روز دیگر برآید

باعتبار تکرار در ماضی و مستقبل که بحسب خانه در ماضی بکافیه و در مستقبل بقرآبه
 نیز ملحوظ دارد مسئله سوال از خانه پنجم بود و در انجائی الحمد لله بعد خود
 نشسته که پانزده عدد دارد و در خانه ششم تکرار کند چون پانزده را با شش
 جمع کردیم شد کویم که درین مدت این کار برآمد و اگر خانه هم جمع نمایم پس عدد
 خانه پنجم است و عدد خانه ششم جمله ۳۳ شد با عدد شکل جمع
 کردیم شد کویم که اگر در آن مدت بر نیاید درین مدت بر آید و این عدد اکثر مل است
 میگوید مولف رساله که بنای جدول رسانی در کاستی و افزودن خلاف
 این معلوم می شود که کاستی را در سفلی شدن اسکال اعتبار کرده است و افزودن
 در علوی شدن شکلی یعنی هر شکلی که از سکن خود فرو سود سفلی کرد و اگر
 بالا شود علوی کرد و بار خدایا کرایه گفته شود که این طریق منتهی در همین مسله
 باشد فافهم والله عالم اگر شرح شکلی در خانه خود نه بشیند عمل جدول
 کند بطریق مشهور مسئله درین زایچه است
 که سوال از غایب بود چون در هفتم
 است بدون نشسته جمله فرد و زوج نقاط
 رمل را تا شازدهم شمرده است و هفت
 بود شش نزده شش نزده طرح کردیم هفت ماند از اول طرح به هفتم
 رسیده که در اینجا بود و درین جدول را در هفتم ۳۳ عدد است

فصل ششم در تالیف مزاج و این است که هر جدول نوشته شود و دیگر

و از هر شکل که به یک ستاره منسوب اند اگر یک زا برد دیگری مقدم دارند
در وضع جانز بقوه و خطا نباشد و بدانکه هر شکل که در خاصه مراح بقوت باشد
مسئل کوکبی است که در وجهه خود بود و آن یک قوت ذاتی است و الهی عالم
فصل پنجم در سید حروف که دایره عکس و دایره نصمان سرگویند و رسم ازین دایره
بیرون آرند و اجد بطریق تواریه برایشان نحس می شود و آن است بدانکه شکل
در خانه حرف بقوت باشد پس کوکبی که در حد خود در آن دو قوت و دو است و یکس مد کو را

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
ا	ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ی	ک	ن	م	ن	ع
ف	ص	ق	ر	ش	ت	ث	خ	ذ	ض	ظ	غ

[illegible]

در خانه اول الف و ف دارد و در دهم ب و ع تا ز که ل و
 غ دارد و در سیزدهم م دارد و در چهاردهم ن دارد و در پانزدهم
 س دارد و در شانزدهم ع دارد پس اشکالی که از اطلوع و غروب است
 دو حرف داده اند و در و و ز و که ثابت الاصل اند و طلوع و غروب
 ندارند یک حرف داده اند و همین است حجت بعضی محققین که از این اشکال دوازده گانه
 که دو حرف دارند حرف اول بطلوع او میدهند و حرف ثانی بغروب مثلا
 در اول که طلوع است الف دارد و در هشتم ف زیرا که غروب هر شکل
 هشتم است از سکن او قس علی هذا و طول و عرض و عمق نیز از این دایره میگویند
 که هر شکلی که از این دایره چهار خانه نقل کرده باشد بطول نشسته و اگر هشت خانه
 نقل کرده بعضی نشسته و اگر دوازده خانه نقل کرده بعضی نشسته مثلا بنی اگر در اول
 آید بطول نشسته و اگر در پنجم آید بعضی نشسته و اگر در نهم آید بعضی نشسته
 و عدد از طول و عرض و عمق چنان بود که طول از عدد صورت اشکال گیرند یعنی
 رباعی و خماسی و غیره و عرض از نقطه عمود گیرند و عمق از عدد یک از ضرب این
 بود و حاصل کرد و مثلا طول هفت است و عرض یک و عمق هم هفت زیرا که
 اگر هفت را در یکی ضرب کنند همان شود و طول هفت و عرض چهار و عمق
 هفت و هشت که از ضرب هفت در چهار حاصل می شود و دایره طول اینست بر
 دایره

غرب جای ناخوش و خراب و سنگستان و مریه و جائیکه بنه اشی نباشد
و ابله آنها و مطحها و کوهسارها و دشتهای خشک و زمینهای خارستان و خندقیها
و بازارها و دزهای تراب و بستان مردم سفل و او باشی و دزد و دلاوت
بر غارت و ظلم میکند و صورت انسانی شخصی میان به بالا کوتاه موی کوچک کوچک
روی زرد آنکس سیاهی زند دل و دهنها کرد و دارد کرب چشم و قبل از رزق
فراخ شانه جو سوی فراخ دهن خرد دندان ابله روی تلخ سخی نکرده نقاب
اصل دروغ کوی بد فعل مکار و بر و یاد چشم نشانی دارد
طرف جنوب جای تاریک و کج خانه و سردابها و مکتب خانه و مدرسه و جای
منقش و جداری و دیوانخانه و صحرای بیابان و ممتزح است دلیل است
بر کثرت مردم و بر طبیان و منجمان و نقاشان و مرد فیلفوف و محاسبان
و اصحاب کیمیا ساینکه بعقل و هنر آراسته باشد صورت انسانی شخصی
میان بالا و کوهیند بالا پهن بینی بزرگ دندان قوی و بیکل فراخ چشم سطر
کردن پیوسته افسیح زبان صاحب رای و تدبیر و عقل کرده روی کف دست کون
که بر خنجر ایدم اهل هنر بر روی خالی و نشانی دارد و یاد در بدن او جانی میل
باشد به طرف کل با شرق شمال با جنوب شمال مقام خویش آبادان
و لکشا و شادی و جائیکه در میان خانهها باشد و بر کرسی و افتاب غریب باشد
و صحرای خوب گاه با بسیر مدله و خواص منقش و مشرک و کلاه و کلاه

طریق ع الممدوبه سی ابرید و طبق و ارقام اشکال است عروج
لیمان عدد عنبه الداخلی بیاض لقی نقی الخدر عنبه الخارج جسم محروک
منکوس رخ نصره الخارج عقی لظفر عقلا ح اجتماع نصره الداخل در طریق
رخ قبض الخارج جم جماعت قد فیض الداخل و گاه باشد که اشکال را بر قسم
حروف نویسد موجب تسکین حروف فصل دوم در شرح اشکال
بدانکه طرف شرق جای مروج و بلند و خانه بزرگ و خوش و مسجد و
کلیسا و مدرسه و عبادت خانه و صومعه و محکمه و مناره و علم و دینی
و قصبات و ایامه و اشراف و ازبوی و غیر و عود و سورت و شخص بلند بالا
کنند کم کون که بزرگی زند کرد روی بزرگ ریش کوچک سر و رخ چشم که سیاه
بود بزرگ کوشش پهن بینی فراخ سینه معتدل الجسم فصیح آن بزرگ و صحن
کهیل یعنی دو مو اهل صلاح خندان روی خوش خلق بر روی سر نشانی دارد
در طرف جنوب با شمال جنوب جای خوش مروج و دلمان مقام سلاطین
و مملکت آبادان و امنی و خانه سکه طبقه و روشن و امامت و دارد انضرب
و مقام مرافان و خزان با دستان و عمارتها و نود رختها و سلاطین و کابر
و اشراف صورت انسانی شخص میان بالا کنند کم کون کوی دو مو یا بزرگ
سجده موی بویسته ابر و گرد سر کوتاه کردن اندک کوشش باده چشم سبک اندام
نشانه تنگه و بدوی پل در میان و نشانه غلظت با علامت در طرف شرق

دندان باریک ساق و برتنکی و کوری و پیر دلالت کند و بر رو نشانی
و یاد چشم و یاد دندان علامتی دارد و بدخوی دبد اصل از طرف شمال
جای خالی و مقام اهل سلاح و جنگ و سیاه و سیاه نگاه با و آنچه بدینی
ماند چون باز از قضا بان و حضارها و اگر مایه منسوب است بجنک و فتنه و آلات
حرب و چون رنجین و از مردمان شکر یان و حجامان و قضا بان و خوریزان
صورت انسانی شش میانه بالا سرخ رنگ از زق چشم اشقر و قبل
کو سفند چشم است او از ابله روی فریه کم ریش بزرگ شکم سطلرب
خشمگینی می رحم و قبل بسیار کوی مردم از ابر بر روی زخمی دارد در
طرف عرب مقام خوشی سبزه زار و آب روان و جای که میان خانه ها همور
باشد و خانه های سفید کرده و شستن گاه ها منسوب است بنقل و حرکت و سفر
و از مردم صلی و خدا ترس و نمر از و مر و اید و خوش و بیگانه و عوام الناس
و از بوی بوی کلامی کافور و ریاحین صورت انسانی شش سفید است پوست
ابر و بلند بالا و کوبند میانه قامت فصیح نانی پاک دوست و پستی بزرگ چشم
کرد سر کوچک دهان دراز کردن فراخ روی خوش خلق شیرین سخن و گویند
بر رو نشانی یاد دارند و ن سینه از بلخی و رطوبت رنجی با سرفه دارد و از طرف
شرق یا شرق شمال مقام معتبر و عالی جائیکه علوی و غلبه باشد چون مقام السلام
و محفلها و قلعه ها و قصرهای بلند و ننگاه ها و قلعه های زیور و حیل نگاه ها

بعشق و بازی و طرب و فرزندان و کسان طرب و دست و خنیاگران و دولیان
صورت انسانی شش جہاد انگ و کوبند کشیده قامت باریک لک شده
بر و سفید پوست سیاه چشم بر رویشانی یا خالی دارد کم ریش یا کوسریکو صورت
دست دندان خویش خلق طرب دست سبک روح بر طرف جنوب یا شرق
جنوب جای ناخوشی و خراب و تاریک و زندان و ضد قہا و بازارهای
ویران و زمین کورستان و دریا و خندق دلیل است بر ح و عقد و سحر
بط و بستکیا و منوب یکسان جلالان و جاہ کنان و اسیر او غلامان و مردمان
دہقانی صورت انسانی شش کوناه بالا سیاه کرد و ی رزق چشم
سطلاب فراخ کتف کوچک سرفراخ سینه بزرگ پشہ اصل کم ریش
ماکوشہ باریک ساق و قبل سطلر ساق ترش و و سکارہ و چشم او یاد ریا
راست او یعنی باشد و بزرگ پستان لک و اگر زن بود بر طرف جنوب جای
خراب و پیمتہ باز بر زمین و کور خانہ و دیر گیران و جای شود شک و سیاه
و جائیکہ آب بنا شد و جوییکہ در کوه باشد یا غار یا جائیکہ اما شد و قلعه‌های
و سوراخها و دریا و خانہ باغها و بازار موی پایان و بالان زان و مطنجہا و
و زندان دلیل است بر غلامان و کینزان و مردم دروغ کو و منسوب بعقد
و ربط و سحر و جینرهای سریتہ صورت انسانی شش بلند سیاه مطلق
و بلند سر بزرگ بینی قوی کوه بلند اولاد گرفته سخن بلی بزرگ بزرگ

و تنور و مواضع باریک و کوبند قلع و مناره و کوه های بلند و دلیل است
بر چیزهای بلند و جاه عمق منسوت بمردمان از رل و ادب باش صورت انسان
شخصه دراز بالا باریک اندام مکروه لقا گوشه گریه چشم دراز روی کوچک
سرخ سخن بد اصل کوچک دهان بزرگ دندان سیاه جرده بر رو نشانی
یا جای ابله یا دروندان و بنی شکستگی دارد و به فعل و مکاره و درد بود بر طرف
عرب یا جنوب غرب یا شرق عرب بای خراب و ناخوشی که خلق در آن
محل کم باشند یا مقام فاشه و فساد خانه و خراب خانه دلیل است بر اسلحه
و منسوب بسیار و اینگران و کوبند زبان و حادمان صورت انسان
شخصه میان بالا کوتاه کردن فراخ شانه ارق چشم اسفرون و کوبند
سفید پوست و سرخ موی تنک دهان بزرگ بینی کرد روی و لعقونی
کوچک چشم کوسه با امر و باریک لب بزرگ دندان و کوبند ترک چهره و
در روی نشان رحم یا ابله یا در روی حب نشان آتش و نیمه زیر او دراز
تر باشد از نیمه بالا و کوبند در کوچکی معتدل بوده باشد بر طرف شمال یا غرب
شمال یا جنوب شمال مقام خوش بملب ابادان که آب روان باشد
و مهمل درختهای بلند و قلعهها و قصرها و عبادتگاهها و منسوب است به
و طرب و عابدان و این را قایم کوبند از انکه بر چیزهای قایم و ملات میکنند
مثل نيزه و درخت و چیزهای بلند و ستون صندل و انسانی شخصه دراز زبان

مسوب است بسلاطین و حکام و غرو جاه و سروری و از مردمان حکاک
و بازارگان و جوهر فروش و زرگر سورت اسانی شخص بلند معتدل القامت
زداکونه و قبل کندم کون که بر روی کراید بزرگ اصل سخن دان باریک
بنی بلند همت سطر ب زود دندان که مطیع کسی نشود به طرف غرب باغب
جنوب جایی سیمکین و دلگیر که معمور نباشد و آبی که زیر زمین استاده باشد
با کنار آب دریا تا پیشه ما مقام عالان کذا فی المصباح و قبل جا بهای
معمور و چارطاقهای بلند و خانههای روشن و مدارش و ساجد و خوانق
و سرانهای ملوک و باغچهها و کلدسته با میکوید مولف رساله که درین مختلف
ظاهر است که قول صاحب مصباح باعتبار تسکین ابدی باشد و قول ثانی
باعتبار نسبت کواکب یا تسکین بیوت دالیه عالم و نسبت به علماء و زاهد
و اشراف ماسی و از بویا کافور صورت ایشانی شخص میانه بالا و قبل کشیده
قامت بزرگ سر سرخ و سفید و قبل سفیدی که بلبودی زند مزاج کتف
نیکو روی مزاج چشم بلند بینی کوتاه کردن کوچک دهنی مزاج پیشانی
فصیح زبان خوش طبع کناده ابرو معتدل اجسم نیکو ترکیب بزرگ است
کویند کم ریش و بر روی خالهای سیاه دارد در طرف شرق به شمال شرق
یا غرب شرق جای ناخوش چون سلاح خانه یا بجام نزدیک و محلته خراب
و سیمکین و دیوارهای فی شفت و مرملها و جائیکه درختان خشک باشند و خند قها

که پوست تمار و سخت باشد و از چهار پایان برشته و فیل و میش و سحاب
و سمور و کب و موش و مار بزرگ و سیاه و کرم و کبک و ملخ و از طیور بر مرغ
و غراب و پرستو و ... دلالت میکند از معادن بر توتیا و گوگرد و زنج
و از زیر قلعی و الماس و سیم و زر و از جنوب بر کسدم و جود بخود و کجند و از
میوه بسبب دانار دارد درختان بر درخت انجیر و زرد الو و شفتالو و درخت
که تمار و شیرین بود و از چهار پایان بر آب و گاد و جانوران خوشی گوشت
و شیر و پلنگ و بوز و از طیور بر کبوتر و راج و طاد و سی و خرد و سی و ماکیان
و ... دلالت میکند از معادن بر مقناطیس و آهن و مس و از درختان بر امر
دو ترش و آنکه از وی حاق زاید و از چهار پایان بر گرگ و خوک و گ
و هر سبع درنده که باشد و از طیور بر زنبور و ... دلالت میکند از معادن
بر لاجورد و گوگرد و سرخ و اکینه و سندروس و یا قوت و از جنوب ترنج و از
درختان خرما و زر و از چهار پایان کو سفند و از طیور باز و شاهین و زنبور و غل
و ... دلالت کند بر فقه و از زیر و مر و اید و بر جبه و از جنوب انجیر و انکور
و از درختان سرو و سب و ابی و از چهار پایان خر و خوش و از طیور فساخته و بلبل
و ... دلالت کند از معادن بر اصعک و کمر با و سما و فیروزه
و از جنوب با قلا و شیر و از درختان بی و از چهار پایان سک و شکاری
و از طیور بر همه میلون باشد و از معادن بلور و از جنوب حقیق و باد و

کردیش بزرگ سرد فیل اندک موی با ابرو نیکو روی سفید پوست که اندک
سرخه زند فراخ دمان پرسته ابرو لطیف طبع طرب دوست سیاه چشم
و قبل سبز رنگ به طرف شمال یا غرب شمال مقامی معمور چون مسجد با
جائیکه قرآن خوانند یا درس حدیث یا کلام گویند و جای منقش و دلکشا
منسوب است بمنجمن و محاسبان و اهل قلم و ایچی و خیرای منقش صورت
انسانی شخیص بلند بالا و گویند میان بالا کنندم کون که نهر می زند و گویند سبز رنگ
و گویند زرد کونه کشاده ابرو و فصیح و همد گسن و بسیار داند اهل بزرگ سینه
بهی منشانی دراز کردن کشاده دندان دراز روی؛ طرفی معین ندارد
و مقامی که کاروان گاه باشد و باز آرا بادان و بایمی باد بهر که بر سر راه
باشد و قلعهها و مناره؛ و منامههای بلند و درختان بی بار و سیاه است //
به ایها و بارانها و بر فها و سبلها و منسوب بر سولان و مسافران صورت
انسانی شخیص دراز بالا سفید پوست خشک اندام ضعیف ترکیب کوچک
سرخ فراخ چشم باریک کردن ضعیف او از جرب زبان بسیار سفید
کشاده ابرو و بر روی حال سیاه یا زخمی با نشانی دارد و اله عالم نسبت
مواظبت باشد که در دلالت میکند از معادن ببرد از سنگ و سرب
و از جنه پیر فلغل و شاه بلوط و زیتون و عدس و سیاه دانند و از میوه
انار و تخم و از درختان بر باد و بلبله و زیتون و پند انجیر و جوز و بادام و هر چه

بافت زرد و دل و جود
بافت زرد و دل و جود
بافت زرد و دل و جود
بافت زرد و دل و جود

زرد و سیم
زرد و سیم
زرد و سیم
زرد و سیم

ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد

ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد

ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد

ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد

ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد

ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد

ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد

ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد
ریش سرخ و بونا و کورد

واز درختان انار و انگور و از جیساز با بیان شتر و گاو و گوسفند و هر چه
با مردم انش کیر و از بطور یک و کنجک پر از معادن انچه کم
قیمت باشد و سیاه از نبات انچه تلخ و کلو کیر بود و کندیده و بوسیده
و از حیوانات انچه درنده و زردار بود چون سگ دیوز و مار و کژدم
و اله عالم کذا فی الوار المل و در خلاصه الکشف که تصنیف میر روشن علی
رمال قدس سره است منوبات اسکال بطریق دیگر ذکر کرده فایده جلیله
است و در مقدمه صیغ طریق و افعی مولف رساله از ادب است جدول امده دان

سنگ

سنگ

سنگ

سنگ سبز و در سنگ مثل این	الاس و پیکر و مثل زبور زبان در مرد و دود	سنگ سبز و در سنگ مثل این
سنگ سبز و سفال سیاه رنگ	لکن سنگ سبز زرد و سفید	سنگ سبز و سفال سیاه رنگ
این و سبز	رز و سیم و فواید	این و سبز
موله و رنگ نافه شده	قلع و سیاه و برج	موله و رنگ نافه شده
باش و عجزه و بچه بد عجزه باشد	وال ارم	باش و عجزه و بچه بد عجزه باشد
بوسیده و گرم و زرد و سبوس اینها	سبوس بن با گرم و زرد و بوسیده	بوسیده و گرم و زرد و سبوس اینها
وامه خام و غیره	لیمون	وامه خام و غیره
تخم و پوست اینها	ضلع شده با تخم و پوست اینها	تخم و پوست اینها
امرد و تر کشش و انار تر کش	سب و لیمون بیشتر	امرد و تر کشش و انار تر کش
ضلع شده و تخم و پوست	ضلع شده و تخم و پوست	ضلع شده و تخم و پوست
ان و میوه کنده و خشک	مقا و بادام و کوبیده حرا	ان و میوه کنده و خشک
بشتر و تر کشش و تخم	ع و نور است و تخم و تر کشش و تخم	بشتر و تر کشش و تخم
بوسیده و گرم و زرد و تخم	بشتر و تر کشش و تخم	بوسیده و گرم و زرد و تخم
آب و آب و آب	بشتر و تر کشش و تخم	آب و آب و آب
نما کاره و ضلع شده و پوست و تخم آن	بوسیده و گرم و زرد	نما کاره و ضلع شده و پوست و تخم آن
بشتر و تر کشش و تخم و نما کاره بود	بشتر و تر کشش و تخم و نما کاره بود	بشتر و تر کشش و تخم و نما کاره بود
رنگ و پوست اینها	رنگ و پوست اینها	رنگ و پوست اینها
سرخ و سیاه و این	سرخ و سیاه و این	سرخ و سیاه و این
نما کاره و گرم و زرد	نما کاره و گرم و زرد	نما کاره و گرم و زرد
جاموش و میش و بز گوی و سفال	اب و آب و آب	جاموش و میش و بز گوی و سفال
جرم و پوست و میوه و استخوان اینها	نور و جرم و استخوان و پوست و میوه و استخوان اینها	جرم و پوست و میوه و استخوان اینها
کابل و مثل اینها	مرغ و دراج و کبوتر و طاوس	کابل و مثل اینها
بال و بک و استخوان و تخم اینها	بوست و جرم و بال و بک و استخوان و تخم اینها	بال و بک و استخوان و تخم اینها
کوت و میش و گرم و فلیه پوست	نور و جرم و کبوتر و دراج و استخوان و فلیه پوست	کوت و میش و گرم و فلیه پوست
جرم و پوست و استخوان و میوه و اینها	استخوان و بال و بک و اینها	جرم و پوست و استخوان و میوه و اینها
باز و میش و کله و میش و میش	از و رسم و رسم و میش و میش	باز و میش و کله و میش و میش
بسته و گرم و زرد و بایه شده	لنه و گرم و زرد و نما کاره	بسته و گرم و زرد و بایه شده
بسته و گرم و زرد و بایه شده	بسته و گرم و زرد و بایه شده	بسته و گرم و زرد و بایه شده

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

نک سنک و بورد و وارید قلب

اکر سنکره قلب عید نک

نفره و قلعي و سیاب

علی و کل کبره و عیده

شانی و پوست آن

کیده غلام

ناقص شده

بوست سنکباره و کیده خفته

بوست پینا و بیلک شده و کما

مغز و دم منقشر

کرم و زده و بوسیده و پوست آن

کستری با شیر و جزرات امخته

بوسیده و کزیده و کرم و زده

سرد و جزرات و شیر کج و دانه

سب و میده و بید زده

کیده و غره و کرم و بیلک شده و دل عید

برک و پوست و پوست آن

کافور

نخم کدو

صد و و وارید

شکته و ناقص و سنک و جزرات

مر عبل و لکله و سل ایلی

الماس و پکراج و بورد و سنک و ویر

نکین قلب عید رنگ

رر سرج و کبریت و سرج

سرج و غره

وال کوز

سبوس و پوست آن

شکلا سب و زانار

بوست و نا کما ره

سب و زانار و شکر

بوست و تخم آن

ششم و واد و خرا

بوسیده و کرم و زده و پوست و تخم آن

رک سب و در واد و تخم بایند

بوسیده و کرم و زده

بلو

ش و میده و بید زده و پوست

سب و در حنی که مل سرج و زده و پوست بایند و زده و واد و واد

برک و پوست و پوست آن

وادر حنی و زده و واد

بوسیده و کرم و زده و پوست و تخم آن

رک سب و در واد و تخم بایند

بوسیده و کرم و زده

کشت و زده و غره و بیلک شده و کما
سب و میده و بید زده و پوست
خلعت و ماسوس و کلف و زراف و بیلک شده و کما
کشم و بوسیده و بید زده و کما

کشت و زده و غره و بیلک شده و کما
سب و میده و بید زده و پوست
خلعت و ماسوس و کلف و زراف و بیلک شده و کما
کشم و بوسیده و بید زده و کما

نوروز

مغنی

مغنی

مغنی

مغنی

مغنی

مغنی

مغنی

مغنی

مغنی

مغنی

مغنی

مغنی

مغنی

مغنی

///

نیم و سیمانی و نیل آن
نکن قلب سیاه رنگ سوخته و بزم رنگ کلون

این و سرب

موریه عورده و ضلع شده

مالش و کج سیاه و مثل این

سوس اینها و بوسیده و گرم عورده

ساک از هر قسم که باشد

گاه و گرم عورده و ناکاره شده

گور و کوبند برت و الوجه

ناکاره و ضلع شده

انچه به مرزه باشد

بوسیده و گرم عورده

شیرین که در دوزخی باشد

کنه و نالقی و بدبو

سک میست و مثل این و جندز

شب باند و بد مرزه

درخت که او دغه

برک خشک و پوست و جوب اینها

بیل دراز و رنگ

بوسیده و کهنه

کاویش و فیض و خر

استخوان و جرم و غیره

زراع کوی و خورد

بال و بران

میش و کاردیش

استخوان کشت اوده و عدد و غیره

کنه و مایه شده

///

عقین سرخ و سنگ سرخ مغالیس
نکن سرخ و سفال

سنگ کورده سرخ و سنگ سرخ و شکرت

سوخته و ضلع شده یا کله

وال عدس

سوس و پوست آن

جقند و شکم و زرشک و زرب پاز

پوست و تخم آن

سجده و غیره که پوست آن سرخ و مرده و مثل کوبیده

گرم عورده و تخم و پوست اینها

سجده و غیره و الوما بو

بوسیده و گرم عورده و تخم و پوست اینها

انچه مرص و سفید و مملکت باشد

بوسیده و گرم عورده

کشت فقط

شب باند و بد مرزه و استخوان و عدد آن

درخت سحینه و بر نسری

برک و کل خشک و پوست و جوب و سایه اینها

زود و غلب

تخم باز و شکم

شیر و بیلک و کرب و خر

پوست و جرم و استخوان و سری اینها

رغور و کس و فیض

پوست و بال و بران

کاو

عدد آن و استخوان کشت اوده

حسن حقیقت و سفید بود

کنه و مایه شده

انفعال

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

بسم و زربور و زربور و زربور و زربور

سنگ و فته یا سنگریزه قلب که ارشته می آرند سبز رنگ

نقره و سیاه

سفال سبزرنگ

رنگ

کنه و گرم خورده و پوست آن

کدو

انار

تخم و پوست آن بوسیده و ناکاره

جلوزره و بسته

بوسیده و گرم خورده و پوست آنها

طعام شیرین

شب مانده و بریزه کم شیرین

لحری موناک

شب مانده و سرد شده

انار و بسته و جلوزره و بسته

رکت تازه و پوست و جوب و کل پنبه

کا و زبان

جروخی

اسب و شتر

و استخوان و عیوه

بسم و فاخته و کبوتر

ماس و بلور و مر و ارید

سنگ مر و سنگریزه قلب

نقره و سیاه و قلعی

اکله انجمنه با شد مثل کاسه

شمال و جوب

کنه و گرم خورده و دهن

لوبیا

ترور و خیارین و بشکر

تخم و پوست ماکرم خورده

شکلاتو

تخم و پوست آن

دانه های غده معروف و شیرین

بوسیده و گرم خورده

دانه های برشته و دال خفته

شب مانده و بریزه

درخت موسری و شام تازه و کل سفید

جوب و پوست آنها

کاسه

خیارین

کوسفند و جانوران آب

جرب پوست و استخوان و موی آنها و خریده و صند

انجم سفید شد

بال و پر و استخوان آنها

کوست جانوران لید و گوشت خوک و گور

بال و پر و استخوان آنها

کوست جانوران و پوست آنها

بسم سفید و باقیمت و نو

کنه و جابره شده

کوست جانوران و پوست آنها

بسم سفید و باقیمت و نو

کنه و جابره شده

کوست جانوران و پوست آنها

بسم سفید و باقیمت و نو

کنه و جابره شده

کوست جانوران و پوست آنها

بسم سفید و باقیمت و نو

کنه و جابره شده

کوست جانوران و پوست آنها

بسم سفید و باقیمت و نو

کنه و جابره شده

کوست جانوران و پوست آنها

بسم سفید و باقیمت و نو

کنه و جابره شده

کوست جانوران و پوست آنها

و طریق بر آوردن حج این جدول در میان می خواند اندک الله تعالی

بشمار
شماره

ب

ش

معدن	الاس و بکهرج و بورد سنگ مرمر	سفال و سنگ طاره و کلونج
کان	نکین قلب دیوه رنگ سفید	سنگ بره و سفال ناکاره
غده	نقره و قلعی	این و سرب
تار	نک سنگ	موریم رنگ زده و منج این سنگ باقی
سنگ	سرخ و دال نخود و حور	ایچم غله در تنایان دی مزه باشند و کجند سیاه
سنگ	سبوس و گرم حورده و بوسیده	سبوس و گرم حورده
سنگ	سبوس	کرید و عینه
سنگ	ناکاره و گرم حورده	ناکاره و گرم حورده
سنگ	باشند و کور در کار سندی و کوبند امرد	ایچم در مزه و قیمت باشد
سنگ	گرم حورده و کداز یافته و تخم اینها	ناکاره و گرم حورده
سنگ	شیرین که فواکه با ورق فواکه در و آنجه باشد	ایچم در مزه باشد
سنگ	گرم حورده و بودار	بوسیده و گرم حورده و تخم و پوست اینها
سنگ	رزه و مرغ و بلور	جبری که رخت و مرغ و پوست باشد
سنگ	سب مانده و بد مزه	بوسیده و گرم حورده و ناکاره و حرکت شده
سنگ	باشند و کور در کار سندی و کور در کار سندی	کباب بازار
سنگ	یک تار و پوست و خوب اینها	سب مانده و نقره و ناکاره
سنگ	ادویه و تخم مرغ	درخت حرکت و کور در کار سندی
سنگ	اسفول	تخم و خا و خوب و یک تار و پوست اینها
سنگ	کا و داکستر و صدف	حب السلاطین
سنگ	جرم و پوست تازه و استخوان و پوست اینها	زنجیل
سنگ	طوطی و شارک و بیدرو و کبک و کبان کبوتر	قبل و کاوش
سنگ	بال و بید و استخوان اینها	پوست حرکت و گرم و استخوان و موی اینها و خرخره
سنگ	فریم و کوسن و ارد و پوست کوسن	زجاج و زعفران و انجیر و باد و ارد و بد صورت باشد
سنگ	استخوان و دندان و کبک مانده	بال و بید و استخوان اینها
سنگ	سید و لب	کا و
سنگ	کهنه و باره شده	سب مانده و استخوان و صدف اینها
سنگ		شتمن لود اگر چه کار رز و پوسته باشد
سنگ		کهنه و بوسیده و باره شده

منه سنگ ریزه قلب که کفار زمان
 منه سوخته و شکسته و مغال و کلوح آتش
 منه مس و کهن و یوغ و سنگین
 منه مورچه و سنگ ریزه و شکسته باد و زده
 منه ایچم و فغان خوانند و بی غره بند و سر کرم
 منه لال سبک و سیاه و تر و کدنا
 منه کرم خورده و نا کاره
 منه ایچم طعام زده باشد
 منه بوسیده و کرم خورده و دم و غره
 رز و الو و غره
 منه ایچم قدر سرامحت باشد
 منه بوسیده و کرم خورده
 منه ساک سرخ
 منه کرم خورده و شب مانده
 درخت لاله مار و خار در
 منه رک پوست و جوب حارزان
 منه کاسه
 منه بوزنه و لک و وعده و کوس کعبه
 منه جرم و پوست و استخوان و وی آنها
 منه بوم و غره و ایچم که الحان باشد
 منه بال و پر و استخوان آنها
 منه میش و شب مانده و لاغر
 منه بد بود و بد ذایقه و کار زخمی
 منه مشعل اما غالب که طرح کبابه
 منه بوسیده و کهنه و مانده شده
 بزم و کوس

الاس و عقیق و زرد و بکهرج و مردارید و مرغان
 سنگ ریزه قلب که بوز زمان کجا را یک شکسته و باد و زده
 رز و لوفه
 قلع و مرج و کلوح
 کدوم و بال از پر و مرج و هر چه رز و غنچه بند و خوش ذایقه
 مزه دی
 پوست و تخم آن
 انور و خر و کوبه و ایچم
 تخم و پوست
 ایچم و سب و خوش ذایقه بود
 شربین و ایچم لطیف و خوش ذایقه
 بوسیده و کرم خورده و خشک شده
 طعام شیرین که فاخته ریزه و خوانده باشند
 شب مانده یا درخت لقصان یافته باشند
 شاخ انور و خر و غره و درخت ایچم و شکل
 رک و پوست و جوب ترک و کاغذ
 و کبریا
 ایچم و ناس قنبا کو
 کوس بند و کلا و و هر چه در حال باشد
 پوست و جرم و استخوان و موی آنها
 فاخته و قمری و کوس سل
 بال و پر و استخوان
 کوش ریزه و تبه
 شب مانده و بد ذایقه و استخوان و عدد
 از قسم شمع و نو
 بوسیده و کرم خورده و پاره شده

گنوا بدان که این اشغال شانزده گانه در نشیاند و چهار باسی و چهار رابی و چهار غاک
 هر یک از اینها چنانست که اشغال انشی منسوب به اتفاق و بادیه منسوب به شمال اند و قول صحیح
 و ابی عرب بقول درست و خاک منسوب به جنوب اند با اتفاق و آنکه مرتبه تیش او کشته است
 و مرتبه خاک او سطح است و عکس آن داخل و آنکه مرتبه تیش خاک او هر دو کشته است
 متعقب است و عکس آن ثابت و نیز هر یکی از اینها تیری و بادیه و نهایی و میلی اند و سعد
 و محسن اشغال در همه نهایی اند و اشغال بادیه و محسن اما در تیری و بادیه که چهار اشغال
 است و اختلاف است و محسن در اوان و در اینجا پنجه می راکر است ثابت میگردد
 سه جدول را خواهد دید که جدول اول

اشغال انشی و شرق و سعد و گرم و خشک	اشغال مایه و شمال و جنوب و گرم و تر	اشغال ابی و غرب و سکا و سرد و تر	اشغال خاک و جنوب و دکانی و سرد و خشک
اشغال خارج	اشغال داخل	اشغال ثابت	اشغال متعقب
اشغال سعد و نرم و خوش بود و عزیز	اشغال محسن و سخت و بد بود و بیس و محسن		
اشغال مذکر	اشغال مایه	اشغال نر	

باب سیوم در منوبات بیوت و این باب چهار فصل است فصل اول در منوبات
بیوت بدانکه خانه اول منسوب است بجمارت غریزی در روح و زندگانی نفس
دیدن و صحت و سقم و عقل و جاهای نو و قوت و علم و عمل و غیره و شرکه ب مردم
و نطق و خوشی و ناخوشی و فکر اندیشه سایل و ابتدای کارها و مقصد اشیا و
و کرم و عطا و لطف و موجود و معدوم و تدبیر مصالح و چگونگی اتصال و انفصال
و معرفت و جهل و کیفیت قدم سایل بر الوین و این را طالع زمان گویند و نسبت
بصوره دارد و از اعضا سر و دماغ و پیشانی و حاجت و لمحیه خانه دوم منسوب
است آنچه محبوب و ناگزیر است از اعتدیه و اشربه در روح و محله و مال و
منال و معنیان و عیش و شراب و رزق و اخذ و عطا و فقر و غنا و خسر و
و فروخت و دخل و خرج و اعوان و انصار و مصاحب و کواهان و قرضی
دادن و شنیدن و فراشی و محارم و شرکا و محله و قدم غایبان و آنچه بدست
گیرند و سخاوت و بخل و طالع طفل شیر خواره و سود و زیان و غم و کرم و فتنه از جهرا
موافق و طلب دولت و چگونگی آن آنچه که گذشته بر موصی که اقبال آنجا
حاصل می شود و کیلان و فروزان و قرضی خواهان و امانت داشتن و بد رفتن
و وصیت و محاسبه و غیره بکه بازار کان کنند و ظفر یافتن بر حریفان و بر کمال
رفتن که هست یا نه با قصاص آن که کدام موافق منسوب و بخون دار اعضاء
بگویند است خانه سیوم منسوب است به برادران و خواهران نزدیک

و خاستگاری و ختنه کردن و خلعت و تشریفات و ملیوس و نو بریدن و پوشیدن
و احوال شهرت و جماع و شکر و کیف و تیرانداختن و زرد و شطرنج و باغتن
و حیوانات پرده و کلام نظم و شعر و شاعری و احوال مشروبات و خوردن میوه جان
و دیبه و قریه که قریب دیبه و شهر سایل باشد و خانه ها که قریب مکان سایل
و پهلوی خانه اش بود و منسوب است و بدین درنج و بدانکه بعضی خانه چشم
بفرزندان صغیر نسبت کرده اند و خانه هم را بفرزندان کبیر داله عالم خانه هم
منسوب است به غلامان و کنیزان و خدمتکاران و مردم قرومایه و خسم و ملاکت
و عیب گفتن و سخن چینی و حسد و بدی کردن و فسق و فجور و بیماری و سحر و جادو
و حامله و احوال چنین که در شکم است و کین ساختن و بند و زندان و دشواریها
و سرهای پوشیده که بماند یانه و اجناس و ستورات و چارپایان کوچک و گویند
چارپایان ششم شکافه و کریمه و چیزهای کم شده و دزدیده و ضایع شده
و فراموشی و بیخوشی و دیوانگی و سفاهت مردم و ستمه و عیاری
و محج برده و غم و دارالشفا و سکار طپور و زنی که زشت و مطلق دادن و خانه
عم و عمه و حرکت پدر و مقام برادر و قریه و دیبه که از قریه و دیبه سایل دور است
و مکانها و خانه ها که از مکان و خانه سایل دور است و منسوب است بکردن و دوش
خانه ستم منسوب است بر از دلج و بر و یج و نکاح و سرکار و مزایه و غایب و بیج
و سکر اعی از جای و زور و قاغ و محبت و نواب و قضاء و علیه القضا و باغات

و دایکان و مهر بانی و سازگاری با هم نشین و دامادان و هم نشینان و همسایه
و نقل و حرکت و تحویل و فروز و دیک و علم اندک چون هندسه و پارسائی و دینی
عبادت و مهر و زوال چیزی و ابا و نه مساجد و مدارس و جدای چیزهای رفته
و یا برده و اینکه فلانی را جدا کنم از نزد خود و دلیل و محامی و سفا و با عنان
و کنایس و محشل و حوضی درون سرا و آب گرم معادن و مایعات که در ظروف
برای است و عمر آب و مسرلح و حال امور سلطنت و بعضی بغیر خواب ازین خانه
گفته اند و منسوب است به بلغم و از اعضای چشم خانه چهار منسوب است به پدر
و مقام املاک و مناع و عقار و اکالین و ابا دانی آنها و زراعت و عرس و شمار
و کت زار و کار برد و محصل از ح و کارهایی که از زمین تعلق دارد چون عمارت
و کج و دقین و بهانه خانه و خلوتگاه و جای خواب و کورستان و رانجه زیر پهنی
باشد و کارهای پوشیده و اینها و ظروف و آلات و کتب و فرش و مواد
و عاقبت سال و ماه و عاقبت کار و احوال و رنگارنگی بشرکت خانه اول و خانه
عمر سایل و منسوب است به سودا و اراغضابه بینی در وی خانه پنجم
منسوب است به فرزندی و زو و ماده کی ایشان و بمحشوق و معشوقه و عشق و عافی
و اشیع و مهر بانی و دوستان نو و اندک دوست است بانه و تحف و هدایا و رسل
و اخبار و خطوط و عرف و دادن و نامه های عروس و نور زینت و مسخره کی
نکردن و خنده و بازی و محفل شادی و ساز و نوا و در قی و سرود و نغمه و مدح و نقاره

دور از بمقام و گران و از رانی ترخ غله و آنچه سایل انرا ان نهایت منحد را بشمارد و خدا
و خصمان و مدعیان و مصادره و دعویها و عریده و زراع و جنگ و ظفر و هر میت
و کسی که از خوف دارد و پدر پدر و مادر مادر و همسایه کان و دزدان و کرخیته
و خانان و لون و شکل انسان و مقاطعه و عرضی خواه و محال و وکیل و خانه غروب
و فرو شدن از مرتبه و معطل ماندن و زخم و داغ و منسوب است بدستها و بداند که
این خانه مقصد الاشیا است مثلا این کب کار چو نیت با همراه فلان روم
یا نه یا شهر دیگر که قصد کرده است و آنچه بدین سال باشد و این بر مذیب جمعی است
و جمعی اول را خانه مقصد الاشیا گفته اند و حق اینست که هر دو خانه مقصد الاشیا
است چه حال اول و هفتم راست نیاید که اقال صاحب الاثوار
منسوب است بخوف و خطر و قتل و بیم کشتن و زهرهای کشنده و عرق کشتن و اندود
و بریشانی و زجر و نهمت و کدورت و کاهلی و بیماری و وسواس و ابله‌گی و ماتم
رسیدن و چیزی از دست رفتن و پشیدن و ترک کردن چیزی و مال غایب و دزد
برده و مال میر اس و مال غرض و مال زن و بیت المال دزد و میراث و مال
که غایب بود و باغ و حمام و محل مطبخ و قبر و مقبره و جای خمر و فنی خمر و جاه
و کار نزد مزارع و اطلاق و دراز سکن و کارکنان و ضابطان ده و صحرای عیال
و غیر شرکت چهارم و نیکایات و آن چیزی که مستلک بود و زیادت و افتها و
بنایهای تنی از دار و وضع محل شرکت و دراز و هم و حسن و میک و مفاجات و بل

[illegible]

و غایت کردن و دهمها و مکانهای قریب شهری و مکانی که سایل اینجا قصد رفتن

دارد و معنوق و بازیگران ^{معنوق} ان خصم و منسوب است به سینه خانه نهم منسوب است
بفرد در لاه و در غربت و امن راه و بازگشتن از سفر و علم و معلم و تعلیم و ^{معلم} تعلیم

و دین و امانت و وطن یکس کردن و خویشان دور و خواب دیدن و یعنی ان

به شرکت سیوم و مذہب و اعتقاد و طاعت و عبادت و پارسائی و زهد و درج

و تقوی و نماز و روزه و حج و جهاد و ذکر و مشغولی و قرآن و کتاب خواندن و

دعوت اسما و نصاب و زکوة و فصل و کمال و احوال آخرت و پیری و مرگ

و وحی و الهام و هر چه باین مانند متعلق بعلم و دینی باشد و تذکره و صدقه و گوشت

و احکام نجوم نجوم و رمل و جفر و فصاحت و تلاعت و اداب و القاب و غایب ^{غایب}

رسد و زنده است یا مرده و احوال افکار و مخالات و آنچه بدست آید یا آید و از دست ^{رفته}

یا رود و آثار مرده همچو هم نشین از زن و مصاحب و احوال و شریک و دلیل

نفس کبرای و لاد و دهمهای و مکانهای دور آن شهری و مقامی که سایل

در اینجا قصد رفتن دارد و کسب و کار و دهمهای و معنوق و چیزهای آن در مقام

سایل و منسوب است به پهل و پشت خانه دهم منسوب است به بادشاه و فرمان روا

و جاه در پاست و عزت و حرمت و نام نیکو و شغل و عمل و خدمت و عامل و قاضی

و خداوند کار و استاد و ضعف و کرد و نشی روزگار و رزق و مسؤول شدن از

عمل و امر و نهی و اتمام رسیدن بکار و انجام اعمال تجارت و مروج بازار و مکان و ^{کفایت} کفایت

انتهی شرفی مدرک	بادی و شمالی مذکور	ابی و غربی موش	خاکی و جنوبی موش
۱	۵	۹	۱۳
۲	۶	۱۰	۱۴
۳	۷	۱۱	۱۵
۴	۸	۱۲	۱۶

بسم الله الرحمن الرحیم

خانه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
عدد	۲	۴	۶	۸	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲
حروف	ک	ل	م	ن	س	ع	ف	ص	ق	ر	ش	ت	ث	خ	ذ	ز

تخت خانه با اعضا

خانه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
عضو	ح	ق	ف	د	ک	ن	س	ع	ف	ص	ق	ر
سر	ک	ل	م	ن	س	ع	ف	ص	ق	ر	ش	ت

فایده // بدانکه بیوت با اعضا که درین جدول مرقوم گشته خلافت است که در منوبات بیوت سابق ذکر رفت اما چون درین جدول با اعتبار تقسیم ریوت دوازده گانه است و اینجا با اعتبار تقسیم اعضا بر بیوت شانزده گانه اختلاف رود و داده اند اینجا که عمل بیشتر کسان در تقسیم بیوت بر اعضا حسب جدول دوازده گانه است و این جدول نیز در فصل سیوم در بیان ما

املاک در دجای طیور و مغیره بیکانه و بازار ستور و سنز و دلیل کم شده بد برو
نشستگاه خانه سیزدهم منسوب است لیس نفس و رای و تدبیر و داعیه و نفس
و عاقبت مادر و سفر معنوق و مال دشمن و تخت پادشاه و سند حاکم قضاة و
عدم ل و ظلم و آثار حکام و بغیر خواب و نفس کبری و دلیل فرزند زاده و بمن قدم
و سلامتی ذات و عزایم و نیات و حلال طلب و منافع سفر و علم و پیشه و محل
عمل و کیفیت منصب و نفع از حکام و منسوب است بران و شاه حال دستون
طالع دستون طالع و کواه اول و پنجم و نهم است خانه چهاردهم منسوب است
بنفس غیر و مطلوب و مسؤل عنه یعنی هر چیزیکه از سوال نمایند و مشتبهایی
خیال و آینه رمل و کواه دوم و ششم و دهم است و دلیل جمیع امیدها و مطالبها
و حال محبوبات و ما یحتاج معاش و حال از واج و اعوان و اصحاب و شرکا
و نتایج حیوانات بزرگ و خلاصه از محن و فو و شر و روق و دم غایب و رمل
و قلت و کثرت تزویج و معاملات و عشرت و منسوب است بران و خانه پانزدهم
منسوب بفرج اکبر و قاضی و میزان رمل زیرا که خطای رمل درین شناسند به سبب آنکه
شکل طاق درین خانه نمی آید و احوال امور کلی و قضا بانکه باشد ازین خانه گویند
مثل آنکه دعوی کنم یا نه و این کس را بقاضی برم یا نه و با این کس مشورت کنم یا نه
و کواه سیوم و یفتم و یازدهم است و دلیل است قرار و فصل بیوم و عقود و عا
و اشتباه و مخالفت و حروب و صلح و مطالب و دلیل خبر و شر و ابتیاع از غیر

و مستقبل و حال بدانکه حال خانه ایت که کوال از آن باشند و ماضی و قبل او
و مستقبل مابعد او مثلا خانه اول را دوازدهم ماضی است و حال خود و حال خود آن
خانه که اول است و مستقبل دوم و خانه دوم را اول ماضی است و سوم
مستقبل آن خانه که دوم است و نیز بدانکه او تا دلالت بر حال میکنند
و مایل بر استقبال و زایل بر ماضی چنانکه در بیان او تا گذشت پس اگر خواهد
که احوال سایل را از ماضی و حال و استقبال جواب گوید بموجب اول حکم کند
مثلا اگر سایل از طالع فرزند باشد و در خانه پنجم شکل سودا ده و در خانه
ششم که مستقبل است نیز شکل سودا بود و در چهارم که ماضی است شکل
گویم که طالع فرزند تو اکنون سودا است و در مستقبل نیز سعادت دارد اما در زمان
ماضی نحس بود و فس علی هذا همچنین و اگر خواهد که بداند از حکمی که کرده است
تعلق بکدام زمانه دارد باید که نظر کند تا اگر شکل خانه مقصود در او تکرار دارد
دلیل حال است و در مایل دلیل استقبال و در زایل دلیل ماضی و در عالم
بدانکه سیر دلی یکی از اسرار است که سیر نماید در احکام عاجز ماند و سیر
نزد جمعی از دوازده مدغمی کز رد و جماعتی نماند و اعتنا کرده اند و اختیار
مؤلف هم چنین است مثلا خانه محبوب پنجم است و محبوب محبوب پنجم پنجم
که پنجم باشد و خانه بادشاه هم است و سیر بادشاه پنجم هم که دوم باشد
و خانه دشمنی که دوازدهم است و نقل و حرکت او چهارم است که سیر و دوازدهم باشد

[illegible]

انکار که چون خواهد می کنند بعضی حکم بر مثلثات کنند یعنی شکل خانه مقصود و بیشترش
و نتیجه هر دو و اگر مختلف باشند از غلبه نقاط این هر سه شکل حکمی نمایند انش
و یاد انفصال آب و خاک اتصال و این طریق مضرب است بعضی بر طریق نجوم
رفته اند چنانکه خانه اول را تحمل نیست کرده اند و دوم را ثور و علی بذاتا دوازدهم
و همچنین اشکال را بگو اکب مثلا اگر در اول آیند کوبند مشتری در حمل است
و حد دارد و نیک حالت و اگر در اول نشیند کوبند آفتاب در شرف است
و قس علی هذا و این طریق طرایبوسیان است ... از چهار دهم و خانه مقصود
حکم کنند مساوی باشند و اگر مختلف باشد جعلیت کنند یعنی از آتش اول
و یاد دوم و اب سوم و خاک چهارم از فرد و زوج هر چه باشد شکلی بر آرند
و از خاک پنجم و اب ششم و باد هفتم و آتش هشتم شکلی و ازین هر دو شکلی
و آنرا جعلیت الرمل گویند پس اگر این با چهار دهم مساوی باشد حکم از آن کنند
و اگر مختلف باشد آنرا یا چهار دهم زنند و از آن حکم نمایند و اهل هند از خانه مقصود و چهار
دهم و میزان حکم کنند چهار دهم را اینر رمل گویند و نیز از خانه مقصود و از آن حکم کنند
از اول و مقصود شکلی بر آرند و از چهار دهم و یازدهم شکلی و ازین هر دو شکلی
پس اگر شکل در رمل موجود باشد دلیل حصول مزاج بود و اگر معدوم باشد میرله^{محصول}
اما طریق اهل هند - یعنی شیخ نهائی و اصحاب دیلمی معتبرترین طریق است چنانست
که بنیاد احکام از اول یاد دهم شاید و اندوه مجلس باشد تا به دهم رسیدن و این دهم را که شکلی

دیدار از چهارم و پدر بدر یعنی جد از هفتم که چهارم چهارم است و عم از سوم
چهارم که ششم باشد و خواهران مادری از چهاردهم که پنجم مادر است و آنکه
دوست شو خواهیم کرد از ششم زیرا که مستقبل پنجم است و آنکه از دویست
جدا شده است هم از ششم از آنکه ماضی هفتم است و زنی که خواهد کرد از ششم
که مستقبل هفتم است و عمل تو که خواهد کرد از پانزدهم و چهارم باید خریدن از
سیزدهم زیرا که دویست و دوازدهم است و باقی بر سر قیاس باب چهارم

در احکام رمل فصل اول در اصول احکام

بدانکه سوال سابل حال است از انکه با اتصالی باشد مثل پوستی یک
ما قدم عنایت بدست آمدن چیزی و امثال آنها با اتصالی چون خلایق
محبوس و زادن حامله و شفای بیماری و سفر و مانند اینها بسی هر یک را
در احکام این دو قسم طریق است جدا گانه بعضی بر غلبه اشکال رفته اند
و زبان الامر را نیز ملاحظه دارند و از داخل و خارج و ثابت و متقلب باعتبار
اتصال و انفصال حکم میکنند بعد باختیار و اساری و نحس و اختیار
و بدواری و این طریق بر ربانیت و نزد ایشان زبان الامر شکلی است
که از ضرب چهاردهم با خانه مقصود حاصل شد و بعضی ازین طایفه زبان
الامر را دو قرار میدهند یکی زبان الامر اول و آن نتیجه اول و خانه مقصود است
و ازین می نمایند و دوم زبان الامر ثانی و آن شکل ثانی است و ازین حکم عاقبت

مطلق کند بطوریکه گفته شد بگوید مولف رساله

بحر به این ناکس است که نظر کنند به شکل خانه مقصود و نتیجه او که از صاحبش قریب
نموده بر آورده باشند و لسان الامر یعنی نتیجه که از طالع و شکل خانه مقصود حاصل
شود پس اگر این هر سه مساوی باشند و موافق مطلب در و خول و خروج و در و مل
بقوت نشسته و سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و شانزدهم نیز بر آن کواست
دهند و شواهد و نواظر خانه مقصود هم موافق آن دلیل نام بر حصول مطلب است
علی الخصوص که شکل خانه مقصود با لسان الامر با طالع بنظر دوستی بود که دلیل
کلی بر حصول مقصود است و اگر این هر سه یعنی لسان الامر و شکل خانه مقصود و نتیجه
اش هر سه هم ضعیف باشند و هم بایکدیگر مختلف پس در صورت ازین خانه
چهار گانه یعنی و و و و حکم کنند اگر متفق باشند و اگر ایشان هم با خود
مختلف بودند پس نظر کنند به شکل و و و و طالع و لسان الامر و شکل خانه مقصود
و شریک آن و نتیجه شکل مقصود و شواهد و نواظر خانه مقصود بر اغلب حکم
نمایند اما قوه و ضعیف اشکال را ملحوظ دارند با آنکه خانه مقصود را با چهاردهم زنند
و حاصل با پانزدهم آنچه بر آید حکم مطلق است مرجمع سوالات را از داخل و خارج
و ثابت و منقلب حسب اتصال و انفصال که خطا نباشد و الله عالم فایده جلیله
نظر کنند در خانه مقصود تا چه شکل نشسته است و صاحب کدام خانه است و چه
مرتبه دارد و چند نقطه دارد و چه نقطه اش صاحب صدم مرتبه است و چه حکم

نشسته باشد حکم آن خانه از آن شکل نمایند از سعادت و نحوست دخول
 و خروج و نبوت و انقلاب یعنی به بیند که خانه مقصود کدام است و سوال از قسم
 اتصال از قسم اتصالی است تا انفصالی پس اگر اتصالی است و در خانه
 مقصود شکل داخل شده نشسته دلیل حصول مراد است با اختیار و اسبابی
 و اگر نخس بود نیز دلیل حصول مطلب است اما بدشواری و بی اختیار و اگر
 ثابت بود دلیل توقف است بعد با اختیار و اسبابی و نخس با اختیار و شواری
 و اگر منقلب امید بر آید و باز از دست رود یا بعضی از آن بر آید سدهای
 و اختیار و نخس بدشواری و بی اختیار و اگر شکل خارج باشد دلیل بر عدم
 حصول مراد است بعد با اختیار که سایل خود ترک کند و نخس با اختیار و اگر
 سوال از قسم انفصالی است پس در بنصورت شکل خارج دلیل حصول
 مراد است و داخل نه و ثابت در توقف و منقلب آنکه بر آید و باز از دست رود
 یا بعضی از آن حاصل شود بعد با اسبابی و اختیار و نخس بدشواری و بی اختیار
 اما اعتماد کل بر چهار خانه گفته یعنی ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ازینها و ۱۳ را گواه دارند
 قاضی و شانزدهم را لسان الامر یا نه و عاقبت العاقبت گویند پس اگر اینها با شکل
 مقصود مساوی باشند دلیل تمام حصول مطلب است و اگر مختلف باشند نظر کنند
 در ۱۴ اگر مساوی باشند حکم بموجب آن نمایند بطوریکه گفته شد و اگر مختلف
 باشند سیزدهم و بیست و دوم را بخوانند و بیست و دوم را نیز بخوانند اینها دو حکم

مکرر افتاده و با طالع چه نظر دارد و صاحب کدام خانه است و در آن خانه اش
کدام شکل نشسته و کجا کجی مکرر دارد هر که این را نیکو مینماید از سبب حصول

دلا حصول و بسیاری احکام ما بتعلق به ارجواب تو افکند گفت ^{انکه}
از ضرب شکل خانه سوال با خداوند خانه بیرون آید که آن نیز دلیل است حصول
دلا حصول از دخول و خروج خاصه اگر در رمل موجود بود و بخانه سعد آمده علی ^{الخصوص}
که با طالع نظر سود دارد برد و گونه است یکی اشتراک باعتبار شرکت خانه

یعنی شکل خانه مقصود و شریک و نتیجه مثلا چهارم را سیوم شریک است
و دهم نتیجه او و پنجم را ششم شریک است و یازدهم نتیجه او پس اگر موافق مطلب
باشند دلیل حصول مراد است و بالعکس فالعکس و این را احکام مشتمله نامند
که طریقه مهربانت و بیشتر ذکر رفت و درین عمل حل و عقد نگاه دارد ویم
اشتراک باعتبار وجود آن چهار است یکی شکل مقصود سیوم خداوند عدد
چهارم خداوند حرف پس ازین چهار شکلی بر آورده حکم کند شرکت شکلی
که در خانه سوال نشسته شد و اگر شکل خانه مقصود ~~خود صاحب~~ سکن بود احتیاج
بیرون آوردن نه بود انرا با چهار دهم ضرب نموده از وی حکم کند

از جمله اصول و اسرار رمل است و این خیال بود که شکل خانه مقصود با غیر مقصود
یک جایاد و جایاست جا که مکرر شود هر یک از حالی نمود و دیگر در مال برین قادر
نمود از حالهای عجیب رمل سنی گویند باینکه اگر خواستند بخود بیاید و در چشم

مسئله نوره الداخل به شکل یازدهم است و هشت مرتبه دارد که نقطه آب سیوم
دارد و خاک نجس و سود داخل است پس حکم او حاصل شدن امید بود و بواسطه

خانه و داخلیت شکل وجود آب سیوم است دلیل هر دو بود و چون مرتبه
هشتم دارد و نجس و خوف و دغدغه و چون خاک نجس دارد امید بود و بستان
و باز آن شکل را با صاحبخانه زند و از نتیجه و تکرار آن حکم کند مسئله نوره الداخل
در دوم باشد با صاحبخانه که است خوب کردیم به شرح پس دلیل صحت دوستان
و فرزندان و نکاح و رسیدن غایب اختیار است باز را به بنید که در کدام خانه
مکرر افتاده و در خانه چه شکل آمده است با هم ضرب کند و از حاصل حکم
نماید فافهم و احفظ اگر دریایی دریایی اکنون بدانکه دوازده چهره است که مال

تا آن ندانند در جواب سایل عاری مانده اول سوال دوم خانه سیوم شکل چهارم
نتیجه پنجم اشتراک ششم تکرار هفتم نظرات هشتم خواهد و نواظر نهم مراتب

دوم حراج و استخراج یازدهم حل و عقد دوازدهم سیر پس آن است

که دانند سوال از کدام بخش اتصال با انفصالی آنکه دانند سوال

از کدام خانه تعلق دارد و خداوند خانه در رمل موجود است یا معدوم و اگر موجود

است در کدام خانه نشسته است سود یا نجس یا طالع چه نظر و نظر و سیه با شنب

و بموجب آن حکم کند از سعادت و نحس و غیره آنکه به بنید که در خانه

سوال چه شکل باشد پس داخل است یا خارج خواهد بود یا نجس و در کدام کدام خانه

مقابلہ و ان ہفتم است کہ تمام دشمنی است بحسب مقابلہ و این را بعض ساقط
دانستہ اند و بعض با سعد و یا نحس نحس اعتبار کردہ و چون آن مقارنہ کردہ
کو کب را با یکدیگر می باشد باعتبار بودن ہر دو در یک خانہ یکدرجہ در رمل صورت
ہم بنید و تا چار درینجا مقارنہ شکل خانہ دوم باشد از طالع اما مولف میگوید
کہ در نقطہ بودن طالب و مطلوب در یک شکل و یکخانہ بعضی اوقات البتہ
صورت می بندد مثلاً باد و را کہ باد چہارم است مطلوب مستقبل او آب و
کہ آب چہارم است خواہد بود پس اگر در رمل مکرر باشد کویم کہ باد و را با مطلوب
مستقبل خویش کہ آب و را است نظر مقارنہ دارد و ساقط است و اعتبار ندارد
زیرا کہ جای دیگر مکرر شدہ کہ از ان اعتبار نظر کردہ شدی و قس علی ہذا و ششم
دہشم و دوازدم ساقط از نظر اند و در انظار سعد و نحس کمال نگاہ باید داشت
مثلاً اگر شکلی سعد در خانہ تریج یا مقابلہ نشست دلالت بر رخس خاطر کند
و اگر شکل نحس در خانہ سعد نشست کہ ثبوت است یا نہ پس دلالت کند کہ اگرچہ
در ظاہر نگرانی ہست اما آن نگرانی نیست اعتبار ندارد اما سوادہ و نظر اظہر
بس بہ انکہ شاہد دو اند یکی شاہد قریب و آن دوم از خانہ سوال است دیگر شاہد
بعید و آن بحسب خانہ سوال است و ہمچنین ناظر قریب کہ آن سیرم است از خانہ
سوال و ناظر بعید کہ ان ہفتم است از خانہ سوال بس اگر این با شکل خانہ مقصود
کو امی دہند یعنی در مطلب العالی داخل باشند و در مطلب النہالی خارج

اما در نجس مکرر گویم اگر چه رنجوری سخت است اما شفا یابد زیرا که
در خانه فرح و خوری آمده و همچنانکه کرد را اول بیم گویم نفس مسجرات چون
تکرار در نجس باشد گویم بجهت فرزند با هدیه با محبوب و همچنانکه کرد را اول دیدیم
و در نهم مکرر گفتم که سایل با امتحان آمده است زیرا که هفتم بیت العرضی است و خانه
نهم خانه علم و اگر در دهم باشد و در یازدهم دلیل است که توقف از بیکار
امیدی حاصل شود و اگر در سکنی جماعت بیم گویم که از رای باشد و نیز تکرار
شکل خانه مقصود دلیل است بر سبب صلاح و فساد مثلا اگر در اول مکرر شود گویم
از قبل نفس و حیات بود و در دهم از قبل مال یا مساوی علی بد انا اگر چنانکه
اگر در دوازدهم باشد از قبل دشمنان و اگر در سیزدهم افتد از قبل طالب
و در چهاردهم از قبل مطلوب و در پانزدهم از قبل متوسط چنانکه دلال در بیع
و شری و قایض در نکاح و سلطان در تطلم و در شانزدهم از قبل اصحاب نمکین
و وفار عرض در تکرار سرب عظیم است اما نظرت پس بدانکه این از دوازده خانه
در می گذرد و آن بوده و هر یک باطن و آن نظر سان الامر است با طالع و ذکر
طاجوی و آن نظر شکل خانه مقصود است با طالع و نظر بیع است بکی ثلث
و آن از بیستم است و از سی و نهم و این نظر تمام و دویست است و دویست و یک
پس و آن از بیست و یک است و از سی و یک است و این بیستم دویست است و سی و یک
و از سی و یک است و از سی و یک است و از سی و یک است و از سی و یک است

احوال اما در این باب پس آن پنج است رباعی و خماسی و سداسی و سباعی و ثمانی و رباعی
 ضد ثمانی است و خماسی ضد سباعی و سداسی را ضدیت پس اگر شکل رباعی
 در ثمانی بشیند و یا ثمانی در رباعی باشد شکل سباعی در خماسی در سباعی آن مراد
 حاصل نشود و دلیل ترک باشد و سبب آن از تکرار بودن دانست اما مزاج
 و امزاج پس بدانکه مزاج بود و نوع است و دو شکل با خود با یک ستاره منسوب
 باشند چنانچه در دایره مزاج مذکور شد و دویم آنکه شکل و خانه هر دو بطبیع موافق
 باشند مثلاً شکل آتش در خانه آتش نشیند و بادی در خانه بادی در خانه آینه
 و خاکی در خانه خاکی و این دلیل حصول مراد است و عکس آن عدم حصول و امتزاج
 آن بود که اگر شکلی نحس از دو شکل سعد تولد امتزاج سعادت یافته باشد
 اگر چه نحس بود و همچنین اگر شکلی سعد از دو شکل نحس متولد گردد امتزاج نحس
 یافته باشد و آن شکلی نحس بود اگر چه سعد باشد اما محل و عقد پس طریقیست چنان
 که نگاه کنند شکل متولد اگر از دو نقطه و دو تولد شده باشد آن شکل را کثاده
 خواهیم و اگر از دو زوج بسته و از زوجی و فردی بنم بسته و دین عمل بسیار باشد
 که داخل خارج شود و خارج داخل اما نسبت پس بیان آن در باب سابق گذشت
 فصل دوم در انقلاب است بدانکه یکی از اصول احکام انقلاب است و آن بسیار
 و اینجا بقدر ضرورت اکتفا نموده می آید و یکی از انقلاب حکم مطلق است و آنست
 که امهات با نباتات ضرب نموده چهار شکل بیرونی کردند و امهات با نباتات ضرب نموده

دلیل نزد حصول مطلب است و اگر گواهان بر عکس گواهی دهند دلیل بر عدم حصول
مطلوب است و اگر شواهد و نوافر مختلف باشند شکل پنجم خانه سوال را
با هفتش ضرب کند و شکل دویم خانه سوال را در سیویمش زند و ازین هر دو شکلی
و نتیجه را با شکل خانه مقصود ضرب نماید و حکم مطلق ازال کند فایده در انوار
از مولانا راسخ الدین محسن ذکر نموده که هر دو خانه را که با یکدیگر نسبت و شرکت
بوسیلتی چون و تدریج و مالیت و رابلیت و غیر اینها شاید یکدیگر باشند در حصول
و لا حصول مقصود و آن است که خانه اول و پنجم شاید یکدیگر اند باعتبار و نسبت
و نسبت نزوح و ایجاب و قبول و شرکت و اعتباری و خانه دویم و هشتم
شاید یکدیگر اند باعتبار مایل و وسیله کسبه که هر دو نسبت المال اند و سیویم و نهم
شاید یکدیگر اند باعتبار نسبت رابلیت و بوسیله سفر و حرکت و خواب و خانه
چهارم و دهم شاید یکدیگر اند هم باعتبار و نسبت دهم بوسیله مقام و شغل و عمل و دیر
و مادر و خانه پنجم و یازدهم هم باعتبار رابلیت دهم بوسیله زرق و هدیه و فرح و شادمانی
و امید و سعادت و محبوب و خانه ششم و دوازدهم شاید یکدیگر اند هم بوسیله رابلیت
و هم باعتبار مشارکت او در رنج و الم و شدت و مشقت و دل و دردیشی و بند
و زندان و بنده گان و چهار پایان نیست خلاصه کلام انوار فلت و هو احسن الوجوه
زیرا که خانه ششم خانه مقصود است حاصل این مسئله نیز بر آنست که هفتم خانه
مقصود شاید نیست لهذا دلیل مسئله و در این دو مسئله در نمی گذرد و الله عالم بحقیقت

از همین انقلاب می‌کسایند چهارم انقلاب او تا دست از جهت قلب
آید و فتح الیوم باید که اول و چهارم و هفتم و دهم را امهات ساخته رمل تمام
نماید و حکم از ۱۳ و ۱۴ کند بر بوی و نا بودن و نا بودن و سعد و نحس بحسب آنکه
خاص از زای در پرده است شکل خانه سه و نه و اووه گرفته امهات سارو
و رمل تمام کند و حکم از آن نماید ششم آنکه از آنش امهات از زوج و فرد هر چه
باشد شکلی سازد و از باد نبات شکلی و از آب متولدات شکلی و از خاک
و روایات شکلی و از آن امهات ساخته رمل تمام کند حکم نماید هفتم
انقلاب رمل سال است و آن چنانست که از ۳ و ۱ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵
نموده رمل تمام کند و بیان آن ان شاء الله تعالی در مقام خویش بیاید هشتم
آنکه منقول از عینی الرمل است برای استخراج ضمیر و حکم و آن چنانست که نقاط
افراد رمل از اول تا شانزدهم بگیرد و دوازده کان طرح نماید آنچه بماند بر سر
رمل تقسیم نماید و شکل شنبه را با صاحب انخانه ضرب نموده شکلی بیرون
آرد و بگوشت نهید باز همان عدد را نهید کان طرح کند و بر طریق اول شکلی برآرد
و پهلوی شکل اول نهید باز هفت هفت طرح کند و بدستور عمل نماید باز پنج پنج
طرح دهد و بر نوع سابق عمل کند با چهار شکل با چهار شکل حاصل شود راسخا
امهات سازد و اهل تمام کند و از آن رمل بحسب رمل هفتم و نهم و شکلی سازد
و نهم را با دهم و شکلی برآرد و ازین دو شکلی امهات حاصل نماید با غایت دهم و نهم

لابد که میزان جماعت خواهد بود که از دو داخل یا دو خارج یا دو ثابت یا دو منقلب
بیرون آمده باشد پس بموجب آن دو شکل از داخل و خارج و ثابت و منقلب ^{مطلب}

اتصال و انفصال پنجگی که گفته آمد حکم کند و اگر خواهد که قبل از انقلاب نداند
نامیزان جماعتی از کدام شکل خواهد بود نظر کنند تا در میزان زاویه اصل کدام
است پس هر شکلی که بود در میزان زاویه انقلاب \approx از همان خواهد افتاد
بگوید مولف رساله که اگر گویند پس از انقلاب چه حاصل جواب گویم تا معلوم کنند
چه امتزاج دارد نتیجه دو شکل حد است یا تنه دو شکل نخس و باعتبار حل و عقد
کناده است یا بسته یا نیم کنشاده تا داخل خارج و خارج داخل گردیدش از روی
حل و عقد و حد نخس و نخس حد شدن او باعتبار امتزاج معلوم کنند و بدان
حکم نمایند فافهم دریه انقلاب است که میزان برنگرد و این را انقلاب

امهات اصلی گویند و امهات اصلی این چهار شکل اند $\approx \approx \approx \approx$
پس شکل اول را با \approx زنند و دهم را \approx و سیوم را با \approx و چهارم را با \approx و از
میزان و سوم حکم مطلق کنند و در بود و ثاب بود بدانکه اگر نقطه از میزان روانه
نمایند و شکل غیر میزان یا در غیر سکن متعین شود نیز همین انقلاب می نمایند
سیوم انقلاب و تدالوند است و آن جنانت که اول با \approx و سوم را با \approx و چهارم را
با \approx و اول را با \approx ضرب نمایند و این چهار شکل امهات نموده رمل تمام کنند
و از چهارم و یازدهم حکم نمایند بر بود و ثاب بود و نیز که میزان جماعت آید یعنی بسته بود

۳ نقطه باشد یعنی طریق دو نقطه ندوی را تسیر باید کردن آتش دلیل سایل باشد
و باد دلیل مسؤل و بعضی نقطه اول و آخر را گفته اند و بدانکه چون نقطه آتش بیاد
متصل شود آن فحارحت حرارت باشد با رطوبت حکم آن نظرد و نطق بود و عبادت
اتصال و آتش به آب تضاد اند و هلاک و انقلاب هوا بصورت آتش بلند می
دغرت باشد و انقلاب هوا بصورت آب حصول مراد و اتصال دو محبوب
و انقلاب هوا بصورت مخالفت و هلاک باشد و انقلاب آب با آتش ضدیت
تمام افتاده باشد و دشمنی با فرایط و انقلاب آب بنخاک دلیل موافقت باشد
میان سایل و مسؤل عدو دلیل حصول زوی و کشت محبت و چون خاک آتش شود
دلیل نعو بر مخالفت میان دو نفرو اگر اتصال طلب کند نشود و در بخور را دلیل
مرک باشد ولیکن زندانی خلاص ماند و اله عالم نایه و مشهور است که
که به نور گرفته اند و عدد ادیک است و هو از مرتبه عقل نهاد و اند و او را
دو عدد داده و آب را بر مرتبه عناصر رابعه قرار داده و او چهار نهاد و اند
و خاک را کای کیفیات هست گانه سمرده عدد او هست نهاد و اند و هر یک
ازین اعداد یعنی یک و دو چهار و هست را بحروف تعبیر کرده اند و آن اینست
اب ح الف که بر مرتبه اعلی است از دماغ نازل است و با که بر مرتبه دوم است
از لبها که تحت او است و داله که بر مرتبه سوم است از جنک تحت و می است

و از نتیجه ضمیر و حکم گوید و اعلم ان الاربعه الاول متعلق بما یتولد منها
والاربعة الثانیة متعلق بالمستقبل مع ما یتولد منها والاربعة الاولى للسایل
والثانی للمسؤل فصل سیوم در احکام نقطه بدانکه علم نقطه علمی عربی است
و هر یکی را در احکام نقطه طریق است جداگانه و این مختصر که منتهی بر احکام
اسکالی است کجایش بیان آن ندارد لیکن حسب فرمایش نواب عالی منزلت
که این رساله خاص پاسخ خاطر نشی تالیف یافته بندی از آن مسایلات
به تحریر می آرد مشتمل بر چهار فایده فایده اولی از او در مسؤل است
بدانکه در شکل میزان از نقاط فرد یا دو نقطه می باشد با چهار اما اگر دو نقطه
بود هر اینه یکی خفیف تر بود و دیگری ثقیل بر آنکه خفیف تر است نسبت بان
ثقل تر علوی باشد و آن دیگر سفلی و علوی دلیل سایل است و سفلی دلیل
مصول پس اگر دلیل مسؤل در امیاهات افتد نظر باید کرد و در نبات آن
آن نقطه مستحیل می شود و یا نه و استحاله آن باشد که آتش نشیند با آتش در مرتبه
آب یا خاک در مرتبه باد نشیند یا باد در مرتبه خاک و آنچه غیر این باشد استحاله
نیاشد و استحاله دلیل است بر عدم حصول مطلوب و اگر نقطه مستحیل نشده
مکرم نا از مرتبه خود به بالا رفته است یا زیرا که بالا رفته دلیل است بر وقوع
آن امید و حصول امید زیادت از آن که امید میدادند و اگر بر عکس این باشد حکم
بر عکس کنند و بمرکز خود دلیل است بر حصول مراد بجز امید ایا اگر در پانزدهم

میباشد هر که مرا کز انش و باد اند بلکه خاتمه ایست

اب نیز شاه اند و ازین بیوت صمیر و احکام و رسم و دین و عرفی و عین
و مدت و عدد و سرایر و ضمایر بیرون باید آورده که راست و چپ است و این

فصل است الله اعلم را که در چند کتاب نه آموز بود و از چند استادان بر خست

بسیار کتب نموده و سپس نمود و سر بویس از طبق جوهر پر داشت اکنون بفهم

و بعمل آورد این دوازده نقطه هر یکی بر خمیری یا طبق است و این اصل سبزه

و شمره است نار حاکم خانه اول و شهر حاکم خانه اول است

اما غیر مینرانی است نه حاکم و نه نار حاکم خانه حاکم خانه نهم

و باد حاکم خانه دوم و باد حاکم خانه ششم و باد حاکم خانه دهم

و باب حاکم خانه سیوم و اب حاکم خانه هفتم و اب

حاکم خانه یازدهم و خاک حاکم خانه چهارم و خاک حاکم خانه ششم

و خاک حاکم خانه دوازدهم است و این نقاط مبرزنی بود که حکم اند

بر خانه های دوازده گانه اما نقاط غیر سرایر حکم دارند که صاحبان خانه اند اما

از مینرانی محروم اند و از نقاط مبرزنی محفوظ اند که حکم بایشان می رسد و بنده زایک

رمل را همچون آسمان دانسته ام که مینرانی قطب است و سیزدهم مجوز و حرکت نقطه

حکم حرکت کوکب دارد در رجعت و استقامت و غیره و اگر لطیف راست

بود شرق باشد و دلیل اتصال است و اگر به هر دو طرف بود اول اتصال و آخر

و چاک مرتبه چهارم از خلق که تحت همه ادست رانش و روح الهی است و باد جوی
و آب نباتی و خاک جمادی است وضع دایره ابدی است

و این اصل سال

درخت است ازین سبب شجره گفته اند و عمره این احکام است و میزان که خانه
پانزدهم است اصل و تنه این درخت است ففیم و تمام شانزده شکل است و دو نقطه که
که همچون کواکب در هر وجه سایر اند چهار نقطه نقاط مسدوم اند که حکم سم است دارند
چرا که از سیسم و یازدهم و آب هشتم و خاک هشتم دارد و هشتم عدم فنا است
پس باقی است و هشت نقطه باشند انون جمله دوازده نقطه در شکل

مردجه موجود اند و در میزان که پانزدهم خانه است و حاکم رمل و اصل شجره می آیند
و باقی مجال آمدن ندارند و آنچه می آیند است بدایره ابدی

و این شش حاکم اند و مرتبه نهم شش دارند یعنی هر یک با فرد و زوج شش
نقطه دادند و بر نقطه از فرد حاکم یک خانه است و سخن از آن خانه می گوید و غیر
نیز از آن خانه و از آن نقطه است مثل انش حاکم بر خانه اول است
چرا که از اول میزان است و باد او حاکم بر خانه دوم است که با د اول میزان است
و خود حاکم خانه سیوم است که این دایره صاحب خانه سیوم است پس اگر
در خانه پانزدهم اند حکایت خانه کت و کواه از

خود آید و آن عدمی است که وجود گیرد اول آنکه باید باشد و آخر نیک
 آنکه نقطه از نبات به امهات آمد و آن نیز همین حکم دارد اگر از امهات
 به نبات رود اول نیک و آخر بد باشد و آن نقطه که از میزان بالا رفتند و در مرکز
 می برسند لابد آن نقطه عقد می شود اگر در مرکز خود است عقد حقیقی است و در
 مرکز غیر عقد مجازیست و خواه حقیقی و خواه مجازی آن شکل تغییر شد و شکلی
 دیگر گشت لابد میزان نیز شکلی دیگر خواهد شد حکم رمل در کون گشت از اینجا است
 که عقد نحس می شود و نحس سعد و خارج داخل می شود و داخل خارج و سیاه و سفید
 و حیاه و بابت و منقلب و منقلب و بابت مثلاً آتش میزان با اول رسیدن
 چون قدم مرکز بود عقد حقیقی باشد و خارج بابت و نحس بود چرا که اجتماع
 صورت است و اگر این آتش در سیوم به برسد عقد مجازی باشد و خارج
 ثابت شده اما رود بر طرف شود و اگر آتش با اول آمد و در اول باشد این شکل
 صورت می بندد و اما به حقیقی باشد و این معنی را صورت خواهند بود که نقطه شکل
 زن در مرکز یا غیر مرکز و آن شکل از حال خود گشت و صورت دیگر و چون گرفت
 و باز حرکتی دیگر هست که از آبادی و حرکت اول نیز گویند و آن حیانت که نقطه
 آتش در خانه آتش مطلق باشد یعنی با در خانه مطلق یعنی آب در خانه
 آب مطلق یعنی خاک در خانه خاک مطلق یعنی و این حرکت اول باشد
 و حرکت دوم آتش بر مرکز باد است شود چرا که آتش میزان و مایه مرکز مایه می شود

انفصال و بالعکس بلکه هر دو شکل نیست را با هم غرب کنند اگر شکل از اشکال
امهیات بود یا در امهیات دل موجود بود شرقی باشد و گرنه غربی و اگر نقطه
از شرق بغرب رود از قوت تضعیف رفته باشد و اگر از غرب شرق رود از
تضعیف بوقت آمده باشد و از اول یا سوم شرق باشد در اشکال او اینست
و از چهارم یا ششم شمالی و اشکال او اینست

و از هفتم یا نهم غربی و اشکال او اینست و از دهم تا دوازدهم

جنوبی و اشکال او اینست و چهار شکل دیگر شرقی شمال

غربی و نقطه آتش خارج است و باد منقلب و آب داخل

و خاک مات و حرکت نقطه از میزان برشش نوع است حرکت طبیعی

گویند یعنی مایل اند بمرکز خود و متنی خواهند که فرو آیند چون آتش بمرکز آتش و باد

بمرکز باد و آب بمرکز آب و خاک بمرکز خاک و لوله یک نقطه است و بمرکز

خود آید ضمیر حکم در آن مرکز باشد قصیری بود یعنی نه باراده بود

و خود رسد و به حکم در مرکز غیر خود آید چون آتش در خانه آب و باد در خانه

خاک و این بر نحوست و بی ملوئی و خوف بود و این را خارج خواهند چنانکه گفته اند

که حرکت بالارادت و اما بالنحو و حرکت بارادت بمرکز خود دلیل سعاد

و مراد باشد نه بنحو و خطر و اینکه بمرکز خود آید و اشتغال کند و بمرکز دیگر

رود و در آن هیچ قرار نماند حکم و جدیت که عدم نبرد آنکه از مرکز غیر مرکز

کتاب بنجای زن

سفید و سیاه شد و در مابقی ؛ عقل خود را برهنه نمودن کن و نیک در باب که هیچ نسخه
باین روین هست و دیگر از پیش گذشته که خانه اول مرکز انسی است و دوم
مرکز باد و سوم مرکز آب و چهارم مرکز خاک و باز پنجم آتش و ششم باد و هفتم
آب و هشتم خاک و نهم آتش و دهم باد و یازدهم آب و دوازدهم خاک
سینزدهم آتش چهاردهم باد پانزدهم آب و شانزدهم خاک و هجدهم که طبیعت
عناصر داشتند طبیعت خانه اینها باید دانست تا داد و ستد نقطه در هر خانه دارند
مثلا نقطه آتش که گرم خشک است از میزان بنجانه سینزدهم آندکس دو گرمی و دو خشک
حاصل شد و اگر درین خانه های همه بود که نسخ نقطه باد و آب و خاک ندارد که تغییر
و بدر حرارت و بیوت پس سایل را بر غیر باید نمود از اعضا های گرم بلکه در فراج
حرارت و بیوت غالب باشد و فکر ستر کنند و اندیشه های بدایل کنند و اگر در سیزدهم
باشد که نقطه آب دارد برودت و رطوبت حرارت و بیوت آتش را با اعتدال
می آرد و باقی برین قیاس و آنکه در شجره فرموده که هر نقطه را باید دیدن اینمغ است
نیک در باب و صاحب شجره می فرماید که آتش گرم و خشک است و مطلوب خروبی
او باد است که گرم و تر است چرا که خشکی آتش بتری باد مبدل شود و مطلوب کل
آتش است چرا که حرارت طالب برودت است و بیوت طالب رطوبت و مطلوب
خروبی که باو است آتش متصل است و مطلوب کلی که آب است بکریتها بود و در آن
ملزومی سبب اگر آتش در مرکز خود بود و باد در مرکز خود بود و باد در مرکز خود بود

شکلی که صاحب آتش و باد است بان و اگر باز بخانه آتش رود همچنین بود حرکت
سیوم اگر آتش در خانه آب آمد بود و آب در خانه آتش همین است چهارم
اگر آتش بخانه خاک بود و خاک بخانه آتش همچنین پنجم اگر باد بخانه آب
شود و اگر آب در خانه باد و همین سبیل است ششم اگر آب بخانه خاک
شود و خاک در مرکز آب همین نوع باشد و هر نقطه که بمركز منتهی نشود شهادت
بمركز خود رساند مثلا نقطه خاک در اول به رسد شهادت

رساند که صاحبان مركز از دو به بیشتر چرا که خاک اول آتش شده است
و نقطه بمركز رسیده چرا که نقطه خاک که باول آمد مركز او هشتم است پس نقطه بمركز
رسیده باشند و در مفاتیح میگوید که نقطه بمركز باید رسانند یعنی این خاک
در خانه هشتم چه فعل میکند و با کیت و مرکز او در اصل کنجا است و حاکم
کدام خانه است نیک در باب و باقی نقاط را برین قیاس کین و باز ملا خطه
نقطه از امهات و نبات به نبات باید نمود که همان نقطه وجود میکرد یا منقرض شود
مثلا آتش اول در پنجم رود همان آتش شده و باد دوم شش رود همان باد
و آب سیوم به هفتم رود همان آب شده و اگر خاک چهارم هشتم رود همان خاک است
و پنجم تغییر در نیت و اگر آتش در دوم باشد در پنجم باد است و تغییر دارد و آتش
سیوم یک پنجم است و آتش چهارم خاک دوم یا هشتم است اینجا تغییر است
کلی در حکام حاصل بعد و پنجم سلسله و سیاه و سفید شدن اینجا است

واجب است یعنی اسمیات آن رمل را مهورات اصلی باید زد چرا که مدار است
 شجره بر دو دایره است دایره اندر دایره کل نیست
 پس از این که از اسمیات طریق حاصل
 می شود و از نبات جماعتی بدر می آید و از لذات و زواید کذا لک نیک
 در باب و درین دایره عناصر در مرکز خود اند و باز آنکه بر نقطه طبع دارد وجه
 و ستاند و سینه نقطه از میزان که بر سیم آید یا در دهم یا در یازدهم یا در دوازدهم
 بر دو خانه عوین یک خانه سفلی در حکم اوست و شرکت دارد ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰ و ۱۰۱ و ۱۰۲ و ۱۰۳ و ۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹ و ۱۱۰ و ۱۱۱ و ۱۱۲ و ۱۱۳ و ۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۱۶ و ۱۱۷ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۵ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲ و ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۳۵ و ۱۳۶ و ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۸ و ۱۴۹ و ۱۵۰ و ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۵۳ و ۱۵۴ و ۱۵۵ و ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ و ۱۵۹ و ۱۶۰ و ۱۶۱ و ۱۶۲ و ۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۶۵ و ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۱۶۸ و ۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳ و ۱۷۴ و ۱۷۵ و ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۸ و ۱۷۹ و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ و ۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۸ و ۱۹۹ و ۲۰۰ و ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶ و ۲۰۷ و ۲۰۸ و ۲۰۹ و ۲۱۰ و ۲۱۱ و ۲۱۲ و ۲۱۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵ و ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸ و ۲۱۹ و ۲۲۰ و ۲۲۱ و ۲۲۲ و ۲۲۳ و ۲۲۴ و ۲۲۵ و ۲۲۶ و ۲۲۷ و ۲۲۸ و ۲۲۹ و ۲۳۰ و ۲۳۱ و ۲۳۲ و ۲۳۳ و ۲۳۴ و ۲۳۵ و ۲۳۶ و ۲۳۷ و ۲۳۸ و ۲۳۹ و ۲۴۰ و ۲۴۱ و ۲۴۲ و ۲۴۳ و ۲۴۴ و ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ و ۲۴۹ و ۲۵۰ و ۲۵۱ و ۲۵۲ و ۲۵۳ و ۲۵۴ و ۲۵۵ و ۲۵۶ و ۲۵۷ و ۲۵۸ و ۲۵۹ و ۲۶۰ و ۲۶۱ و ۲۶۲ و ۲۶۳ و ۲۶۴ و ۲۶۵ و ۲۶۶ و ۲۶۷ و ۲۶۸ و ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۲۷۱ و ۲۷۲ و ۲۷۳ و ۲۷۴ و ۲۷۵ و ۲۷۶ و ۲۷۷ و ۲۷۸ و ۲۷۹ و ۲۸۰ و ۲۸۱ و ۲۸۲ و ۲۸۳ و ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ و ۲۸۷ و ۲۸۸ و ۲۸۹ و ۲۹۰ و ۲۹۱ و ۲۹۲ و ۲۹۳ و ۲۹۴ و ۲۹۵ و ۲۹۶ و ۲۹۷ و ۲۹۸ و ۲۹۹ و ۳۰۰ و ۳۰۱ و ۳۰۲ و ۳۰۳ و ۳۰۴ و ۳۰۵ و ۳۰۶ و ۳۰۷ و ۳۰۸ و ۳۰۹ و ۳۱۰ و ۳۱۱ و ۳۱۲ و ۳۱۳ و ۳۱۴ و ۳۱۵ و ۳۱۶ و ۳۱۷ و ۳۱۸ و ۳۱۹ و ۳۲۰ و ۳۲۱ و ۳۲۲ و ۳۲۳ و ۳۲۴ و ۳۲۵ و ۳۲۶ و ۳۲۷ و ۳۲۸ و ۳۲۹ و ۳۳۰ و ۳۳۱ و ۳۳۲ و ۳۳۳ و ۳۳۴ و ۳۳۵ و ۳۳۶ و ۳۳۷ و ۳۳۸ و ۳۳۹ و ۳۴۰ و ۳۴۱ و ۳۴۲ و ۳۴۳ و ۳۴۴ و ۳۴۵ و ۳۴۶ و ۳۴۷ و ۳۴۸ و ۳۴۹ و ۳۵۰ و ۳۵۱ و ۳۵۲ و ۳۵۳ و ۳۵۴ و ۳۵۵ و ۳۵۶ و ۳۵۷ و ۳۵۸ و ۳۵۹ و ۳۶۰ و ۳۶۱ و ۳۶۲ و ۳۶۳ و ۳۶۴ و ۳۶۵ و ۳۶۶ و ۳۶۷ و ۳۶۸ و ۳۶۹ و ۳۷۰ و ۳۷۱ و ۳۷۲ و ۳۷۳ و ۳۷۴ و ۳۷۵ و ۳۷۶ و ۳۷۷ و ۳۷۸ و ۳۷۹ و ۳۸۰ و ۳۸۱ و ۳۸۲ و ۳۸۳ و ۳۸۴ و ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۳۸۷ و ۳۸۸ و ۳۸۹ و ۳۹۰ و ۳۹۱ و ۳۹۲ و ۳۹۳ و ۳۹۴ و ۳۹۵ و ۳۹۶ و ۳۹۷ و ۳۹۸ و ۳۹۹ و ۴۰۰ و ۴۰۱ و ۴۰۲ و ۴۰۳ و ۴۰۴ و ۴۰۵ و ۴۰۶ و ۴۰۷ و ۴۰۸ و ۴۰۹ و ۴۱۰ و ۴۱۱ و ۴۱۲ و ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵ و ۴۱۶ و ۴۱۷ و ۴۱۸ و ۴۱۹ و ۴۲۰ و ۴۲۱ و ۴۲۲ و ۴۲۳ و ۴۲۴ و ۴۲۵ و ۴۲۶ و ۴۲۷ و ۴۲۸ و ۴۲۹ و ۴۳۰ و ۴۳۱ و ۴۳۲ و ۴۳۳ و ۴۳۴ و ۴۳۵ و ۴۳۶ و ۴۳۷ و ۴۳۸ و ۴۳۹ و ۴۴۰ و ۴۴۱ و ۴۴۲ و ۴۴۳ و ۴۴۴ و ۴۴۵ و ۴۴۶ و ۴۴۷ و ۴۴۸ و ۴۴۹ و ۴۵۰ و ۴۵۱ و ۴۵۲ و ۴۵۳ و ۴۵۴ و ۴۵۵ و ۴۵۶ و ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ و ۴۶۰ و ۴۶۱ و ۴۶۲ و ۴۶۳ و ۴۶۴ و ۴۶۵ و ۴۶۶ و ۴۶۷ و ۴۶۸ و ۴۶۹ و ۴۷۰ و ۴۷۱ و ۴۷۲ و ۴۷۳ و ۴۷۴ و ۴۷۵ و ۴۷۶ و ۴۷۷ و ۴۷۸ و ۴۷۹ و ۴۸۰ و ۴۸۱ و ۴۸۲ و ۴۸۳ و ۴۸۴ و ۴۸۵ و ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ و ۴۹۲ و ۴۹۳ و ۴۹۴ و ۴۹۵ و ۴۹۶ و ۴۹۷ و ۴۹۸ و ۴۹۹ و ۵۰۰ و ۵۰۱ و ۵۰۲ و ۵۰۳ و ۵۰۴ و ۵۰۵ و ۵۰۶ و ۵۰۷ و ۵۰۸ و ۵۰۹ و ۵۱۰ و ۵۱۱ و ۵۱۲ و ۵۱۳ و ۵۱۴ و ۵۱۵ و ۵۱۶ و ۵۱۷ و

سایل بجمع مطلب خود رسیده بود و دیگر طلب نداشت و اگر باز در اول باشد و آب
در سیوم نباشد و باد در دوم باشد سایل بمطلوب بخروی رسیده باشد
و کلی نه و ازین جا است که حکم خانه اول در سیوم است و این از امیاهات است
و از نبات کذا لک که حکم پنجم در سفتم است که اگر در پنجم آتش نباشد و باد
در ششم و آب در سفتم مراد کل حاصل است اما اگر در ششم خاک باشد آب مشغول
خاک هشتم می شود و آتش پنجم مراد میماند و آتش اول نیز همین قیاس
است و اگر در چهارم خاک باشد و این نکته برادر باب و نیز شهادت از مرکز باب
طلبه و ان چند نوع است شهادت تحت الطار یعنی هر نقطه که در هر مقام منتهی شود
سیوم و پنجم و سفتم و نهم و یازدهم ان نقطه را باید دید و شهادت کتب
موافقت و مخالفت یعنی آتش آب مخالف اند و باد و خاک نیز مخالف اند
و موافق آتش باد است و موافق آب خاک و شهادت عناصر نهم یعنی آتش بخانه آب
آتش و آب بخانه های آب و خاک بخانه های خاک کو اسی دهند بلکه اگر سوال از خانه
آتش باشد از خانه های آتش شکل حاصل کند و حکم از سود و نحس و داخل و خارج
و از تکرار و ضعف و قوت ان شکل نمایند و از خانه های بادی و آتش و خاک کذا لک و این
نکته است از تفات احکام در باب مهمل بگذار که اصل احکام مهمل در عدد و وید
و جن و هسم درین مسده است و اگر آتش در اول آید و در دوم باد نبود و در سیوم بباران
همیشه سایل در اول میماند و باید نکته دیگر چون نقطه یوم که منتهی شود انقلاب

اینست و نظر کنند ازین چهار تار که در سبزه ان می آید از کدام تار می خیزد و بکدام
تار باری گردد و از کدام خروج یعنی شکل برخواستن بکدام خروج چهار تار قرار گرفته
یعنی ازین چهار تار ~~بر~~ ~~بر~~ ~~بر~~ ~~بر~~ که برخوایسته است بکدام ازین چهار تار
قرار گرفته ~~بر~~ ~~بر~~ ~~بر~~ ~~بر~~ و این تار که از میزان خواسته است از کدام خانه است

~~خانو~~ حکم کدام منزل است و بکدام

خانه و کدام نقطه که حکم بر کدام نقطه

است و در مسکن ساکن کدام مقام است

قرار گرفته همه را با هم شریک ساخته ضمیر گوید لیک در باب که علم کرامات و دل
خلق ازین معلوم میشود مثال آنکه در مل کشدیم

نقطه هوا که

نقطه حکم است و تعلق بمسؤل دارد از میزان طالع سد و در سیوم که خانه و سکن

خود بود منتهی و در آن خانه بود و یاد در خانه آب صورت است

اجتماع بنود الا میان دو کس بس دلالت کند بر حال

کس علیه میان دو کس و چون بر حار حرکت است نیز ~~اجا~~ است بس حرکت بر با
و چون قاعده است در جمیع نقاط که چون نقطه در مرکزی و زود آید از این شکل صاحب

بدایره آید ضرب باید نمود و حکم باید کرد ~~زا~~ ~~با~~ که صاحب خانه ~~است~~

ضرب نمودیم حاصل شد بس دلیل است بر آمدن کس از حلیه ~~کس~~

چرا که بنحیه آمده و احکام و غیر از این شکل و آن مسئله باید گفت ~~ال~~ ~~عالم~~ ~~بال~~

فرزند و از ششم تلف شده و از هفتم حال غایب و گران دار زان و شمال سال
 و هشتم خوف و موت و هر نقطه که هر خانه منتهی شود مگر آن نقطه بدایره ابدی و باین^{خانه}
 که رسیده در ضم مشترک باشد در شکل و خانه و بار بر حال گذشته دلیل است و
 با و بر حال آینده نیک در یاب و تار بر سایل که می رسد و هو ابر میول یعنی از
 آنکس و از آن جنبه که سوال دارد و شکل و خانه و مقام نقطه که اینجا حکم دار همه را
 شریک باید سخت و ضم را شخصی باید نمود و گاهی در پنجم و نقطه آتش
 از هفتم پنجم آید لا بد به اول آید و برگذار یعنی در امهات آتش باشد این
 حکم و این نقطه رجوع است بلکه اختیاری است و ریل است پس باید که نقطه
 بر ضمیر بگذارد تا معین شود اما چون

نقطه آتش در هفتم بر عینه الخارج که این آتش آب اول است که اکنون
 آتش شده و رجعت گشته و از اینجا بر نش شکل ششم گذارد که باد اول است
 و در پنجم به رسد البته در عینه الخارج بود اینجا ضمیر شخصی نشود و در پنجم
 عرضی که چون نقطه راست بخانه خود
 و مرکز خود رود و حرکت بجای نکند
 و ضمیر مطلق در آن خانه است فافهم و ضمیر کل

اتش نیز در ششم منتهی شود و این را ناقص خوانند نوع هشتم آنکه اگر نقطه
از اول تا سیوم منتهی شود سرق خوانند و اگر از چهارم تا ششم منتهی شود
سکالی خوانند و اگر از هفتم یا نهم منتهی شود عریض خوانند و از دهم تا دوازدهم منتهی
شود عریض و جنوبی خوانند بدانکه طبعی که از میزان حرکت کند و بر مرکز آید
و منتهی شود از گان که ماده است متغیر شود و صورت متغیر شود و در بعضی صورت
صفت بسیار است گاه خارج منقلب شود و گاه منقلب داخل شود با داخل
ثابت شود و صفت و درستی این هر دو شکل بادی و صورتی قوه باشند الا
در تولد ایشان که آن صفت فعلی باشد و در قوه حکم بر اجمال باشد و در قوه حکم
بر اجمال باشد و در فعل حکم بر تفصیل و هر چه در اجمال بالقوه باشد در تفصیل
بالفعل باشد و هر نقطه که از صورت اجمال بصورت تفصیل آید او را دو حکم باشد
یکی در کلی و دویم در جزوی و صورت اجمال و تفصیل چهار نوع است اول آنکه
نقطه از تسیر بصورت آید تسیر اجمال باشد و صورت تفصیل چنانکه نقطه ناز
از میزان بسیر آید و در سیوم نقطه ناز منتهی شود در صورت این شکل حاصل
کرد زیرا که چون نقطه ناز بر نقطه ناز آمد مرکب شد و بسته گشت پس از
و صورت نیز پیدا شد و این صورت مال و معاشی معیشت و معاونت
بازان و طلب ذرق است که اینها همه تفصیل باشد الا اجمال که در تسیر نقطه باشد
و دویم آنکه از گان لطافت آنکه و آن چنان بود که در شمال مذکور که نقطه ناز

فما عده ما انما في كتابه من ارباع الارض بد انك نقطه میزان اگر جانب راست
حرکت کند برق باشد و اگر جانب چپ حرکت کند عریض پس اگر بطرف شرق
منتهی شود سوال از اتصال است و اگر بطرف منتهی شود سوال از انفصال اما اگر
نقطه بطرف شرق آمد و در غرب منتهی شود سوال از اتصال است که از آن انفصال
می طلبد و اگر نقطه بطرف غرب آید و در شرق منتهی شود سوال از انفصال است
که از و اتصال می طلبد و اگر یک نقطه در شرق منتهی شود و دیگر در غرب سوال
مستتر باشد از اتصال و انفصال و چون تحقیق این خواهد بود و منتهی را
بهم ضرب کند اگر صورت بود سوال از اتصال و اگر غرض انفصال و باید دانست
که حرکت میزان که قطب دایره است هر وقت نوع است و در این راصوری
خواهند دان چنان بود که نقطه بحرکت از میزان نقطه رسد و شکل دیگر شود
نوع دوم از میزان حرکت کنند با مهابت بانیات آید و همانجا باید دانرا
داخل خواهند نوع سوم نه بگذرد یعنی اگر بدویم آید به سیوم رود با باول
و از آن خارج خواهند نوع چهارم آنکه نقطه بحرکت طبعی خود منتهی شود یعنی نقطه آتش
نخانه آتش و باد در باد و آب در آب و خاک در خاک و این را بابت خواهند
نوع پنجم آنکه بحرکت منتهی شود که نه بر طبیعت او باشد و از آن منقلب و از آن
منقلب خواهند نوع ششم آنکه نخانه خود منتهی شود مثلا نقطه نار و هوا و شکر که در خانه
سیوم منتهی شود و از آن کامل خواهند نوع هفتم آنکه نه نخانه خود منتهی شود چنانکه نقطه

زیرا که کلی قوت دارد و هر دو ضعیف و باید دانست که هر شکلی و هر نقطه را
مانع و جالی و مستقبل است چون نقطه آتش در میزان آید او را بر حسب طبیعت
حکم بر چهار خانه بود و باید که اول را به پنجم ضرب کند و شکلی
بدرار کند و از نهم و سیزدهم شکلی و از بی هردو شکلی پس از شکل اول مانع
گوید و از شکل دوم حال و از شکل سیوم یعنی نتیجه هردو مستقبل و هر سه نقطه ذکر
برین قیاس کند بداند که نقطه آتش حارحت و باد منقلب و آبی داخل و خاک ثابت
و خانه اول از طالع آتش و خانه اول از طالع آتش و خارج و دوم بادی و منقلب
و سیوم آبی است و داخل و چهارم خاکی است و ثابت همچنین یا ششم و نهم پس
اگر نقطه ناری بخانه سیوم که آبی است منتع شود خارج داخل شود و نفس علی هذا
و این بحسب دیگر بود اما به حسب دور به چنانست که اگر نقطه آتش به نفی احد منتع
شود خارج داخل شده باشد بدان دلیل که آتش معدوم شد و قوه بقطعه بحر کرب
دلود اگر آب بسته باشد قوه معدوم شود اکنون معلوم شد که داخل چون خارج شود
و خارج چون داخل و منقلب چون ثابت می گردد و ثابت چون منقلب و درین
اشکالات احکام بسیار روی نماید بجهت آنکه چون نقطه داخل خارج شود
دلیل انفصال بعد از اتصال و اگر خارج داخل گردد عکس آن و اگر منقلب ثابت
شود بعد از انفصال و اگر ثابت منقلب گردد دلیل گردیدن بود از جائی بجای دیگر
معدوم نیکی و نحس بدی و اگر منقلب داخل شود بر داخل ثابت بعد از انفصال و اگر

از میزان بسوم انداخته شد از ترکیب ارکان این صورت نیز شد زیرا که
یک ماده از ارکان اکثری و ماده دیگر از ارکان آب که خانه بسوم ابی است
و هرگاه ماده دوارگان در یکدیگر اثر نمایند صورت طبع تولد کند پس صورت
طبعی باشد از ماده این دوارگان و نقطه ناز نیز دلیل است بر دوست و فرزند
و هدیه و خیر و دی ولذت و شهوت و نقطه آب نیز دلیل است بر نقل
و حرکت نزدیک و اقارب چون این شکل در میزان باشد ناطق است بر و خانه
از خانه های طالع برین دلیل معلوم شد که اجمال در صورت طبعی که آن ناطق است
بدوستان و فرزندان و خیر و هدیه و نقل نزدیک و اقارب سیاره
حرکتی که بخانه آید او را صفت قوه باشد و صاحب خانه را صفت فعل و
تولد را صفت مزاج و قوی متقوی فعل است و فعل کردن کاری باشد و تمام
شدن انگار نتیجه قوی و فعل بهمان تثلث نقطه است و آن است که هر نقطه
که در حوال باشد او را بر سه خانه طالع حکم باشد و باید دانست که هر نقطه که در طول
مستقیم شود یا در عرض یا از طول بعرض آید یا از عرض بطول هر یکی را حکم جداگانه
است و مراد از طول امهات است و عرض بنیات پس اگر نقطه از میزان دور
مستقیم شود حکم کلی دارد و اگر بعرض مستقیم شود حکم فردی و کلی را حکم بر تمامی کار باشد
و فردی را بر بعضی احوال اگر نقطه از طول بعرض آید از کلی بخروی و آمده باشد و این
ضعیف است و اگر از عرض بطول آید از بخروی بکلی آمده باشد و این قوی است

نظر کردم در میزان رمل که الخارج که نقطه و مائی دارد و نقطه ناری کشاده است یعنی
خارج و نقطه مائی در طبیعت داخل و هر دو نقطه که از میزان متحرک شد نقطه ناری
بطرف شرق آمد که حکم اتصال دارد و نقطه مائی بطرف غرب آمد که حکم انفصال
دارد اما چون نقطه ناری بطرف شرق منتهی شد مطلقا خبر از اتصال می دهد
و شکل بادی نقطه ناری در صورت هر دو ضرب بود که شکل مزاج طبعی
است یعنی فعل؛ شد و شکل بادی نقطه مائی در صورت هر دو ضرب بود یعنی غیر
و نتیجه هر دو مادی و نتیجه هر دو صورتی و نتیجه این دو نیز و شکل میزان در
بسر این جمله ده شکل شد کفتم سوال از طالع است با مطلوب یا عاقبت کاری
که سایل در آن است با فرزند و دوست و هدیه و سفر با و بستن با مقام و عمارت
و زراعت و پدر یا عقد و نکاح یا خویش و چون گفت سوال از دوست دارم چون
نقطه حکم آب که در داخل است از میزان متحرک شد و لباس در صورت
منقلب بیست و هفتم منقلب شد اما در صورت مخالفت چرا که آتش ضد و مخالف
یکدیگر اند و جوهر آب در آتش آمد و بسته شد و قوت آب با قوت آتش و خاک
ثابت در مزاج موافق و در طبیعت مخالف اما طبیعت پیش درین خانه قبولیت
و مزاج خاک درین خانه موافق با آتش ازین جمله جوهرات است دلیل بر آنکه در میان
این دو دوست گاهی مخالفت بود و گاهی موافقت و گاه باشد که طالع را دوست
و بمطلوب بوند و گاه باشد که مطلوب آید و بطلب بوند و این از رحمت طبعی باشد

داخل ثابت شود دلیل زجوت حال و اگر خارج ثابت شود دلیل بر عدم جود آن

حون در علم دایمال علیه السلام غایت نقطه ده است که عدد عشق و غیر است

و انرا عشره کامله خوانند باید که نقطه که از میزان حرکت کند و غیر از و بر خور در ده

صورت و شرح این است که ششگانه که در میزان می آیند است اند اما چون

خارج از عمل آمد باقی بر کمال میرانی شش باشند و هر یک و نقطه می دارند

که هر نقطه اشاره بخانه است از خانه های دوازده گانه طالع بدین تفصیل

که نموده می شود طالع مال نقل و مقام دوست و مرضی تفاح و غیر

سفر و عمل امید و عاقبت پس چون نقطه اول متحرک شود و بخانه منتهی

کرد و بجهت ششگانه شود و انرا شکل بادی خوانند و بجهت صورت ششگانه

شود و انرا صورت خوانند و چون از هر دو شکل یعنی شکل بادی و صورت

شکل دیگر تولید کند انرا مراجع طبعی خوانند یعنی فعل پس ضمیر درین شکل خواهد بود

و اگر باشد نقطه دوم را بر تخمین کنند که جز در آن است باشد و اگر نباشد هر دو بادر

در هم ضرب کنند و شکلی برآورد باز هر دو صورت را در هم ضرب کرده شکلی برآورد

موازی بر دو شکلی که درین است شکل ضمیر باشد و این مجموعه هفت شکل بمنزله

و شکل باشد البته که ضمیر این ده شکل بدر نباشد اکنون بمثال باز نمایم چندی

بالتامعه باشند از آنچه نیست

اینست که در این صورت

فصل چهارم در احکام مفردات اشکال پنجانی بدانکه در خانه اول
 حرف الف بدو مخصوص است دلیل است وسرعت فضای حاجات و حصول سبب
 رفو سهولت و بر فرج خاطر و شفای مرضی و خلاصه محسوس و وضع حمل با ساینه
 و بر صحت و سعادت و سلامتی سایل و یافتن مراد از بزرگان و مصاحبت بهادرات
 و قضات و بر فراغت خاطر از امری و بر طول حیات و بر میل خاطر با مور لایقه
 و بر حرارت مزاج و خلاص یافتن از غم و درد و گذراندن عمر خوشدلی و در
 دلت میگذرد دلالت میکند بر خرج مال با اختیار و وسعت رزق و برکت مال و حسن
 معاشرت و نیکیهای حال مصاحبان و امانت ایشان در توقف قدم غایت
 و بر معطومات پذیر و درین مقام سه عدد دارد یعنی واقف می گرداند سایل را بر حال
 مسئول بعد سه روز با بیان عدد مسئول یا محصول میکند و همه جا اعداد را
 چنین دانند و در خانه سیم دلیل است بر خام ماندن چیزی و عدم غلو خویش در عا^{لمت}
 و اطفاء یافتن حرارت فتنه بوجه کز به و بر غسل نمودن و غسل اعضا^ی
 بضرورت و بر نفل و حرکت با اختیار و نیکی برادر و اقارب در خانه چهارم
 دلالت میکند بر نیکی ملک و مقام و شهر بیکه سایل در آن است و بر گذراندن
 عمر با سایش و صفای عمارت و خروج از منزل و مقام با اختیار و تغییر محل و خا^{بر}
 و نفوذ و ایضا دلیل است بر قلت نفع از بدو و دلالت از سگی و ملک نزدیک
 و بر نفع عمر در طلب کج و دره دلالت میکند بر قوت طالع و نفوذ از دیوار و

که طالب از مطلوب کند با مطلوب از طالب و دشمن در میان دشمن کند گفت تا حد
 مدت چینی باشد و ریازدهم بود گفتم تا شش روز نهایت ناهت و چهار روز
 کل آن بود که ضرب میان دوست بود و جزوی آنکه موافقت و مخالفت می نمودند
 پس هر چه در کلی بود در جزوی یعنی آنکه کلیات داند جزویات داند و اله عالم
 فاعده را به در میان نسبت نقاط مایه بود نیست که در جدول نمود می شود

طالب	عشر	عشر بار	عشر	عشر
۱	نظر و جان و دل و عقل و نفس	نطق و فصاحت	اتصال و طلب مواصفت	منع کارها و انفصال
۲	مال و جنس و نقد	یاران و مدد کار	معاشرت و محبت	قدم غایب و دخول
۳	علم و دانش	برادران و مصاحب	جواب و نزود	خواب و بیداری
۴	پدر	ملک و صنیاع	کارهای پوشیده	کنج و آوین
۵	رسولان	فرزندان	پدیه	نعمت
۶	بیماری	خدمتکار	حیوان خورد	اسرار پوشیده
۷	زمان	انباران	ضدان	غایبان
۸	ولسکی	ملکیت	بیرات	مرگ
۹	سفر	علوم	خواب	دین
۱۰	سینطان	عمل	مادر	صنعت
۱۱	سعادت	دوستان	امید	فرصت داران
۱۲	عقد	دعوت	حیوان بزرگ	زندانیان
۱۳	عشق	طلب	تردد	حضور
۱۴	معتوق	مطلوب	سحاح	خلوت
۱۵	سفر	سفر	نیت	ملا
۱۶	نعمت	نعمت	نعمت	نعمت

حکومت و بر ارتفاع عمارات و عزت املاک و امنیت مکن و پوشیدن دستار
و طاقیه و ملاقات حکام و قوت طالع بادشاه اسلام و پوشیدن جام ملک و قوت
عدالت ایشان و قوه طالع مادر و ترک شغل و عمل با اختیار خود و در ۱۱ دلیل است
بر تهمت تصرف مال حکام و بر مفارقات صعب و فتور محبت و مفرت از عشق و بر محرک
ناقص و کره بر سر مرضی و بر فصول حکومت حکام و بر نفع اعتباری خیر و مضمون نامه
اما دلیل کند بر برآمدن امیدها که از قسم انفصالی باشد مثلاً حامله و زنده ای خلاص یابد
با سانی و امید از سفر بر آید و مانند اینها و ایضا دلیل بر قوت طالع دوستان اما
سایل را از ایشان هیچ آسایش نرسد و در ۱۰ دلیل است بر خالی شدن زندانها
و بر خلاص مجوس از قید و بیرون آمدن از رنج قدیم و بر قسمت موارید و نیکی
بهایی چهار پایان بزرگ و ترکیب نمودن مرغ و بر فاش مار دشمن و بر نفع روحی
و بنی ضعیف مملکت و محصولات و در و بر خواندن اسمای ملایکه و ایضا دلیل بر تعمیر
مقبره و در ۱۲ دلیل است بر نیکی حال آنچه میطلبند و بر عنایت و رعایت حکام و در
شایل و وقوع حرکات نافعه و بر سلامتی و طول حیات و در ۱۱ دلیل است
بر حصول مطلبها بخواند و آسانی و بر آمدن امید از بزرگان و تبدیل محبت و خواری
بر راحت و آسانی و خلاص مجوس و صحت مریض و رفع دها و قحط و در ۱۰ نمی آید
و در ۱۶ دلیل است بر سخت دشواری و در ارتضا و بر فقر و آسایش و عطلت و مقام
دور و شیر و مملکت دیگر بر نفع و جان نفع و کمال و بر نیکی و عاقبت امور و بر نیکی

واحیات و افروع طرب و فرح ناگاه از حصول مقصدی و برپاکی معشوق و پادشاهان
و سرکش او و کمی محبت و فانی بودن از سایل و رسیدن خبر خوشی و سخن
راست و حامله فرزند نرینه آرد و در دلیل است بر ازدیاد خدم و عهده و راستی
و دیانت و زیرکی ایشان و بر چارپایه خورد و اینکه سایل بنده یا چارپایه خود بفرود
یا جائی بفرستد و بر بطلان سحر و دفع رنج و بیماری و دزدیده را سایل
با اختیار ترک کند و درین مقام روز پنجشنبه و صبح دوشنبه دارد یعنی وقف
میکرد اند سایل را بر حال مسئول درین آوان و در مزاج جمله را چنین دانند و در
دلالت میکند بر کثرت فتح نکاح و عقد بیع و جدای میان زن و شوهر
با اختیار در مخلوبت و رضات ختم و صلح و بد حال دزدان در سواگردانیدن
و گرفتاری ایشان و سلامتی غایب اما خروج او از مقامی که بود و بر نیکی
آن شهر که سایل عزم آن دارد و در ۸ حرف فادارد و دلیل است که هیچ خوف
و خطر نباشد و سایل از غم و غصه نجات یابد و ایضا دلیل است بر قلت نفع
از مال غایب و میراث و بر کمی قرض و بی نسبی املاک دور و گفت و گوی
میزان و فکر تغییر مقبره و کمی آب چاه و گاه زیور است رعایا و کارکنان و در
مطلوبه بمعاونت سپاه و در دلالت میکند بر وقوع سفر مبارک خصوص
الاحبار شرقی و کسانی که رفتن و راه و منزل و حصول عمل شریف و میل زیارات
و قبول و دیدن و عبادت و محبت و در فرقت حکام و در دلیل کند بر ازدیاد عزت

چیزی در اثبات و بر نهان کردن نقود و اجناس دیر مکتوم ماندن اسرار و
بر قوت طالع برو و ایضا دلیل است که کنج پایی از زیر زین به سایل برسد
و دره دلیل است بر نیکی حال فرزندان و دوستان و انتفاع از ایشان و از
بهره رسیدن خط و چهره و به و بر از دیاد محبت و طلب و آرام و اطمینان و بر ملاقا
اهل طلب و غیا و سازگاری فرزند و معشوق و راستی ایشان و دره دلیل است
بر طول حبس و دیر شدن حمل و درازی مرضی که ماجر نیک باشد و بر عسر و شدت
و بر از دیاد خدم و عبید و چار پاییه کوچک و بر خوف از سحر و کید و مکر و بر ملاقا
جوخیان و کدایان و بر گرفتار شدن خاین و بر استعمال فوایض و دره دلیل است
بر نیکی عقد و نکاح و ثبوت آن و ایضا دلیل است که عقد و نکاح ملایم است
و تکلیف واقع شود و غایب مثل آمدن دارد و در ذکر فتنه شود و جائیکه اراده فتن
کرده انجامی نیک است و ایضا بر عسر و قوت سایل از مخاصمتی و تراجمی خصم بمال
و عهد و بر منضم شدن خصم و دره دلیل میکند بر انتفاع سایل از مال غایب
و میراث و املاک و در و بر زنی گرفتن و بر زنی از خوف و بر زنی زن و بر تنهم
شدن سایل و کارکنان او و بر مقید شدن با مری به اگر راه و بر تهیه مسکن و ملک
و دیگر در مملکت دیگر و بر تعمیر جاه و مدفن و بر کدورت خاطر و عسر و قوت با فضا و به
و دره دلیل کند بر حصول عسل و بر حج که بدون و بر نیکی خواب و ناخیران
و بر توقف و دوری سفر و اگر سفر کند نفع بسیار یابد و بر بدست آمدن و بر دست

رو طرق و تهیه اسباب زراعت و آتش طبع و تعین و ظالیف و الهه عالم اما فی الداخل
بر در اول مزاج شب بخشنه و آخر روز یکشنبه دارد و دلالت میکند بر قبض
خاطر و وقار و تحمل و نیکوی نفس و بر صحت و زیادتى عقل و بر کثرت میل و رجح
مال و ذرق و معالان و محاکمه و میا بنی و بر تحمل و حرص و قوت مزاج و تجربه لون بشره
و تشنگی مفرط و اشتها و توجه به کمال شرکا و مصاحبان و چون در رمل غلبه کند ذال بود
بر حصول مطالب تخصیص آنچه در طلب آن سعی کرده و رنج کشیده باشد و بر زیاده شدن
مال و منال و شرکت عقود و عهود و معاملات و بکار داشتن قوای فی و بر لطلان
عزم سفر لیکن مجبوس باز دارد و حامله را بیم است و مرضی بدتر ارمی شود و غایب
در درد و الم نمائند و در رسم حرف ظاہر و محسوس است و دلالت میکند بر دخال
کمتر و بر مضبوطی امر محاسن و ایضا بر اجزاف در خرج و بر شوش مال از حلال و حرام
و بر نفع از خرید و فروخت علی الخصوصی از معدنیات و بر حصول دام و بهای
منبع ~~بر نیکوی~~ بخشنه و اعوان و شرکا و قدم غایب و بخت از دست رفته
و در رسم بر نیکوی حل انخوان و اقرا و همسایه و آسایش یافتن از ایشان و بر معامله
با اقربا و اصداد و بر آوردن اب جهت غسل و بر نقصان اجر حجام و بر تجدید آب
جوشی و مالبات ظرف و وخت از سبع و بر قلت نقل و حرکت و آنچه شود با فایده
و در رسم بر از یاد عمر و عمارت و کثرت و ملک و اسباب و بر قوارد مقام و بر نیکو
شهری و ستامی که سایل در لیلان است و بر خریدن ملک و خانه نزدیک و بر آمدن

در طول مرضی و حبس و بافتن کم شده و در دیده عمققت و ایضا بر غلبه منازقات و منازعات
و دعای در دیوان و دارالقضا و بر استغناء و بر استیفاء و بر بسیاری رشوت
سیدن حکام و ففیات و در ۱۶ دلیل است بر نیکی عاقبت العاقبت و بر محله
ملک و بر حبس محلات و مشارکات بار و ساد و بر ثبات امری که سایل کند و بر حصول
ملکی و مسکنی محدود و بر تول بقای سایل با توسط احوال معاش و غیره و بر قرار
یافتن مناصات بر صلح و بر ملاقات رسول و نیک و مسافر و بر تهیه اسباب
زارع و عیارت و الله اعلم اما در اول دلیل کذب بر شتم و غصه و تشویش خاطر
و بریشانی عقل و افروخته شدن حرارت و بر وقوع غم و خوف و استعمال ادویه
خریفه و بر اصبحت خاطر از خونین و بر شانه کردن ریش و بر گرفتار شدن نیکت
و در بر تلف مال و زبان محله و سوختن اشیا و کرختن رفیقان و نرسیدن از
ایده و ناسازگاری مصاحبان و قلت معاونت احوال و بر گذراندن و رضی دلوا
مال حکام و بر عدم حصول از دست رفته و عدم قدم نهایی و ~~و طایفه~~ و طایفه
همسایه و کوچه نهاله بودن بر خریدن چیزی بد خواری و بر خوشتن جز با ساری
و در بر تسکین آتش فتنه و خویشی و همسایه و قصور امر سلطنت و حکومت
و وقوع سست و تشویش و اصلاح جراحتهای و تجدید مالعات و خوف و آب مرضی
و جام و در بر تلف ملک و مقام و بیج آنها و بر تبدیل سکون و استیفاء و
فرش خانه بغیر اختیار و بر عدم منفاع از پدر و ملک و بر یک و بر یک طایفه

و بر زیاده شدن دخل از خرج و خیریت تدابیر و معاملات و بودن وجهه محاسن
اکثر از معایب و در ادلیل کند بر از دیا و حکومت و شغل و منصب و جاه و منفعت
از حکام مادر و تعمیر منظر و بالا خانه و بر حصول چیزی مطلوب باز رفت و بر نفع از
معاملات دیوان و بر قرار سایل در مقام و ثبات مسکن و مملکت نزدیک و ضابطه
حاصل باغ و ملک منکوحه و در حرف کاف و مخوص است و دلالت میکند بر دولت
و سعادت و امید از دوستان و مدد از بزرگان و بر یافت شدن کریمه و بودن
تحفه چیزی معتبر و بر محاسبه و ضبط مال پادشاهی و بهای حیوان و بهر بدیه
بحران و برد و ستیدن حیوان و نهادن باز در سینه و تعمیر مسجد و در
دلیل کند بر طول حبس و زیاده و چهار پایان بزرگ و علام و بنده کران بهاد
یا فتن کم شده و نفع بسیار از حاصل املاک دور و بر انعام فقرا و تصدق با فغانیان
و مرض و برانید دشمن بر کینه و جنک کند و درسم دلیل است بر انتفاع از علم
و سفر و از آنکه مطلوب و امید دارد و بر ظهور تعمیر خواب تعمیر در ثبات غرام
و بر ملاقات ارکان دولت و دریای بخت و بر آمدن قبض خاطر و خوف همت
مهمات دیوانی و امری و درسم دلیل است بر نیکی و مطلوب و حصول مراد
و بر یافت از دسته رفیه مطلقا و بر قدوم غایت و بری کینه و قوی معاملات
نافع و عقود ثابت و انتفاع از میراث و مال غایب و بر فروغ طویل و ایضا
لید خوف از دوستان و مدد از بزرگان و بر یافت شدن کریمه

اشتها بر وجهه کریمه و بدی طالع بادشاه تعز سلطنت و نقصان منظر وفات و کمالات
 و منظره و قصر و عدم انتفاع از حاصل باغ و ملک قریب و بر منازعت خویشان و برهم
 مفرت از دزدان و حیوانات شیعیس دار و بر نفعی از مادر و کاسدی بازار
 و بدی تاثیرات عجایب سخا و شجاعت و بدی حال و نار رسیدن روزی و در راه بر حجت
 از دوستان و بر عدم بر آمدن امیدها و بر ناسازی فرزندان با خود و بدی
 بحران و خجالت طلب و نه اعتباری خبر و بر قلت هدایا و تلف و دزد و دیده نقصان
 مال بادشاهی و در بر بدی حال و دشمنان و بر خلاصی از بند دزدان و کرختی
 چارپایان و غلامان و بر نایافت کم نبوده و تلف شده و تفرقه برنده و عدم انتفاع از
 مملکت دور و در بر سلامت نفس و حواس و بر بدی ارادتها و طلبها و ترک
 مطلوب و اختیار و بر نفعی سفر و علم و عمل و پیش و کسرت ظلم حکام و بر وقوع
 حرکت بیعت و بر شادی ناگاه و غلبه نزل و در راه یکصد پنج عدد دارد و دلیل است
 بر عدم حصول مطالب کلیه و امیدهای القای اما مقاصد انفسی و بعد از آنکه در کوریا
 سی سال بر آید و ایضا دلیل است بر عسر معشت و مطالبه حکام و قرض خواه و خلاص
 از مرض و بلا و نجات از قید بفرار و بر تلف از دست رفته مطلقا و بر نیاید غایب
 و برافت کرم ابریشم و در راه بر تبدیلی مسکن و منزل بفرودت و بر ناسازگاری حکام
 در حکم و بر وقوع نادیات و سیارات و قصاصی از قیود و حبس سبوات و اضعاف
 عمل و نیکی علاج به سق و دروغ و قصد وقت و بر نفعی عفو و عفو و عدم عفو از

و ان شهر که سایل مشقت و بر پاک کردن خروف و رفتن پلیدهای خانه و دره
بر مزاج فرزندان و بر فرح خاطر از بازی اطفال و بر بیم سقط کردن چینی و بر قصور
او عرس و نادرستی خبر و نقصان حاصل ملک نزدیک و سرکش و نافرمانی محبوب
و در ۶ بر مرض از سردی و گرمی با حصه و ابد و بعد مرضی رنج و خوف آخر صحت یابد
و بر دفع مرض عام و در حلاضی حامله سهوت و بر عدم حمل و بر تبدل و بیج و غلام
و چهار پایه و قرار و تلف بعضی از آنها و بر نیکی علاج با نهایی کرم و فضیلت ساحر
و عیار و دفع سحر و چشم زخم بفرایم و در بریدی حال و سرگردانی غایب
و درد و عداوت میان زن و کوی و بر طلاق و قسم عفو و بر دفع قحط و نیک
و محنت خلق و بر عزل قضاه و محتبان و اضطراب زندایان در طلب بندگی
و منازعت کسر گامی میراث و بطلان دعوی و بر قلب احکام حق و در ۶ مزاج
آخر روز جمعه تا نماز حفتی شب شنبه دارد و حرف حار بکلمه بد و مخصوص است و دلالت
میکنند که خوف بر سه اما باکی نباشد و بر عدم انتفاع از مال غایب و میراث
و خیانت کارکنان سایل و بر تربیت محل طبع و خزانے مدفن و مند خرد و بریدی
حال مسافران و بر وقوع صفری اختیار و نا ایمنی راه اما گفته اند که سایل را دراز
سفر قاعده باشد و بر ناخوشنودی مصاحبان و از و ارج و شرکا و بر بی نیامی
و معاملات و بسیاری حرکت فرزندانی جهت شکار و بازی و بر طبع سیر و حیوانات
و بریدن ناف طفل و بر سنگین عمل و نیم کب و بر دزدان و بر منور و بر شغل و عمل و

شواهد داخل باشند و در که غایب بجای خویش است و حرکت نکند و بر خود
از سبک گای میراث و بر ملالت خاطر از معارضی و ضد و بر هجوم اعدا و بر طول مناعت
و بهیوشن سبيلات و عهد تا مهیای و بر هم سایل از درد و غلبه آنها و بر گزانی
نزع و در بر خوف و خطر و بیم مریخی و زیاده قومی و طولی حبس و کد زنت طبع
و بخت یا میراث و بر ملالت خاطر از معارضی خوران و نباتات ملک دور و قنوق
متعلقان و بر توقف مال غایب و بد حال بدر و براد و حام درد و کان قصاب و سبا
سنگاه و در بر ناپا بودن سفر و رسیدن بمقام و بر اموختن علم و حکمت با علما
دار و حام در مورس و بر گسرت خلق درد و کان شهر و پالوده بزی و سفیدینه
فرویش و دیدن خوابهای شوش و گفتن بقیع غریب و بر وقوع تفانیف و ضایع
نیگو و بر موافقت مصاحبان و بر گزنت مثال و در بر نیگوی حال سلطان و
حکام و امن از ایشان و بر قرار شغل و عمل و مراجعت بمسکن و بر طول مریخی و زندان
بابیم و تعمیر منظر و بالا خاها و بر مسا و بر ملاقات بدر با حکام به نیکی و در بر مضر و مریخی
و محاسبه و ضبط خزینه با و شاهسی و سلامت کریمه و مسروق و ساز گاری با حقوق
و نیکی حال دوستان و بر بودن تحفه چیزی ملون و میانه و بر راستی خبر و مضمون نامه
نامه و بودن کتابت با مهر و در سه بر غلبه مکر اعدا و ضبط حاصل اطلاق و در در محاسبه
میراث و از دیاد چار یا بان بزرگ و حصول کم شده و بر بری ناندان و طول غنیم
و تعمیر جانی مرغ و دوات و بر بسیاری و تعمیر و شکر و بهیوشن و بهیوشن و بهیوشن

عداوت و برتضا و امور و احوال عالم و برکنادن عوا و قلت بازش و کشت و کشیدن
در بای بسته ۴ بر بدی عاقبت و بر عدم تمامی مهمات و تلف و برکننده کی آنچه سایل
بمیراث گذارد و انجام مال مناصت به تغلب و تحکم و بر بخت نه آمدن ملک شهر دیگر
و بر بجم اخراج یافتن از شهر و مقام و بر ظاهر شدن مسنورات و منکورات
اما جماعت در اول دلیل کند بر قوت و سعادت نفس امارت سایل در کار خود
حیران باشد و در فکر معمله بود و خیالات فاسده نماید و طالب جمعیت با و چیرین
عمار و اطلاق و کتاب بود ایضا دلیل است بر عدم مضرت از حضم در سخت و
و بخل و در ۳ بر پر کسبه و قرار و بستگی بدل مال و خرید و فروخت و تناول آنچه
مخلوط و باب و قدم غایب و دست آمدن از دست رفته و گویند بر صرفه در خرج
و در ۳ بر نیکی حال اقربا و همسایه و از دعام ایشان و بر عمارت عمام و باغ و
بر نشان درخت و تعمیر خراب دستان و بر عدم نقل و حرکت و در پی مقام مزاج
شب کشنده و آخر روز چهارشنبه دارد و در ۳ بر سکون بر سکنی بفر اغت و نیکی
مقام ملک و یک و نباتات آن و زیاده عمارت و انبار و بر از مقام جهت تعمیر
و محکم فروت و آلات خانه و دوره بر جمعیت فرزندان و دوستان و ملاقات
با ایشان و رسیدن خط و خبر و بر اخذ هدیه و برد و ختن لباس و مهر نمودن کتاب
و در ۳ بر زیاده و فساد و بی عرض و هم بر بخور و معامله اگر شواهد منجوس باشند و
بر نیاید بی جای یک و یک و بعضی و بعضی و عمل و دست آمدن و زیاده اگر

ولباس و برهنه شدن جمیل و خوانده و نوازنده و نیک خصال و برکفت و کوهای
بال و بر متفوق بودن و جبهه معاش و اکثر به شبیه و درین مقام مزاج روز جمعه و صبح
شب شبیه دارد و در بر نیکویی نقل و حرکت و شاد شدن از دوستان
و اقربا امانه تفرقه و یریشانی ایشان نیز دلیل است و بر کم شدن چیزی در حمام
و نزاع بر سر آب و حمام و غیره و در بر نیکوی حال پدر و شهر و سرای
سایل که در انت و بر نقل مقام و بر نی احتیاجی از پدر و قلت انتفاع از ملک
ایوانی و بر فاس شدن اسرار سایل بوجه نیکو و تبدیل فروش و اسباب خانه
و خالی شدن کنبه دانه بار و عمارت و برین بعضی املاک و بر آمدن عاقبت سال
و ماه بخیر و در بر رسیدن هدیه و خط و خبر نیک و راست و بر نفع از فرزند و مخلوق
و دوست و قوه طالع ایشان و نری فرزند و حرکت جهت فرج و نشاط و دلیل کند
بر ملاقات اهل غنا و بر نواختن تر و در بر یا ختن شطرنج و در بر خلاصی
حامله و رنجور از رنج بسهولت و حصول در دیده و فروختن چهار یا پنج مورد بطلان
سحر و آزادی بنده و رفع و باد بجا و بیای عام و خلاصی زندان و فتح حصارها
و در نه حرف ذال معجمه بند و مخصوص است به سبب شرکت این خانه با پانزدهم
و دلیل کند بر جدائی میان زن و شوی با اختیار و فتح شهر و عفو و سر
غایب و تر و داد در آمدن و بر از این غله و غزل قفیات و بر نماز عبت
با شرکا و بر رسوا شدن و زردانی و خفا و حلالی و در بر نفع قوی و غم و اندوه

نیکو بخت نرسد و در بر سلامت مزاج و کثرت فکر و کدورت نفس و طالب
بودن بر ممکن الحصول در میل سکون و خواست علوم غریبه و البشائر و الهاء و غیره توسط منافخ

علم و براسی از ضد و رضای حقم بصلح و رغبت صحبت حکام و عملداری و امور دیوانی
و بر عدم حکام و در حرف مهم بد و مخصوصی است و دلالت میکند بر حصول
مطالب و آنچه از دست رفته اما به صبر و برداشت محنت و بر میل نکاح و موافقت

از و اج و مصاحبان و بر استعمال محملات و حصول مناسب دیوانه و هماندار

می و در بر ارتفاع کل از باو شاه و قضات و برئیس بودن و عوایدی

از جمیع و کثرت و حصول مطالب کلیه و اتمام مهمات بعد یکماه یا چهار ماه یا شش سال

بلا شبهه و بر مصالحتی مناصم بایکدیگر و چون از دوقبضی الداخل بر متولد شده

باشند دال بود بر رسیدن چیزی نخته و در بر نیکوی عواقب امور صلاح

و ثبات آن و بر پر شدن ظروف و نمازن و انبار به بر تکیه زراعت و عمارت

و بر نبات نبات و بر طول بقای سایل و سلامتی حمل و نیکوی حکام و رونق دیوان

و دارالقضا و الله اعلم اما فرح بشه در خانه اول دلیل کند بر طلب طرب و عشرت

و لهو و هزل و خواننده کی و توان زندگی و صحت و سلامتی مزاج و طول عمر و رسیدن

خط و خبر یا تحفه یا فرزند یا معشوق بعد یکروز یا چهار روز و تردد بیکه داشته باشد

بعد مدت مذکور دفع شود و شاد گردد و راحت یابد و طالع سایل قوت گیرد و در

بر خرید و غرض و نیت و اکثر اوقات نیکو با اختیار مثل عیش و تماشا و زینت

انتفاع و عدم احتیاج از ابوی و برنج و سبزی املاک دور اما عطف بر در اول دلیل
کند بر سلامت نفس و خشکی طبع و غم و غصه و سرگردانی و فکری و هم اینگونه
بر روی بر غیر و خدای کردن و غالب شدن در محاربه و منازعت و دعوی و زبونی
غصم و در ۳ بر بری کسب در و چیزی بچیده و با حوال پر از اجناس و همچنین خود و
بر و یا عطف بر و امثال آن تصرف بشرط عدم تکرار در در مل غیر بسته و بر ناراستی
و کذبانی مصاحبان و کثرت و محاللات ماضی و پیشان و بر قدم
غایب و خواندن داروهای تلخ و حامض و در ۳ بعضی محققان متاخرین اوراد برین
مقام مزاج اجتماع داده اند دلالت میکند بر بدی طالع ارباب و گرفتاری
که بخت و ملاقات با پیرزالان خویش و همسایه و بر دریدن مشک سقا و بر شدن
سستراج و نه و نفی امر سلطنت و بر سر کشیدن بعضی مطوعات مایع و عدم نقل
و حرکت و نتوان کرد و در ۴ بر ضعف طالع پدر و صلاح است و سلامت او و حرکت
نمودن در مسکن جهت ضبط مہمات و قلت معاش در آخر سال و ماوراء عدم انتفاع
از پدر و ملک و بدی حال شهر و بیم قحط و زلزله و بر کشته شدن و فرس و اسباب
آن و بر غلبه مورچه و جعل و مکس و غیره و دوران و در ۵ مزاج روز شنبه و صبح چهارشنبه
دارد و دلیل است بر ناسازگاری اولاد و دوستان و سلامتی ایشان و بر ظهور موانع
طرب و بیم سقط جنین یا سنجی بوجود آید و بر رسیدن خطوط و در و بر و جعلی و غیره
و در ۶ بر رنج و غم و وقوع امراض مختلفه و بر رسیدن مردی و بر رسیدن

بر رفع قرض و غم داند و در رسیدن غایب و میراث و بر اخراج و خایر و دفع این و بیج
ملک دور و در ۹ در بن مرتبه حرف ظاهر مملد و مخصوص است دلیل کند بر سلامتی

سفر و این راه بر نیکوی و راستی خواب و بر تعلیم و تعلم و سیل سایل بر علم
موسیقی و لعبتها و مثل این و در ۱۰ بر نیکوی حال مادر و سلامتی پادشاه و سبک است
و عدالت او و تبدیل شغل و عمل بارادت و خروج از مقام بخوش و نفع از ملازمت

حکام و انتفاع از پسر و داماد و در بسیاری نخل عمل و در ۱۱ بر بر آمدن امید
انفصای و بردوستی دوستان که از ابا بیداری بنو و بر عدم سحر و انتقال بحال

با سهیل تره و بر تلف و زدیده و بر بودن محل نرینه و بر بسیاری غوغا بر سر عالم

و در ۱۲ بر نیکیت عدو و ترک دشمنی او و خلدی و زندانیان و خروج چارپایه های

بزرگ و بر از دیاد طيور و بر کبوتر بازی و بر رفع غم و دندوه و خرج حاصل الماک

دور بار لوده و در ۱۳ بر سلامتی نفس و خورمی و بر انتفاع از حرکت و فایده از

دوستان و فرندان و حصول علم منسوبه باین شکل و علم سپاه کری و شکار

و بر سعادت عزایم و با امید بی خشم و حمایت یافتن از حکام و در ۱۴ بر حصول

مقاصد انفعالی و بر اخراجات زاید و بر وسعت زرق و کثرت مصاحبت

با احباب و ریشگیاری از محبت و بر نوبت غایب و بر راحت از ازواج و اولاد

و بر مصاحبت و شکر گاه میراث و در ۱۵ بر نیکوی عواقب احوال که بر یک حال

نماند و اکثر حرکت و شکر کند و در عدم شکایت و بر احوال مصاحبت بر صلیح و قلت

و بدست نیامدن کم شده و بیم اگر از جوان مدرس برتر دو غرایم و مطالب و بر افعال یافته

و قلت سفر و علم و شغل و برقرار بای تخت و مدرسم بر حصول مطالب بر حمت و توقف

اگر با نزدیم داخل باشد و خلاصی از محن و شرور بد بومی و بر سرکش از و ارج و نیکی عقد

و شرکت و بر توسط معاش و امید قدم غایب بتوقف و بر وقوع بیج برده و غم و

بر مبادله نفود و آمدن چیزی بقفس و دره بر سفر بر شقت و خفتن و دفر بر جامه خواب

چست عشرت نالایق و بر قدم غایب بتوقف و بدست آمدن از دست رفته و حصول

بعض مطالب و گرفتاری و زرد و زخمه و ساحر و عیار و تلف چهار پایه دامن از حضم

و بر خوف بیمار و در بر احداث و مرمت جو بهار و بریان کردن ماهی و منازعت

با اهل میراث و رود یاران و دلیل کند که عواقب امور بر یک

حال نماید و عمر بنا قوس گذرد و اله اعلم اما المیس در اول بر ملالت خاطر از حالت

ما کامی و کدورت حواس دماغ و خشکی طبع و ترس و بیم و بر جنگ و حضومت بابت

زن و شوی و غایب و بر حسد و بخل و کاهلی و درد با شتم و بر کدرا و بیدار سایل بطریق

اهل فقر ظاهر و بر وقوع خیانت و ملوث جامه و بر گزشت و خاناست و درم بر آمدن مال

بذمت و از حرام و هر چه رسد از غلب رسد و تبلیغی داری متعوضی و بر عسر معاش

و قلت معاشرت معاون و بر قدم غایب و ذلیل شدن حضم و عیاض و نایاکی از و ارج

و مصاحبان و بر گزشت استعمال فوایفی و حواسی و نالجه و بقیض ابد و نایاکی خوردن

چیزی سیاه و بر جرک و سیاه شدن جامه و بر ملالت فقر و نایاکی خوردن

بنده با چارپا و برآورد باد و خدم و عبید و خجاست و کریمت ایشان و بر کثرت فیود و دیگر
دکین و عذر و حرکت با بروت و صدوقها و بر وضع حمل و در بر نامیاز کار سی
میان زن و شوئی و بر بخوری غایب و شریک بنک نباشد و آخر بجنب و بجل
از هم جدا شوند و بر پنهان شدن دند بجای ناریک و بر قحط و گرانه نرخ و در ۸ بر غم
و اندوه و خوف و خطر و گفت و گوی با شرکای میراث و بر خسر و قید قلیل و بر فرضی
و قصور املاک دور و بر تعمیر صغیره و مدفن و محل طنج و سلامتی مدفن و مدخر و در
بر مشقت سفر و بطلان عزم آن و بر کرد بسیار در علم و نفع قلیل از آن و بر ناراحتی
حواب و بر تعلم سحر و طریق ریاضت و بر زبونی اعتقاد و بر قلت عبادت
و سلامتی از دست رفته و بستی در اندیشه با وثبات و ناراحتی از و از ج و
مصاحبان و در انجام و پنج عدد دارد و دلالت میکند بر قوت حکام ادر
و سلامتی مظهر و کلمات یا مکتورات و بر وقف با معاف شدن و بعضی از مواضع
و انتفاع از حاصل باغ ملک قریب و کرایه بیوت و انجام سهمی بعد سه ماه چون
از عدد مذکور بگذرد و در ابر بستی امید به یک دوستان و بدی قال ایشان
و بر زبونی و اندکی تحفه و کذب خبر و تدویر نامه و بدی بحران و عسر وضع حمل و دکورت
و مولود و بر بد فعلی معشوق و مسفرت از دزد و سر و بر حرکت تابوت و در بر قوت
و شمشیر و کینه و بیم و بر ضرر و ضرر و از و یاد و محبوسان طول و حبس ایشان و نفاق
و قرض و اقربانی و متاع و سلامتی و کلمات و بستی حال املاک دور و محقق ماندن چاه غله

مخصوص است و دلالت میکند بر بستگی ویدی کاسفر و بر تلف مال و قصور تعلم و تعلم و پریشانی و ناراحتی خوب ویدی اعتقاد و صد و افعال و صبه ارسال و از دلج و اصحاب او و نزاع در معاملات و تلف از دست رفته و در ابرمهرت بر مهرت از شغل و عمل و قوع غزل و بدالی حکام و رسیدن روزی بر حمت و بر قصور و مضر و فوات و مکتورات و بر خزان بیوت و انبار و عدم انتفاع از حاصل باغ و املاک قریب و در ابر ضعف طالع و دوستان و حیل و مکر ایشان با سایل و بر حصول امید بر حمت و مرقلت سحر و تدویر نامه ویدی تحفه و مر اسله و کفایت در مال بادشاهی و ملالت از کارهای نامالایم اصحاب و اولاد و در بر قوت دشمنی و قلت انتفاع از حاصل باغ و املاک دور و از دیار پایه کلان در بخوری او و بری و ندان و بر سلامتی کم شده یافت آن و در رسم بر دلتنگی و تیرگی خواص ظاهر و بر طلب امور عسر الحصول و دوسه چیز و غالب شدن در معارضه و مخاصمه و حضرت از سفود قلت دفع از علم و صد و احکام ناحق از قصاص و ظلم و منهای از حکام و بر خوف از سلاطین و بر بلی نفع عمل و وحشت بپای نخت و بر خطر دشمنی از انش و تیغ و در رسم بر حصول مطالب بر حمت بسیار و بر قلت معاش و ناراحتی از دلج و صاحبان و شرکا و بی قوتی اعیان و بر قعود و غایت و ایلمی و قوع تروج و معاملات که حسب عدا باشد و بر طول قید و گرفتاری که بخت و اعدا و قعود و اتمام مهمات و پری خزان و و وجود کمزوری و فتنه و سلاطین و بر تحال و عدا و بر حمت و غایت

و حرکت نزدیک که باز بهمان مقام آید و بریدی طالع اقربا و حیل و کلمات نشان و قدوم
خوش و همسایه و تصرف باغبان و دزدی حاشی و ستقا و بر کثرت نزد و همسایه
و درسم بریدی طالع پدر و حرم و نخل او و رسیدن غایب و بر بدست آوردن
زنی خاطر خواه و امرادی از مقام برانگیزی و طن و بیم زاری و تنگی در شهر و برآوردن
یا ملاک نزدیک و نگر مکان انبار و خلوتخانه و کنجینه و دره مزاج شب چهارشنبه
و آخر روز و شنبه دارد و دلیل است بریدی و حیت تحفه هدیه و قلت فرح
و تماشا و بدی مر اسله و اخبار و ضعف طالع و زندی و فانی ایشان و گویند
بر سلا میتی اولاد و احباب و رسیدن جرنافع و در بر داری مرضی و هلاک
مریض و علاجهایی غلط و وقوع و باد مرضی عام و بیم حامله و بدی محبوسان و جازایه
و بنده و بر کثرت حیوان و بنده و گرفتاری او و در بر جنک و عریده میان زن
و شوهر و بر سلا میتی در دو غایب و توجه غایب بمراجعت و بر وقوع عقود و عمو
و نیز تجارت با ثبات و بر قوت دشمن و بیم زجر و کراهت خاطر از حکام به ناحق
و بر گفتگوی قصه و جانب داری مدعی و بر طول ستاعت و بر ارتفاع تالم حاصل
باغات و در بر بسیاری از رعیت و کلماتی نرج و در ۸ سح و شش عدد و در دواز
ده سح و در شش سح است و دلالت میکند بر خوف و خطر و رسیدن غم و کرده و بر وقوع
غیرت و تنگ شدن و بر حصول و لم و رسیدن مال غایب و میراث بزمخت و خط
زنی و ملاک و در بر کثرت و بر کثرت و در ۴ حرف صا و سطر بد

در اول بلا تکرار بود و بر سلاطین غایب و بر زبونه دعوی و معارضه و طول حرب رفتن
و بر بدی زن و محاسمت با یکدیگر و بر نادرسیت عهد و سلامت نکاح و عقود و بر زبونه
نرج بحکم و در ۸ بر اندوه و خوف و خطر و وقوع تهمت و کثرت بدی های و کوهها
در دوع مطالبه ظالمان و قرض خواهان و عدم انتفاع از مال غایب و میراث و خراج
املاک دور و گرفتاری غایب و در ۹ بر سرچ کردن کاغذ و سلاطین از دست رفته
و بر بستگی سفره و نا ایمنی راه و بر قلت نعم علوم دین و بدی انار سایل و از وراج و محاب
و بر اخراط و تفریط در اعتقاد و عبادت سایل را و بر نزاع در امر دینی و بر بغیر همه و در
بر ترس از عمل سلطان و بر شوکت آسمانی و بر روزی حرام و بدی حال مادر
و غضب و ستم حکام بر زیر دستان و رعایا و کونید هر شوکت مادر و از دیاد دولت
و بر تبه سایل و در ابر عدم حصول امید و دشمنی دوستان و بر ذکورت حمل و نقصان
بحران و زبونی خیز و تهدید ستمون نامه و پیغام و بیم از سحران و دزدان و کیدان
و بر سلاطین مدفونات و از دیاد حاصل ملک باغ و سکنی و در ۱۰ بر نکبت عهد و خصم
و نیز دشمنی ایشان و باز پشمانی خوردن و بر عدم انتفاع از املاک و باغات دور
و افت چار پایه بزرگ و کشته شدن بطور و مردن ایشان و در ۱۱ بر سلاطین نفس
و زبونه و نا امیدی از آنچه میطلبند و رغبت خاطر نخواست و ملازمت حکام و بی سباه گر
و بر سبوع ظلم و جور و غالب شدن بر ضد و در ۱۲ بر بدی مطلوب و کوی و محال
مطلوب پادشاه و حاکمی و بر قید و محاب و طول محسوس و بر قلت و زبونی و از دیاد

بمبارکت و املاک و انوار و آبادانی شهر و مملکت و برآز دیا و حصول
ملک و مسکن جدید در ملک دیگر و برآینگی گویستان و صحرا اما حمزه و در اول
برزخ و جراحت و آمدن خون از موضع بالوده شدن جای بخون با سر سینه
و تزویج حیوانات و فغان و فساد و از آله لکارت و بر غلبه خون و نواح و اند
شوریده که طالع با نفرت و جبر و بر غلبت سیاست و حکومت و درم بر قدم
غایب و تسلط از دواج و بدی که طالع مصاحبان و بعضی آمدن کوه سفند سرخ
یا گوشت و یا چیزی که سرخ و بدست آورده و وجه معاش حکم و غضب و بر زبان
مال و خوردن ادویه کرم و نیز در سه حرف جیم بد و مخصوص است و دلالت میکند
بر حرکت نزدیک و اختیار و بر حجامت میان کتفین و بر رونق و گرم و حمام و بر
تسلط زن پدر و بر جای برادران و اقربا و درم بر قدم ترکی دلیل و بریدگی
حال پدر و بر سکون در مقام بابریشانی و بر وقوع خیانت در خانه سایل و بر
اسباب و فروش و بر عدم انتفاع از پدر و مقام و دره بر ختنه کردن و قصه نمودن
فرزند و خویش و سرکش معشوق و بدی و ناخوش فرزند و خطا و خرد هدیه و بیم حامله و
بر کثرت صدای نقاره و اکثر حبه طوی و شادمانه و در بر وقوع امراض و مرگ
و در و با و طواعین و سرح باد و بر خطر رنج و بر وقوع سحر و اسقاط حمل و گرفتاری
که بخت و عدم حصول درد برده و در مراح آخر و زسته شنبه دارد و است و است
و بعد از این و در پیش مقام نفوس و در طلب میکند بر مصالح مطلوب و التماس

و اصحاب و کثرت نامه های نه اعتبار و اقبال دروغ و بد و قبح و فاقه های حرام و مفرو
در ۴ بر نیکوی بنده و حیوان و خلاصی یافتن از درویش و از غم و رنج و بر بار نهادن حامله
بزودی و در بر عقد و نکاح و از زانی نزع و بر قوت درد و سلامتی غایب شوکت
و قوت اضداد و شرکای میراث و بر خوف از ضد بلا غمزد و نیکوی مقامی و شهرت
آرا ده رفتن بر انجام داد و در ۵ بر رسیدن مال غایب به توقف و قلت انتفاع
از آن و از میراث و املاک دور و بر از دیاد آب کار بزر و مرست آن و بر بستن
آب و در زین و کل کردن و بر بیم هلاک رنجوری و تهنیت و تعمیر مدفن و بر عدم
خطر مسایل را و بر ادا شدن قرض و در ۶ بر نیکوی سفر و سلامتی در راه
و بر نیکوی خواب و بعضی از محققین باعتبار بودن نقطه آبی او و درین خبر که ناز است
ضعیف الحال دانسته اند و در ۷ بر قوت حال سلاطین و ترحم حکام بر زیروستان
و نیکوی حال مادر و انتفاع از عمل و منصب و از حاصل املاک و باغ و سکن
و بر صافی ملک و بر سلامتی مطروحات و مکتورات و بر بودن سایر امور سکن
رنج و شدلی و در ۸ بر نیکوی حال دوستان و بر آمدن امید و نیکی بمران بصحت و فایده
علاج لبردی و تری و بر بسیاری ندانا و نامه جاست و بر عدم سر و دزدی و در ۹ بر خلاص
محبوسان توقف و قلت بیک و حضومت دشمنان و دوستی ایشان و بر حصول
چار بایه بزرگ و سلامتی کم خنده با سید حصول و در ۱۰ بر رضی سلاطین و حکام
او و بر وخت و سستی نبات و بی نقصی از سفر و عیال و عمل و منصب و بر غایت از حکام

نتایج حیوانات بزرگ و در ۱۰۰ بریدی عاقبت العاقبت و نیکیت امرای
پای تخت بتخصیص از دوستان سایل و بر خراب شدن خیرات یافته سایل
و تلف آنچه بمیراث گذرد و بر مردم بنا و تلف مکتورات و بر مضررت خزینہ از درد
اما بیاضی را چون در اول مکرر نشود دال بود بر مسرت رسیدن و نامه و خبر خوش
و دیدن خواب نیک و نفع از علم و سفر و بر برکت از مال و خلاصی از غم و پیدا شدن
از دست رفته و غایب و مناع حلال و سلامتی محل و طلب از بزرگان و دلا^{لت}
میکند بر ضعف مزاج و دماغ و سستی در طلب و افکار و بر استعمال با موزن انجام
و بریدی معارضه و بر مخلوبیت در نزاع و بر مرض ناف و مثانه و رجم و عورت
ن و بر قلت شیر و قصور کاغذ و سفید سه و بر کثرت تجارت و درم بر زیاده
بودن دخل از خرج و بر قبض چیزی سفیدی و اندک و بر استعمال چینه آلات و بر زیاده
و فروخت و محله های نیک و رسیدن غایب و بر جمال و پاکی از وجع و مصاحبه
و نزد بعضی از محققان درین مقام صاحب مزاج است و درم بر نیکو اقربا و حرمت
نزدیک و بر عفت و شوی اسباب و تن و رونق حمام و قدوم ضعیف و همایه
و خویش با تحفه و درم مزاج آنقدر دوزد و دوشنبه شب جمعه دارد و حرف دال مہملہ
و نیز درین مقام بد و مخصوص است و دلالت میکند بر نیکوی شهر مقام که در وی است
و تعجیر خلوتخانه و کتبخانه و بر تخریب و ظروف و آلات خانه و بری نعمت های اسباب و
و بر ترتیب حمام و خواب و بر نیکوی طالع و جزو بوده و در مقام ضعیف حال و

حال بدر و خروج از مقام و منزل و بیع ملک و مقام و برکشادن در اینبار و کجینه
و بر مبالغه در تکلیف مسند و فروش و بر افشای اسرار و بر نزول حکام و مسکن
و ملک سایل و دره بر قوت طالع فرزند نیکوئی حال معشوق و سرکش او و خورج
از اخبار است و بر غلبه میل حکام بعیش و طرب و در ۴ بر دفع بیماری و غلبه
سحر و امن از دیاد امراض عام و صحر خالی شدن دارا شفا و بر سهولت وضع
حمل و در بر نیکو آن دیار و مسکن که سایل قصد انجام دارد و بر میانگی حال غایب
و جدائی میان و شوی و هر نقض عهد و موافقت و عدم انعقاد بنوع و بر وقوع
معا رضات و دعاوی و بر وخت خاطر از دزدان و هرا نه نه نرخ غله و منازعه
با مشرک و میراث و بر توقف غایب و بر بیع باغات دور و در ۱ بر رستن
از رنج و الم و قید و از مکرده و قرض و بر بیرون آمدن غایب از مقام غیبت و بر
انتفاع از مال غایب و میراث و بر نفع املاک دور و در ۹ بر وقوع سفر
مبارک و بر نیکوی علم و پاکی دین و اعتقاد دیدن خواهرهای عمده و کثرت نفع
محمالات و در اسرار دیاد دولت و مرتبت و بر قوت طالع مادر و حکام و سلاطین
و بر نفع از حاصل باغ و ملک نزدیک و بر ملاقات مادر و نفع از و و در محاسن
املاک و بر قلت سکونت در مسکن و تعمیر منظر و بالا خانها و مواضع رفیع و در ۱۱ بر نیکو
حال دوستان و بر آمدن امیدها از قسم انفصالی و قلت شبیر و محاطات
و بر دفع سحر و بر سرعت بحران و دفع حمل و غرض تخفیف و محض عمل نیکوئی

و پریشانی بای تخت و بر مغلوبیت در نزاع و دعوی و بر کنندی بیج و زبونی سهرت را بش
و در ۱۴ بر حصول مطالب و امید و بر وسعت معاش و زیاده بودن دخل بر خرج و بر قدم
غایب و رسل و ابلی و بر میل تجدید نکاح و کثرت محملات و در ۱۵ بر خیریت عوا^{قب}
جمیع امور و صلاح و رفاهیت آخر عمر و بر ثبات بنای و کثرت های سایل و بر حصول مسکن
و محلت و در داله عالم اما نصره الخارج ^{بر روز یکشنبه} و صبح یکشنبه دارد و چون مکر
نشود دال بود بر حصول مقاصد نزدی و بلا غرض و آبادی جاه و بهجت و نفع از حکام
و وقوع ظف و قوت از سلاطین و بر صحت مرض و خلاصه محبوب و دلالت
میکنند بر قوت طالع و تندرستی و رستن از غم و درد و بر قوت حرارت
و بدن و دماغ و حدت دهن و کمال عقل سایل و طالب بودن امور مبارک
و مهمات عالی و بر سعادت ابتداءت و بر منصب و حکم کردن سایل و بر تنفان
از کار آتش و بر مبارکی روز مذکور بر سایل و در بر خروج مال با اختیار و بر نیکی
حال مهاجران و احوال و بر مظلوظ شدن از دعوت پادشاه و حاکم و خلعت
اکابر و ملاقات ایشان و بر علاوت از بنده و نفع از بیع نفایس و حلویات و بر
معاش و توقف غایب و راحت یافتن از بررگان و مهمانی کردن ایشان و در
همه بر نقل و حرکت با اختیار و بر استجمام با فراط و بر وخت از خویش و همسایه و حایم
و دستفراوان و بر عوای حکام و برستان و باغات سایل و بر حای
و بر کمال خوش و بخوش و بر کمال لذت و بر کمال مستی و در بر نیکی

بر مرض و علاج و کرم بر سر مریض و صحت مدبر و کثرت تعویضات و ادعیه و فواید
و بدست آمدن کرم خیمه و بر غلبه شکار و بر مبارکے این شب بر سایل و در بر قوت
اعداد و در و بیم مضرت و غلبه از ایشان و بر وقوع عمو و انکه نابغ مطلوبه است
و بر ازانی نرخ و بر قوت غایب و میل و مراجعت و در ۸ بر وقوع تهمت و فرض
و بر این اخط و مرک و بر سکون و از دیان نلک دور و در ۴ بر توقف سفونیکی
آن و رجوع سلامت و بر نیکی و تم و دین و خواب رست و بر حصول از دست
رفته و بقای آنچه بدست آمده باشد و در ۱۰ بر ضعف احکام و مادر و بر حصول منصب و عمل
کم نفع و نیکی حال بارغ و زبونی حاصل ملک قریب و خراب شدن بعضی مظهر و فات
و مکنوالت و در ۱۱ بر بر آمدن امید و نیکی حال دوستان و بر کثرت نفع از تجارت
بجز و بر ظهور افعال حسنه از اولاد و اجبا و بر سلامتی بکران و بر عدم سر و سر
و نفع با خود می و بر بدست آمدن دزدیده و بر نیکی هدیه و نامه و خبر و در ۱۲ بر افتاد
و بهت عدد دارد دلیل کند بر صلح میان دشمن و نیکی و افزونی و بر قوت
دشمن و موافقت منافقان با عدو و بر حصول تمامی مقصود چون از عدد مذکور و با
بیشتر و بهشت روز بگذرد و بعد از ده ماه و بر انتفاع از حاصل ملک دور و بر عدم فید و غم
و بر بری کبوتر خانه و خوشخانه و تعمیر آنها و در ۱۳ بر سلامتی نفس و دست و پا
و طلب بر نفع از سفر و علم و عمل فی الجمله و بر ملائت اهل باغی تخت و در ۱۴ بر
متاخذ با کرهت و بر سالیان و خروج و باکی و جفا جان و در ۱۵ بر بدست

[illegible]

[illegible]

بر حصول مطالب از دخول بسرعت و خونی و بر انجام هیچ عقد و نکاح و بر تمامی
دعوی از حکام شرع و کثرت صلح و بدی حال مریضی که وقوع بارش و تبرکی بود
و در بر خیریت عواقب امور و گذشتن آخر عمر بر قاضیت لیکن با کثرت
منافقان و اضداد و توقیف در موش و برای کوهها و حرا و راهها و پیرایه
خزینہ و وجود کنج و بر از دیاد خانه ملک دور و بر حباب مادر و پدر اما عنہ انخارج
در اول بریدی و پریشانی طالع با نصرت و غلبه نمودن با ضد و بر ملالت
خاطر و رسیدن خبر نا ملائم و در ازای مدت مرز و بودن بیماری اسافل و در برون
ابتداءت و بر طول حیات با ستم اندک و بر جرم بر امیر غلام و در بریدی
مال و تلف شدن قبایش و ناسازگاری و ناراستی مصاحبان و موافقت ایشان
با اضداد زیاد شدن خرج از دخل و اختیار و بر بون اغذیه و شراب و بازی
و بر تناول مسیلات و بر قدم غایب و در بریدی حال اقربا و همسایه و بازی
از بکری و حرکت و اختیار دیدی او و بر قصور کا حمام و خزان و بستان و باغ و حوض
و فالبر و فروختن آنها و در بر خطر بدی و بدی طالع او خزان و ملک و بسکن
و انبار و کجینه و ظروف و اسباب خانه و بر متهدم شدن عمارت و پیدا شدن حشرات
در خانه و بر سر کردن در آخر سال و ماه و بر فاش شدن اسرار و وجه تیغ
و در بعض محققان متاخرین مزاج انکیس داده اند و دلالت میکند بریدی
قریند و معشوق و رسیدن خبر بد و سقوط شدن چنین و در است و بکود دارد و دلالت

بر عدم انتفاع از میراث و مال غایب و بر قلب غم و وقوع خوف بلا خطر و
بر کثرت قطاع الطريق و دزدان و بر رفع قید و بر کنیدن قبر و در ۹ بر وقوع سفر
سفر با مشقت بی اختیار و مراجعت بزودی و بر زبونی خواب دیدی علم و قصوری
تحصیل در آن و کثرت مباحثه بی نفع و در ۱۰ بر هلاکت حکام و سلاطین و بدی
شغل و عمل و غزل ازال و بر خرابی عمارات و ذخایر و کنور و بر عدم قرار در سکن
و در ۱۱ بر مکر و دشمنان و بر حصول بعضی از امید و بر لطفان سحر و سرعت بحران
و بر نیکی علاج بقصد و حجامت و سهولت وضع حمل و بیم مولود و دیدی بدایا و مرا
و در ۱۲ بر قوت دشمنان و خلاصی زندانیان و دفع حشرات با فسون و قتل و سلا
کم شده با امید یافت و در ۱۳ بر ترود و در آرا ده ۱۴ و بر سلامتی نفس و دفع غم
و غالب شدن بر مخاصم و بر وقوع فتنه در پای تخت و در ۱۵ بر قطع امید و عدم
حصون مطالب نافه و بر مفارقت از و ارج و مصاحبان بوخت و بر توقف غایب
و بر هلاک منافق و عدد و بر خلاصی از محن و قید و در ۱۶ بر بدی و انقلاب عواقب
امور و کویند سرانجام امور و بخیر گذشتن آخر عمر و نور و ظفر و الله اعلم اما عنة الداخل
در اذن بر بسته قوت و دماغ و میانه بودن طالع و یافتن بدی از بیکان و نیکی
از بد آن و بر عدم کوشش و طلب و توسل بسن در امور و بر میل صحبت با
و بر بدی غیرت و در ۱۷ بر قدوم غایب و زیاده بودن دخل از خرج و بر سهولت شش
و فایده معمله و سازگاری از و ارج و بر بسته مصلحت و بیکان و بر کوشش

و قیو دور ۱۲ بریدی عاقبت العاقبت و عدم اختتام امور و بر خروج ملک و خانه
که بشهر دیگر باشد از تصرف سایل و بر پریشانی از مقام بوخت و بفساد آخر
عمر و بر بسیاری از مار و دزدیده در راه و الله اعلم اما فقی احمد بن در اول مرگ
مزاج و فتح و ظفر و غالب شدن بر خصم اما میرد و خاطر و منقلب الاحوال ماند و اندک
فاشده نماید و بر میل خاطر بر شکل بسرگاز و نزاع و قمار و فسق و بر زبونی
ابتداءت امور و درم بر کمی دخل و خرید و فروخت و سرکش مصاحبان و درگاه
اعوان و بر ظهور و تیره کی هوا و خروج غله بضرورت و درم بر نقل و حرکت
و بر اتفاق دوستان ضعف اقربا و بر کمزرت دلاکان و سر تراشیدن در حمام
یا همسایه و بر راحت یافتن از شست و شوی و پاک و درم بر سلاطین پدر
و میانه کی طالع او دفع سایل از و حوازیح ملک و خانه و سکن و بر قلت سکون
در مقام منزل و وقوع نزل در مقام سایل و در گذشتن سال و ماه و بخر و ترود
خاطر و حرکت و دره بر انجام هم بعد بکفنه با پا نرده روز و بر نیکی حال فرزند
و معشوق و بخر و هدیه و بر تار استی و دوستان با سایل و بر ملاقات فواحش
و مباشرتهای حرام و بر میل طرب و لهو و لعب و قمارچی و دور و بر آفت چارپایه
و کرختی بندگان و انقلاب بیماری و بدی علاج و بیم حامله و درم مزاج نوز
شسته دارد و دلالت میکند بر نکاح فاسد با با هم بودن دو کس بحرام و بر نزاع
با شرکا و قوت محاصمان و دزدان و بر اندازی نیکم و بر توقف و بخر غایب و در

و تعویز و بر بکران صحیح و سلامتی دزدیده و در ۱۳ بر ترک دشمنان
و بر طول حبس و بر ازدیاد حال ملک دور و چار پایه و طهور و در ۱۳ بر ستم بدین
و انکار و ستم در طلب و مهیات و در ۱۴ بر حصول مطالب و امید و بر خلاص
از محسر و قیود به قف و بر گرفتاری کریمه و بدست ^{آزادیت} رفته و در ۱۵ بر انجام قیبت
امور و مهیات بخیر و انجام اواخر امور با سیاحت و خورجی و بر بری غزای موجود کج و عالم
اما اجتماع ^{بزرگ} در اول قوت طالع و بر جبران در کار و بر میل حساب و تعلم
و ندیمی حکام و عملداری و جمع برده و ثبات بر مطالب و غرایم و بر شیرینی کلامی
و قصه خوانی و حیل بازی و بادشمنان بمعاذات ساختن و معارض را تجدید
زبون کردن و بر خورجی از ملاقات و صحبت غریزان و برگزشتن اوقات بمطالع
کتب و ظلم علم و کتب و تجارت و در ۱۶ بر نیکوئی بیع و شری و حصول مال توقف
و بر تناول ادویه اکثر اوقات و بر توسط اغذیه و شریره و بر قلت معاذات احوال
و برگزشتن معاش تجارت و در ۱۷ بر نیکوئی اقربا و عدم نقل و حرکت و بر
قسمت آب و تعمیر بوستان و باغ و حمام و حوض و در ۱۸ بر ثبات عمر و نیکوئی
در و بر تهیه جای خواب و خلوت و بر قلت فروش و بر خریدن کتب و خالی
بودن کنجینه و انبار و بر کثرت قرار در سکن و دره بر رسیدن خط و نیام و
و خبر و بر غفلت از هر نوع و بر صداع دلی و غیره و بر خوشدلی از اول و اجاب
و ملاقات و اجتماع ایشان و در ۱۹ بر پیروی و ثبات بنده و بر ^{بزرگ} و بر

عقبا علم و امثال این بدست و در سم بر از دیاد آب در طبوبات و نیکوئی اقربا
و همسایه و انتفاع از ایشان و تعمیر حوض و ممراب و بستان و حمام و بر شفت زن
پدر و در سم بر درازی عمر و افزونی اسباب و ملک و بر میانگی حال شهر و کثرت
عیش و فراغت در آخر ماه و سال و دره بر نیکوی فرزندان و هدیه و بر خیر است
و نزد بعضی از محققین درین خانه ضعیف احوال است و دلالت میکند بر زیوریه
منوبات وی و اینخانه چون بریشانی فرزندان و احباب و گرفتاری رسل و
رسیدن نامه زبون و تحفه نالایق و اجبار و بنجام خلاف و بعضی از محققان متاخرین
آورد درین مقام مراجع داده اند و در ۴ بر درازی مرض با بیم عاقبت و بر زیاده
بنده و چار پای کوچک و بر رنج حامله و غلبه بر سردی و بر کثرت سحر جهت محنت
و در ۵ بر وقوع عقد و نکاح آن و نیکوی غایت و رسیدن او در توسط مرغ
و بر غلبه مناصم و در ۶ بر تعمیر حاه و ندفی و ذخایر و کار یزد و مزایع و بر از دیاد اطلاق
دور و قرض و خوف و غم و مکروه و بر نفع در غربت و از مال غایب و میراث و در
۹ بر بختی سفر و بر قلت غم و ضعف ادراک و سستی اعتقاد و قصور امر دینی
و فتوایی نامشروع و بر بی برکتی دست آمده و آنچه بدست آید و در ۱۰ بر قلت نفع
شغل و عمل و منصب و قوت طالع بادشاه و گویند زبونی آن و بر نفع از مادر و بر کثرت
تبعس کون و سایل در مقام و منزلت خوشدلی و بر گرفتن و ضبط غسل و در ۱۱ بر نیکی
بمال و غایت و اولاد و هدیه و غلبه و خور می از معسوق و بر حصول محبت از سحر

دامن مملکت و برکثرت سکون در مقام و منزلت و طول مدت عمل و برکثرت حصول بود و نمود
و معنوش و بر قوت ضدی اجماع و در بر نبات عواقب و احتیاج امور بخیر

و بر قسمت یافتن میراث پرورش و بر عدم کنج و بر ضعف حکام و البته عالم اما طریق
در اول بر نزد خاطر از جهت ^{و بر} اصدایشان سایل را و حصول ضرر و عدم
ظفر ایشان و بر تکلیف اعداد بر انحراف مزاج و ارزوها از اعتدالی و وضع اصیل
و بر عدم جزم بر امور و در نبات و بر طلب چیزها بخوف و نا امیدي و بر کثرت
رغبت سفر و حرکت و بر سرعت در حرکات و تهتک در مهیات و بر لاغر شدن
بدن و صفادنی و خون و چون در رمل مکرر شود دال بود بر قرار حال عالم و عوام
الناس و اعتدال هوا و مزاج و بر نفع سفر و حرکت و زایل شدن غم و بر صحت
مریض و خلاصی مجوس و وقوع صلح و سکه طبعی از دست رفته و گریخته بامید
وصول و در بر اخراجات بریشان و خلوی که در سایه و دخل و خرج و شک و
مال و مشروب و بر بقاری از و اج و مصاحب و بر قلت احوال و بر صفا
کو دکان و امر دال و بر شمردن زر سفید و بر توقف غایب و بر قطع منارت
و در بر نفع و حرکت و بر احوال خویشان و بر از دیار طوبت و مبره و سبزه
و درخت از گشت و شوی و استجمام و بر نفع از صید آب و کشتن آب در جویها و بر
از اقربا و همسایه و کسان راه گذری با آنکه از آب سرد کار داشته باشند و در وقت
سپای و حمام و ماهی گیری و شطرنج و بر انقباض و بر سلطنت و حکومت و حکم و

وضع و بر عدم قرار و بر قید کریمه و در بر ثبات عقد نکاح و مبارکی آن و در نفع
غایب و توسط نرخ و بر قوت اخذ او و عدم مفرت از ایشان و وقوع منازعت
و صلح عاقبت و در ۱ بر بیم مریض و حامله و کثرت کندیدن قبر و تعمیر مقبره و بر انتفاع
از مال غایب و میراث و املاک و در بر مالداري زن که خرج نکند و بر نهمت و
خوف و غم و غربت و قرض و در ۴ بر عدم سفر و حصول علوم ریاضی و صنایع غریبه
غیر لوم و بر ثبات کیسه و قلت خرج و بدست آمدن از دست رفته و بر انجام معاملات
با قلت نفع و بر جمیع شیر و سفیدینه و در ۱۰ بر قوت شغل و عمل و ترقی و مالک
دران و بر ثبات حکام و سلاطین ظروفات و کنورات و بر کثرت نفع از حاصل
باغ و ملک نزدیک و کرایه و اجاره و در ۱۱ بر جمعیت دوستان و بودن نامه دارا
و اهل قلم و محبت آمیز و امیدوار و برات و مهر دارد بر حصول مطلب بعد از ماه
چون از عدد که درین خانه دارد بگذرد و بر کثرت غوغای و غوغا و رواج و جد
و مساعد و در ۱۲ بر ضعیف دشمنان و بر قوت زندانی و بر ثبات طول و پیرامین
تا بوقت محبت باوران و در ۱۳ بر ثبات در غرایم و ثبات و طلب و نیکی آن
و بر نفع از حکام و سفر و علم و بر رواج عدل و قرار پای تخت و در ۱۴ بر حصول
مطالب و امید به توقف و بر توسط معاش و کثرت بیع و معاملات و عقود
و بر نجات دوری از ازواج و صاحبان و در ۱۵ بر فیصل و قرار یافتن بهما
و دعاوی و عقود و عهد و وانگی بر حسب اراده و بر انجام مناصب و صلح و بر قرار

دزدیده و کزنجته و سلاطین مودود و در ۱۳ بر ضعف طالع دشمن و خالی شدن
گندان و مقام طبور نگاها داشته و بر راحت از چار پایه بزرگ و بر تلف حاصل
اطلاک و باغات دور و در ۱۴ نمود و یک دارد و گویند نوزده و دلالت میکند
بر حصول مهم چون از عدد مذکور بگذرد بعد تمام سال و بر سینه در افکار و ثبات
و طلب و رغبت لغوام و ارزال و بر امن از شر حاکم و بر قلت نفع از عمل و منصب
و بر رغبت ملاقات امر دآن و کودکان و بر لا غری و در ۱۵ بر حصول مطالب انفصالی
سهولت و بر خلاصی از قید و محن بسرت و بر توقف غایب منظر و قلت
نرویح و مسملات و بر وقوع عشرتهای نالایق و بر بدست نیامدن کزنجته و کم و در
۱۶ بر نیکی احکام رمل اگر نیت از انفصال باشد و گویند بر حصول مهم مطلوب و
اتمام امور البته توقف و بر توقف بر مقصود بعد عصر جمعه آخر هفته و یا بعد از یکماه
و بر امن از دشمنهای منتظر و بر بطلان اعدا و بر قرار دعوی و نخاصه و صلح و مطرح
و بر دفع شر و کثرت فتن و فجور و بر سقوط حمل و بر نفی هوا و بارش و در ۱۷
بر خیر عواقب گذشته از عمر بسیر و حرکت و سفر و بر و بر تلف بعضی از میراث
سایل و بر عدم اتخ از ملکی که دستخیز باشد و بر کوتاهی عمر ابوی و بر خالی شدن
خزینه حکام و بر عدم کج و عالم تخفیف احوال فصل پنجم در بیان خبا و اشکال
و حکم کلی و بیان حکام غلبه اشکال باید دانست که اگر ضمیر را باشد سوال از نفس خود
تو و یا سؤ و چیزی بقض آوردن یا غایب و بر لکن یا لا دیگر و در بیان اشکال

بر عدم قرار در مسکن و منزل و خلو کنجینه و خانه و انبار و محل اسباب طالع بد و بدین
رفتن بعضی از مسکن و املاک از دست در راحت یافتن از بعضی دوره برتر در
فرزند و رسیدن خبر است از دور منگی و املاک و بر صمدای ری و بر کثرت نشاط
و میل بر لهو و طرب و ملاغنه با کولان و بر تفرع آب و حیوانات آبی و بر آب
بازی و شتر گذاری و کسند اندازی و تیر اندازی و پیاده روی و دویدن و جهیدن
و بر وصول تخف چون ماهی و مرغابی و دریاساس خیار و بر نزد مردم براده کورستان
و در بر انقلاب بیماری و خلایق افغان و بر عدم سحر و بر حرکت بنده و حیوان
و از یاد آن و بر عدم حمل و سهولت وضع و در بر جدائی میان زن و شوهر
و بر قوت مخاصمان و زردان و عدم مفرت از ایشان و بر رسیدن غایب نزدی
و بر ازبانی نرخ و بر قرار نزاع و مخاصمه بصلح و در ۸ بر خلایق از رنج و خوف و
و قیود و قرض و بر قلت نفع از مال غایب و میراث و بر هم رنجور و حامل و بر حرکت
در مقام بر و بر کشنده شدن آب کاری و در جاه و در ۹ بر وقوع سفرهای دور با نفع
و بر قلت خواب و راستی آن و بر عدم ثبات یک گاه و عدم حصول از دست رفتن
و قلت نفع از علم و از معالجات و بر وقوع نطفه در از حام و بر ای اعتقاد و در رست
دینی و در ۱۰ بر قلت نفع از شغل و عمل و از حاصل بارغ و ملک و مسکن و بر میانگی
و طالع مادی و بر وقوع باران و از دست رفتن املاک و بر سفید کاری مناظر و کوشک
و از دست رفتن از حصول مطالب الفطری و بر کسب و صحت و بطلان سحر و دست نیافتن

دارد برود و لجر سفود و ریاضت دانی و حامله نیک باشد وزن خواستن بد بود که نفا کند
و غر و ختن نیک است و از دست رفته بدست نیاید و غلبه این شکل در رمل دلا^{لت}
میکنند بر گرفتن شهر و محصار و غارت و جنگ و فتنه و آشوب و محاصرات
و بریشانی خویشان و اقربا و حرکت و اندیشه سپاهان و بدسکالان و بدفعلان
ظالم و دزدان و غزل و منع و کم شدن چیزها و تنگدستی و کد امنیه و ظهور آزار^{حیف}
در عدد و برق پدید آید لیکن جهت مریضی و حامله و مجوس نیک بود جماعت
سوال از عاقبت کار خود با اقوال که پرسد و ما جمعی که در و شادی بود
نشان زن خواستن و منصب طلبیدن و برای تجارت سفر کردن را و مانند این
نیک است و در خنک و دعوی بد و رنجوری و زندانی در خوف بود و حامله سلا^{مت}
باشد و این شکل در رمل دلالت میکند بر تعویق کثیر در مطالب و بر حصول
بعد از یاس و دیری و سلا^{مت} از دست رفته و غایب و دیری و دخول و بد^{ست}
مال مجوسان و مرض و بریشانی خاطر جهت شغل و مهمات و بر ویران شدن
قرض و بر قطع غریبت سفود نیکی شکون و غم و بر بستگی راه و بر زبونی ارسال
درسل و مکاتبات و طلب مناصب و شروع و مشارکت و عقود و عهود و بر^{کت}
علامه و سی در تحصیل علوم و طلب کتب و بیع و شرای آن و از دام اهل دیوان
و مودیه و بر قبض خاطر و بستگی مهمات فرج بزمیر سوال از فرزندان یا^{نیک}
وزن خواستن و کثیر خریدن و یا سبب بیا^{مت} و بیک رفته و بگری تلخ^{نیک}

و بارنجوریکه علاج بند برد و احکام علی و این شکل نیک بود مدهمه کارها و رنجور صحت
یابد و مجوس و حامله را خلاص بود و غایب دیر ماند و ز دیده و کم شده دیر بدست آید
و از قبل بادشاه دل خوش یابد و عاقبت کار بنجر انجامید و غلبه این شکل در رمل
دال بود بر غلبه و بخت و غوغا و احتساب و دعاوی شرعی و کواهیهای دروغ
و اندیشههای غیر صواب و حرکات عیف و طلب چیزهای از دست رفته و دشای
اسرار و اختفات را را حیف و ضعف اینها و تعویق در حصول مطالب و برتر و خاطر
و حدت و حرارت مزاجها و گرمی همه و غلبه لمجاج بر طبایع و استیلا ی غصب
و تهور و بیاری میل انتقام قبضی الداخل بر غیر سوال از جنیر که بود که در دست
آورد با عقد و نکاح یا رنجور که بد حال باشد یا غایب با کاریکه ببادش تعلق دارد
حکم این شکل نیک باشد که کم شده بدست آید و گرنجته و غایب برسد و رنجور را
بیم مرگ بود و از بادشاه خور می بندد و مجوس و زن حامله خلاص یابد و سفر با فایده
بود و خریدن چار یا پان کردسم نیک باشد و اگر غلبه این شکل در رمل دال بود
بر حصول مطالب تخصیص آنچه در طلب آن سعی کرده باشند و رنج کشیده و برزاده
شدن مال و متاع و شرکت عقود و معاملات و بر قبضی خاطر و بزرگی رواج و بکار
داشتن فوایض و بر بطلان غرم سفر و مجوس را باز دارد و حامله را بیم بود قبضی
المانع بر غیر سوال از دست رفته باشد یا از فایده سفر یا خنک و خفومت
میلان و کس و رنجور یا غایب دیر ماند یا خواب بد دیده باشد احکام جنیر بگوید

نفل قوت و حرکت تا بوی آنها و از دجام مردم در کورستان و بر کورستان و بر بودن
حبس و قید لیکن دشمنان را دوست گرداند و منع فتن نماید و قرار مهمات و تمکین نفس
به یاد آید انکسیر ^{صیر} سوال از چیزی کند که بدور رسد یا از غایب و محو
کند که بدور رسد یا از غایب و دعوی و بار بخورد یا حیوانی که در دست آرند و یا از چیزی
تلف شده احکام این شکل نیک بود در قبض آوردن وزن خواستن و ملک
خویدن و از هر رنج و بد است بیم مرگ بود و برای سفر کردن مذموم باشد و غلبه
این شکل در رمل دال بود بر حصول مطالب و قدم غایب و خلاصی از حبس و قید
و مرضی بزودی و خوشحالی و بر بسیاری تردد اهل شمت و بر هلاکت عدد و کنت
جنم و شرکا و برفتن فلاح و شهرهای مشهور و برار زانی غلبه و بروج برده های
سباه و حیوانات و رسوا شدن ساحران و نایب دنیان و زردان و بر ظهور کنجها
و اسرار و بر کم شدن ملالت و بالجملة تکرار و مسود بود چنانچه عدم تکرار الحیان طاهره
صیر سوال از پادشاه و با غایب و قدم او بود و یا از چیزی تلف شده و یا
رنجور که بیم هلاک داشته باشد و یا دعوی و با حیوان تلف شده و یا زلف بد فعل
و سفر بیفایده احکام این شکل بد بود و وجه کار خاصه غایب و تلف شده و کم کنت
بدست نیاید و رنج و بیم مرگ است و زندانی به خوف قتل از سبب خوانی که گفته شد
وزن خواستن را بدست و خرید و فروخت ضایع و قلبه این شکل در رمل دال بود
بر بسیار شدن چیزهای سرخ و سحر خیل و رنج و بیم هلاکت و بیم کرم و مسموم

در بخوری حکم این شکل نیک بود از بهر شادی وزن خواستی و سفر کردن
در بخور وزن حامله و مجوس خلاصی یابد و زردیده و کم شده بدست نباید و فروختن
نیک بود و زرد و خسته شود و خرید بد بود چرا که از دست بدر رود و از سبب فرزندان
شادی بنید و غلبه این شکل در دل دال بود بر بدید آمدن فریادها و غوغا و کوب
و فساق و عورات و اهل غنا و ظهور معارک طاس بازاران و در لیمان و شمشیر
بازاران و بسیاری نفع احمق و اندیشه های صعب چون گرفتن شهر و قلعه و ولایت
و غلبه حرارت امزجه و بدی علاج و مرضی و وحشت مجوسان و نزاع فرزندان
و غلبه فتنه محبوبان و محسوقان و بحث و غوغا در تفرجگاهها لیکن جهت انا و لواط
و فسق مطلقا نیکو بود و حامله بعد از فریاد بسیار بسوزاید و در حرب نصرت یابد
و از دست رفته بدست نیاید عقله بر شیر سوال از عاقبت خود یا از بخوری
ویرمانده یا غایت یا عقد و نکاح با زن حامله احکام این شکل نیک بود
برای هیچ دشمنی خصومی که او کو سفند و عقد و نکاح و شراکت و خریدن بنده
و چهار پایه و آمدن غایب و بد بود برای زن در نه چرا که دیر در بند ماند و حامله رنج
یابد و زردیده و کم شده و بر بدست آید و بخوری ویر کند و در سفر رنج بیند
و غلبه این شکل در دل دال بود بر ظهور امراض بد و فتنه اهل صال و بر غلبه کدایا
و اهل دال و بر غلبه معاش خلق و بر بدی حال مرضی و مجوسان و حوامل و غایبان
و غلبه این شکل در دل دال بود بر غلبه طاعون و بسیاری از دیها و بر کسرت

سوالی از پادشاه یا مردی بزرگ یا کاریکه بایشان منسوب است باشند یا از روزگار
جلوه و با چیزی از دست رفته احکام این شکل برای رنجور نیک باشد وزن حامله
وزندانی خلاص یا بند و دزد برده و کم شده بدست نیاید و غایب دیر بماند و سفر نیک
بود و دیدن پادشاهان و بزرگان و حاجت از ایشان و خواستن نیک باشد و نشانه
این شکل در رمل دال بود بر بودن فریاد و غوغا و فتنه و خصومت و دشمنی و خوف
از بزرگان و ناگامی و نزاع سلاطین و حکام و خروج صاحب دعوی از اهل ملک و غلبه
حرارت بر هوا و امزجه و وقوع غضب از سلاطین بر سردستان و بر حرکات بالعب
لی نفع و بر خلاص مجوس و مریض و حامله بعد از وحشت ظلم بسیار و بودن حمل نرنیه
و براداشیدن فرضی و بر سلامت غایت رفته و مسافرو بر عدم نصرت در حرکت و لیکن
عاقبت امور بنحیر باز کرد و نصرة الداخل از پادشاه بود با مصاحبان او
و یا فیض آوردن چیزی و یا از سفری و یا رنجوری و یا غایبی و یا از زن خواستن
این شکل نیک بود برای سفر کردن و چیزی بدست آوردن و زن خواستن
و با هم یاری کردن اما برای خریدن چیزهای حیوانی بدو و زندانی دیر بماند رنجور ایم
است و حامله رنجور باشد و اگر در خانه هشتم آید دلالت کند بر غلبه خصم و غلبه این شکل

در رمل

و یا فیض آوردن چیزی و یا از سفری و یا رنجوری و یا غایبی و یا از زن خواستن
این شکل نیک بود برای سفر کردن و چیزی بدست آوردن و زن خواستن
و با هم یاری کردن اما برای خریدن چیزهای حیوانی بدو و زندانی دیر بماند رنجور ایم
است و حامله رنجور باشد و اگر در خانه هشتم آید دلالت کند بر غلبه خصم و غلبه این شکل

و بر غلبه گوشت و بر گفتگوی میراث و بر کثرت فتنه و بر رفتنهای حرام و از آن
بکارت و فتح شهر با شمشیر و عرفی لشکر و بسیاری اواز نقاره و کوش و محو
و برق در عدد قتل حیوانات و سباع و بهیلا و ظهور امراض و هوای صعب و در ^{کشد} بر
بیماریهای و بدی حال حوامل و رسوا شدن خانیان و وقوع قصاص و سیاست
و تلف از دست رفته و هزیمت مردم از دست ظلم و بر ترد و خاطر و توهم عظیم اما فروختن
خبرها نزدی میسر کرد و حاجت از اهل سلاح برآید و خصومت و دعوی
همیش رود بیاض ^{بر} سمرقند ال از سفری بود که در فایده باشد یا غایب و باز
که بقیض آورد و یار بخوری و یا خوف کج احکام این شکل نیک بود برای جمله کارها
حاصه سفر کردن و دیدن و خواهان نیک که درست آید و غایب بماند با فایده و جبر
از بر رکان طلبیدن زود حاصل کرد و اما از بهر رنج و زل و عاقله و زندانی
بد باشد و عده این شکل دلیل است بر زبون حال منوبات و بی و در رمل بر
اعصاب و بودن سرما و برف و باران و بدی حال مسافران بحر و اصل دریا
کثرت امراض یارده محصولی بی نهایت و اضراس سهل و دیدن خوابهای شوریده
ولی اصل و نادرادی از بادشاه و خطر مریض و محو و حمل و بر غلبه غسل
میت و تکفیتی و بی و بر دیری حصول از دست رفته و بر آمدن رسولان و بر نه اعتبار
عقود و عمو و بر تلف اطفال و مال و بر نه نفی تجارت و بر بسیاری ملالت خاطر
و بر نزاع بر سر آب و باغ و علف و محصولات و بهر ^{که} نضرة الخارج و ضم

مريض البته و بر خلدیج از غم و محنت و قید سختی بر عبثه الداخل نمبر از عاقبت
و یار بخوری باشد و یاد عوی که از بری خواستی تعلق دارد و یا حیوانی و یا سوری
که از کار بادشاه بود احدی این شکل نیک بود در همه کارها خاصه آمدن غایب و زن
خواستنی و بیج و شری کردن و دزدیده و تلف شده و آنچه طلبیده است آید
و چون سوال از بادشاه رود برادر رسد و غایب زود آید اما رنجور و با هم مرگ
است و زندانی و زن حامله را برنج بود و این شکل در رمل دلالت میکند
بر حصول مطلب و چیزهای از دست رفته بزودی و سهولت و وقوع سفود
حرکتش نافع و برزایل شدن غم و خوف و بر بیدارمان کشتنهای پر متاع و بر سلا^{مت}
ساوان و تجارت و اهل دریا و بر تعلیم موسیقی و زینت آن و وقوع مجاس
طرب و ضیافت و طوی و بسیاری تماشا و حرکت خوابی در باغها و محرابها و تماشا
گاهها و بر سلامتی غایب و حامله و محبوس و تمام شدن دعوی بر حسب مراد و بر حیدر
بادهای ملایم اما دلیل است ایضا بر تردد خاطر در طوبت خراج و هوا و کرانی اعضا
اجتماع سوال از عاقبت کار خود بود یا غایب یار رنجور یا عقد با تلف
شده یا سفر و این شکل نیک بود از برای عاقبت خود یا از کاریکه طلب
باشد و چیزیکه در آورد و عقد بستن خوب باشد و غایب برسد و رنجور در حامله و محبوس
رنج بنید و سفر نیک بود اما بسیار در مقام خود ماند و آنچه از بادشاه طلب نماید
بیاورد و مرادش بر شود و علت این شکل در رمل دال بود بر اینست

عقبه الخارج از رنجوری باشد یا خبریکه از دست برود یا غایتی و باد عوسین
یا سفری نه فایده و باثر کس و بیم از کس احکام این شکل بد بود در همه کارها خاصه
دزدیده و کم شده که بدست نیاید اما زندانی و زن حاطه در رنجور خلاص یا بند و عیب
این شکل در مل دال بود بر حصول مطالب و ملتصاب بر وجهه کریم و بر ثبات کارها
و بنکی حال حوامل و بر شفای بیماری اگر چه مقطوع الطبع شده باشد و بر زایل شدن
عسم و بر دیر آمدن غایب و بودن باد های گرم نافع و احیای کارها و تقبل آمدن
حشرات و کناه کاران و هلاک عدو و خصم و عصم و خلاص از قرض و بنکی سفر
بروز کارهای شاق و بر وقوع خرج بسیار جهت علاج و التی کارهای و بر خرید و فروخت
حیوانات و همه بقی اخذ سوال ارزانی بود یا در قبض آوردن چیزی یا در رنجور
غایت ما جنک و حضومت و یا دزدیده و یا سفری نه فایده و یا از روزندان و کودکان
احکام این شکل نیک بود برای قبض آوردن چیزی و غایب زود آید و کم شده
دزدیده بدست آید بتوقف تمام اما زن خواستن را بدست و سفر و رنجور را بیم
بود و حاطه زندانی و بر باند و هر چه از هر که طلبید و بر ترسد و اگر از بادش برسد
عاقبت محمود بود و غلبه این شکل دال بود بر خوف و خطر و خون و وقوع و با و بد
سفر و تجارت و بر کثرت و حیات از اهل سلاح و قطاع الطريق و غلبه
کوشش و بر فتح شهرها و قلعهها بحرب و وقوع غارت و خرابی و بر تلف رفتن
و محلات از حیوانات و بر وقوع غارت و بر آفت محمولات و حیوانات و بر

چیزیکه صلاح در آن نباشد و پوستن بخمر که از آن مقصود و مطلوب عاقبت
بدست آید \therefore دلیل است بر نقل و حرکت و سفر و اندک مایه ملائمت که صاحب
خیمه را باشد از سفری و بریشانی طالع و بر خروج مال و بد حال فرزندان و دوستان
و نکاح و بریشانی عمل که مقصود در آن بدست آید و بریشانی بیمار \therefore \therefore
دلیل است بر خروج مال و بریشانی و نکاح نیکو و در سفر مطلوب و مقصود
بدست آید و هلاک دشمن باشد و خرید و فروخت را منفعت اندک باشد
و از باد شاه ملائمت رسد اما عاقبت خیمه باشد \therefore بر نباتات سایل
در مقام و نباتات دوستان و فرزندان و جمیع کردن مال و قوت نکاح و توقف
مسافر و نیکی شغل و عمل و بدی حال دشمن و بدست آمدن مطلوب
حسن طالع در صحت بیمار و عاقبت خیمه \therefore \therefore دلیل است بر ظهور دشمن
و قوه طالع طالب اما مطلوب مشکلی بدست آید و رسیدن مال و بریشانی
نقل و حرکت و خطر باشد در سفر اما عاقبت سلیم بود و شغل و عمل میان باشد
و امید از دوستان معشوق در توقف افتد و نکاح و غایب و شکر میان
بود و بیماری را رنج و زحمت رسد \therefore \therefore دلیل است بر رسیدن غایب
و نکاح نیکو و مخاطره بیمار در رنج و بریشانی طالع از جهت مال و بدی حال دوستان
و چیزهای بریشانی و نیکی شغل و عمل و ملال خاطر از خیمت دشمن و ترک کردن مقصود
از مطلوب \therefore \therefore دلیل است بر تفرقه دشمن خاطر از جهت مطلوب و نیکو طالع

مگر و خدایع و زرق و دروغ و پدید آمدن چهار پایان و مردم کاژوان و راه کذری
و غلبه بخت و دعوی و سخن چینی و عهد و نا استوار و عقود و نا قرار و ماندن غایب
و بسته شدن راه بر مسافران و قوت مفردان و بدی حال طلبها و قرض دادن
و محبوبان و برک و امن و کتب و بسیاری زر قلب و زبونی علاجها و دیر بست
آمدن از دست رفته و گریخته و تعویق حصول مطالب و ملتقات و بر تار استی
در احکام و بر نه رونق دیوان و امر حکمت و طریق نیمه سوال از سفر و حرکت باشد
و چیزی از دست رفته و باز حیوانی و غایب و بار بخور و با محبوب کسی و این
شکل رنجور و محبوب کسی و حامله خلاصی باید و کم شده و دزدیده و گریخته بدست
نیاید و غایب دیر رسد و اگر سوال از کار بزرگ کند بمراد رسد و خرید و فروخت
حیوانات نیک است و غلبه این شکل در رمل و آل بود بر بدی حال مسووبات
دی و مفرت از آنها اسر کردانی طفلان و غرق کشتیها و بسیاری نزد عوام
و بر تغییر هوا و امزجه و وقوع حرکات و اختیارات و زبونی عواقب و بدی حال
غایب و و بنجامها و بدی طلب از دست رفته و کم شده و گریخته و بر بسته شدن
و کم گشتن راه و بر قرار محبوبان و بر بدی بحران مرضی و ولادت و بروز فروع است
محصولات و اله عالم فصل ششم در بیان احکام مثلثات کسین و غیره
و نوع اول در مثلثه لحيان و غیره و دلیل است بر جمعیت طالع و نبات
و کائنات و حسن عاقبت و اینها و غیره و کاین مال بارادت و بریدن از

و ثبات شغل و عمل در توقف و امید و بر سفری که تمام نکودش ^{در} دلیل است
بر بدی حال شریکان و غایبان و مخالفت میان ازواج و صحت بیمار و از دست
رفتن گریخته و کم شده و بسیاری سحر و افسون و نیز نجات و خرج مال نه بار آید
و مخالفت معشوق و بر توقف مطلوب و بریدن شغل و عمل و بر سفری که در آن
بیم باشد از حرامی و بر خوف عاقبت ^{در} دلیل است بر ظهور دشمن
و بدی حال سایل از دشمن اما ~~بجهت بدست آمدن~~ مطلوب و معشوق و
ثبات عمل و نیکی حال شریکان و ازواج و بر توقف اعتقاد سفر و بدست آمدن
مال و منال از وجه پندیده و عاقبت خیر ^{در} دلیل است بر تفرقه خاطر
سایل از جهت عاقبت کاری که در آن هیچ منفعت نباشد و از دست رفتن ^{منال}
و پریشانی حال در طلب و برگشتن معشوق از عاشق و بدی شغل و عمل و رسیدن
غایب از سفر و انقلاب حال شرکا و ازواج و عاقبت پریشانی ^{در}
در مثلثه فصره انحراف ^{در} دلیل است بر نقل و حرکت یا منفعت و نیکی
یافتن از برادران و خواهران و جمعیت حال سایل و زیادتی شغل و عمل و سلامتی
ازواج و شرکا و صحت بیمار و رسیدن غایب و سیاف و عاقبت خیر ^{در}
دلیل است بر حسن طالع و خرج کردن مال با راوت و خوف از بیم و طالع ^{خاطر}
از جهت نکاح یا شریک و توقف غایب و بدی حال بیمار و نیکی شغل و عمل و ^{نصبت}
معشوق با عاشق و قصد دشمن در حق سایل ^{در} دلیل است بر خیر و نیکوئی

و در شش کارها و خروج مال و رسیدن مسافر و غایب و عقد و نکاح نیکو و ثبات
شغل و عمل و نفوذ دشمن و یافتن امید ^{در} ^{دلیل} است بر قوه طالع و
نیکی شغل و عمل و یافتن امید از معشوق و رسیدن مال و عقد و نکاح نیکو و توقف
در سفر و ثبات در مقام و رسیدن اخبار و صحت بیمار اما مدت وقت دور ^{میشود}
^{عمره} دلیل است بر جمع و حصول مال و طلب معاش کردن از
وجه نیکو و قوه مریض و ثبات عقد و نکاح و توقف غایب و بسیاری دشمن
و توقف در سفر و ثبات عاقبت ^{دلیل} است بر نیکی نقل و حرکت
و قوه طالع سایل و ملال خاطر از جهت عاقبت کار خود با شغل و عمل که در آن است
و بر توقع عاشق بمعشوق و ثبات نکاح و عقد و رسیدن غایب بمقام و سفر مبارک
و صحت بیمار و یافتن کم شده و خرید و فروخت بامنفعت و عاقبت خیر
^{دلیل} است بر خوف و خطر و یافتن خبرات و بدی شغل و عمل و رسیدن مال
از پادشاه و بدی حال معشوق و مطلوب و پریشانی خاطر از جهت سفری
با کسی که در سفر باشد و خوف از غایب و ظهور دشمن ^{دلیل} است
بر میل عاشق بمعشوق که در آن مقصود حاصل شود اما به توقف و ملال خاطر از جهت
کاری که در آن منفعت نباشد و مخالف از واج و شرکا و بدی حال بیمار ^{الغالب}
شغل و عمل و وفاء و حال دشمن ^{دلیل} است بر بدی حال بیمار و ^{لغت}
از واج و شرکا و خوف و خطر و ملال خاطر از جهت مع و شرک و برگشتن معشوق از عاشق

یافتن از دوستان و ثبات کارها و خرج کردن مال و نقل از مقام و قبض مال از
جهت غایب و برنشانی عمل و شغل بادشاه و ظهور دشمن ^{در} ^{دلیل} است
بر ظهور دشمن و خوف و خطر سایل درین بیت و بدی حال شریکان و غایبان
و بریدن از معسوق و مطلوب و بدی عمل بادشاه و خزان در سفر و موت بیمار
دلیل است بر عقد و نکاح باطل و خوف و ملال در سفر و طلبها ^{نیکه}
مطلوب مشکل بدست آید و بر مخالفت معسوق و بر شغل و عمل که در آن هیچ نفع نباشد
و بر قصد دشمن و از دست رفتن آنچه در دست باشد ^{در} ^{دلیل} است
بر بدی حال بیمار و از دست رفتن بیمار اموال و برنشانی در مقام و بدی حال معسوق
و سفری که در آن هیچ منفعت نباشد و عقد و نکاح باطل و ظهور مفیدان و غمازان
و بدی حال سایل در مقام و خزان بسیار و عاقبت برنشانی ^{در} ^{دلیل} است
بر عقد و نکاح نیکو و یافتن مقصود از نقل و حرکت و ثبات عاقبت و برنشانی
حال غایب و از دست رفتن عمل و بریدن از معسوق و قصد دشمن و برآمدن
که برنشاید ^{در} ^{دلیل} است بر یافتن مطلوب و مقصود و برآمدن امید
و ثبات شغل و عمل و عاقبت خیر و موافقت دوستان اخبار خوش و رسیدن
مسافر از سفر و نیکی حال غایب ^{در} ^{دلیل} است بر حسن عاقبت و سلامتی حال سایل
درین خیر و یافتن امید از معسوق و محبوب و ثبات شغل و عمل و نکاح میانه و بلند
از دشمن و بر سفر و یا منفعت ^{در} ^{دلیل} است بر خیر و سلامت و رسیدن

جهت محلول و مطلوب و غم سفر کردن از مقام و پریشانی شغل و عمل و انقلاب
حال از وراج و شرکا و رسیدن غایب بمقام و میانہ بودن طالع و سرکرد این
درمهمات ☿ ☽ ☿ دلیل است برینکی شغل و عمل و بر سفری که بر نیاید و توقع
بر عنایت بادشاه و حصول مراد از محلول و سلامتی از وراج و شرکا و رسیدن
مال غایب و بر افتادن دشمن و آنچه از دست رفته باشد باز آید و عاقبت خیر باشد
دلیل است بر میانہ بودن شغل و عمل و صحت بیمار و جمعیت
بادوستان و فرزندان و بیک نقل و حرکت و سفر و بدی حال شرکا و از وراج
و خوانی حال دشمن و خیریت عاقبت ☿ ☽ ☿ دلیل است بر مرض و طالع
از جهت از وراج و شرکا و خرج مال و غم سفر و پریشانی شغل و عمل و گفت و گوی
بسیار از جهت مطلوب و مقصود و بر عاقبت خیر ☿ ☽ ☿ دلیل است بر تفرقه
حال دشمن و بیکوئی یافتن از دوستان و بر سفر مبارک و دوستان و سلامتی
حال سایل در پی خیر و بر یافتن امید و بر عاقبت خیر ☿ ☽ ☿ دلیل است بر انقلاب
حال دوستان و سرگردانی مطلوب و ترک کردن کاری که در آن هیچ منفعت
نباشد نوع چهارم در مثلثه بیاضی ☿ ☽ ☿ دلیل است بر جمعیت مال و دوستان
در مقام و ثبات کارها و عاقبت خیر و سفر مبارک و ثبات عقد و نکاح و سلامتی
حال دوستان و رسیدن خیرهای خوشی و بیکوئی شغل و عمل و بر افتادن دشمن
و خوف ☿ ☽ ☿ دلیل است بر حسن طالع و بیک

و بریدن از شریکانی و نکاح و سفر که در هیچ فایده نباشد و بیماری و موت
کو دکان و چهار پایان و خوف عاقبت ~~بسیار~~ نوع ششم در مثلثه اجتماع
~~بسیار~~ دلیل است بر بودن بیماری و اندوه و ملال از جماعتی که در این
هیچ منفعت نبود الا پریشانی و از نکاح و از شریک اندک ملایع باشد و شغل
و عمل در توقف و از منفعت بود از معسوق با امید و ملالت طالع و پریشانی
از نکاح و عاقبت بیماری که زود از خلاص باید و بر کاریکه در آن هیچ نفع
نمود و بر سفر دور و بر مخالفت معسوق و بر قوت دشمن دلیل دارد ~~بسیار~~
دلیل است بر خوف و خطر از جهت مطلوب و در توقف بود مہمات سائل
از جهت مطلوب با نکاح و بدی حرکت و نبات شغل و عمل و بدی حال بیمار
و از دست رفتن کریمه و کم شده یا دزد برده و تلف مال ~~بسیار~~ رسیدن
مال و مثال و بدی حال در مقام و جمیع شدن با دوستان و زنان و رسیدن
مسافر و غایب و نبات شغل و عمل و بدی حال بیمار و پریشانی غایب و توقف
سفر ~~بسیار~~ دلیل است بر نیکوی شغل و عمل و نقل و حرکت و سلامتی
حال دوستان و مصاحبان و صحت بیمار و نکاح نیکو و سفر مبارک و عاقبت
خیر بود ~~بسیار~~ دلیل است بر ظهور دشمن از جهت شغل و عمل و قوت و
بدیافتن از بزرگان و بودن بیماری اما عاقبت آن خیر بود و شرکت و نکاح
نیکو بود و سفر تمام نشود و از محبوب و معسوق و مراد برآید و لیکن دشمن و عیب کرد

بزرگ دلیل است بر حصول مطلب از محبوب و معشوق و توقف از امید
و سعادت حال دوستان و فرزندان و انقلاب خانه مال و خوف و طلال از عمل
بادشاه و مخالفت از وراج و شرکا و توقف کردن در سفر و بریشانی غایب
بزرگ دلیل است بر قرض و طلال و تفرقه خاطر بزرگ دلیل است بر ضعف
خانه مال و بریشانی از دوستان و فرزندان و ضعف حال بیماران و بدی حال
غایب و از وراج و بدی شغل و عمل بادشاه نوعی در مثلثه عینه الخارج بزرگ
دلیل است بر بدی حال شرکا و غایب و خرید و فروخت و منفعت و ظهور
و دشمنی و جد شدن از معشوق و بدی شغل و عمل و بیم حرامی در سفر و عاقبت
بریشان بزرگ دلیل است بر بریشانی طالع و صحت بیماری و وراق و طلاق
میان از وراج و خروج دشمن و توقف سایل در مهمات خویش و سرگردانی
معشوق و طلال عاشق و شغل و عمل بریشان بزرگ دلیل است بر تفرقه خاطر
سایل در مهمات خویش و خوف و خطر از جهت عاقبت این ضمیر و انقلاب حال
شرکا و از وراج و بدی حال غایب و بدیدن معشوق از عاشق و بریشانی عمل بادشاه
و بدی حال کمالها و عاقبت مذموم بزرگ دلیل است بر خروج مال و خصوصیت
باروستان و فرزندان و رسیدن چیزی بریشان و مخالفت معشوق با عاشق
نکاح فاسد و شغل و عمل که در این هیچ فایده نباشد و خروج از مقام بزرگ
دلیل است بر بلای مقام و نبات عاقبت بلدان و نیکوی حال سایل در نقل و حرکت

و ثبات شغل و عمل و درست کار با و یافتن امید و عاقبت خیر ^{دلیل}
بر بسیاری ظهور دشمن و فساد حال نکاح و شریک و آنچه مطلوب بود بدست
نیاید و سفری که در آن بیم آزاری بود و شغل ^{عبد} نه منفعت و مخالفت معشوق و بدی
حال بیمار ^{دلیل} است بر یافتن مطلوب و محبوب و ثبات عاقبت
در مقام و سفر نیکو و رسیدن مال و نیکوی شغل و عمل و صحت بیمار و توقف در سفر
و عاقبت خیر ^{دلیل} است بر نقل و حرکت و تفرقه خاطر بر واسطه عاقبت
و ملال خاطر از جهت دوستان و فرزندان و عزیزهای بریشان و شغل و عمل و
و بریدن از نکاح و از و اوج و خلاف معشوق و محبوب و صحت بیمار و نوبت
در مثلثه فرج ^{دلیل} است بر یافتن امید از معشوق و بسیاری
دوستان و فرزندان و شغل و عمل نیکو و نکاح مبارک و شرکت نیک و صلاح
حال بیمار و سفری که در آن مقصود بدست آید یا سبب باز آید و عاقبت خیر
^{دلیل} است بر قوه طالع و رسیدن مال و نیکوی شغل و عمل و اتصال
معشوق و پیوستن بدوستان مسافر از سفر و صحت بیمار و عاقبت خیر
^{دلیل} است بر خوف و اندیشه از جهت شریک یا نکاح و نقل و حرکت
نه فایده و بریدن از معشوق و محبوب و شغل و عمل نه منفعت و تفرقه خاطر مسافر
و سفر و انقلاب حال و صحت بیمار ^{دلیل} است بر بدی حال مال
طالع و طالع و بدی حال بیمار و سفر و خیال از شغل و عمل نه منفعت و اختلاف

و ثبات خانه نکاح و غایب و شغل و عمل بسیار از بادشاه و بوسه با معشوق و رسیدن
مال شریک و دلیل است بر تفرقه خاطر از جهت نکاح با شریک و ملال از جهت
دشمنی و بریدن عاشق از معشوق و برپیشانی در سفر و شغل و عمل سفر و منفعت
و خروج از مقام و خرید و فروخت که در آن هیچ منفعت نباشد پس دلیل است
دلیل است بر یافتن مقصود و مطلوب و ثبات طالع و زیاده شدن مرض بیمار
و ملال خاطر از جهت نکاح با غایب و ثبات شغل و عمل و موافقت میان عاشق
و معشوق و در توقف افتادن سفر و عاقبت بخیر پس دلیل است
برپیشانی سایل از جهت دوستان و دوستان و قبض و ملال خاطر از دشمنی
و انقلاب حالها و بریدن معشوق و در سفر بیم حرامی بود و شغل و عمل برپیشانی
و سرگردانی از وراج و شرکا و غایب و خوف بیمار پس دلیل است
بر فروغ طالع و یافتن امید و نیلویی نقل و حرکت و ثبات شغل و عمل و موافقت
میان از وراج و رسیدن غایب و صحت بیمار و سفر یافتن منفعت و صلاح غایت
و از معشوق اتصال یافتن پس در شلخته عقل پس دلیل است
بر سفر با جماعتی که از سفر بایند و دلیل است بر ثبات عاقبت و برپیشانی
نمانه مال و انقلاب حال معشوق و محبوب و ضعف حال بیمار و بدسیر
حال از وراج و شرکا و شغل و عمل برپیشانی پس دلیل است
و برپیشانی از نکاح با شریک پس در شلخته عقل پس دلیل است

مستحق و سرکردانی شریک با غایت بانکاح و قوت از جهت عاقبت
بیشتر؛ دلیل است بر سفر بنکو و ثبات عاقبت در مقام و درستی کارها و
یافتن مراد از مستحق و صحت حال مریض و دوستان و ثبات شغل و عمل و توقّف
نکاح با غایت و عاقبت خیر؛ زیرا دلیل است بر اتصال مطلوب و
بسیاری دوستان و نقل و حرکت بنکو و امید یافتن از مستحق و صحت بیمار
و شغل و عمل بنکو و توقّف سفر و مخالفت از وراج و ظهور دشمن بیشتر؛
دلیل است بر قلت معاش و اموال و خوف بیمار و خصومت از وراج و بدی
حال غایب و توقّف در سفر و بنکوی باد وستان و هلاک دشمن و انقلاب طالع
دلیل است بر ظهور دشمن و یافتن امید و عقد و نکاح و اتصال بمحقوق
و محبوب و در سفر هم حرام باشد و درین نیت اعتماد بر بیع و شریعت
نشاید الا بر شغل و عمل و در مثلثه نقره الداخل در دلیل
بر اجتماع دشمن و یافتن امید از مستحق و محبوب و عقد و نکاح با جمعیت و
رسیدن غایب و توقّف سفر و شغل و عمل با منفعت و دلیل است بر عاقبت خیر
و طالع؛ دلیل است بر انقلاب حالها و تغییر کارها و طلب منفعت
و ظهور دشمن و بر اختلاف مستحق و محبوب و بریشانی شغل و عمل و نکاح غایب
و رسیدن مسافر از سفر و ثبات عاقبت؛ دلیل است بر خوف
و خطر از جهت نکاح و امید در مقام و قصد دشمن و سرگردانی و امید حاصل

عربی کتب و اشعار و قوت سفر و غوث و از مسوق و بلا کتب و

و نیل است بر ملت غل بار دست و پا شدن پسند از سلوک و محبوب و بنکوی حال

شریکان و القلاک شغل و عمل و سفر بسیار و علال خاطر و دست کارها

وہیل است و خروج از مقام و برپائی در سفر و مال و رحمت نیکوکار ماسٹرک

و من اجل عيب اخوف بمارشعل و عمل نه شفقت و اقبال و رعاست

ولایت است و بی نظیر و حکمت و در بار حق تعالی عمل و عبادت و معرفت و توحید و ایمان

باز دولت و محنت و مجاهدت و غیره را در دست و پادشاهان که بیانش باشد

وہاں سے واپس لوٹ کر دوستانہ دہلی پہنچے

218

بر سر راهی که در آنجا است

و بیایید بر سر قدمهای

بسم الله الرحمن الرحيم

Schizothorax sinensis

در شلنگ بعضی از اهل حق و دلیل است بر جمعیت شغل و عمل دنیا

در عین حال و به استادن اطلاق در رسیدن مال و تنگویی از روزیج و رسیدن غایب

و توقف در سفر و دوستی محکم و قیام و یافتن اسید و قوه مرضی و در بیمار

وایں است بر حسن طایع و نیکوئی نقل و حرکت و توفیق شغل و عمل و جمعیت و کسفر

یٰۤاَیُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ مَا كَانَ لِلنَّاسِ أَنْ يَخْلُقُوا شَيْئًا فَهُمْ يُحْيُوهُ ۚ وَمَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَتَّخِذُوا سِوَاهُ اللَّهِ إِلَٰهًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بَرُّ الرَّحْمَٰنِ الْغَافِرِ ۚ

معتوق و محبوب و فساد خانه نکاح و سفر بریشانی و شغل و عمل در منفعت و دشمنی
در مقام دبدی عاقبت بیمار ^{بزرگ} دلیل است بر تفرقه خانه بیمار و ملال خاطر
از جهت عاقبت خوف و خطر از دشمن خصومت نکاح با شریک و سفر یکدرا
هم حرامی بود و در آن هیچ منفعت نباشد و شغل و عمل که عاقبت آن نقصان بود ^{بزرگ}
^{بزرگ} دلیل است بر نقل و حرکت و سفر و خوف بیمار و انقلاب حال از دلج
و شرکا و خصومت با معتوق و بریشانی شغل و عمل و در توقف بودن مهمات ^{بزرگ}
دلیل است بر نکاح فاسد و ظهور دشمن و شغل و عمل در فایده و انقلاب
حال معتوق و بریشانی در سفر و سخت بیمار و از دست رفتن اموال و خصومت
با دوست دلیل است بر طلب بسیار و یکی و سفر و پیوستن بمعتوق
و مطلوب و شغل و عمل و یکی و بریدن از نکاح و خوف بیمار و ملال خاطر از جهت
عاقبت ^{بزرگ} دلیل است بر جمعیت دوستان و یافتن امید از محسوسات
و سخت بیمار و یکی شغل و عمل و ثبات مهمات نکاح و رسیدن مسافر از سفر
و عاقبت ^{بزرگ} در مثلثه عبثه الداخل ^{بزرگ} دلیل است بر یافتن
مقصود و جمعیت طالب و ثبات عاقبت و یکی حال محسوس و رحمت بیمار و تو
سفر و جمعیت شغل و عمل و عاقبت ^{بزرگ} دلیل است بر حسن طالع و تفرقه
بیمار ^{بزرگ} از جهت عاقبت و یافتن مراد از محسوس و مطلوب و انقلاب ^{خانه}
نکاح و سفر یا منفعت و صحیح بیمار و شغل و عمل میان و لذت و ^{بزرگ} یافتن ^{بزرگ}

و ثبات حال معشوق و محبوب و یافتن امید از ایشان به به دلیل است
بر نقل و حرکت و سفر و انقلاب و دستمال و صحت بیمار و پریشانی عقد و نکاح
و یافتن امید از معشوق و بدی حال دشمنان و شغل و عاقبت آن بخیر باشد
ب دلیل است بر ثبات طالع و بودن بیماری و شغل و عمل نیکو و ظهور
دشمن و یافتن مقصود از معشوقان و توقف سفر و نکاح و رسیدن غایب
و عاقبت خیر به به دلیل است بر دشمن پوشیده و نکاح فاسد و خلاف
دوستان و نایافتن امید از معشوق و قصد دشمن و سفریکه در آن هیچ فایده نباشد
ب دلیل است بر رسیدن مال و خوف و خطر از جهت مطلوب و ثبات
حال معشوق و نکاح فاسد و بر توقف سفر و رسیدن غایب و شغل و عمل پادشاه
و نیکی حال دشمن به به دلیل است بر تفرقه خاطر از جهت شغل و عمل و باز از جهت
نقل و سفر و رسیدن از معشوق و بدی حال و ثبات عاقبت به به دلیل است
نقی اتحاد به به دلیل است بر طلبهای بسیاری و خصومت با جماعت
از جهت دعوی و قصد دشمن و پریشانی نکاح و خصومت با معشوق و فساد و سب
و انقلاب حال در سفر و بیم حرامی در راه به به دلیل است بر رسیدن طالع
و یافتن امید از معشوق و خروج دشمن و انقلاب خانه نکاح و بدی حال
غایب و شغل و منفعت و سفریکه زود باز آید و ضعف بیمار به به دلیل است
و دلیل است بر خوف و خطر از جهت دوستان و انقلاب حالتها و بدی حال

دلیل است بر حسن طالع و یافتن مطلوب و سلامتی حال بیمار و خلاف معسوق و عقد
نکاح نیکو و سفر مبارک و عاقبت خیر در دلیل است بر بدی حال نکاح
و ظهور دشمن و بیم حرامی در سفر و موت بیمار و سفر و موت بیمار و شغل و عمل بی
و سرگردانی معسوق و ترک مهمات کردن بواسطه دشمن یا بزرگی در دلیل
است بر انقلاب خانه مال و خوف و خطر سایل در طلب های خود و بریشایی
معسوق و نکاح فاسد و صحت بیمار و شغل و عمل بی منفعت و خصومت با دشمن
دلیل است بر ثبات طالع و حسن عاقبت و نیکی دوستان و یافتن
امید از معسوق و جمعیت در سفر و خوف بیمار و نکاح یا فوت و سلامتی حال
سایل در شغل و عمل در دلیل است بر نقل و سفر نیکو و یافتن امید از معسوق
و خروج دشمن و انقلاب خانه نکاح و سفر با منفعت و شغل و عمل نیکو و تفرقه
خاطر از جهت عاقبت و سخت بیمار و یافتن کریمه در دلیل است بر نیکی
عمل و خروج از مقام و نقل و حرکت میانه باشد بیمار و در رنج و شدت بود و انقلاب
معسوق و اختلاف نکاح و بدی شریک در دلیل است بر انقلاب حالها
خاصه در سر و جمعیت حال در خطر و بدی حال بیمار و سرگردانی شریک با نکاح
و شغل و عمل میانه و مکر کردن معسوق با عاشق و غم از عاقبت نوع شایسته
در مثلثه جماعت در دلیل است بر جمعیت طالع و دستخاست
احوال و قوه حال و جمعیت در سفر و مکر و اختلاف نکاح و طبع از معسوق و مجرب

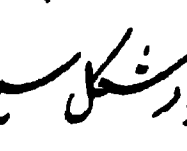
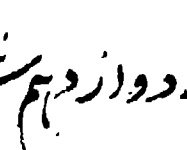

باراد است **دلیل** است بر خوف و خطر و بر نشانه خاطر از نکاح و خوف
بیمار و بدی حال معشوق و شغل و عمل میانه و بدست آمدن مطلوب بعد از
شدت و نبات عاقبت **دلیل** است بر رسیدن مال و خوف
از جهت معشوق و ظهور دشمن و بدی حال خانه نکاح و توقف سفر و پنج بیمار
و ملال خاطر سایر کارهای منفعت و خصومت با دشمن **دلیل**
دلیل است بر نبات عاقبت و قوت مال و نیکی شغل و عمل و عقد و نکاح نیکو و
یا مقصود و رنج بیمار و موافقت معشوق و عاقبت خیر **دلیل** است
بر ظهور دشمن و بیم حرامی در سفر و بر نشانه خانه نکاح و خوف بیمار و شغل
و عمل بود و مخالفت معشوق و بریدن عاشق و خوف از مطلوب **دلیل**
دلیل است بر طلب کاری که از آن مقصود بر آید با کمای و نیکم نقل و سفر و
القلاب حالتها و مخالفت معشوق و محبوب و صحت بیمار بعد از شدت
رنج و عقد و نکاح و عاقبت و خصومت با دوستان **دلیل** است
بر فرح و نقل و حرکت و نیکی یافتن از دوستان و بریدن امید از معشوق
و صحت بیمار و سلامتی نکاح و شغل و عمل میانه و هلاک دشمن و بدست آمدن
آنچه از دست رفته باشد نوع پانزده در مثلثه طریق **دلیل** است بر
خاطر جهت عاقبت و انقلاب خانه نکاح و سرگردانی معشوق و شغل و عمل بیمار
و زود و رنج بیمار و رسیدن بیمار و نقل و سفر و این جمعیت باشد

بدر دلیل است بر جمعیت مالی و شغل با فایده و اتصال با معشوق و ثبات نکاح
و شغل و عمل نیکو و ریج بیمار و عاقبت خیر \approx بدر دلیل است بر فرح سابل
و عیش و خورمی و جمعیت و سلامتی حال و جمع شدن با معشوق و انقلاب نکاح
و سو میانه و شغل و عمل نیکو و عاقبت خیر \approx بدر دلیل است بر یاقین
امید از معشوق و ظهور دشمن و عقد و نکاح محکم و اتصال با معشوق و ریج
بیمار و شغل و عمل با منفعت \approx بدر دلیل بر طلبی بسیار و خصومت
با معشوق و انقلاب خانه نکاح و خوف بیمار و شغل و عمل پریشان و سفر
 \approx بدر دلیل است بر طلب از معشوق و محبوب و شغل و عمل و عقد و نکاح
نیکو و سفری که تمام نشود و صحت بیمار را ماعدت و عاقبت خیر \approx بدر دلیل بر تفرقه
خاطر از جهت عاقبت و انقلاب حالها و ثبات عاقبت و بدی حال معشوق
و خلاف نکاح و شغل و عمل میانه و رسیدن مسافر و جمعیت عاقبت و الله عالم
مقاله ثانیه در علم شتمل بر پنج باب باب اول در خایر بد آنکه ضمیر خیر خداست
کس نداند لهذا اکثر استادان در گفتن ضمیر منع کرده اند و فرموده که تا سابل مطلب خود
نگوید و مل نباید زدا مادر استخراج ضمایر قواعد انفسی هم بیان فرموده اند و اکثر
اوقات مطابق واقع نیز می شود پس با اینجا قواعد است چند که اعتقاد را شاید و اکثر
متجربین رسیده است بنا کرده بحرف بیان می آیم تا رساله ازین فایده حالی باشد
بد آنکه معتبرترین طرق در استخراج ضمایر این نقطه از ضمیر نخست است و این استخراج

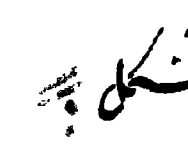
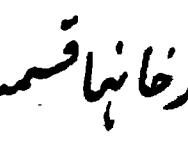
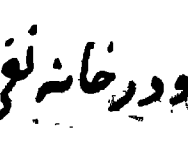
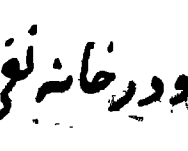
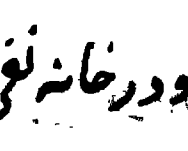
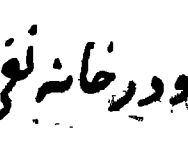
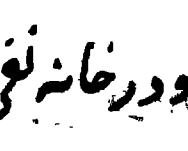

و در توقف رنج بیمار و ثبات شغل و عمل // // دلیل است بر حسن طالع
و جمعیت خانه مال و بریدن از نکاح و محسوق و بر توقف سفر و صحت بیمار و
شغل و عمل میانه // // دلیل است بر تلف مال و خصوصیت با جماعت
و خوف از نکاح و محسوق در رنج بیمار و سفر بد و عمل بی منفعت // //
دلیل است بر خروج از وطن و نیکی نقل و حرکت و جمعیت و صحت بیمار //
// // دلیل است بر ثبات عاقبت و سلامتی حال در مقام و جمعیت و
اتصال با محسوق و بدی حال بیمار و شغل و عمل نیکو و عاقبت خیر //
دلیل است بر پربنایی از دوستان و محسوقان و بریدن از جماعتی که در
ایشان هیچ راحت نباشد و شغل و عمل بی منفعت // // دلیل است
بر بیماری دراز و جمعیت بعد از پربنایی و ثبات خانه نکاح و صلاح محسوق
و توقف در سفر و شغل و عمل کردن و ثبات عاقبت // // دلیل است
ظهور دشمن و بدی حال شرکا و نکاح و غایب و بریدن از محسوق و مطلوب
و محبوب و قوت خانه نکاح و صلاح سایل در کارها و خوف در سفر و عمل باشد
// // // دلیل است بر خوف و خطر و کمزوری و اندیشه جماعتی در حق سایل
و خلاف از محسوق و محبوب و قوت خانه نکاح و صلاح سایل در کارها و خوف
در سفر و عمل باشد // // // دلیل است بر سفر نیکو و حسن عاقبت و
پسندیدن بلوغ و سخاوت و صلاح نکاح و شغل و عمل با فایده و بدی حال بیمار //

باز پنجم است رسید این نیز دلیل ملاقات دوست باشد و چون بر صاحب
 نهم است گفتم که سوال از سفر هم باشد و چون جائزین عقله است و آن
 در دهم تکرار کرده گفتم که سوال از روزگار و غرو جاه نیز باشد و از آنجا به ششم
 هم به نیز رسید و منت شد مطلوبش آتش شد است که صاحب منقلم است و آن
 از روی رمل محسوم اما در باطن بخانه یازدهم آمده و نیز جائزین شد معنی به بخانه
 یازدهم تکرار کرده گفتم که سوال از غایب نیز باشد که امید بدان میدارم
 پس گفتم که سوال تو اینست که در طالع من غرو جاه است و برای این بزوغایی
 که دوست من است اراده سفر دارم رفتن خواهد شد و بوسیله آن دوست روزگار
 خواهد شد و این امید من خواهد برآمد و مرتبه و جاه خواهیم رسید سایل قبول کرد العلم
 عند الله بعد لفظه ضمیر بد شکل که منتی شود نکرد که چند عدد دارد بموجب عنصر
 صغیر آنچه که بود از شکل منتی به طرح کند هر جا که برسد ضمیر در آنجا است با در شکل
 با در خانه نظر کند بمراتب شکل اول یعنی طالع از رباعی و تمام است و سبب
 و ثانی بر وجه باشد بخانه قسمت کند آنجا که برسد ضمیر از آن کویدر بد آنکه شکل
 طالع نفس بل است و خانه خواستش و رعیت مزاج و خصلت و عادت و ابتدای
 امور پس لابد که ضمیر از طالع بدرجاشد و طریق اینی چنانست که نکرد تا در طالع کلام
 شکل واقع است و کما تکرار کرده و خداوند کلام خانه است و در خانه اول
 کلام شکل است و مطلوب آن شکل طالع کلام است و ایضا نکرد که چنانکه

در بیان احکام نقاطی گذشت اما آنچه طریق سرخا ب است آنست که نظر کنند
در میزان لابد و نقطه خواهد بود با چهار نقطه یعنی پس اول برای ضمیر است و ثانی
برای حکم پس نظر کنند بر نقطه ضمیر که بموجب تسکین ابداع آتش کدام مرتبه است
یا با کدام مرتبه با است کدام مرتبه با خاک کدام مرتبه و از میزان ب کدام خانه
آمده در سیزدهم یا چهاردهم مثلاً اگر در سیزدهم آمده ب کدام شکل پیوسته
و بموجب تسکین ابداع شکل صاحب کدام خانه است و در آن خانه چه شکل نشسته
و نیز نتیجه سیزدهم را که با صاحبش بر آورده باشند بلا خطه نماید تا کدام شکل است
و خداوند کدام خانه که از هر یکی ضمیر خیزد و بیان حالت از احوال سایل میکنند اما
ملاحظه قوت و ضعف فرور است و همچنین میرود تا آنجا که بایستد پس هر که منت شود
از آنجا که از آن شکل و آن نقطه و مطلوبش و از خانه یک شکل مجهول نقطه
مطلوب در آنجا است ضمیر گوید که خطا نیاید و اگر در هر نقطه مطلوب موجود باشد
یقین که ضمیر از غایت باشد یا کاریکه بحایت تعلق دارد مثلاً شخصی از مولف
رساله سوال کرد ز آنچه اینست نقطه ضمیر آتش که آتش سیوم است از میزان
راندم بخانه چهاردهم باز نه رسید بشش پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم
و چون او را بصاحب خانه ضرب غایب شد میخواست
که در طالع نشسته گفتم که سوال تو از طالع است
و چون صاحب پنجم است گفتم که سوال از دولت است چنانچه باشد و از آنجا در دهم

چهارم شکلی سازد و از خاک پنجم و آب ششم و باد هفتم و آتش هشتم شکلی
 سها و ازین هر دو شکلی و از حاصل ضمیر و حکم گوید تکرار شکل سیزدهم هر جا که
 باشد ضمیر در آن خانه است با هم در آن شکلی و گفته اند که این نوع مجرب است و مکرر
 تجربه رسیده نوع دیگر از مراتب آتش نهم و دهم و یازدهم و دوازدهم شکلی سازد
 پس بگوید که در تسکین ابدی روح الشکل صاحب کدام خانه است که ضمیر از آن خانه باشد
 خواه در رمل نجانه خویش آمده باشد خواه نه کذا خال الفلک نوع دیگر منقول از این
 عباس از امهات شکلی بر آرد و از نباتات شکلی و از متولدات شکلی و از این
 چهار شکلی و از حاصل ضمیر گوید و استخراج چنانست که از شکل زوج فرج کبر و از
 شکل فرد و غیره دارد که مجرب است مثلاً از اینجهت

از امهات و از نباتات و از متولدات

و از روایات نیز و ازین هر چهار این دو شکلی و ازین دو نیز حاصل
 کردید کفتم سوال از غایب است که بطلب مال رفته است زیرا که نه معدوم است
 و شکل بگیرد مفودات متولدات و بر خانهها قسمت کند آنجا که منت شود آنرا
 یا عدد خانه شخصی که جانشین این شکل منتی به است در هم ضرب کند و دوازده گانه طرح نماید
 آنچه بماند از اول طرح کند آنجا که رسد ضمیر باشد مثلاً عدد نقطه های متولدات است
 بود طرح در هشتم الینا و درین خانه بود و در خانه نهمی شد و در خانه دهمی شد و در خانه یازدهمی شد و در خانه دوازدهمی شد
 پنجم است پس بخواند و در هر یک از اینها کردیم چهل شد و دوازده گانه طرح نمودیم

طالع یعنی کجاست و انضرب شکل طالع با صاحب طالع چه شکل حاصل
چه شکلی شود و این نتیجه خداوند کدام خانه است خواهی موش و کفتی
تعبیر غربت و بر وقوع تصائب و ضایع نیکی و بر موافقت مصاحبان و بر کنش
و در نیکی حال سلطان و حکام در من از ایشان و بر قرار شغل و عمل و مرا
ممکن و بر طول مرضی فرزندان با هم و تعبیر منظر و بالا خانهها و بر مناسبت اخوی
مسایل را و بر ملاقات پدر با حکام به نیکی و در بر خطر مریضی و
البته که ضمیر و حکم از این اشکال و از این خانهها بدر نخواهد بود اما این نوع معتبر و نسکن
ابرج است در باب که از اسرار است اول یا سیزدهم اند و حاصل
در هر خانه که باشد از آن خانه یا از این خانه یا از آن شکل ضمیر گوید و اگر در مل نیامد
باشد ضمیر از غایت است و ایضا اگر این نتیجه از مل غایب بود مسایل رمل بر
دیگر کشاده است و الا برای خویش و بعد از اول که نفس سایل است و از
هفتم که مقصد اشیا است شکلی بدر آرد و به بنید تا کجا است که ضمیر در آن خانه باشد
یا در آن شکلی و اگر در مل نباشد پس از نفس آن شکل گوید با آنکه سه ال از
غایب باشد و در اول را با پنجم دهند و از حاصل ضمیر گوید بطریق سطر
نوع دیگر از اول و چهارم شکلی سازد و از هفتم و دهم شکلی و از این هر دو
نوع حاصل ضمیر بود نوع دیگر از اول و با و چهارم و یکم هفتم و خاک هشتم شکلی
سازد و ضمیر گوید از این هر دو نوع از اول و دوم و یکم و دوم و خاک

کتاب فی الحقیقه فی التعلیل و التعلیل

کدام خانه است ازان خانه و یا از مطلوب ● با هم ضرب کردیم بشرح حاصل
شد و خانه نیز یازدهم است غیر از امید و دوست و فرزند باشد باز نظر کردیم
عدم مطلوب از که است دانستم که غیر سایل از امید و فرزند نباشد از محسوس باشد
چرا که شکل به تعلق محبوب دارد و تعلق به فرزند و البته عالم به دوست و دوست
و در این باب است از این که مشتعل بر دو از ده فصل است
ما چون سوال سایل از نفس بکس دیگر بود نظر کند در شکلی در اول او
افتاده است اگر شکل خارج باشد دلیل کند که سایل دل بجائی دیگر است و نیست
رفتن دارد یا از خارج چیزی می طلبد پس اگر شکل سعد باشد رفتن نحو است و ارادت
و دلیل بود بر تندرستی مزاج و اگر نحس باشد در ارادت و بی اختیار و ناگاه باشد
و دلیل بود بر غمناکی و تلف چیز با بی اختیار و اگر شکل داخل سعد باشد دلیل بود
بر اینکه سایل رادل بجائی که از منشی وی دور است و تحصیل آن مبتلعه یا از بهر
جوستن بکس بود و نیز دلیل بود بر سکونت دل و اقامت با اختیار خود و اگر نحس
بود مراد بدشواری حاصل شود یا آن باشد که سایل بر خود و شواری پیدا رود و دلیل
اقامت بی اختیار و ارادت بود و نیز دلیل بود که سایل را نیت قضا یا یا شرکت
یا صورت را غایب بود و سکونت و تکیه بی اختیار است و اگر شکل منقلب بود و دلیل است که دل
متزلزل و متزلزل است و منقلب احوال بود و در کاری سرگردان شده باشد و نیز
نوعی اندیشد و رایی زند و باز آن رایی باطل کند اگر سعد باشد یا اگر نحس باشد

چهارم اند و در خانه چهارم بشود کفتم سوال از فرزند است یا محبوب گفت بلی
 چنین است و بعد از نقطه های فرد از اول بابا نزد هم بشمارد و از صد و بیست و نهم
 تا یکصد و بیست و یک بر کان طرح و یکصد و بیست و یک و با بقای هر دو اینجا طرح کند هر خانه
 که رسند هم ضرب کند آنچه بیرون آید ضمیر باشد و عددی که در اول بابا نزد هم
 شمارد و ۱۳ کان طرح کنی باقی بر خانه قسمت کند اینجا که رسد شکل ایشان را با صاحب
 ضرب نموده شکلی حاصل کند همچنین باز ۹ کان طرح کند و باز ۷ کان و باز پنج کان
 و بقایای این طرح های طایفه هر خانه که رسند سه شکل دیگر حاصل کند پس از این
 چهار شکل شکلی بیرون آرد و از این حاصل ضمیر گوید که محرب گفته اند تا دیده
 اگر صاحب رمل مرد باشد و در طالع شکل مونت افتاده باشد سوال او از زن
 بود و اگر در هفتم شکل خارج و مذکر بود و زن از ان مرد مردی بود و اگر صاحب
 رمل زن بود و در طالع شکل مذکر افتاده سوال از مرد باشد تا دیده چون خواهد
 که ضمیر غیری که گوید پس باید که نظر کند تا چند کهری روز یا شب گذشته است و در آن
 وقت افتاب در کدام برج است یعنی طالع وقت کدام است از همان برج ضمیر باشد
 مثلا دو کهری روز گذشته است و در آن وقت افتاب در برج اسد است باید
 گفت که ضمیر از خانه است که تعلق دارد و بعد از این طریق است
 که سوئالات در آن روز و در آن وقت که در آن روز و در آن وقت که در آن روز و در آن وقت
 که در آن روز و در آن وقت که در آن روز و در آن وقت که در آن روز و در آن وقت که در آن روز و در آن وقت

در غبت مزاج و خصلت و عادت سابقی معلوم کند باید که شکل طالع را با صاحب
ضرب نموده شکلی بدرارد و از آن حکم کند اگر است دلالت کند که آنکس طالب علم
و غرت و نام بلند و عملهای نیک بود و خدمت و صحبت علما و درویشان دوست دارد
و سخن و شیرینی کلام و ازاد و منع باشد و دلالت کند که آنکس طالب امانت
باشد و صحبت و هم نشینی امیران و کارهای دیوانی و عالی را دوست دارد و تماشا
بلاد و اجناس قیمتی و تجارت و کیمیاگری و سلوک به شرفا دوست دارد و شیرین
و عاقل و دهم بر دیند و حوصله و کم سخن و کم ازاد و دلاور بود و دلیل بود که آنکس
طالب فتنه و فحش و دیگر اسورات غیر شرعی مثل زنا و قمار و دزدی بود و حاسد
و منفرد و معروف و غریب ازاد و کاذب و سعه مزاج باشد و دلیل بود
که آنکس طالب هنر و صنعت و علم طنب و نجوم و نقاشی و کنایات و عمل دیوانه
و کیمیاگری و شنبه و منسج گری بود و مکر و عذر و جلد بسیار کند و خیالها سماوات اندیشه
کند و سواری جانوران کلان دوست دارد و دلیل بود که آنکس طالب فرزند دوست
و معشوق و ملاقات سرداران و لهو و لعب و طرب و سرود و دیدن رقص و تماشا
و عطر و لباس رنگین و عده و عشق بازی و حسن بر سرینه دوست دارد و شاعر
و ظریف و سخن خوش مزاج و خوش مزاج و خوش اختلاط بود و دلیل بود
که آنکس طالب زمین داری و گشت کاری و کارهای کل بود و عیب نیک و فضیل
و گینه و درو محبوب و کاذب و تمایل باشد به فضیل و عیب و کارهای

که ستایل را در آن ذوق بود و نیز دلیل است بر تند رستی و اگر نخس باشد دلیل
است بر تند رستی و اگر نخس باشد دلیل بود بر غم و غصه که از بهر کار ناو احب باشد
و حذر باید کرد از بیهوشی و نفی انحد در بن خانه و تد دارد و اگر شکل ثابت بود دلیل کند
که اندیشه ای بسیار در دل پیدا باشد و مقبوض احوال بود و متعیر پس اگر سعد
باشد از قبل کاری بود که تعلق بخیر داشته و دلیل بود بر تند رستی و اگر نخس مثل
دلیل بزکاری فاسد است و از خوف و بیم حذر باید کرد و سبب صلاح و فساد
از تکرار اول گوید مثلاً اگر شکل اول سعد باشد و در خانه دهم تکرار کند جاه و خشمیت
بیفزاید و از باد شاه تیر سبت و استمالت باید و از مادر و شغل و عمل نیکو سبت
ببندد و اگر در باز دهم تکرار کند از دوستان منفعت و فایده باید و امیدوار بر آید و در
پنجم خرم و شادمان گردد و از محبوب و فرزندان نیکوی ببندد و سخنها و چیزهای
خوشی شنود و از تحف و هدایا بهره مند گردد و در ششم دلیل تغییر مزاج بود و در هفتم
قوت از وراج و شرکا و حضال باشد و افتادن گفتگوی با آن جماعت و در هشتم
اندکی خوف باشد و در دهم از دشمنان رحمت باید اما حال چار بایان بزرگ نیکو
بود و اگر شکل نخس بود و در دهم مکرر شود نقصان احوال مذکور بود و در یازدهم
بر بنی قیاس و در دهم از دشمنان رحمت ببندد اما حال آن جماعت بخوار
گردد و در ششم دلیل تغییر مزاج و حمایت کشتن و بخوری بود و در هفتم باز وراج
و حضال گفت و گویی بود و در هشتم دلیل خوف و خطر باشد و اگر خواهد که طلب و آرزوی

دلیل است که انکس طالب مردمان عالم و علم طب و نجوم و هندسه و اعمال
دیوانی و کجهری نشین و قرآن خواندن و دعویات خواندن و نقس بری و سلوک
باشرفا و نجوم بریس و خوشی کوئی و خواندن کتاب را دوست دارد و فصیح زبان
و خوش کلام باشد اما حیدر مکار بود و متعلق ظاهری بسیاری کند؛ دلالت مثل
دارد و اگر سوال کند که زندگانی خوش گذریانه از اول و چهارم
شکلی بیرون آرد از آن حکم کند از سعادت و نحست و همچنین است از هر جا
که سوال کند که شکل طالع سابی را با شکل خانه مقصود ضرب نماید و ازین نتیجه
حکم کند و این را لسان الامر اول گویند که بیان آن سابق مذکور شد نوع دیگر
اگر سوال کند که این حاجت من برآید یا نه نظر کند در اول اگر شکل قوی
باشد و در خانه پنجم و یازدهم مکرر شود و شکل شانزدهم که لسان
الامر ثانی است موافق باشد حاجت برآید و اگر در چهارم که خانه نهم
و هفتم که مقابل است مکرر شود برآید اما بعد از نومیدی بسیار شر طیکه شکل
اول سود داخل باشد و از نحس داخل مشقت بسیار و اگر خارج سود در طالع
آید و بعد از آنهای مذکور تکرار کند انجامت بر نیاید و کس مانع شود و شکل ثابت و منقلب
حکم داخل و خارج دارد و بعد از سوال از ابتدای کاری کند از اول و چهارم
شکلی حاصل کند و از دخول و خروج و سعادت و نحست آن حکم نماید و بعد
اگر سوال کند که امروز کادری چگونه خواهد بود اگر شکل اول و پنجم و هفتم و نهم

که انکس طالب سپاهان و جنگ و کارزار باشد و شکار دوست بود و جنگ جو و شرس
کو و غصه در دود خو باشد و دلیل بود که انکس طالب تجارت بازرجه و باکت و زهر
و عبادت بود و ساختن عمارت بخت و سفید و باغ و هنر و شناوری و علوی کام دین
را دوست دارد و فصیح کلام و سخن سنج و خلیق و نرم و لطیف طبع بود و دلیل
بود که انکس طالب عزت و جاه و نام بلند و نیک و کارهای دیوانی و اعمال و تجارت
عمده و کما کر بی و ضاعی بود و سواری اسب و لباسهای پاکیزه و نفیس و طعمهای
لطیفه او را دوست در غوب بود و خندان و بلند حوصله و سخن و شجاع و سرکش
و دلاور و شیرین کلام بود و دلیل بود که انکس طالب کارهای حسنه و علوم
دین و علمای مشرّع بود و اسما خانی و غربا پروری و مسکین نوازی
و گوشه نشینی را دوست دارد و امین و راست گفتار و فصیح زبان و شیرین کلام
و نیک طبیعت و متواضع و خلیق باشد و دلیل آن مانند شکل است
دلاّت کند که انکس طالب فسق و فجوری و حرام خلدی و قلبتاری و لواط بود
و سفله مزاج و بواج نشینی و کینه دوست بود و تنی شرم و زنی پاک و بی حیا
و مصروف و فحش و دروغ گو باشد و دلیل بود که انکس طالب و جیل معسوق و زبان
حسینه و معاجبت با ایشان و کاری عمده و عیش و طرب بود و خوشی و ضعیف
و پاکیزه و لباس و لطیف طبعی و مکانهای عالی را دوست دارد و عالی همت و سخن
و سخن سنج و خوش خصل و شیرین گفتار و خوش اطول و نظر ظریف طبع بود

و سوزن و مانند این پیدا شود پس دلیل است بر هر جراحتی که از سر زین و مطر فیه و حفاقی
و آنچه بدین ماند رسیده باشند و اگر خواهد که حکم کند که این زخم از چه سبب رسیده
است نظر کنند تا آن شکل کجا مکر شده است از آنجا حکم کنند مثلاً اگر در اول
بود از جهت کاری که بنفس تعلق و در ویم از فیصل مال و علی هند و اگر جائی مکر شده باشد
نظر کنند تا آن شکل خداوند کدام خانه است از آن حکم کنند فصل در احکام
خانه و در نظر کنند در بن خانه تا چه شکل است و از خارج و داخل و ثابت و متقلب
حکم نماید سعد با اختیار و نخس و اختیار مثلاً سعد خارج بود مثل ۱۱ دلیل بود
بر خرج مال با اختیار و معاملات میان نه بود و معاون یاری نکند با اختیار و اگر نخس
خارج بود مثل ۱۲ دلیل بود بر خرج مال نه اختیار و ناگاه و بر تلف
کیسه گاه و هر چه بدین خانه تعلق دارد و حذر کند از دزد و اگر داخل سعد باشد
مثل ۱۳ دلیل بر قوت کیسه و فتوح باشد و راحت از معاون و رسیدن
غایب و نیکویی بیع و شرا و ایادان شدن کیسه گاه و اگر داخل نخس بود
مثل ۱۴ دلیل بر قوت کیسه گاه باشد اما به شواری و معاون یاری نکند و بیع
و شری نباید کردن و غایب بر سر نه اختیار و اگر ثابت سعد باشد مثل ۱۵
و ۱۶ دلیل بود بر توقف کیسه گاه اما بلاخره مال بیاید با اختیار و معاون یاری
کند توقف و اگر ثابت نخس باشد مثل ۱۷ دلیل بود بر یدی حال کیسه گاه
و کوشش باید داشت یا چیزی دزد نبرد و یدی هر چه بدین خانه تعلق دارد

انکار از سجدت سرانجام باید و اگر یکی سعد و یکی نحس باشد اول را با هفتم ضرب
کند و از نتیجه حکم نماید فایده در بیان عوارض بدنی غرض از ذکر و انرا از اشکال ناقصه

حکم کنند و آن هشت شکل اند که در میزان رطل غمی آیند پس بگردید که شکل ناقص
در کدام خانه آمده است حکم از آن نمایند بر جراحت آن عضو که بدان خانه منسوب است به جراحت
که بدان شکل بروی دلالت می کند پس اگر آن شکل قوی است حکم بر نقصان قوی
و جراحت آن عضو نمایند و اگر ضعیف است حکم بر جراحت و نقصان خفیف
آن عضو کند و نسبت اعضا بخانهها در جدول منوبات خانه گذشت و دلالت
اشکال بر انواع جراحات بدنی کونه است // دلیل است بر جراحتی که از
اسباب غیر ظاهر پیدا شود چون قرح و ریش که از عقوبت ماده اندرون پیدا
و علامت بود // دلیل بر هر جراحتی که از اسباب ظاهر پیدا شود چون
افتادن از بلندی و زدن بسنگ و شکنجی عضو و آنچه بدان ماند // دلیل بود
بر هر جراحتی که از اسباب خارج پیدا شود چون سوختن آتش و کزیدن سباع
و حشرات و بریدن آهن و مانند آن // دلیل است بر هر جراحتی که از اسباب
و باطنی تولد کند سبب ظهور وی از سردی بلغم باشد یا از علتهائیکه که از سبب
و آب حیوانات آبی زائیده گردد // دلیل است بر هر جراحتی که از زخم تیر و نیزه و خنجر
و شمشیر و آنچه بدین مانند پیدا شود // دلیل است بر هر جراحتی که از زخم شمشیر و گارد و مانند
بدین مانند پیدا شود // دلیل است بر هر جراحتی که از زخم گارد و شمشیر و کناره و ناوک

تکرار نکرده باشد از قبل معاملات و بعضی گفته اند که اگر جای تکرار نکرده باشد
 نظر کند در آن شکل که در دویم آمده است نامسکن او کجا است بر مخرج آن شکل
 و آنخانه حکم کند مثلاً در دویم به باشد و مسکن او باز در هم و در باز در هم به بود
 گفتم باشخص نرغ چهره دوستی داری از وصل شود یا از سبب او قلت و
 هوا حس و یا از تکرار گسان الا مر یعنی نتیجه اول و دویم که خانه مقصود است
 سخن گوید بر حسب مراجع آن خانه نوع دیگر اگر کسی پرسد که امروز با این ماه
 با این سال چیزی مال و در سبب از بادشاه و ملوک یا از امر با قوچی دیگر
 پرسد یا نه باید که برین بیت رملی زند پس نقطه های ^{خانه} مال یعنی دویم چهارم و نهم
 و یازدهم همه را جمع دوازده گانه طرح نماید آنچه که باقی ماند بنها قسمت
 کند هرگاه منتهی کرد و شکل آنخانه را به بیند اگر آن شکل در رمل جای آمده باشد
 انکار برآید و هشتم با نهم رسد در نه خبر چهار رملی زویم زایچه بیت

بشماره

در خانه دویم به است که جمله نقطه فرد و در ^{خانه} حسی
 پنج است و در چهارم به یک شش نقطه دارد

و در نهم به که هفت نقطه دارد جمله است و پنج عدد رسد دوازده گانه طرح

که در یک باقی ماند قسمت بر خانه اول آمد و صاحب خانه اول به است که در

نهم و یازدهم شسته است دلیل است که آنکه با این مقصود عاقل است

و منقلب سحر مثل بنه: دلیل بود که کب گاه هر ساعت هر گونه دیگر باشد و هر چه
در آید برود با اختیار و معادن یاری کند و بیج و شری نیکو باشد و اگر نخست

مثل بنه: دلیل بود بر انقلاب کب گاه که دشوار بدست آید و رسان بدر
لی اختیار و از مخالفت حذر و عدم اگر سوال از مال و تو نگر می کند بنکر و بصا^{خانه}
دویم اگر در و تند بود و شرف یا خیط داشته باشد تو نگر کرد و اگر در برج بود

و زایل بود دلالت ضعیف کند خاصه ماه اگر خالی از سیر بود و سبب حصول مال
باشد تکرار صاحب بیت المال گوید بهر برجی که باشد از آن جهت حاصل کرد

و نقصانی مال بنکر و که خداوند دویم از کدام خانه نخس خواهد شد از آن جهت خواهد
بودن و الله عالم نوبت یا اگر خواهد که بداند که صاحب ضمیر توقع مال از چه کسی دارد

و یا از چه کسی قبض مال کند از تکرار شکل خانه دویم گوید چنانکه در اول توقع مال
از نفس خود دارد و یا از سبب نفس خود قبض مال کند و در سیوم از خیل برادران

و خواهران و خویشان و نقل و حرکت و در چهارم از قبل املاک و پدر و سرای

و در پنجم از فرزند و هدیه و در ششم از غلام و کینزک و عشقم و کوسفندان و زن

گذشته و شوی گذشته و در هفتم از زن و شریک با و ام دارد در هشتم

از قرض یا میراث یا امانت که جای نهاده باشد یا دزدیده و در نهم از سفر و علم

و در دهم از شغل و عمل یا بادشاه یا مادر یا استاد و در یازدهم از دوستان و

بروگان و در دوازدهم از دشمنان یا چار پای بزرگ یا اسیر یا محبوس یا اگر

کرد آن معامله نیاید کردید و اگر معدوم بود بجانہ دی نگردد اگر سودی نشتہ باشد
نیک بود و اگر نخس بد نوع دیگر اگر پرسند که امروز از خرید و فروخت سود بود
یا نہ از بیت المال و اگر بید اگر مساوی باشند در دخول و خروج و سعادت و
نحوست والا از نتیجہ ہر دو گوید اگر سود باشد و بدو بستہ پیوند و نیکو بود و اگر بد
نگردد از ازار و خصومت باشد خاصہ کہ نخس بود نوع دیگر اگر پرسند کہ از کی
توقع مال دارم مرا از وی قبض مال خواہ شد یا نہ نظر کند در اول کہ طالع سایل
است و در ۳ کہ کی سایل است و در ۴ کہ طالع مسئول است و در ۵ کہ کی مسئول
است پس اگر در اول ۳ داخل سود بود و در ۴ سود و ضعیف بود و ششم سود
خارج دلیل است بر حصول مال با کسایہ و خوشی خاطر جابینی و نخس بد شواری
و مشقت و رنجش طبع و اگر در اول و خارج بود فوی و داخل دلیل است
بر عدم حصول مال از وی سود باختیار کہ خود سایل ترک کند و نخس نے اختیار
و رنجش طبع و اگر در اول منقلب باشد دلیل است کہ سایل در گرفتن مزد
است و ثابت در تخیر و حصول آن بر خود شواری می پذیرد و اگر در ہفتم منقلب
باشد دلیل است کہ مسئول در دادن منجیر است و ثابت آنکہ دادن را بر خود شواری
می پذیرد سود باختیار خود و نخس بخورہ دیگری و اگر در اول و ۲ و ۵ و ۸
ہمہ داخل باشند ایضا دلیل است بر حصول مال اما مسئول بد شواری و بد شواری
در این ہمہ خانہا خارج باشند مسئول و بد اما سایل ترک کند و علی بن ابی طالب

بر آید و فتوح از غیب برسد از مدد دوستان یا بادشاه و امر او اله اعلم
اگر پرسد که معامله شود یا نه از شکل دوم کوبید خارج فروخته شود داخل خرید
شود منقلب بعضی خریده بعضی فروخته ثابت بتوقف شد سود خمس زیاده
نوع دیگر اگر پرسند که معامله کردن چون باشد از نتیجه ۳ و ۱ کوبید سود داخل محاسبه
کند و با منفعت باشد خاصه که در او تا دو مایل تکرار کند و در باقی اقسام
منفعت نباشد و ترک بهتر ایضا در ۱ و ۱۳ نکرد و دوم را شریک سازد
و اگر داخل سود باشند خریدن بهتر و خارج سود فروختن بهتر و ثابت سود
نگاهد اشتن بهتر خاصه که در او تا دو مایل تکرار کند و اگر خمس باشند زیاده
کند خاصه که در زایل تکرار کند و اگر سود منقلب بود و در بخرد و زود بفروشد
بهتر بود تا خبر کردن درین صورت زبان رساند اگر خارج خمس با منقلب خمس
بود معامله نکردن بهتر بود اگر معامله سود نیات دوم یا دهم ضرب کند و در معامله
نیات ۳ ماه ضرب کند و در معامله غلام و چارپایان خورد ۳ ماه ضرب کند و در
نتیجه حکم نیکو و بدی آن نماید و نویسد اگر محالیت کند خواهد که بداند که سود کند یا زیاده
شکل ۳ دره ضرب کند آنچه حاصل آید یک گاه طالب باشد و نتیجه ۱ و ۱۳
کیه گاه مطلوب و ازین هر دو نتیجه شکلی بدر آرد پس اگر اشکل در امیاهات تکرار
کند و در سبیل را بود و در نیات سود شغل عنه را بود و اگر هم در نیات و در امیاهات
باشد هر دو سود و در آن دو کتب بود که اشکل سود بود و الا اگر خمس باشد

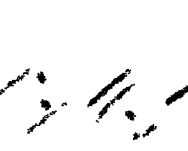
و در سیوم و هشتم مکرر شود دلیل است که قرض بیشتر کرد و از آنچه هست
و برودی گذارده نشود و اگر در هشتم بود و در ششم و دوازدهم مکرر شود
نیز دلیل است که قرض گذارده شود با سهانی و اختیار نوع دیگر اگر کسی سوال
کند که خراج رعایا بدست آمد یا نه نظر کند در خانه ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲
اگر اشکال سود خارج باشند و اگر نخس باشند دلیل بر کفایت رعیت
است و اگر سود داخل بود و او نکند و نخس نه منقلب سود چیزی بدست آید و چیزی
نه و اگر نخس باشند بگریزند و باز گرفتار شوند و بعد بگر اگر کسی سوال کند
که زرد در خانه داخل کم یا نه در ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ اگر سود داخل باشد داخل
کند و اگر سود خارج باشند مال داخل نکند با اختیار خود و جای نیک و رف
کند و اگر نخس باشند مال داخل نیاید کرد که دزد و ان خواهد برد و حکم ثابت
و منقلب مثل داخل و خارج است نوع دیگر اگر زنی سوال کند که شوهرش زن
خواهد کرد یا نه در خانه اول و دوم اگر داخل بود زن خواهد کرد و اگر خارج باشد
نشد ثابت در توقف منقلب در تردد احکام در دم غایب اگر سوال از
قدوم غایب باشد بگرد تا در خانه دویم چه شکل آمده است اگر داخل است و
در اول هم شکل داخل باشد دلیل قدوم غایب است خاصه که هفتم خارج
باشد اما ملاحظه شود و نواظر و دانند ایضا شکلی که در هفتم است
اگر در دویم یا اول تکرار کند دلیل آمدن غایب است خاصه که داخل باشد و اگر

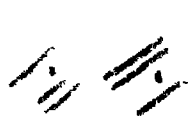
شواهد و نوافر ضرور است و نیز شکل سیزدهم را گواه سایل کند و هم را گواه مئول
 پس اگر در طالع و س ۱ داخل باشد و ۷ و ۱۴ خارج طالب طلب کند و مطلوب
 نمی دهد و اگر در طالع و س ۱ خارج و ۷ و ۱۴ داخل مطلوب بدید اما طالب نمی ست
 و نظر باید کرد در ۱۵ اگر شکل سعد بود بعد از حصول باید ارم اند و اگر نحس بود نه
 و عذیر اگر کسی چیزی یکس داده باشد و خواهد که بداند که آن شخص باز دهد یا نه شکل
 دوم و هشتم زند و حاصل در چهاردهم آنچه بیرون آید نتیجه دلیل بود اگر دلیل در ۱
 و ۱۱ و ۱۳ باشد باز یاد و اگر در ۲ و ۳ و ۴ و ۵ باز نیاید فایده اگر خداوند
 خانه مقصود در طالع آید یا صاحب طالع در خانه مقصود دلیل بر حصول مطلب است
 خاصه که هر دو شق موجود بود مثلاً سوال از فرزند است که در طالع هست یا نه و
 که صاحب طالع است در پنجم نشیند دلیل بر حصول مطلوب است علی الخصوص
 که یعنی هم به در اول بود و هم در پنجم و اگر چنین نباشد نظر کند بکلی که درین
 دو خانه است یعنی طالع و خانه مقصود اشکال این خانه چنین نه افتاده باشد
 و بطریق مذکور حکم کند پس اگر هر دو داخل این دلیل
 بر حصول مطلب است و اگر خارج نه و اگر مختلف باشند از نتیجه حکم کند
 و الله عالم نوبعد اگر پرسند که قرض برودی گذارده شود یا نه نظر کند
 در اول اگر بود یا قایم بود در دوم و هشتم و هشتم مکرر شود نشانه است
 عذیر یا نه که قرض گذارده شود و اگر در اول و دوم بود یا نه یا نه یا نه

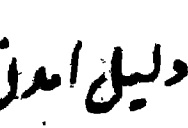
و اگر مارخ نه و اگر زد و دیم داخل باشد و ششم خارج خورده باشد اما اگر سینه
بود و اگر بالعکس بود چیزی نخورده اما به سبب طعام نقل باشد و اگر سینه نبود و اگر منتقل
نخس در ششم بود و شکل داخل سود یا منتقل سود و در دیم چیزی خورده است و فراغ
نموده باشد لیکن از اشکال سود حکم بر طعام لطیف و خوش دانه و از نخس
بر طعام مدنه و چیزی سنگ و اگر همه اشکال ضعیف نشسته باشند حکم طعام
مشبه نماید یا از دیم و پنجم شکلی برون آرند و ایضا حکم مطلق از آن کنند
در جودن و نا خوردن و اگر برسد که چه چیز خواهد خورد و در ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲
موافق منوبات هر شکل که در جدول هشتگانه مذکور شد حکم کنند العلم عند الله
و نقل از خانه بخانه یا از دوکان بدوکان یا از حرکت نزدیک سوال کنند بتکرار
در خانه سیوم تاجه شکل آمده است و اگر داخل سود بود دلالت کند بر استقامت
و سعادت و نیکوی حال این هر چه بدین خانه تعلق دارد اما نقل و حرکت
نشود با اختیار و ثابت سود همچنین اما نقل و حرکت در توقف با اختیار و اگر نخس
بود دلیل است بر ناخوشی هر چه بدین خانه تعلق دارد و سکون در مقام با اختیار
و نا مرادی سایل از بی خویشی و اگر خارج سود بود دلیل است بر حرکت بود و ران
و خواهران و اقربا و نیکی حال ایشان و سفر نزدیک با اختیار و اگر نخس باشد
دلیل بود بر بدی حال ایشان و سفر ناگاه و نا اختیار و بی اختیار و در هر چه

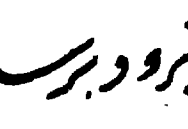
در دویم اگر صاحب نهم یا هفتم وارد دویم باشد یا در طالع دلیل کند دوم غایب است
و اگر موجود نباشد پس دویم اما صاحب خانه ضرب نماید اگر شکل هفتم یا نهم
برای هم دلیل بر قدم است و اگر نقطه خالی در آن شکل قوی تر بود در دلالت
نقطه دلیل است با غایب ^{و متصل} ای دلیل غیر ماری دلیل دندان غایب است
و آمدن صاحب هفتم را و تا د خاصه هم دلیل است بر قدم غایب و آمدن صاحب

نهم در طالع یا در هفتم دلیل بر رسیدن خبر و نامه سعد خبر خوشی و نحس ناخوشی
سعد خبر راست و نحس دروغ بدت قدم غایب از دویم نوید و این مجرب است
و شاید که اندک عدد آن شکل گوید که در دویم است و الهه عالم ایضا آنچه در اول باشد
اگر در او مکرر شود دلیل بود بر قدم غایب و اگر در ۹ و ۷ و ۶ مکرر شود و شکل
داخل بود در قدم غایب در یکی باشد و اگر در ۹ نباشد یا در ۳ و شکل خارج

غایب در راه است و زود برسد ایضا اگر در دویم یکی از این دو شکل
باشد و در اول یکی از این اشکال باشد دلیل آمدن غایب است و اگر در

دویم یکی از این اشکال باشد و در اول شکل داخل یا یکی

از این اشکال ایضا دلیل آمدن غایب است و گفته اند که اگر

در اول بود غایب نبرد برسد بدلیل آنکه این چهار ثنایت

الاضل اند نوع دیگر اگر کسی سوال کند که چیزی خورده ام یا نه نظر در دویم و هم متعلق

نقد است و در هفتم که متعلق بشکم دارد اگر هر دو داخل باشد البته چیزی خورده

سازد اگر چه در خارج باشند و مسان الا مرکه نتیجه شکل خانه مقصود اول است بنظر خارج
بود و نخواهد و نواظر موافق دلیل است که نقل و حرکت شود خاصه که شکل سیوم با طالع
ظناطر باشد سعد با اختیار استانی و اینجی راه و نخس نه اختیار و ناگاه و دشواری
و اگر داخل بود سعد یا نخس عکس اول حکم نماید و ثابت در توقف و منقلب سعد
آخر بود و نخس از راه باز آید اگر چهارم داخل بود و پیش هم از آن شکل گوید مثلا
اگر بر بود از جهت رجحوری باشد و فایده و نقل و حرکت و سفر از خانه گوید اگر سعد
بود و قوی باشد و خطی دارد دلیل بر نیکویی و حصول مرگ است و الا فلا و سمت نقل
و حرکت از تکرار سه باشد و اندسه گوید و اگر تکرار نکرد باشد از همان شکل سیوم
اگر سه سوال کند که حرکت از کدام جانب است نظر کند در خانه که چهارم
سیوم است و حکم از آن نماید مثلا شرقی بطرف شرق و علی پناه سعد یا اگر سوال
از خواب و تعبیرش کند خواب را از نیمم گوید و تعبیرش از سیوم و این مذ
بعض است اما اکثر تعبیر خواب نیز از خانه نیمم گویند پس اولی است که در تعبیر
سیوم را نیز شریک سازند چنانکه گذشت ایضا اگر خواهد که بداند که تعبیر این خواب
با صاحب غیر نیک است یا نه باید که شکل سه را با صاحبش او را نیز با صاحبش
زند و ازین صیغه شکلی بدر آرد و حاصل با طالع زند آنچه متولد شود از سعد و حاصل
برای حکم کند و باید که تند و مایل و زایل نگاه دارد تا حکم بر خیزد و ضعف و نیکو
الحکم عند الله فصل چهارم در احکام خانه چهارم اگر چه مسایل ازین خانه باشد

میان سایل و ایشان و اگر منقلب شد بود دلالت کند که حال ایشان خوش بود
اما هر ساعت بگونه باشند با اختیار و اگر نخس باشد دلالت کند بر سرگردانی
ایشان و تردد و بی فایده و بی اختیار و با سایل بدشکال باشند اگر تکرار
در تبریع و مقابله با متفارقه کرده باشند اما خطه خواهد و نواظر ضرورت و عیدیکر
اگر از حال اقربا پرسند و سیوم شکل سعد بود و در خانه اول و تکرار
کند حال ایشان نیکو بود و جاه و شمت بفرایند و امید گاه برآید و میان
ایشان و سایل سازگاری باشد و اگر در و و تکرار کند دلیل
است بر اندک رنجوری و برنشانی حال ایشان و اگر شکل نخس در خانه اول
و سیوم واقع شود و تکرار در بی نیاهما کند حکم برعکس باید کرد حاصل اینکه
شکل سیوم هر جا که مکرر شود حال ایشان از آن خانه باید گفت
اگر پرسند که اقربا با منی چون اند اگر شکل سیوم با خداوند سیوم با خالغ با خداوند
خالغ با دوستی بودند و دلیل دوستی است و اگر بدشمنی بودند دلیل دشمنی
و اگر نظر ندارند نه دوست باشند نه دشمن **یضا** لسان الامر اول را به بنید
تلا در رمل کجا آمده است و در اینجا ضبط دارد بانه حکم از آن کند و اگر مسدوم
بود در خانه او نکرد **ایضا** اگر از چگونگی احوال خویشان پرسند شکل سیوم
دشمنی قریب کند و حاصل در نجس و از نتیجه حکم نماید سعد دلیل نیکی و نخس
دشمنی و عیدیکر **لا سوالی** از نقل و حرکت باشد نظر کند در سیوم و نهم را گواه

افتد و اگر غلبه کند دلیل است و اگر نه غلبه کند دلیل بود که گشت را ملخ خوانند
و اگر سوال از خریدن ملک بود نظر کنند در خانه چه که تعلق ملک دارد و دره که کبیسه
ملک است پس اگر درین هر دو خانه اشکال سعد باشند باید خرید که بغایت خجاست
و از دخل و آن منافع و فواید یابد و اگر هم نخس باشد و ه سعد ملک خراب بود اما
از دخل و منافع آن انتفاع یابد و اگر هم سعد و ه نخس حکم بر عکس باید کرد و تکرار از
در خانه های سعد و نخس نکاه دارد و اگر در خانه اشکال سعد باشد در آن ملک
درختان میوه دار نیکو بود و اگر آن شکل سعد نیکو حال باشد درختان آن موضع بقوه
بود و اگر ضعیف حال باشد ضعیف و اگر تکرار شکل در او تا در درختان نداشتند
بمانده باشند و در زایل قدیمی باشند و در مایل میان حال باشند و ممکن که درختان
بسیار دیگر نباشند و اگر در شکل نخس باشد درختان آن موضع خشک و بی پیر
باشند و اگر شکل سعد بود آب و علف آن بقوه نیکو بود و نخس بر خلاف نوع دیگر
اگر برسند که ملک با مکان منی کدام طرف است از شکل رابع گوید نوع دیگر
اگر سوال از آبادی و ویرانی اطراف ملک یا زمین یا قریه یا شهر یا حومه کند
پس نظر باید کرد در رسم که دست چپ است و ده که دست راست است و هر که خود
انخانه ورودی اوست و که مقابل است با چه شکل نشسته و از آن حکم کند چنانچه
سعاد و نحس اشکال دیگر و تکرار نشی و بلا خطه نشی و خواهد بود و نواظر و محققان
بیشتر همین طریق گوید و عدد مکانی از عدد ویرانیت شکل رابع گوید و اگر در آن مکان

نکرد تا درین خانه چه شکل نشسته است از سود حکم بر ثبات منسوب است این خانه کند
و از نخس حکم بر نخوست از داخل حکم دخول و اتصال و از خارج حکم خروج و انفصال
سود باختیار و آسانی و نخس اختیاری و دشواری ثابت در توقف و تخییر و منقلب
رزد و تغییر از حال بحالی اما شواهد از بعضی لسان الامر و شریک و نتیجه نگاهد از مثلا

اگر سوال از جگونگی احوال پدر و املاک و عواقب امور باشد و در خانه چهارم شکل
سود بود دلالت کند بر نیکی احوال پدر و املاک و عواقب امور و اگر نخس بود
حکم بر خلاف آن باید کرد اما تکرار شکل را ملحوظ دارند زیرا که تکرار شکل سود و خانه

سود مثل و در سعادت بخوابد و در خانه های بد مثل و در از سعادت
ان شکل نگاهد و تکرار در خانه سود از نخوست نگاهد و در خانه های نخس و در نخوست

نیفاید نوع دیگر اگر سوال از عاقبت کار عمل باشد چهارم را با شانزدهم رند و از
نتیجه حکم نماید اما اگر سوال از عاقبت کار خود کند از اول و هشتمی بدر آرد و از
هم و هم اشکلی و ازین دو شکلی و از نتیجه حکم بر سعادت و نخوست کند نوع دیگر

اگر سوال از ملک و مقام و عمارت و باغ و کشت و زراعت باشد از خانه چهارم
اگر شکل سود بود دلیل بسیاری باغ و کشت و زراعت و خوبه آنست و اگر نخس
باشد دلیل تنهایی آن است و اگر در طالع و رابع و عاشق اشکال آید ایند زراعت
در سبب خیر و آب کننده شود و آتش از زیر آبی خشک کرد و باد و از باد و خا^{فت}

ضایع شود و خاک را بشویند کرد و اگر درین موت قمر و زحل غلبه کند برق و زلزله بسیار

بخانه چهارم اگر شکل داخل یا ثابت بود در خانه همت و الا فلا و اگر پرسیدن که کی
نشسته است نظر کند شکل چهارم و بموجب منوبات که در جدول گذشت حکم
نماید مثلاً الحیان بر روی دزد سفت خانه و علی بن داود اگر سوال کند که هر چه چیز نشسته
بر چهار پای بر زمین خالی یا بور یا بر تخت یا چوکی کهنه بر سنگ سبزه
یا پوست حیوان بر فرش یا پارچه سفید بر نیزه چینی حکم دارد بر برسند
در هیئت بر کرسی یا چار پای اگر پرسند که بچه کار مشغول است در اول
او باید و بدین معنی تا چه شکل است و بکدام کوب مشغول شد فعل و عمل آن
شکل گوید مثلاً اگر الحیان بود بکار ثبات خبر و عملهای نیک مشغول باشد و بر
بخریدن و بقیه هر مطالب و فتنه و فحش مشغول باشد و باقی اشکال دیگر
برین قیاس و البته اعلم نوع دیگر اگر کسی سوال کند که پیشش شخص میروم
از طلب می بیرون خواهد آمد یا نه نظر کند در خانه ۳۱ که سایل و طالب است و خانه ۱۴
که خانه مسؤل و مطلوب است اگر هر دو سعد داخل باشند در راه ملاقات شود
و اگر هر دو نحس داخل باشند سایل طلب نکند اما دیگری را خواهد گفت که تو
طلب کن و در میان ملاقات شود و هر دو از ده شوند و اگر ۱۴ خارج و ۱۳ سعد
داخل سایل در طلب او تردد و مسؤل عنه منتظر باشد و اگر ۱۴ خارج و ۱۳ داخل
سعد سایل طلب کند و مسؤل غیر ملاقات نکند نوع دیگر اگر کسی سوال کند که مرا
باید بودنی بهتر یا دوری اگر شکل طالع و صاحب چهارم با دو سبزه چو بنده بر سنگ

[illegible]

۳۹ ص ۱۲ سمن خنجر یک ۱۲ م ۱۵ ص ۱ زهره خنجر یک ۱۲ م ۱۹ ص ۹
 عطار و خنجر یک ۱۶ م ۳۳ ص ۲ قمر خنجر یک ۱۵ م ۳۴ ص ۱۲ دو جندین خنجر
 شک ۱۶ م ۱۵ ص ۲۰ والد اعلم نوحه دیگر طالع را با چهارم زند و نتیجه را بنکر که
 تکرار دارد و حکم از آن کند نوحه دیگر چون خواهد که بدانی که چند از عمر سایل ^{قسمت}
 بنکر که چند شکل در سکن خود داشته بدایره اجماع عددش بر گیره که عمر سایل
 همان قدر باشد و اگر هیچ شکل بعدوش نباشد از اول تا چهارم سال
 عمر گذشته او بود و از چهارم تا هشتم سال عمر باقی است نوحه دیگر هر شکل
 که در هشتم باشد بنکر که به بروج چند است بعد و خانه هشتم جمع کند که عمر آنکی
 باشد مثلاً هر در هشتم باشد عدد ۱۹ و عدد خانه هشتم ۶ سه جمله ۵
 شد گفتیم که عمر سایل اینست نوحه دیگر نظر کند در آن که کدام شکل است و چند
 عدد دارد نه گانه طرح دهد آنچه باقی ماند از طالع طرح نماید اگر در خانه سود منتهی شود
 عمر بسیار باقیست و در خانه نحس اندک و ممتزج میان آن احکام دفین و ران
 موضع که دفین باشد بر آن نیت ریلی باید کشید پس اگر در ۳ و ۳ و ۳ و ۱۰
 داخل سود باشد دفین بسیار است و قیمتی و داخل نحس اندکی و از منقلب سود
 چیزی باشد و از باقی هیچ نبود فایده در اشکال داخل چهارم اند پس که دلالت میکند
 بر چیزی که از زمینها مثل جاسها و یا سپها ماخر و انکشتی بر دلیل کند بر زرقه
 بر دلیل کند که زر باشد و اگر بر باشد دلیل کند که مدت و یا بداند ^{قسمت}

بیزد اگر بد شمع نگرند فلا و اگر نظرند آشته باشند با پدر بودن و نابودن هر دو برابر است
نوع دیگر اگر پرسند که مرا از مال پدر نصب هست یا نه از ه که کیسه پدر است حکم کند
مثلا اگر ه سود بود و شریک بیو نه نیز سود و صاحب ه نیک حال و هم که طالع پدر است
حیف باشد او را از مال پدر نصب هست البته خاصه که صاحب ه در طالع و ۱۰ و

اتکرار کند که همکین مال برسد نه نقصان و در کمتر و در هم و مال میانه و در زایل
اندک با خود هیچ نرسد خاصه که بد حال باشد و بعد دیگر اگر کسی از جاسوس پرسد
که در بن شهر هست یا نه از رابع کوید از و اصل ثابت هست و خارج نه و منقلب
اراده رفتن دارد و بعد دیگر اگر کسی سوال کند که دو کس با هم رسیده اند یا نه
از دخول و خروج و سعادت و نحس شکل چهارم جوابش دهد و بعد دیگر اگر زنی
سوال کند که شوهر کنم بهتر است یا نه اول را طالع اوست با ه که خانه عاقبت کار

اوست و خانه موافقت با هم ضرب کند و از سعادت و نحس آن حکم کند
مسئله در بیان عمر اگر کسی سوال از عمر کند به بنید تا در خانه چهارم کدام شکل آشته
است و یکدام ستاره نعلق دارد و تکرار کرده است یا نه و تکرار او قوی حال است یا نه

و نه سال بزرگ آن ستاره عمر صاحب خیر است و مایل میانه و نه ایل کوچک
و اگر جای دیگر تکرار نکند باشد هم بر شکل چهارم بقدر قوت و ضعف حکم نماید
نویسندگان بزرگ و میانه و صغیر است // بزرگ حل سال ک ۴۳۹

ص ۴۰۰ مشکوفا // بزرگ ۴۳۹ م ۴۳۹ م ۴۳۹ م ۴۳۹ م ۴۳۹ م ۴۳۹ م ۴۳۹ م ۴۳۹ م ۴۳۹ م ۴۳۹ م

در ۳۴ اگر شکلی آتش بود نزد آتش با هر قف و بادی حال بلند مثل دیوار یا طاقچه
و آبی متصل آب یا در آب یا در باغچه و خاکی در زمین و بعضی گفته اند که اگر اشتریک
را اشتریک سازد و حکم نماید و طول و عرض و عمق و فین از شکل ۳۵ کوید از عدد
خطی طول و از عدد عرض و از ضرب این دو با جمع هر دو علی اختلاف ^{القول}
چنانکه در ترکیب این یکدکشت عمق اما اگر شکل ۳۶ و ۳۷ مساوی باشد و حجب و انکشت
و الا که بعضی از دویم عرض میگویند و از ۱ عمق پس اگر مساوی باشد بر حجب و اگر نخس
باشد هرگز حکم میکنند نوع دیگر استناد آن گفته اند که طول نکر باشد و عرض
بوحب و عمق با صایع و عمل طول علی مانی غایتة الفصول چنانست که نقاء آتش از عمل
اول رمل تا شانزدهم شمار و در هر یکی را بخانه و در هر جا که برسد به بنید که آن شکل
چند مرتبه دارد و چند جا تکرار کرده است و مرتبه غصا و چند است که طول باشد و عمل
عرض بنقطه هوا بکشد و عمل عمق نقطه خاک بطرزیکه در آتش مذکور شد نوع دیگر
اگر خواهد که بداند که بدست آمد بانه ۳ را ما ۳۷ زند و نتیجه تا ۱۱ آنچه حاصل شود و اگر داخل
بود بدست آید و خارج نه و گفته اند که صاحب چهارم در هر خانه که آید منسوب آنخانه
در آن تصرف کند و اگر نه یا بدیج کس در آن تصرف نکند و نیز گفته اند که اگر در دهم شکل
بعد داخل باشد عمل با سانی باشد در طلب و فین و اگر نخس باشد عمل آن بدشوار ^{است}
نوع دیگر اگر از جنس و فین برسند از اول و ۳۸ آنچه حاصل آید از منسوب است
اشکال از موش و کانی و حیوانی و نباتی جواب کوید و رنگ او از دهم و عمل او

در خاک بوده باشد و بکس انرا بر ندارد العلم عند الله نوع دیگر منقول از ناصر شیرازی شکل ۴ و ۵ را باید اگر داخل باشند دفین هست و هر دو را با هم ضرب کند

اگر نتیجه داخل بود و در روی رمل باشد دفین هست و خارج نه و ثابت سده هست

و خمس نه و منقلب بعضی هست و بعضی نه نوع دیگر اگر بنه در رمل موجود باشد

دفین هست خاصه در ۳ و ۴ و بعضی ۵ و ۶ را نیز گفته اند نوع دیگر اول را چهارم

زند و ششم را بچهاردهم و ازین هر دو شکلی پس نتیجه اگر داخل

است دقتی موجود باشد پس چون تحقیق دقتی شد آن موضع را

چهار قسمت کند بدینصورت

مغرب	جنوب
شمال	مشرق

 و به بنده خانه

دوم و چهارم پنجم و دهم چه اشکال نشسته اند اگر آتشی غالب بود جانب

مشرق باشد و بادی جانب شمال و ابی جانب غرب و خاکی جانب جنوب

پس هر چقدر که تعیین شود انرا بگیرد و باقی را بگذارد و باز آن جهت تعیین شده چهار

نماید و باز رمل زند تا که قایل کند بدل شود و بدانکه شکل خانه سیوم است

جب دفین است و پنجم دست راست و دهم قبیله نوع دیگر منقول ۷

جامع فقال که در انوار مذکور است نقاط خانهای آتشی یعنی اول ۵ و ۹ و ۱۳

جمع کند و نقاط خانهای باد همچنین و خانهای آب در حال کذا الک و جدا جدا

بشمارد و بیند که کدام زیاده است که دفین در آن جانب باشد و در دزد برده

و نکته نیز این حکم کند نوع دیگر اگر خواهد که بداند که دفین در کدام جای است نظر کند

سخت بسایل از ایشان رسیدن و بیت المال پدر و غمره املاک تلف شود و چیزی که
بصاحب خیر رسیده دروغ باشد و اگر سوال از فرزندنا بود است حکم کند
که نباشد از قبل علتی که در طالع نیست که فرزند باشد و اگر نباشد سعد باشد و دلیل است
بنیکی مغوبات این خانه است و خوشی حیات فرزندان و معشوقان راحت
سایل از ایشان اما بدرنگ و توقف و بیت المال پدر و غمره املاک نیک باشد
و بر یک حال و اگر سوال از فرزندان نابود است خود امکان نبود در بودن فرزند و حشر
در دل ماند و خیر است باشد و اگر **یا** بود روز پنجشنبه خیر رسد کفایت
و اگر نفس باشد دلیل بود بر ناخوشی حیات فرزندان و معشوقان و متحرک
از جهت خوف و ترس که ایشان را باشد بابت دعوی که هر یک دارند بیک
بر ایشان دارد یا از برای دام یا میراث و یا سایل بد باشند و حذر باید کرد که از
ایشان فایده نیاید و غمره املاک و بیت المال پدر را از دزدان بیم باشد و زبان
افتد و خیر دروغ باشد و اگر منقلب سعد باشد سایل و ایم اندر طلب فرزند
و معشوق باشد و بودن فرزند امکان دارد و حال فرزند و معشوق خوش باشد
و فایده متوسط از ایشان با اختیار و اسانی بسایل رسد و غمره املاک و بیت المال
بدر در آمد و شد باشد با اختیار و خیر است باشد و اگر نفس باشد دلیل بود
بر ناخوشی حال فرزند و معشوق و در کار مشکل سرگردان و با بیم و ترس باشد
و وساعت را نگذارند با اختیار و با صاحب خیر بد کمال باشند و از ایشان

بطریق جنایا و بیاضی در محبت جنایا خواهد آمد انشاء الله تعالی فصل پنجم در احکام
خانه نجسه اگر سوال ازین خانه باشد پس اگر شکل داخل سعد است دلالت کند
بر نیکویی منوبات اینخانه چون فرزندان و معشوقان و نیکویی کبیره پدر و ثمره املاک
و فایده یافتن از کبیره پدر و املاک خانه که طالع و دوم نمیرد داخل سعد بود و موافقت
یا معشوقان و فرزندان خاصه که با طالع بنظر دوستی نکرد و اگر داخل نحس باشد
دلالت کند بر بدی منوبات اینخانه و فرزندان و معشوقان و سکون شان
لی اختیار و دشواری کبیره پدر و حصول فایده از کبیره پدر و املاک برج و مشقت
و رسیدن خبر و روغ و اگر سعد خارج باشد دلالت کند بر سلامت حال فرزندان
و معشوقان و اراده خروج شان با اختیار و فایده اندک رسیدن از ایشان سرائل
را و بیت المال پدر را اندر خرج و خیر است است و اگر فرزندان نابود بر سبده باشند
دلیل است که نخواهد شد و سایل با اختیار خویش طلب کند اما اگر در طالع تکرار
نماید البته دلیل شدن فرزندان است و سائل را بنهر در طلب آن هست و دلیل
است بر رسیدن خرنیک و موافقت با معشوقان و حصول فایده از منوبات اینخانه
و این فایده در جمیع احکام ملحوظ دارند یعنی تکرار شکل خانه مقصود در طالع دلیل
حصول مقصود است از منوبات اینخانه اما خارج بعد از حصول دلیل ناپایدار است
و اگر خارج نحس باشد دلیل بود بر ناخوشی حال فرزندان و معشوقان و دوری
گرفتن اندام ایشان از اختیار و ناله از غایب چشم و دلیل بود بر گریز ایشان از سخن

نقطه دارد چند آنکه نقطه دارد چند آنکه نقطه باشد همان عدد و زن در طالع او باشد
والله عالم نوع دیگر اگر سوال کنند که این زن فرزند آرد یا نه نظر کند صاحب طالع
و صاحب نجوم بعدی بگویند و هر آینه فرزند آرد با سانی و نرید و اگر به نحس بگویند
بمونه زاید و اگر متصل نباشد دنیا ولو اگر پرسند که زود آرد یا دیر نظر کند صاحب نجوم
را که کجا تکرار کرده است اگر در اوقات بود زود آرد علی الخصوص در اول و دوم و در
ازان دیرتر و در ازان دیر تر و پائل میانه و زایل غایب دیر و تعداد فرزند
از تکرار شکل گوید باز عدد مراتب شکل نجوم و گفته اند که از نتیجه اول و
گوید سه و نه چهار فرزند و نه و پنجش فرزند و دو و یک و ده و بیست و
سه و یک و یک و چهار و نه و نه و غیر چهار و در از بی عمر فرزند
از نتیجه اول و ده و ده و ده گوید پس اگر نتیجه یکی از این اشکال و سه و سه و
آید و در اول و ده و ده و ده و ده تکرار کنند در از عمر بود و اگر یکی از این اشکال باشد
در خانه های مذکور تکرار کنند میانه عمر و اگر یکی از این اشکال باشد
در خانه های مذکور مگر شود عمر چند روزه بود و یک سال و شش ماه و بعض
از تکرار چهارم حکم میکنند و تا دو سال و در پائل ماه و در زایل هفته و روز موافق
عظاهاست نوع دیگر اگر سوال کنند که این زن حمل دارد یا نه نظر کند در نجوم
اگر دین بر دو خانه شکل داخل سود باشند و باید حمل دارد پس اگر قوی است
باز وضعیف ساقط شود اما لسان الامر در نتیجه خواهد بود و این را باید دید و گفته اند

فایده به بیند و حال بیت المال بدو نمره اطلاق بد باشد و اگر سوال از فرزند
نا بود باشد آن خود نه بود و متعذر باشد اما صاحب شخص می گوید که طرد و منقلب
نخس یعنی بز و بز در بنی خانه سعد اند چه بز مزاج دارد و بز عدد پس دلالت کند
بر نیکوئی حال فرزند و معشوق و رسیدن خبر خوش و هدیه و فرزند شود اما نه ماند
نوع دیگر اگر سوال کند که فرزند در مصیبت هست یا نه اول را باء زنده و حال دره
نتیجه اگر داخل بود باز باز یا بز پس حکم کند که هست و الا فلا و عدد فرزند تکرار
نتیجه گوید ایضا نظر کند دره اگر شکل سعد داخل بود و تکرار آن در اول و دوم و سوم و
بود دلالت کند که شخص را فرزند مبارک بنی در و جو آید و تکراره در اول و دوم و
همچنین دلیل بودن فرزند باشد و اگر در خانه پنجم شکلی بر مزاج طالع باشد
و تکرار آن در خانه های سعد بود دلیل وجود فرزند آن است و اگر ه شکلی نخس
خارج باشد و تکرار آن در خانه های نخس بود دلیل است بر عدم فرزند و اگر
در خانه اول و دوم و سوم و چهارم اشکال خارج باشند هم دلیل بود بر عدم فرزند و اگر
در پنجم بود تباه شود و اگر در وجود آید نه زید و اشکال ممترح و ثابت و منقلب
بر حسب خواهد حکم باید کرد و نوع دیگر اگر سوال کنند که این زن را فرزند شود
یا نه اگر در اول و پنجم و یازدهم و سیزدهم و بیست و تکرار داشته باشد
و بر فرزند نشود و اگر هم در بنی خانه نباشد و تکرار نکند هم فرزند نشود و اگر در بنی
خانه اشکال سعد باشند فرزند بود البته پس نظر کند در طالع سایل که چند

اگر شکل زحل است یکماه و ششتری دو ماه و مرغی سه ماه و شمس چهار ماه
و زهره پنج ماه و عطارد سی ماه قمر هفت ماه و مریخ نُهت ماه نوع دیگر
اگر سوال کند که این زن حمل از حلال دارد یا از حرام در خانه پنجم اگر بود
یا بران مایل بود یا نه بروی ناظر بود یا نه یا نه آن حمل از حرام باشد و اله فلا
ایضا اگر او تا چهار گانه و پنجم سعد بود حلال زاده و اگر نخس حرام زاده و اگر
بعض سعد و بعض نخس حکم بر اغلب کند و سعد اگر برسد که زیست با مادر
از نتیجه و گوید شکل نزد دلیل بسراست و ماده دختر و متمزج خلق باد و فرزند ایضا
نظر کنند و ازان حکم کند و اما از ششم و هفتم گوید و اگر مختلف باشند
از نتیجه اول و گوید و اما پنجم را با صاحبخانه یعنی پدر ضرب نماید و از نتیجه
حکم کند و شکل اول و دوم گرفته امهات سازد و در مل تمام کند
و از این رایچه ثانی حکم نماید و اما اگر دره و ده و اووم شکل بر غلبه
کند پس زاید و الا دختر نماید میگوید مولف رساله آنچه ما را تجربه رسیده است
از شکل و اگر اختلاف نماید بشهادت تکرار و سکن ایشان بموجب تسکین
بیوت که خداوند خانه تراند ایا ماده جواب دهد خانه ادر دلالت بیری و مادیکه
در دلالت بیری فرزندان نویست زیرا که نتیجه پنجم و ششم است و باید که غلبه نماید
رمل را از انفس و باد و آب و خاک بران شاهد آرد و انتق نوع دیگر هر چه شده که
که آنها و زند حیات باید یانه نظر کنند و در خانه اگر شکل سعد باشد و تکرار آن و در

که اگر در بازدهم بر آید پس حکم کند که در خانه توانسته حمل است ایضا اگر زنی
سوال کند که حمل دارم یا نه اول را بای زنده حاصل دره پس نتیجه اگر از اشکال
بطنه است حمل دارد و الا فلا و اشکال بطنه نیست بز بز بز بز بز
ایضا اگر در اول و پنجم بز بز بز بز بز بز بز بز بز بز بز
ندارد و بز بز بز بز بز بز بز بز بز بز بز بز بز بز بز
بز آید زن را خطی نبوده است ایضا اگر در اول سعد داخل باشد و در پنجم
تکرار کند یا در پنجم بشر شکل سعد آمد آن زن حامله باشد و اگر در ششم بز
ز نباشد و یا زدهم سعد باشد حامله باشد و اگر تکرار سعد در ششم و بازدهم بود
حامله باشد و اگر در ششم بز این زن حامله باشد و اگر نباشد حایفه باشد
یا رنجور و اگر شکل سعد در ششم آید و تکرار در هفتم کند آن زن حامله باشد و اگر
ش در ششم یا در پنجم آید چون یا پنجه ازال بفتد و شد و بز در ششم همین عمل
کند و اگر در اول بز یا بز بود و در پنجم یا در بازدهم تکرار کند آن زن
حامله نباشد و رنجور است و حمل دروغ است ایضا نیکو بطلع اگر شکل
روز باشد و تکرار در بازدهم داشته باشد حامله بود و اگر شکل و پنجم
و یا زدهم اگر بز و بز باشد حامله بود ایضا اگر در ششم شکل داخل یا بز یا بز
یا بز باشد دلیل ثبوت حمل است و اگر منقلب و سعد خارج بود باشد و در بازدهم
تکرار کرده بشر عمل نماید و اگر سوال کند که حمل چند ماه است نظر کند بر خانه

نظر کنند در خانه که خانه کتابت است و هم که خانه هدیه است و از دخول و خروج
و حکم کنند اما شواهد اربعه و سنان الامر را دیدن ضرور است نوعی که اگر برسند
که فرستادن رسول و پیغام چگونه بود اگر دره شکل سعد بود و صاحب نجسم
نیکو است و العکس فالعکس و ایضا اگر صاحب بطالع با صاحب طالع سعدی
بیوند و نیکو است خاصه که در او تاد بود و اگر به نحس بیوند و منع اولی خاصه که در او
بود و منع اگر برسند پیغام در رسول فرستاده ام چون باشد اگر صاحب طالع
با حد او ندهد سعدی بیوند و نیکو است و مقبول و اگر صاحب نجسم در او تاد
بود زود برسد خاصه در اول و آنکه در غایب زود یارسد و در او تاد ببرد بزرگ
و مایل میان و اگر به نحس بیوند و آن سخن رسد اما مقبول نه افتد و محروم گردد
و اگر نظر نباشد آن سخن برسد و در میان نه فاسد گردد

نوعی که حکم رسیدن محف و هدایا

پانزده از شکل بگوید از داخلی و خارجی و سعد و نحس و تکرار آن در خانه سعد و نحس
نوعی که اگر سوال کنند که کهنه هدیه غایم یا نه نجسم را با دویم زند و حاصل باشد
و از نتیجه آن حکم کنند حکام محبوب اگر برسند که میان من و محبوب الف محبت
یا نه نظر کنند در اول که سایل است و در خانه که معشوق و محبوب است و خانه
محبت و و است و خانه عداوت و و است و پس اگر شکل سایل
با صاحب منزل یعنی نجسم یا نه آن با سیوم یا با زدهم کنی بشنود

۱۱ باشد آن فرزند حیات یابد و اگر دره نحس باشد و دره ۱ و ۳ تکرار کند
حیات نیابد و اگر بشد درین خانه های مذکور مکرر شود هم حیات نیابد و بدترین خانه

باب ۲ است زیرا که بشد در هشتم خود واقع می شود نوع دیگر اگر یک سوال
کند که سه دختر دارم یکی را بشوهر داده ام دیگر از او بشوهر در نصیب است یا نه
بدانکه خانه ۱ خانه دختر اول است و خانه ۲ خانه دختر دوم و خانه ۳ دختر سوم از آنجا
حکم کند احکام خبر در هر یک اگر از احوال خبر پرسند دره ۱ نگرده خبر خوش
بود و نحس خبر ناخوش پس اگر خوب است خبر راست است و ضعیف در دروغ
ایضا اگر شکله خطی داشته باشد خبر خوش بود و عدد خبر از تکرار گوید
و تعیین وقت که کی خواهد آمد از عدد شکله گوید و این از شکله
تولد کند و از ۱ و ۲ شکله و از این هر دو شکله پس اگر نتیجه کامل بود و عدد
خبر راست بود و اگر کامل نبود هم راست بود و هم دروغ و اگر نحس ناقص بود
مخص دروغ نوع دیگر اگر از احوال خبر و خبر آرنده پرسند نظر کند در دره ۱
اگر از احوال خبر و خبر آرنده پرسند نظر کند دره ۱ که خانه خبر راست است و خانه
خبر آرنده پس اگر هر دو عدد است رسول راست گوید و خبر خوش می آرد و العکس
فالعکس و اگر نحس است و عدد خبر ناخوش است و رسول صادق
و العکس فالعکس و اگر شکله دره ۱ و ۲ تکرار کند و در هر شکله عدد بود رسول
این باشد نوع دیگر اگر خبر پرسند که کثابت خواهد آمد یا نه دهند و همراه او باشد یا نه

از آن حکم کند بهیچیکه در مقدمه رساله مذکور شد نوع دیگر از الفت و
مخالفت میان دو کس پرسند نقطه ناری او تا که سایل است جدا شمارد
و نقطه ناری بایل که مسؤل است جدا پس هر که بیشتر بود محبت او بیشتر است
و آنکه نقطه ندارد محبت ندارد و اگر مساویست محبت مساوی است نوع دیگر
اگر پرسند که الفت میان هر دو یا نه نظر کنند درین چهار خانه و و و و
اگر اشکال این خانه با صاحبان اینها با طالع یا صاحب طالع بدوستیست بودند
دلیل دوستی و الفت میان هر دو بود و پایداری و یرسال و در آن حال ننگرد
بشکل زهره و مریخ اگر متصل باشند میان هر دو جماع بسیار رود پس اگر اتصال
بدوستیست است بخشودنی بود و اگر بدشمنیست است باز از و خصومت و اگر نظر
دشمنیست بر مریخ بود خصومت کاوگاه بود و مقابله مدام در جنگ باشند اگر مریخ نحس
بود از طرف مرد باشد و اگر زهره نحس بود از طرف زن و گفته اند که اگر همد
خارج باشد محبوب محبت ندارد خاصه که در اول نحس باشد که سایل کسی
کم قدر بود و اگر سعد داخل باشد و اعانتش بود به سبب آنکه دخول رفته باشد
و نحس داخل بسیاری در غم و غصه و ناتوانی بود و نحس خارج ندامت امور
داشته باشد و حرص عظیم داشت و آفاق به سبب وصول و نحس منقلب و درونی بود
و عشوه و دودغ نماید و کس دیگر را دوست دارد از بنمایک از ویدان بود و بجا
منوایند و سبب دشمنان و فرودماند در غم خاصه که صاحب در حال اینها

سایل از دست مبردارد و اگر در خانه عداوتش نشیند یعنی چهارم پنجم با دهم
آنی یا دوازدهم آن نشیند سایل با وی الفت نمی دارد و همچنین اگر شکل مسئول

با صاحب خانه انس در خانه محبت سایل آید مسئول سایل و او دست مبردارد

و در خانه عداوتش دشمن و اگر شکل خانه هر دو در خانه محبت یکدیگر نشیند

با یکدیگر دوستی کمال دارند و در خانه عداوت یکدیگر با یکدیگر دشمن و اگر متصل

نباشند دوست باشند دشمن و بعضی مثل صاحب غایب الاصول حکم

محبت و محبوب از خانه گرفته اند اما میگوید مولف رساله که بیش از این ناکس

آنست که خانه منسوب محبوب و معشوق و عاشق است و آنکه دوستش

از لهو لعب بود با فسق و فجور و آنکه دوستش جدید باشد و خانه منسوب بدوستان

قدیم و یاران عمیم که دوستش نه از برای لهو و لعب و فسق و فجور بود فافهم

نوع دیگر اگر کسی پرسد که معشوق با من در ظاهر و باطن یکسان است یا نه نظر کند

شکل ه اگر از اشکالی است که در ظاهر و باطن موجود اند پس حکم کند که سایل

در ظاهر و باطن دوست دارد و اگر از اشکالی است که در ظاهر و باطن معدوم

پس حکم نماید که معشوق سایل با وی در ظاهر دوستی دارد و در باطن نه و اگر کمال

معدوم در ظاهر و موجود در باطن است پس در ظاهر دوستی ندارد و بیان این

مسئله در تسکین عدد گذشت نوع دیگر اگر از نظر و نطق و اتصال و منع معشوق

سؤال کنند در خانه پنجم ه پنج شکل نشسته است و کدام عنصر او گنجاوه

جماع نیز هم رسیده والا فلا نفع و اگر کسی از مباشرت برسد اگر چه با
 با بزرگداول باشد و در تمام ماه ماهه ماهه در دلیل باشد مباشرت
 بود و اگر درین خانه اشکال سعد باشند سائلی را میل محرام نبود و اگر نه ماه
 ما سز و راول آید یا در زلی علیه کند یعنی از سه در گذرد یا در طالع بر آمد و در
 تکرار کند یا در طالع باشد و در هم پس اگر سایل مرد است محبت
 بود و اگر زن است خلاصه باشد و عهد با اگر کسی سوال کند که من در شب یا در روز چند
 بار دلیل کرده ام نظر کند در ده که چه شکل نشسته است از تکرار آن حکم کند اگر سعد
 باشد بخوش و اگر نحس باشد بنا خوش اما اول در تمام زائجه نظر کند اگر بر وجود
 باشد جماع شده است والا دروغ میگوید و عهد بگر اگر سوال از مشروبات کند
 از خانه گوید دلیل بود بر شربت نبات و اگر شراب او هم باشد اغلب
 که سود را آن داخل کرده باشند و در مهور است بآب هم و اگر بر آبید
 دلیل بر عرق شانه است و اگر آید و شراب شیرین باشد دلیل است
 بر فالوده و اگر آید دلیل است بر شربت که قند و کلاب و بید مشک داخل بر فواره
 لیمون یا سکنجبین یا شربت انار ترش و دلیل است بر نیک و در
 بر مالیم یا شور بای گوشت بر شیر و جوات و اگر یک شیرین باشد
 گفت بر شیر فالوده و در شربت به و بر عرقیات و بر سیبهای خود و بر جان
 و بر شراب و بر راقیون و بر شربت فانتی و بر سیبهای خود و بر

در تکرار آید و در طالع

سایل را بود و اگر سعد منقلب باشد گاه میل کند و گاه نه سعد ثابت دلیل فراغت
دل و متحرکی است و نفس ثابت فراغت دل نیست محبت و دلالت اشکال
درینگونه است // دلیل است بر فراغت دل نیست محبت زیرا که برگیرد عجب و سرکشی و
اشتقاق نمود بر سر اسایش دل و طاقت بودن مسئول علیه بر وجهی که تحصیل
مراد پیش سایل معینی و اندک مایه و تعجیل بود // دلیل بود بر فراغت از ان قبیل
که دخول رفته باشد بالیقین میداند که نباشد در آن تعجیل نمیکند // دلیل
بود بر بساط و خوری و خوشنودری از معشوق و حرص و بی در آن و حصول مراد
از معشوق // دلیل بود بر اشتقاق بسیار و غصه و تحصیل مراد تا اسیدی شرف
دلیل بود بر بد است از امور ناصه و اشتقاق و مرض عظیم بدان سبب که وصل میر
شود // دلیل بود بر شتاب زدگی و بیقراری و غصه // دلیل است بر اشتقاق
و شتاب زدگی // ^{نخج و شیب} دلیل است بر اندیشه بسیار و حسد و تخریب نیز بر همین دلیل
بود اما حسد کمتر // دلیل بود بر فراغت اما مسئول عنه را نبرد بود که با دوی محبت هست
بانه // دلیل بود بر اندیشه و اشتقاق و غصه همیشه // دلیل بود بر خوشدلی
از قبل معشوق و نشاط از وی نوع دیگر اگر کسی سوال کند که میان این دو کس جماع
مانوس و کنار شده است یا نه اگر شکل اول در ۳ و اول او مکرر شده است یا نه
در ۳ یا مکرر شده باشد پس میان این بوس و کنار شده است شکل
اول و مکرر شده باشد در ۳ صورت این شکل اول و داخل باشد پس

و از اول که طالع است و از خانه که خانه حیات است و خانه که بیمار است و
که خانه مرک و خوف است حکم صحت و عدم صحت و عدم آن مرض نماید مثلا اگر
دو خانه هم شکل سعد و قوی باشد دلیل قوه تندرستی حیات است خاصه که داخل
بود

و چون در به و نیز اشکال سعد خارج باشند حکم بر شفا کند و نخس خارج در به و
باکی ندارد اما رنج و تعب بسیار می کند لیکن زود رفع شود و داخل سعد بسیار باک
نیست اما توقف کرد و داخل نخس و ثنابت نخس و منقلب نخس بد باشد
اما شکل داخل در به دلیل افزونی رنج است سعد باکی ندارد و نخس بر خطر و خارج
دلیل بر نقصان رنج و بیماری است سعد با سانی و نخس بد شواری و منقلب دلیل
الغلاب است و ثنابت دلیل ثبوت مرض سعد علاج پذیرد و نخس نه و اگر احوال
و همچنین دوا که فایده خواهد کرد یا نه از خانه که کوید و آنکه بدارد به شود یا نه از خانه
حکم نماید داخل سعد قوی فایده بخشد و مرضی بدارد به شود و نخس نه و خارج نیز فایده
به بخشد و بدارد به شود سعد با اختیار که خود ترک کند و نخس نه اختیار که مطلق
فایده نکند و بدارد به شود و منقلب سعد در بعض امور فایده بخشد و در بعض امور نه ثنابت
سعد بزرگ حال باشد و منقلب نخس و ثنابت نخس فایده نکند و بدارد به شود
و اگر خواهد تا بداند که بیماری از کدام خلط است و مرض بدن است یا به سبب سحر
و سبب پس اگر در اشکال اش است دلالت بر صغیر و حرارت و دود و یا می

شریک او باشد شور بایمی و غ: فقط آب یا بر شربت بلخ شربت یا
و شکر و علی بن الفیاس و اله عالم بالصواب فصل ششم در چهار خانه
اگر سوال سایل از منوبات این خانه باشد بموجب فصول گذشته از داخل و خارج
و ثبات و منقلب و سود و محسوس مطالب انصاف و انفعالی از دخول و خروج
و سعادت و نحس حکم نماید اما شولرید و نواظر و لسان الامر را از دست ندهد
که درستی احکام دانسته باشند ایشان است و مراد ما از لسان الامر آنجا که مطلق
گفته ایم کلی است که از نصرت طالع بیت المقصود حاصل شود ~~و اگر~~ اگر ارجاع
بیمار پرسند بدانکه خانه اول طالع بیمار است و منسوب بنفقت طیبی
اگر سعد است و قوی طالع بیمار نیکو است و قوی طالع بیمار نیکو است و با قوت
و ^{بیت بنفقت} ایضا طیب دار خانه حکم کنند که کدام دوا از کرم و سرد تر خشک نافع
این مرض است هر شکلی که درین خانه باشد بموجب منوبات آن تجویز و کنند
بشرطیکه ۱ و ۲ و ۳ و ۴ سعد باشند زیرا که خانه ۱ خانه دوا و غذا است و
خانه ۲ نفع دوا و خانه ۳ شرب و ۴ آنکه این مرض بدار و به شود بانه اگر درین خانه
اشکال نخس باشند تجویز دوا کنند زیرا که دلیل بر آنست که این مرض را
دوا نفع نخواهد بخشید خاصه اگر خارج باشند و اگر درین خانه اشکال سعد آید
بسی بموجب منوبات شکل خانه ۳ و ۴ تجویز دوا کند از ۲ غذا و دوا
و از ۳ عطرها و شرب اما در تجویز مفرجات بنجم را با دویم شریک سازد

خاصه لسان الامر خانه باز و محسم و اغته اند که حکم صحت و عدم صحت بیمار
از اول و ششم و هشتم کند و اگر مختلف باشند حکم بر اغلب نماید و الله اعلم
و عدم بذکر پرسند که سحر است یا نه نظر کنند در ششم اگر نه یا بر یا نه یا
پرسند سحر نبود و جز اینها سحر باشد خاصه که صاحب ششم در او تا و یا مایل باشد
که البته دلیل سحر است نوع دیگر اگر پرسند که این رنج از سحر است یا نه اگر خانه
ششم شکل خارج یا منقلب سعد باشد مثل ∞ ∞ ∞ ∞ بر آن کسی سحر کرده اند
ظن ایشان خطا است و اشکال خارج یا منقلب نحس چون ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞
دلیل است بر آنکه سحر کرده اند خاصه عتبه الخارج و قبض الخارج و عقله که دلالت
بر سحر سخت است زیرا که اینها خداوند ششم اند و اگر اشکال داخل سعد باشند
مثل ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ دلیل است که سحر سخت نباشد و از بهر دو سینه بود و از آن
که زندی نباشد و از داخل نحس یا ثابت نحس باشد مثل ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ دلیل
است که سحر به سبب دو سینه است و سخت است و سخت و بیم باشد و ثابت
سعد چون ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ سحر سخت نباشد و میان بود نوع دیگر اگر از مرکب
بیمار پرسند اول را با ۸ و مذوم را با ۱۲ و از این هر دو شکلی بر آرد و حاصل با طالع
رسم و از این نتیجه حکم کند نوع دیگر اگر خانه تکرار نیکو کند در اولی تا و یا مایل یا
در جای که خطی دارد دلیل صحت رنجور بود خاصه که در او تا و یا مایل سلیم باشند
و اگر همه او تا و نحس باشند بمیرد خاصه که ششم و دوازدهم نخستین او بود و اگر بعضی

بر باد یا خون و آنگه بر رطوبت و سردی یعنی بلغم و خاک کی بر سودا و سردی
و خشکی و افتادگی و باقی احوال جاری از اسیب و سحر و غیره بموجب
منوبات که در جدول گذشت حکم نماید

و باید که تکرار شکل خانه را ملاحظه کند و سبب بیماری از منوبات آن خانه گوید
مثلاً اگر در اول مکرر شود از سبب نفس خویش یا ابتدای کاری باشد و از
سر نالد و اگر در مکرر شود به سبب غذا بود و از قفا و کردن مالد و اگر در سیوم
بود از نقل و حرکت و از دست و کتف مالد و علی هذا تا دوازده خانه و اگر تکرار
نکرده باشد به بنید مادر ششم کدام شکل است و صاحب کدام خانه از آن
شکل و از آن خانه حکم کند و بدانکه خانه دلیل است بر کیفیت مایع بیمار و
بر زمانه حال او و بر زمانه مستقبل بیمار که مریض را بنیاس آید و احوال طبیب
از خانه اکوید و تجویز شکل را از آن خانه ۱۰ شکل سعد و غوی باشد طبیب
عالم است و الا جاهل و همچنین اگر در خانه یازدهم شکل سعد است تجویز
هم صواب است اگر موافق با طبیعت شکل خانه هم باشد و مخالف باشد شکل
بخانه و درین سربست فافهم و ایضا از خانه ۱۱ حکم بر چگونگی حال مریض
و صحت و عدم آن نماید و از خانه ۱۲ حکم کند که بیمار به سود یا بمر و پذیرا که در جمیع
شیخانی از این جمله باشد یا شریک اما ما ننویسیم در اینج هر خانه که از آن حکم رست آید

بود که انی اندام و اگر شود در مکرر شود حال رنجور بد باشد و دلیل خطر بود و در هر
بغیر بینی حکم است و اگر در خانه یا زدم هم با رنجور یا بیدار یا در رنجور را خطر عظیم بود
و گفته اند که اگر در شکل نحس باشد و در آن روز یزدان شکرتان شکل به
و منسوب است دلیل خطر بیمار بود و بعد از شکل سه یا نه زند و حاصل یا نتیجه
اگر شکل آتش یا بادی بود بیمار به شود و الا فلا رسیدن نقطه او در مل بشمارد
اگر نقطه حیات که آتش و باد است غالب باشد دلیل شفا است و آب و خاک
که نقطه ممات است دلیل مرگ است و اگر در خانه شکل سعد آمده باشد بسیار
تکرار کرده رنجور شفا یابد میگوید مولف رساله که آنچه ما را به تجربه رسیده
حکم نقطه است بموجب سرخاب که اگر نقطه طالع که اول است و نقطه حیات که
چهارم است قوی باشد و در مرکز موافق با مصداق بود و با مطلوب خویش
ناظر به تثلیث یا تدیس و نقطه بیماری که ششم است و نقطه خوف که هشتم است
ضعیف باشند و از مطلوب خویش ساقط دلیل صحت بیمار است و لیکن کما تعلم الله
اگر شکل طالع یا صاحب طالع با شکل چهارم در هشتم تکرار کند بیمار را
خطر عظیم است و عدد دیگر اگر سوال کنند که این زن آستنی هست یا نه نظر کند
در خانه تا چه شکل نشسته است و از ازان حکم نماید از داخل و خارج همه
اما شواهد اردو نیز لسان الامر را ملاحظه کنید که داخل است یا خارج و گمان نکند که
و از ان حکم نماید ایضا اول را با زند و از بی نتیجه حکم نماید از داخل و خارج

اوتاد سعد و بعض نحس باشند هر که غالب تمر و قوی تر باشد از آن حکم کنند
نوع دیگر اگر شکل ^{بجای} تکرار ^{بجای} تکرار بد کند بیم مرگ است خاصه که اوتاد

نحس بود علی علی الخصوص که صاحب ۱ با نخسان بد شمع بوندند با طالع
که مرگ بیمار بود و گفته اند که از حاصل ۱۰ و ۱۲ حکم شفا و عدم شفا کنند نوع دیگر
از ازل و ۱۱ شکلی بر آرد و از ده ۱۰ و ۱۱ نیز شکلی و از هر دو شکلی و حکم مطلق از آن
کنند نوع دیگر اگر ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ در رمل غلبه کند بد باشد و گفته اند
در اول و ۱۱ در ۱۱ صفت کور بود و ۱۱ در ۱۱ و ۱۱ در ۱۱ نفش و بقوی اگر
در اول و ۱۱ اند صفت خاک بود که از کور بر آید و اگر ۱۱ باشد مطلق خاک
کور است و ۱۱ در ۱۱ صفت نفش و ۱۱ در ۱۱ راه کور است و در ۱۱ حرکت
در ۱۱ صفت نفش و بقوی در اول تا بوقت بود و ۱۱ صورت جنازه
و خاک کور بر آمده و ۱۱ صورت مرده و ۱۱ در ۱۱ دلیل جنازه و ۱۱ در ۱۱
دلیل مردم بسیار که در بسی جنازه روند اما در همه باشد صورت با ملاحظه کوهان
ضرورت و اگر این اشکالها در اول و ۱۱ و ۱۲ باشند البته انکس بمیرد و دیگر
اگر و ۱۱ نحس بود و میزان خارج دلیل بوده بر مرگ و اگر ۱۳ و ۱۴ سعد باشند
که بخور شفا یا بد بودی و ۱۱ در اول دلیل نکس بیماری است نوع دیگر اگر ۱۱ در ۱۱
بود و جای دیگر مکرر شود دلیل غلبه خون است و البته که خون از بین بار کی با موضعی
دیگر جای دیگر مکرر شود دلیل با خانه دیگر مکرر شود دلیل و کوفتگی و کوفتگی

و نواظر است و اگر خود جایگزین مثلا اگر طالع مرد و یعنی حامله و فرزند محس باشد
اما گویان ~~سعد~~ باستانی زاید و اگر بر عکس بود بد شواری و اگر در خانه ۳ و ۱۱ و ۵ و ۹
اشکال سعد باشند هیچ باستانی نیست عموماً با شکلی محس که بر طبیعت این
شکل بود آید مرد و بپذیرند و اگر درین خانه اشکال سعد باشند هیچ باکی نیست
والله اعلم احکام کریمه اگر برسند که کریمه در شهر است یا بیرون رفته نظر کنند
در خانه ۳ و ۵ و ۷ و ۹ اگر اشکال داخل و ثابت باشند در شهر است
خاصه که تکرار در او تاد کنند و اگر خارج باشند رفته بود خاصه که در زایل تکرار کنند
و اگر بعضی خارج و بعضی داخل باشند حکم بر اغلب کند بازم و به گوید و شکل خارج
سعد با اختیار خود رفته باشد و خارج محس با اختیار خود رفته بلکه کسی او را برده
و ثابت در شهر است و با اختیار خود پنهان شده و منجر است و بکنق در شهر
است و در جای تاریک پنهان شده و کسی او را گمراه کرده و بیرون فرستاده و کریمه
التجارب و شیخ برده است و اگر بدست آید باز بگریزد و وعده بدهد اگر برسند که خود
رفته یا کسی دیگرش فریفته باشد پس اگر ~~بسیار~~ با محتاج او در رمل موجود باشد
فریفته باشند خاصه که شریک مستوی بود با ناظر ۳ و ۱۲ بود و اگر مزاج و صوره
غایب بود خود رفته باشد خاصه که در ۳ و ۱۲ اشکال سعد خارج باشند که از شکر
و منبری رفته و نریش و هم ندارد و چون از اذکان خواهد زیست و اگر بیاید بنگرند
و عدیکر اگر برسند که کریمه بافته شود یا نه نظر کنند اگر صحت ۳ و ۱۲ و ۵ و ۹

نوع دیگر اگر کسی سوال کند که حامله بسلامت زاید و بسبب ولادت زاید یا بدشواری
و فرزند بروی بماند یا نه نظر در خانه ۶ که خانه فرزندیت که هنوز در شکم مادر است
و در خانه اول که طالع مادر است که سوال از حمل می کند اگر در بنی هر دو خانه شکل
داخل سعد باشند دلیل است بر تندرستی مادر و فرزند و بسلامت بودن نفس
هر دو اما زادن وی پاره بدشواری باشد ولیکن باکی ندارد و بر مادر مبارک
بود و اگر در خانه ۷ هم سعد باشد آن فرزند بر پدر نیز مبارک باشد و اگر در خانه
اول و ۶ نحس داخل باشد دلیل بودن بر زادن بسختی و بیم هلاک هر دو باشد
و اگر در خانه اول سعد باشد و در ۶ نحس مادر را بیم هلاک نباشد اما فرزند
را باشد و نیز دلیل بود بر ضعف طالع فرزند و بر آنکه آن فرزند عیسی نهانی داشته
باشد و اگر در اول و ۶ خارج سعد باشد دلیل بود که حامله سهل زاید یا بختی داشته
و بیچ مغفرت بر مادر و فرزند نرسد و آن فرزند مبارک باشد و بروی نماند و اگر
خارج نحس باشد در اول و ۶ دلیل بود بر سلامت زادن اما سختی و نجات
سعد دلیل بر سلامت نفس مادر است اما زادن بد رنگ و توقف اما فرزند مبارک
باشد و نجات نحس در اول و ۶ دلیل بود بر خطر مادر و وقت زادن ترسناک
و امید از جان برداشته بود و منقلب سعد اسان زاید اما هر ساعت بکوه
باشد بگاه در و سخت گیر و گاه اسان شود و منقلب نحس هم هلاک اما باید که در همه
این احکام کو این را بنویسد تا حکم درست آید زیرا که مدار جمیع احکام بر شواهد

ضعیف نوعند بر اثر بر شدن که در کدام ربع است شکل اول با هم
زند و با ۱ و ۱۰ ماه و ۵ ماه و ازین چهار شکلی برآیند و ازین نتیجه
حکم کنند بهر جهت که منسوب بود و اگر تکرار کرده باشد و قوی بود حکم از تکرار
نمایند و اگر بد حال باشد از شکل و یا از عنصر شکلی کویید و این مسله در تعیین
بود سمت شخص غایب که بکدام جهت است هم بکار می آید و الله اعلم احکام
چار پایه باشد و چار پایه کم شده را نیز از ۳ و ۴ کویید سعد داخل و ثابت ضرور
برده است کسی که در دین بوده باشد و بزرگ اصل باشد باز کرده بود و زود بدست آید
اگر شواهد نیکو بود و در او تا دیامایل تکرار کند و اگر در زایل تکرار کند و شواهد بد بود
بدست نیاید و اگر سعد منقلب باشد محکم نیست بود و نه بقاعده همه وقت خود رفته
است اگر تکرار نیکو بود و شواهد نیکو بدست آید و باز بدست کسی که در دین بود و اگر
نخس منقلب باشد در دین بوده است و بدست کسی بود که چیزی بر دین عادت
کرده است و دور بهر دورند هر مکر که در او تا و تکرار کند و شواهد نیکو بود که بدست آید
بعد از مدتی بد شواری و اگر نخس خارج بود کسی برده باشد دور که هرگز نیاد و در خاصه
که در زایل تکرار کند و شواهد بد بود و اگر نخس ثابت و داخل بود و زود بدست آید
دور نه و بجای پنهان کرده باشد و هرگز بد مکر که در خانه اول شکل سعد باشد
تا تکرار نیکو کرده و شواهد نیکو بود که بزود کار در از چهار پایه و اگر از پنهانی برسد پس
اگر طالع یکی ازین پنج شکل باشد ~~بسیار بدست~~ بدست و آن شکل بوده یا نه

یا مایل باشد دلیل آمدن است خاصه در اول و دهم که زودتر بیاید و راه دیگر
دیرتر برگ از آن مایل میانه و اگر در زایل بود با خارج از نظر طالع با صاحب
طالع بود یا بدشمنی بودند با طالع با صاحب طالع نخواهد آمد و اگر اشکال و
داخل و ثابت خاصه که متصل با طالع بود یا در مثل طالع با درسم باشد دلیل است
بر آمدن کریمه و یافتن کم شده اشکال سعد خود بیاید و خمس گرفته بیارند خاصه
که به حال بود و آن شکل ۱۱ و ۱۲ در امهات و مثلثه و یک دلیل آمدن کریمه است
است سعد خود بیاید و خمس گرفته بیارند ^{۱۱} اگر مطلوب که هفتم سایل است
در مثلثه طالع با چهارم آید دلیل آمدن کریمه باشد سعد داخل خود بیاید و خمس
داخل گرفته بیارند و اگر هفتم سایل خارج باشد و در زایل تکرار کند با خارج از
نظر طالع یا صاحب طالع بود یا بنظر دشمن با طالع یا صاحب طالع بودند دلیل نه آمدن
کریمه است و عده اگر برسند که خود بیاید یا گرفتار کرده بیارند اگر دلیل کریمه
یعنی شکل ۱۱ خمس بود گرفته شود خاصه که تکرار بیاید با خود شکل ۱۲ با صاحبش
تکرار بیاید که گرفته بیارند و اگر شکل ۱۳ و ۱۴ یا صاحبش تکرار بیاید کنند در راه
بگیرند اگر دلیل کریمه شکل سعد بود و بنظر دوستی با طالع یا صاحب طالع
بود و یا در مثلثه طالع آید کریمه خود برسد در او تا زود در مایل دیرتر برگ
در زایل در غایت دیری و اگر دلیل کریمه باشد شکل ۱۴ و ۱۵ یا صاحبش خارج
از نظر طالع باشند یا بدشمنی بکنند و در زایل هرگز نیاید مگر که طالع قوی بود و

دیاری دهنده و خوشی خواهد کرد و سود خارج بود سرکش و متبرک
و غرت جوینده بود و نجوا به التفات کند و پاک دارد چنانکه از ادکان خاصه که
در زایل تکرار کند که بگزید و مگر که او تا سود باشد و خواهد نیکو ^و اگر سوال کند
که مرا علام یا چار پایه روزی بود یا نه اگر صاحب ^و بطالع یا صاحب طالع
بسعوی بپوشد روزی مسند بود و از وی اسود کند و او تا در رود در مایل میند
در زایل دیو اگر ^و شمس بپوشد و هم و دلیل روز سندی باشد یا از وی نیاساید
و مشقت کشد و گرنه بپوشد و هرگز روزی مسند نباشد خریدی و نقصانی ^و و سود
اگر خواهد که بنده بنزد نظر کند و در امهات رمل خانه اگر دینی خانه اشکال سود
باشند آن بنده باید خرید که مبارک باشد و در آن پیشانی بنود و اگر آن اشکال
در خانه های سود تکرار کند در غایت نیکی بود و اگر در امهات و خانه اشکال
نخس اینده را نباید خرید که مبارک نباشد و اگر آن اشکال در خانه نخس تکرار کند
آن سود در غایت بدی باشد اما بخیریدن آن را غیب بود و اگر شکل سود باشد
در آن سود زایل نکند و اگر اول ^و نخس آیند و در سود آن بنده نیکو
معتمد باشد اما سایل او را نخواهد و اگر در خانه اشکال خارج بنده در آن
بنده در آن خانه نشیند و اگر اشکال خارج نخس باشد از آن خانه بگریزد
و اشکال ثابت محمد داخل است و منقلب محمد خارج بود ^و اگر سوال از روزی
بنده باشد در خانه ^و نظر کند اگر دینی دو خانه اشکال سود بنده بنده ختم

ما ۳۱ آمده باشد یکی از این نشانهها بود که گفته می شود در نشان دارد بارش
زیر عورت بر جراحت دارد ریز داغ نو دارد ش داغ کهنه دارد بزرگ کند
بود و تکرار نشان از تکرار کویده اله عالم بوعید یک اگر سوال کنند که ستر پوشیده
ماند یا نه از اول و کویده اگر داخل یا ثابت باشند ستر پوشیده ماند خاصه که در اول
همان شکل بود که در ۴ است سعد با اختیار و نحس در اختیار و خارج یا منقلب
فاش کرد و سعد به نیکی و نحس به بدی اما لسان الامر و خواهد و نوا را را ملحوظ
دارد احکام شده و غرض از این احوال بنده و خدمتکار را نیز از خانه کویده
و بعضی از و گفته اند و اول آنست که از نتیجه هر دو کویده اگر مختلف باشند پس
اگر سوال از این است که مرابندگان باشند یا نه از داخل و خارج و ثابت و
منقلب حکم کند سعد با سانی و نحس بد خواری و اگر سوال از دریافت احوال
بنده کاچست از سعادت و نحس است کویده و از تکرار نش در خانه سعد و نحس که شکل
سعد در خانه سعد دلیل افزون سعادت است و شکل نحس در خانه نحس دلیل
افزون نحس است و سعد در خانه نحس سعادت کم کند و همچنین نحس در خانه سعد نحس
کم کرد و این میان باشد و اگر سوال از عیب و هنر بنده باشد هم از خانه و کویده که
و رنجور بود و محبوب باشد یا بد خود و گریزند باشد و بیم
هلاکت است اگر صاحب و بد حال بود خاصه که در زایل بود و اگر درو سعد
داخل بود و صاحب نحس در او ثواب باقی باشند برده مبارک و سلیم نفس و هنرمند

[illegible]

زبان نکند و بشیمان نشود و اگر در سه شکل نخس باشد دلیل زبان مال است و اگر در
سه شکل نخس باشد دلیل زبان مال است و اگر در سه شکل نخس باشد دلیل

زبان مال است و اگر در سه شکل نخس بود دلیل بشیمان است بعد از فروختن

مال بنده و همچنین تکرار این اشکال در خانه های مسعود و نخس نگاه باید داشت

تا حکم درست آید و الله عالم غیب نعم در حکام خانه مسعود اگر سوال از شرکت

و نکاح و دزد و غایب و هر چه بدین خانه تعلق دارد نظر کند در خانه تا چه شکل

آیده است اگر داخل باشد یعنی ~~بر~~ اگر چه دفع افکند اما باشد

و پایدار بود و شرکت یکنو بود و راحت باید و غایت در آن مقام که هست ساکن

باشد و باز مانده بود و اگر خارج حال باشد یعنی ~~بر~~ برنا بودن و بدی

آن و از دزد و حرر باید کرد و شرکت بد باشد و قاعده نباید و اگر قضا شود برود و با

از هم جدا شوند و غایت در آن که بجا هست حرکت کند و اگر تائیدان باشند

یعنی ~~بر~~ دلیل است بودن قضا است اما پایدار نباشد

و پایدار باشد و پایدار باشد و شرکت را نباشد و غایت سر کردن

بود و اینها اگر سوال از حال از وراج و طالع او باشد نظر کند در سه شکل

بعد دلیل سعادت طالع از وراج است و نیکی حال ایشان و نخس دلیل بدی

طالع بدی حال ایشان است داخل سعد دلیل موافقت است با اختیار و نخس

با اختیار و بدی است با هم بودن و خارج دلیل ناموافق است با اختیار و نخس اختیار

نخواهد و اگر در اول باشد مرد زن را نخواهد شد و اگر در ششم آید این زن را هیچ
باشد یا رنجور بود و اگر اول و هفتم زن را نیز باید بیرون آید جدائی دور
افتد و جمعیت نباشد و البته عالم نوع دیگر احوال مجلس عروسی از ه
گوید و احوال خطبه از هم نوع دیگر اگر پرسند که این زن مستوره هست یا نه
نظر کنند در خانه و اگر در دربی خانه باز و بسته آید و اگر کواهی دهد البته
ان زن مستوره نباشد و اگر در دور آید و در مکرر شود پس ان زن
جای عاشق بود و اگر در دربی خانه بود و اگر در متصل بود و در غیر کواهی
دهد پس البته ان زن مستوره نباشد و اگر در دربی خانه بود و در دور
نشیند و شریک و تنجی اینی همی قسم باشد البته ان زن هالیم و عقیفه بود
نوع دیگر زن و مشکلی بر آرد اگر سعد بود و بگویند سعد منسوب باشد البته
ان زن صالحه بود و الا فلا نوع دیگر نقطه های افراد را جمع نموده است که
طرح دهد اگر یک ماند فاسقه بود و اگر دو ماند چاه و اگر سه ماند مرد را دوست
می دارد اما تا حال فسخ نکرده است نوع دیگر اگر سوال کنند که این زن پیر است
یا جوان و خوب است یا زشت نظر کنند در آن اگر بد بود و شریک او در بدین نوع
بد ان زن بر ما است و خوب روی و بد اگر بد باشد و شریک او بد بود
همین حکم دارد و اگر در سعد خارج باشد مسل آن دلیل است که این زن خوب
و نیک زندگانی باشد اما بگویند و اگر نکال بخیر خارج باشد پس بد است

و یازدهم و یازدهم و سیوم از روح و فرد هر چه باشد بر کرد و شکلی سازد و به بند
که داخل است یا خارج یا سعد یا نحس و قوت و فعل از اجا بگوید و بودن و ناهبودن
و سارگاری و تنگی و بدی و الهه عالم نوع دیگر اگر سوال بجهت و صلت و نکاح
بگوید پس اگر در خانه اول یا هفتم شکل داخل بود و در دهم یا یازدهم تکرار کند و در
در پنجم یا ششم یا هفتم یا نهم یا چهارم یا دهم یا سوم یا اول بیاید البته نکاح
کرده شود و اگر در هفتم یا ششم یا نهم یا دهم یا چهارم یا اول باشد نکاح کرده شود و بی
زود جدائی افتد و اگر در اول شکلی آید و شکل هفتم ضد او باشد در میان
ایشان جمعیت نباشد و سیوم و چهاردهم را نیز همین حکم است و اگر در میزان
عقله نیز باشد هم جمعیت نبود و اگر هفتم در دهم تکرار کند مرد طلب زن بیشتر
کند و اگر در چهارم یا نهم یا دهم یا اول باشد در میان ایشان جمعیت نباشد و اگر
باشد زود جدائی افتد و اگر در پنجم آید سخنی ایشان راست نباشد و اگر در ششم
آید این زن البته صنوع داند و اگر در هفتم سعد داخل باشد با نصرة الخارج
و در دهم تکرار کند این زن از متعلقان پادشاه باشد یا صبی نیک داند و اگر در
چهارم یا نهم یا دهم یا اول این نکاح بجهت پدر زن یا خویشان کرده شود و اگر
در سیوم این دو شکل آید بجهت برادران یا اقربا هم تمام نشود و اگر در دهم بی
شکلی آید از جهت مادر و در پنجم یا دهم از جهت فرزندان از جهت
همسایان یا مردم این کار تمام نشود و اگر در هفتم باشد دل این زن مرد را

ان زن بد خو بود و دست رو و بد زندگانی باشد و اگر این اشکال باشد
باشند دلیل بود که آن زن بکرد صاحب جمال و خوب روی و نیک زندگانی
باشد و نیز دال بر باکره است و اگر بود بکر باشد
اما خوب روی و خوش خلق نباشد و اگر اشکال ثابت در او آیند دلالت
کند که زن بکر بود و اشکال سود در دلالت بر خوب روی و خوش خلق زن
میکند و نحس بر خلاف آن نوع دیگر اگر پرسند که زن سبیه است یا کره نظر
کند در خانه هفتم اگر سعد داخل و بی و بی و بی و بی باشد آن زن باکره بود
و اگر شکل نحس خارج و یا سعد خارج باشد بود نوع دیگر اگر سوال کند
که آن زن از چه نسل باشد بگوید که یکی از این اشکال در دلالت کند
که آن زن از خاندان بزرگ و اهل صلاح و ایمه دین و سادات باشد و اگر
یک از این دو شکل باشد از نسل ملوک و متعلقان بادشاه باشد و اگر
یک از این دو شکل باشد از نسل هندوان و بنده زادگان و باسقی
برینی قیاس کند چنانکه در مشروبات اشکال گفته اند نوع دیگر شکل
زادری زند و حاصل در ابس نتیجه را بنکرو تا بکدام ستاره تعلق دارد و حسب
آن حکم نماید افتاب و کستری از نسل بزرگ بود و عطار و از نسل اهل قلم
و منجم و حکم و زهره از نسل مطربان و قمر از نسل عصاب یا رک زن یا از
نسل سیاهی و ترک بود نوع دیگر اگر پرسند که از این فریاست یا بیگانه از تکرار

باد زیر ناف و کمرگاه نشانی دارد بر سر و کف و در سینه نشانی دارد
در سر و روی زخم و شکستگی دارد و شاید که نور یا محبوب چشم باشد
سروی کلی بود یا دندان سگینه یا محبوب دندان و باشد که اندک مایه چشم او زخمی
باشد و کوتاه و یا کوسج بود بر سر و روی عیبی نبود یا در کسم یا در بای زخمی
دارد بر سینه با گره بر حشر یا نشانی دارد و در گردن عیب باشد نشانی ندارد
اما از وی سبب کی پیدا آید با بوی ناخوش دارد و باید که را طالع دزد قرار دهد
و تا خانه دوزدهم بطریقیکه در فصل اول در بیان عوارض بدن گذشت حکم
نماید و الله عالم و احوال کیه اش که مال را خرج کرده است یا نه از او نقل
و حرکتش از او و مقام مکانش از او و دوازده حویلی از او و رنگ جامه
اش از او و علی انداتاد دوزدهم و مال که بدست خواهد آمد یا نه از او که کی دزد
است و م که کیه سایل یعنی اگر داخل باشد و خارج و گواهان دوزیم
و لسان الامر موافق مال بدست آید یا نه اگر داخل باشند البته مال بدست آید
و اگر خارج باشند نه و اگر ثابت باشند به توقف و منقلب بعضی بدست آید سعد
به است و نحس به و شواری و اگر او گواه باشد دزد بدست آید و اگر گواه
نهد و بر بدست آید و هو موجب ایضا از او و شکلی بیرون آرد و از او و
شکلی دازین هر دو شکلی و از حاصل حکم نماید ایضا نظر کند در او اگر در اول یا
مگر سود مال بدست آید و اگر در او و در کمال سعد باشند و یک از آن جمله

مردارید و غله و احوال دزد و حلیه او از سر کوبید و آنکه زن است یا مرد نیز از سر
کوبید و از تکرار آن در خانه های مذکور و مونت و شریک و نتیجه را بنویسید و محفوظ دارد
و اگر مختلف باشند حکم بر اغلب کند و گفته اند که نظر کند در سه تا چه شکل
نشسته است و در خانه آن شکل کدام شکل آمده و حکم از آن هر دو کند و اگر مختلف
باشند هر دو با هم ضرب کند و شکل بیرون آرد که شکل بر دلیل مرد است شکل
ماده دلیل زن قاعده اگر دلیل دزد یعنی مهم سایل مرد است و نقطه اس
نقل کرده شکل مونت هر چه گویم که دزد مرد است و مال را یکس داده که زن است
و العکس فالعکس و آنکه دزد گنا است یا بیگانه از تکرار - کوبید مثلاً در اول و
۳ دزد سایل باشد با خویش و نزدیک او دور - از احوال و زیر و ستان
و در - از برادران و خویشان و باقی برین قبایس و پیشه دزد از منسوب
شکل - کوبید و نمری و جوانی نیز از - و تکرارش کوبید و در امیفات کودک
و در نباتات کودک و در متولدات کهل و در نوادیدات بهر و اگر از نشان
دزد بهر سراز سر کوبید اگر نه باشد بر سر زخم دارد بهر بر سرخ حب نشان
دارد بر میان شش کل بود یا پیش چشم باشد // نشان بسیار برود
دارد چون آبله در تن موی بسیار دارد بهر بر سر روی پیشی ظاهر گانه بود بهر
کوبید و یا احوال یا عیبه در چشم دارد یا در کردن زخم دارد بهر و در باز زخمی یا عیبه
باشد و در کف یا در میان و در اندام باز زخمی در کردن یا سر به در نگاه

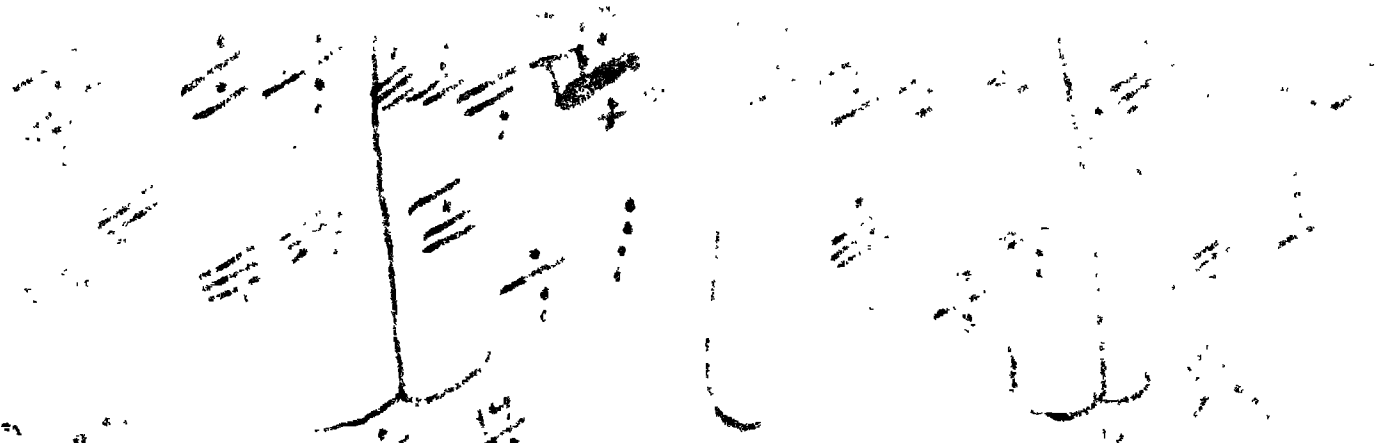
و اگر سوال از چهار پایه کم شده باشد ۱۲ اعتبار نماید و در همه این صورتها اگر
شکل مطلوب در ۳ باشد یا در طالع که مثلثه ۳ است دلالت میکند بر آنکه
مطلوب یعنی دزد و غلام و غیره خود بیاید و اگر صاحب آن شکل زحل باشد
گرفته بیارند خاصه که غفلت بود و تکرار شکل مطلوب دلیل عدد آن جماعت باشد
از دزد و غلام و کینه و غیره و صاحب هفتم زحل باشد دلیل است که دزد و دزدی
بود یا در اصل بنده بوده باشد و اگر هفتم سیل ششم وضع است یعنی حکم دارد
و اگر مریخ باشد آنکس اسیر بود که ششم گرفته باشند و اگر شکل سعد در خانه
نخس افتاده باشند از دزد و اما به نزدیک افتاده باشد و اگر شکل نخس در خانه
سعد افتاده بنده بودند باشد و بعد از آن پوشیده العلم عند الله و عهد یکرا پرسند
که دزد در شهر است یا بیرون رفته از ۱۰۰ داخل و ثابت در شهر است
خارج و منقلب بیرون رفته و بعضی بر آن نموده منقلب را ده رفتن دارد و اگر مختلف
باشند از نتیجه هر دو گوید و عهد یکرا پرسند که دزد در کدام ربع است از تکرار
کگوید از طالع تاوند الارضی ربع شرق بود و از وند الارضی تاوند غاب ربع جنوب
و از وند غاب تاوند شمال ربع غرب و از وند شمال تا وند و هم ربع شمال
و بعضی حکم بر مثلثه کرده اند یعنی اول ۳ و ۴ و ۳ ربع شرق است و ۳ و ۳ و ۳ و ۱
در ربع جنوب و ۴ و ۱ و ۱ و ۱ ربع شمال و ۱ و ۳ و ۱ ربع غرب و اگر تکرار نکنند
به بند که صاحب کدام خانه است یا با خدایوند خانه غرب کند و از تکرار هر یک

در خانه مکر سودا مال باز یابند و اگر درین غوینها اشکال خارج باشند باز
نباشد ایضا و دوم باینکه زنده بماند اگر داخل شود بود بدید آید و نخس خارج به دور
بواقی امید حصول بقوه شود بود و گفته اند که اگر این نتیجه در ریل موجود باشد در دیده
باز رسد داخل و ثابت تمام و کمال سود به ساین و نخس به دستوار سینه
و منقلب بعضی رسد به ساین و نخس بدستواری و ایضا و سوم داخل
باشند باز رسته و اگر به ده خارج باشند نه رسد و بعد بیکر اگر باشند که دزد
رفتار خواهد شد بانه پس اگر شکل در امهات تکرار کند رفتار شود خاصه
که نخس بود علی الخصوص در سه که ایضا دلیل است بر آنکه دزد در مکان سایل است
نوع دیگر اگر باشند که دزد در کجا است نظر کند به صاحب است اگر در ریل موجود است
و در چهارم سایل دزد در مقام است و در شهر و اگر صاحب چهارم در هفتم
است دزد در جهان مقام است و اگر شکلی که در هفتم است نه صاحب است
و نه صاحب هم اما در سه تکرار کرده است دزد در آن مقام آمد شد و زارد
و اگر از ساقط افتاده است دزد در آن خانه آمد و شد نیست و اگر صاحب
در خانه حرکت دزد حرکت کرده است و اگر در خوانهای ساقط است و سوار
حاصل سود و اگر در آن باشد حاصل سود و اگر صاحب در ریل موجود باشد
باطن را بجهت موجب تسکین بوث برآورده ملاحظه کند تا از کجا بر می آید از آن خانه
حکم کند بجهت است حکم غلام و کثیر با خواجهم سرای که بجهت اما بجای هفتم اعتبار کند

اگر ساید داخل باشد اما اگر ساید خارج باشد حکم قدم بفرسج کند
نوعیکر اگر برسد که دزد درین جماعه هست یا نه رمل بکشد اگر بنمایند علی غلّه
القولین در رمل باشد دزد در میان بود والا فلا ایضا قوم میسّم را جمع کند
و ضرب رمل نماید اگر در چهارم صورت ثابت بود آن مسروق با ایشان بود
و صورت منقلب نه میگوید مولف رساکه اگر این مسد از سه و با کوبند حسن
می نماید که ثابت و داخل بودن در دست در آن جماعه و منقلب و خارج نه اگر مختلف
باشند آنچه هر دو گوید خارج یا بهر حال در دست یا نه نظر کنند در
خارج سعد دزد نبرده است و خود رفته و خارج نخس در و نبرده و در شوار بست
آید و داخل سعد نیز دزد نبرده و اگر برده باشد یافت شود با سانی و داخل
نخس نیز در و نبرده است در جانب قبله آن خانه طلب کند یا نه باید که خود را
در آمده است و اگر شکل ثابت سعد باشد و اگر شکل خارج سعد شریک وی بود در
نبرده و خود جای رفته باشد و طلب کند که یافت شود و اگر بود به بسته باشند
و با اختیار خود رفته و اگر اشکال ثابت دیگر باشند هم خود رفته و اگر منقلب سعد بود آن
جای پای را محکم نه بسته و از سیدهای یافته و رود سعد شود و منقلب نخس در و نبرده
و بسمان شده و بد شواری بدست آید و باز از دست برود و اگر خواهد که بداند تا کلام
جانب رفته از شکل به گوید سرق دلیل سرق خاصه که اول دم و دم و تم بگزار
کند و نس علی بنو سعد یکا اگر برسد که به جاسوسان و بدین است

یا عنصروی حکم کند نوع دیگر اگر برسند که از پیش تا خانه دزد چند خانه در میان
است عدد و شکل خانه سه بعد و اصل شکل اقسمت نماید آنچه باشد
همان در خانه در میان بود نوع دیگر اگر برسند که از کجا برده است از
گوید اگر خارج است و شواهد نیز خارج از جای برده که دیوار نداشته باشد
و اگر شواهد داخل بود دیوار داشته باشد لیکن سقف نبود و اگر شکل داخل
بود در دیوار سوراخ کرده برده اند اگر شواهد نیز داخل بود در زمین سوراخ
کرده برده است و اگر برسند که سوراخ از کدام جانب کرده اند از شکل
گوید اگر شکل داخل بود و نیز داخل و شواهد در خارج در سقف
سوراخ کرده اند نوع دیگر اگر برسند دزد در خانه از کجا درآمده است نفس دزد را
در چهارم زنند آنچه حاصل آید بنگرید که کجا است اگر از اول تا طالع بود
دزد از نقب درآمده باشد و از است از دوازده و از است از سقف
و از تا طالع از دیوار شرقی و غربی و شیب در دیوار را از همان
نتیجه گوید و بعضی حکما بر آنند که آنچه از نفس سارق و متولد شود اگر آتش است
از سقف درآمده و بادی از دیوار وانی از در و خاکی از نقب و از
اگر برسند که مال را کجا برده است قریب یا بعید نظر کنند بخانه سه و چهار که چه شکل
نشسته است اگر داخل باشد قریب و اگر خارج بعید و نقطه اشکال نبات را
جمع کنند و بر طالع شکل و ضرب نمایند و بر آید آن مقدار قدم دزد باشد

عدد افراد رمل از آتش و باد و آب و خاک جدا گانه بشمارد پس اگر نقطه علوی
 زیاده است زنده و نقطه سفلی فلا ایضا از لسان الامر گوید اگر در خانه حیات باشد
 یعنی آتشی و بادی و دلیل حیات است و در خانه ممات یعنی آو و خاک و دلیل موت
 ایضا اگر افراد رمل از واج غالب باشند غایب زنده است و اگر نقطه
 اکثر جمع نموده اکان طرح دهد آنچه همانند بر خوانها قسمت کند بهر جا که رسد شکل
 آن خانه بگوید بعد از آن نقطه بادی سو گرفته بطریق ^{یعنی} طرح نماید و بادی طرح از متبای
 طرح اول کند بهر جا که رسد آن شکل را بنظر نگاه دارد و همین قسم نقطه آو و خاک و
 طرح کرده اسمهاست سازد زایچه تمام کند پس اگر درین زایچه نقطه آتشی و بادی
 زیاده شود غایب زنده است و الا مرده و ایضا بدینسان که غایب زنده است
 یا مرده برین نسبت رمل زنده و زوئجه تمام کند پس انقلاب و تدالوند کرده دینی زایچه
 نماند نکرد اگر موجود است پس زنده سلامت است و اگر معدوم بود آن که بر وزین
 نسبت مسلم زوئجه نسبت چون انقلاب و تدالوند کردیم این نوکیه بر آمده ۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

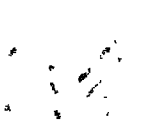
چون عمر درست جا آمده بود هر خانه جدا گانه جدا گانه حکم دارد و دلیل آنست
 که مال از میراث شخصی است آورده است و در اول دلیل است که با این طرف

یانه اگر در خانه سه یک از این سه شکل شش ضلع باشد آن جاسوس در شهر
 و در ککرنیت و در باقی اسکال هت پس فراموش شکل داخل یا منقلب شد
 در شهر است اگر تکرار در ۹ و ۷ و ۳ کند بجانب شرق خواهد رفت و اگر در
 در جاسوس شکل ثابت باشد یک بندش خاصه که ۱۲ بند ثابت باشد و اگر در
 خارج باشد در تکرار است تمام عادت حال غایب او صلاح و فساد غایب از تکرار
 ۷ ما از صاحب جائیکه نشسته باشد و مال غایب از ۱ و نقل و حرکتش
 از ۹ و زندگی و مردگی و هر چه تمام و از ۱ و بیماری از ۳ و خوف اواز و گم
 هفتم است و علی بن داواید که از ۱ و ۷ سکلی بیرون آرد پس اگر آن شکل
 در دلی باشد با سعد بود دلیل زندگی غایب است و اگر آن شکل در ۷ تکرار کند
 دلیل رنجوریت و در ۷ بد بود و گفته اند در ۷ در ۷ دلیل مردن
 غایب است نوعه یک اگر پرسند که غایب زنده است یا نه نظر کند بر چهار
 خانه اول و ۳ و ۷ اگر نحس خارج ثابت بود چون ۱ و ۳ و ۷ غایب
 مرده بود و همچنین مرده بود و همچنین مرده بود و همچنین مرده بود و همچنین
 داخل بود ۸ و ۹ نحس خارج غایب مرده بود و همچنین مرده بود و همچنین با صاحبان
 مرد و تکرار در ۷ کنند غایب مرده بود خاصه که داخل نحس بود و ۱ خارج
 نحس که دفن کرده باشند و نیز اگر در مثلثه ۷ نحس خارج باشد و تکرار ۷ کرده
 اول ۹ و نحس خارج بود و تکرار در ۷ و ۸ کرده مرگ غایب است اینها

شکلی و ازین بود و شکل و حکم مطلق از آن کند اگر داخل و ثابت باشد
مقیم است خاصه که تکرار در او تا نکند که او را غم آمدن نباشد البته و اگر منقلب
باشد غم آمدن کند و باز موقوف نماید و دودلم بود خاصه که در مایل تکرار کند
و اگر خارج بود دلیل آمدن است خاصه که تکرار نشود در سیوم یا نهم باشد
و شکل هفتم خارج و نهم یا سیوم داخل بود یعنی اگر نتیجه در سه تکرار کند داخل
بود و اگر در تکرار کند داخل بود که غایب در راه باشد و بعد بگره هفتم
یا خداوند خانه ضرب کند نتیجه اگر او تا د است مقیم بود و نمی چند خاصه که تکرار در
چهارم کند و نهم خارج بود و هفتم داخل و اگر تکرار در مایل بود حرکت خواهد کرده
اگر در مایل بود در راه باشد خاصه هفتم خارج و نهم داخل بود که زود می آید
و گفته اند که لی دلیل غایب اگر در امهات تکرار کند پس اگر سوال گفتند که غایب
زود برسد یا دیر اگر در خانه هفتم باشد پس باشد گوید که غایب از آن مقام دیگر
زود و اگر در باشد غایب زود بیاید بشرطیکه دویم و چهارم داخل باشد
و سیوم و نهم خارج و الا حکم برعکس کند و گفته اند که اگر در چهارم داخل و در سیوم
و نهم خارج و در دو از دهم شکلی سعد خارج آید و دویم داخل بود غایب زود
برسد و بعد دیگر اگر پرسند که غایب زود بیاید یا نه سیوم یا نهم زند که در
امهات بود زود آید خاصه که داخل بود که البته زود بیاید و اگر خارج بود دیر آید
سعد عمر او بخشد و مراد و بنزد دهم که مقام غایب است نظر کند اگر در حال داخل است

اورد و لاساچی بسیار کرده است و دولت از پادشاه یافته است و خویش میکند
و زنده و سلامت است و عدد بر نقطه های رمل از اول تا یازدهم بشمارد و انقدر کند

و در عدد نقاط شکل سیوم ۳ از زوج و فرد هر چه باشد ضرب نماید و پانزده
یا نزده طرح کند آنچه بماند از خانه اول ابتدایی نماید اینجا که طرح رسد به بیند
اگر شکل انشی یا بادی منتهی شده است غایب بماند است و الا فلا
اگر از حال غایب پرسند جمله نقطه های رمل شمارد و هشت هشت طرح کند
آنچه بماند بر بیست قسمت نماید اینجا که سپهر رشود اگر آن شکل عدد بود حاشی
نیک است و اگر نحس است بد است اگر پرسند که در آن مقام بچه کار منقول است
از تکرار شکل اول و دهم گوید اگر پرسند که در آن شهر رحمت یانه اگر در امهات

و قدام الله یعنی بود در آن شهر است و الا فلا

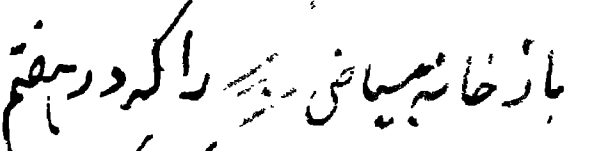
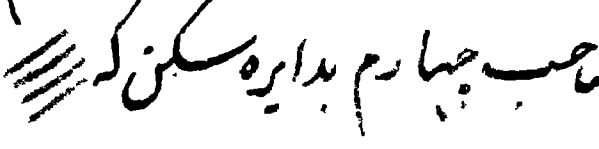
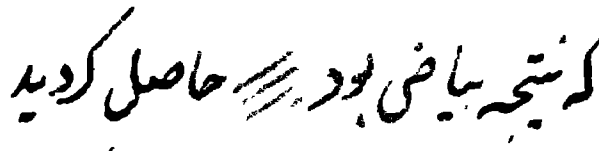
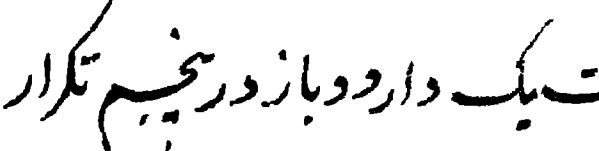
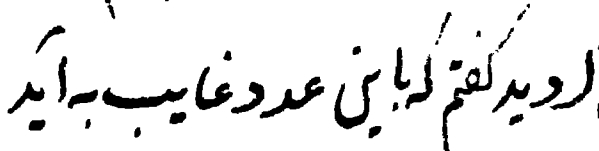
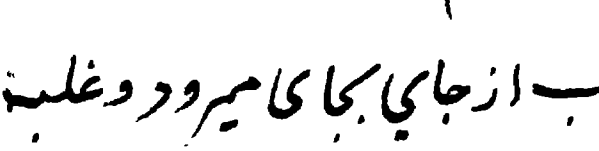
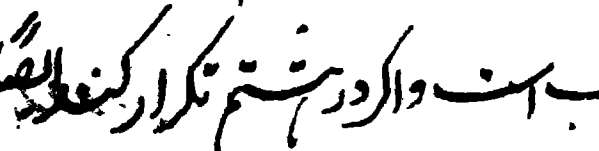
اگر پرسند که غایب در کدام جانب است نظر کنند که صاحب خانه هفتم یا شکل
هفتم کجا است از آن حکم نماید از اول تا چهارم شرق و از چهارم تا هفتم جنوب
و از هفتم تا دهم غرب و از دهم تا سیزدهم شمال و این مغیر است و بعضی از
تکرار شکل هفتم گفته اند باعتبار خانه که بدان سمت منسوب یعنی خانه اربع
شرق و بادی شمال و این غرب و خاک جنوب و بعضی از شکل دهم گفته اند
به رحمت که منسوب بود از مسدود که در احکام کرخیته گذشت جواب

و اگر از حال غایب پرسند از طالع و سیوم شکلی برارد و از نهم و یازدهم

غایب، و خون در خانه نهم شکل داخل بود و هفتم خارج البتة دلیل بر آنست
که غایب در راه است خاصه که دهم نیز خارج باشد زیرا که خارج بودن هفتم
و دهم دلیل خروج غایب است از مقام خود داخل بودن نهم دلیل بر آنست
که در نقل و حرکت و در راه است و چون خانه سیوم ریل شریک نهم است
درین امر ملاحظه اش ضرر و زیان است هر که این قاعده را نیکی حفظ کند بسیار سودا
در سایر اجواب تواند گفت اما سعد و نحس اشکال را ملاحظه تمام دارد و خواهد
بسیار انسان الامر هر یک را دیدن و ملاحظه کردن لازم شمارد که حکم بدو اینها
راست می آید و اله عالم و باقی احکام قدوم غایب در فصل دوم این باب گذشت
از انجا ریابند اگر برسند که سوار است یا پیاده نظر کند اول و سیوم
و هفتم اگر بر سر آید بر سب سوار است و اگر بر سر و احیاناً اگر
بر سینه و گاو سوار باشد عجب بنود نیز بر سب سوار است بر بالکی
و اگر بر آید و شریک بر بود بر رتبه و بهل سوار بود و باقی پیاده نوع دیگر اگر برسند
سپاهی آید با کس دیگر همراه دارد سیزدهم را یا هفتم ضرب کند پس نتیجه اگر در ریح
آتش باشد میاید و در ریح بادی است که چهار کس و اگر در ریح آتده باشد
و در هشتم بود غایب یا قافله بسیاری آید و اگر در ریح حاکی تکرار کرده باشد
یا دو کس می آید نوع دیگر اگر برسند که چیزی دارد بانه باحه چیزی خواهد آورد
و از شکل خانه هشتم که البتة هشتم را یا چهاردهم ضرب کند اگرانی نتیجه داخل

غایب هنوز در مقام خویش است و اگر شکل خارج آمده متوجه دیار خود شود خاصه که هفتم
باشد و نیز در چهاردهم نگاه کند اگر سود داخل بود زود برسد و اگر خارج باشد
ویراید نوبت یکم کرد در اول و نهم و پانزدهم اگر داخل بود دلیل رسیدن غایب
است بجملاست و اگر هفتم داخل بود هنوز از آن مقام حرکت نکرده است و خارج
سود حرکت کرده است و خارج نهم از آن مقام دور تر و در خارج است و اگر
اول در نهم در سیزدهم بود و خارج باشد و پانزدهم و شانزدهم داخل باشد
بیقین که غایب زود برسد همان روز و اگر نهم متحرک است و پانزدهم
و شانزدهم داخل غایب در آن روز یا در آن هفته بیاید و گفته اند که اگر در
پنجم در خانه نیک مکر شده باشد غایب با نامه وی برسد و بعد
اگر شکل هشتم خارج باشد از شهر بیرون آمده است و اگر در سیزدهم
بود غم سفر کرده باطل کند یا به میکوید مولف رساله که اگر دهم و چهارم
داخل بود و هفتم خارج دلیل بر آمدن غایب است زیرا که دهم خانه مدد غایب است
خانه چهارم مقام سایل است باید که داخل باشند تا دلالت کنند بر داخل شدن
غایب درین مقام و هفتم که نفس غایب است و دهم که چهارم هفتم است منسوب
بمقام غایب این هر دو خانه باید تا دلالت بر خروج و بیرون آید از مقام
خودش کند و اگر شکل هفتم یا صاحب هفتم در نهم آید دلالت کند بر آنکه
غایب در راه است زیرا که خانه نهم سیوم هفتم است منسوب بنقل و حرکت

نموده شکل دیگر حاصل کند و ازین هر دو نتیجه شکلی بدرارد و از آن عدد گوید
 که هرگز خطا نکند انشاء الله تعالی و باید که تکرار شکل را از مهیات و مهات و غیره
 هر چه باشد مخطوط دارد که اگر در امهات تکرار کند روز بود و روز نه آید و اگر
 در مهیات تکرار نماید در هفته و در متولدات ماه و زودیات سال مثل
 مثل کشیدم ز ای که نیست
 روز شنبه باشد تمام ماه است
 و در چهارم عدد دارد و صاحب سکنی

خانه چهارم با هم زدیم بیرون آمد باز خانه میبایست را که در هفتم
 واقع است و دهم که مزاج در چهارم دارد با صاحب چهارم بدایره سکنی که
 آب زدیم باز بیرون آمد و ازین هر دو که نتیجه میبایست بود حاصل کردید
 که در زایچه چهارم واقع است که اینجا عدد بت یک دارد و باز در نیم تکرار
 کرده که پانزده عدد دارد مجموع شش و شش کردید گفت که باین عدد غایب بآید
 و الله عالم تمامه اگر در رمل غلبه کند غایب از جای بجای میرود و غلبه
 نیز همین حکم دارد و اگر چهارم و چهاردهم عدد شرکت نیران غایب زنده
 است و اگر چهاردهم در امهات تکرار کند غایب بزودی بمقام رسد و اگر
 دوازدهم در ششم تکرار کند دلیل خنکی غایب است و اگر در ششم تکرار کند
 خسته است و عجب که از آن مریض جان بس است بر غلبه است که میرود و اگر

و در رمل موجود دلیل است که غایب مال دارد و این مجربست و عدد یک اگر پرسند
که زن دارد یا نه از سینزدهم گوید که هفتم هفتم است پس اگر داخل بود و قوی باشد
در هفتم تکرار کرده باشد و عدد بود دلیل است که زن دارد و الا فلا
اگر پرسند که تا چند روز خواهد آمد از دویم گوید که خطا نباشد و گفته اند که چهارم
یا پنجم زند و هفتم را با نهم و ازین دو شکل شکلی بیرون آرد و ازین نتیجه
حکم کند اگر باشد یا یکماه برسد روز یکشنبه یا پنجشنبه
تا چهل و پنج روز و سه شنبه یا شب شنبه یا هفتم روز و چهارشنبه
یکشنبه و تا یکم سال روز شنبه یا شب چهارشنبه یا دویتم سال
روز سه و است بخروز جمعه یا سینزده روز یا پنجشنبه
تا یک هفته روز دوشنبه و در یک روز تا جمعه و است یکروز تا دوشنبه
و الله عالم و اگر اول های شانزدهم و پانزدهم و سینزدهم هفت بود و آخر طاق
و یا برعکس حکم بزور هفتم و ماه بود و اگر اول یا آخر طاق حکم ساعت و روز بود
و اگر همه هفت حکم ماه و سال و الله عالم و عدد یک اگر پرسند که غایب
تا چند گاه بیاید بنکر و در خانه هفتم کدام شکل واقع است و کدام خانه عدد دارد
و در خانه که این شکل عدد دارد خداوند آن خانه بدایره سکن کدام است پس
بروز را با هم ضرب نموده شکلی بدر آید بعد سکر که همان شکل خانه هفتم
کدام است و در خداوند آن خانه بدایره سکن چه شکل است و هر دو را با هم ضرب

شده دلیل بود بر خوف و مال غایب و میراث نرسد و دلیل بود که مرک وی
در جو این بود و ناگاه و نقس وی تلف شود و حسرت بسیار در دل وی بماند
و داخل سعدیغ $\frac{۱}{۲}$ بهر دلیل است که خوف زیاده شود اما اگر ندی نباشند
و مال غایب و میراث نرسد با ساینه و اگر سوال از مرک باشد دلیل بود بر پنج سخت
و جان دادن بسختی و داخل خمس یعنی خمس $\frac{۱}{۳}$ دلیل است بر زیاده خوف و
حذر باید کرد تا اگر ندی نرسد و مال نرسد اما بسختی و حال حاکم کنان بنایت سخت
باشد و رنج نه بنایت سعدیغ $\frac{۱}{۴}$ $\frac{۱}{۵}$ خوف است اما باکی نباشد مگر در قضیه
رنج رکبه بیان شد گذشت و مال غایب و میراث در توقف افتد و در سوال حال
مرک دلیل است بر حسرت بسیار و خیران ماندن در کار مرک و پشیمان بودن
از کاری گذشته و اگر ثابت خمس یعنی $\frac{۱}{۶}$ بود از خوف و خطر حذر باید
کردن و بیم آن بود که خون از سابل روان گردد و مال غایب و میراث در توقف
افتد و آخر لا حصول بود و حال مرک بدتر از آن بود که در ثابت سعد و دلیل بود بر
مفاعات سعد و دلیل بود بر مرک مفاجعات و خون و قتل و از جایی افتادن
بنگاه و منقلب سعد یعنی $\frac{۱}{۷}$ دلیل بود که از خوف و خطر بیرون آید و باز افتد
اما باکی نباشد و عاقبت آن تنگ بود و مال غایب و میراث بعضی رسد و بعضی
نه باختیار و اگر سوال از مردن باشد دلیل بود که مرک وی سخت بود و اقبال
و خیران باشد و حسرت بسیار در دل بماند و منقلب خمس یعنی $\frac{۱}{۸}$

در چهارم پنجم باشد در خمس است العلم عند الله نوع دیگر اگر برسند که نمرکت
کنم یا نه افراد را تا با نهم بشمارد و دو کان طرح دهد اگر یک ماند نفع با بدو الله
ایضا شکل هفتم باول ضرب کنند نتیجه اگر داخل بود و در هم شسته بغایت
خوب است و باید که داخل و خارجی و ثانی و متقلع و اوته اد و مایل و زایل
و سعد و خمس مجموعه را رعایت کند تا حکم راست آید و بعد دیگر اگر سوال
کنند که مرا سکه یا چهار را بنمازان اند به بین که کدام بهتر است بدانند که اینها
اول هفتم بود و دوم ۸ و سیوم ۹ و چهارم ۱۰ پس هر کدام که سعد داخل است
راست او باشد و هر کدام که خمس خارج است پس او را درست نباشد و
اگر کسی دعوی با کسی داشته باشد و خواهد که بداند که دستر کدام جانب است
پس اگر اول که طالع سایل است و دوم که بیت المال است سعد هستند و عجب
سایل است و مال بحق می طلبد و اگر خمس نطلم و همچنین حکم مسؤل
از هفتم که طالع اوست و هشتم که کیه اوست نماید و الله عالم فصل هشت
در احکام خانه هشتم اگر سوال از منسوبات این خانه باشد مسل خوف و
و مال غایب و مانند آن نظر کند در خانه هشتم تا چه شکل آمده است سعد خارج
دلیل بود بر بیرون آمدن از غم و خوف و خطر و مال غایب و میراث
در پیوسته و اگر از حال بر کسی پرسد دلیل است بر کسی در پیروی باشد
با سالی بود و وقت مرگ هیچ حسرت در دل نماند و اگر خمس خارج بود یعنی

پس از اول و هشتم شکلی بیرون کرد و اگر داخل بود و وجهها در هم سرد داخل
یا منقلب شد بر سر الا فلا و همچنین است حکم میراث و مال غایب و عذر
اگر سوال از قبض دادن خود کند پس باید که دریم خارج باشد و قسم داخل
سایل مال دهد و مسئول عنه ستانند سود خمس زبان و شکستش و العکس
بدانکه خانه ششم یک زن و سر یک و ختم و غایب است پس اگر درین
خانه سود داخل باشد دلیل است که این کار مال بسیار است و خارج
چیزی نه اگر هشتم در اول یاد ویم یا سیزدهم مکرار شود سایل از مال آن
جامع نصیب تمام باید و اگر در یازدهم و چهاردهم و پنجم تکرار کند هم نصیب
و اگر مکرر شود از آن پنجم سایل برین نوع دیگر اگر سوال از مال و میراث کند
طالع با چهاردهم رند و حاصل در هشتم و از نتیجه حکم نماید و الله عالم فعلی قسم
در این قسم اگر سوال ازین خانه باشد مانند صفر و علم و خواب و غره
به بند تا درین خانه چه شکل آمده است خارج سود دلیل باشد بر قوت رفتن
صفر و راحت دیدن از صفر اما علم نه یا موزد و درین درست دارد و خواب
دروغ باشد و بغیری ندارد و خارج کسی سفر باشد اما فایده نه بیند و علم ترک
کند دنیا موزد و خواب دروغ بود و داخل سود دلیل است که سایل با اختیار
ترک سفر کند و بر خود و شواری پندارد اما اگر زود نیکو بود و علم بیاموزد
و خواب راست باشد و داخل خمس هم سفر نرود و اختیار در علم بیخود است

از خوف خایه نبود حذر باید کرد مال و میراث غایب بعضی رسد و بعضی
نه نه اختیار و حال مرک بدتر از آن بود که در متقلب سعد و نفس وی تباها شود
و بصورت عظیم میرود و اگر کسی سوال کند که مرک بچه سبب شود چهارم
باشتم زند پس نتیجه اگر مرک بود مرک سایل به اسانی باشد و شکر مرک
او بچه سبب شود در سفل بود از افتادن جای بلند و بعد از این
بسیار مرک بود مرک او در زندان بود مرک او در راه بود مرک او
از غضب حاکم یا سبب تازیانه یا از دریدن شیر بود مرک او
از مرض قلیل بود به اسانی مرک او از زخم خوردن یا از کزدن حشرات
چون مار و کدوم و دیگر و دیگر جانوران زهر دارد یا از خوردن زهر بود
از تکرار هشتم گوید مثلاً در اول از سبب کاری که نفس خویش تعلق دارد و دوم
از جهت مال و معادن و در سوم از جهت خویشان و نقل حرکت و در چهارم
از جهت بد و املاک یا مانند آن در زیر دیواری و فس علی هذا و اگر تکرار نکند
بنکرد که صاحب کدام خانه است بر مراجع آن خانه حکم نماید و اگر خود صاحب خانه است
از قبل میراث نوسد اگر سوال از قرض باشد که خواهد داد یا نه اگر هشتم که مال
مسئول است خارج باشد و در دوم که بیت المال سایل است داخل بود حکم کند
که مسئول عنه قرض دهد و سایل ستانده العکس فالعکس و این مسأله تفصل در
فصل دوم گذشت ایضا اگر چهارم و بیستم و دوم داخل باشند هم قبض مال

بلکه جای دیگر رود اما ملاحظه خواهد دلواظر و لسان الامر و قوت و ضعف اشکال
سعاد و نحوت آن ضرورت است و جائیکه میرود و این را به راه و سمت سفارزهم
گوید و احوال مردمان آنجا که با سایل چگونه خواهد بود از هفتم گوید و حصول آنجا را
از هشتم و احوال مکان آنجا از دهم و اگر از منازل از سفر برسند پس بدانند که
منزل اول ۹ است و دوم و سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم
انوار از غایب الاصول ذکر کرده که جمیع احوال سفارسانی و سختی از طالع گوید
و حال متلع از دوم و حرکت از سوم و وقتیکه بخانه باز آید حوزم بود با عمک
از چهارم و آنجا که برسد بگذرد و اینها از پنجم و سوار بری سفارزهم و در آن
شهر که برود نیک و بد آن از هفتم و خرید و فروخت از هشتم و چه پیش آید در راه
از نهم و عاقبت مسافرت و متاع آن شهر از دهم و سود و زیان بازار کافی از یازدهم
و عاقبت سفارزهم و در دهم و الهه عالم بود در انوار از مقام صدمی اگر که کوال
از سفر باشد که سود یا نه نظر کنند در اول و پنجم و سیزدهم اگر خارج بود سفر باشد
البته اگر صاحب طالع در زایل بود و صاحب نهم در اوتا و البته سفر باشد
لیکن در دهم زد و زد و در طالع دیر ترک و در هفتم میانه و در چهارم در غایت دیر
و اگر صاحب نهم و سوم در زایل بود و صاحب طالع در اوتا و سفر نباشد
خاصه که اول و یازدهم داخل بود و تکرار در اوتا کرده اما اگر خارج نباشد
بود اسباب سفر مهیا کند اما بسبب مانع از راه باز کرد و مثلا اگر بخواهد بداند

آموزد آن علم که بفار دینی بیاید و خواب دروغ بود و ثابت شد دلیل بر نفی
سفر است اما چون رود نیکو بود دلالت کند بر آموختن علم و خواب راست
باشد و ثابت نفس دلیل بودنی سفر است و خطر دزد و راه و خواب و دروغ
و تحصیل علم نباشد و منقلب شد دلیل بودن سفر است و زود بازگشتن
با اختیار و ارادت و علم آموزد و خواب راست باشد و منقلب نفس
دلیل است بر بدی سفر و فایده نایافتن از آن و تحصیل علم نباشد و خواب
دروغ بود و اگر سوال از سفر کنند بدانکه اول طالع سایل و چهارم
مقام سایل و هفتم اینجا که اراده رفتن دارد و نهم خانه سفر و راه و منه
است شرکت سیوم پس اگر داخل خارج شد و نهم و سیوم و چهارم
نیز خارج شده و هفتم داخل شد بود دلیل است که البته بیرون رود و از خانه بیرون آید
و جای که قصد رفتن دارد داخل ان مقام شود و ایضا دلیل است بر سفر با احوال
و با سعادت و با ایمنی راه و اگر اول و نهم و سیوم خارج است و چهارم
و هفتم داخل ایضا دلیل است بر سفر و بدان مقام در رسیدن که اراده رفتن
دارد اما زود بمکان خود معاودت کند و اگر اول و نهم و سیوم خارج است
و هفتم نیز خارج دلیل است که سایل از شهر خود بیرون آید اما اینجا که اراده
سفر رفتن دارد زود پس در نیصورت اگر چهارم داخل است از راه باز آید و اگر
چهارم و نهم و سیوم و هفتم و اول و نهم و سیوم خارج است و هفتم داخل است از راه باز آید و اگر

و نهم بد حال بود سفر بد باشد خاصه که او تا و نخب باشد که زبانها رسد و دیر ماند
اگر صاحب طالع نخب راوند سیوم و نهم سعدی بودند سفر مبارک و نفعیت
باشد و اگر به نخب بودند زبانها رسد و اگر متصل نباشد سفر نباشد البته
اگر صاحب دوم در اول و دهم و یازدهم تکرار کند سعادت و راحت یافتن بود
از مال خاصه که سعدی بودند که بقوة ان سعادت و دولت بخت غایت حکم کرده
شود اگر تکرار در او تا و بود دولت تمام باشد در مایل میان در زایل اندیکه
یا خود بعد از حصول فساد کرد خاصه که در یازدهم نخب بود اگر صاحب دوم
طالع را به بیند و با نخبان بد و سبب بودند خاصه سعدان مال بخت نقصان حاصل آید
اگر نظر صاحب دوم بد و سبب طالع بود با سبب اگر بد شمنی نکرد بدستوار سی
و اگر صاحب دوم ساقط از نظر طالع بود با صاحب طالع را به بیند و شکل مرج
بد شمنی بودند به سبب و است و ظلم و کم کردن انشی کلام مقاصد نوع دیگر اگر
سایل سوال کنند که بسفری روم حال دزدان صفر چه باشد پس به بیند اگر در طالع
خانه نهم اشکال سعد باشند و یک از آن در خانه دهم یا یازدهم تکرار کند
ان سفر لغایت نیک باشد و در آن سفر جاه و حمت بیفراید و این تکرار و نهم
هم نیکو باشد و در راه انیز اما در صومعه ماند و اگر شکل اول در چهارم و دهم
تکرار کند دلیل زحمت بسیار بود در سفر اگر ان تکرار در ششم بود دلیل رحمت
به بخوری باشد و اگر در ششم تکرار شود دلیل خوف بسیار است و اگر در نهم تکرار

باز کرد و سبب خوف و شدت بدانکه نهم حکم اول دارد و سائر نهم
حکم یازدهم پس نظر کند در اول و یازدهم اگر طریق بود راه روشن و مبارک بود
و اگر سعد خارج هم راه روشن و مبارک بود بر سه ~~نحوه~~ و روز باز کرد و تکرار
نکرد و امهات سایه نبات ماهی متولدات هفته زوایدات بد و روزی
اگر در اول و هفتم و چهاردهم بود نتواند رفتی اگر کسی در او تاد بود خاصه ^{طالع}
و یاد نهم بغایت دیر ماند یا خود باز نکرد مگر شواهد سعد خارج بقوت باشد
که بیاید اما زیانها رسد اگر صاحب سیوم و نهم در نهم بود نیم ملک با -
خاصه که در نربع و مقابله خمس بقوه باشد مگر نظر دست سعد بقوه بود که سهل
گذرد اگر شکل زحل و زمین در او تاد بود و باز تکرار بد نماید دلیل بیماری است
و اگر شکل مریخ بود و تکرار بد بدست حرامی گشته شود اگر در اول و نهم
و با نهم و سائر نهم سعد خارج بود سفر تمام سود و زود باز کرد و منتقلب سعد
اندک ویر ماند و داخل و ثابت مدتی چند ماند و بعید و تکرار آن حکم کند و بخش
بغایت دیر اگر صاحب نهم در طالع بود سفری باشد بناچار و اگر
شکل اول و نهم تکرار در هفتم و یازدهم و سائر نهم از آن سفر باز ماند و نتواند
رفتنی خاصه که ملکوس و دینین بود اگر شکل اول و نهم و سیوم
دیکر سفر باشد البته اگر صاحب نهم و سیوم نیک حال بود سفر مبارک
و نیک باشد و اگر در او تاد بود و در او تاد بود و اگر صاحب سیوم

و جلال و کونوالان و سبب^{کلی} و عطار و اهل قلم و نقاشان و منجمان و طبیان
و در مال ستری اهل علم و فقرا و زهره عطار و در قاصان و رنایان و امردان
رخل هندوان و غلامان و دهقانان و سرنگان رس و ریب قلتان بان و وطنیان
نوع دیگر اگر سوال کند که صفر خشکی شود یا دریا از تکرار شکل هفتم با صاحب
هفتم گوید که در خانه آنجی دلیل صفر دریا است و بغیر ازین دلیل صفر خشکی و همچنین
اگر هفتم سایل عنصراک باب باد دارد دلیل صفر دریا است و هفتم و سوای
ازین خشکی اگر از احوال صفر دریا پرسند پس اگر یکی ازین اشکال
در طالع آید و در نهم و دهم و سیزدهم تکرار کند دلیل است
که گشته زود رود و اگر یکی ازین اشکال در طالع آید و در نهم و دهم
و هشتم و دوازدهم تکرار کند دلیل است بر آمدن باد مخالف و افتادن گشته
در اضطراب پس اگر او تا دهم خمس باشند گشته غرق شود و اگر بعد باشند
باد تنگه بسیار سلامت ماند و اگر در طالع یکی ازین اشکال آید و در
نهم و در چهارم و ششم و هشتم و دوازدهم تکرار کند و او تا دهم خمس باشند
دلیل بر گشته و غرق شدن گشته است و اگر در طالع یکی ازین اشکال آید و در
نهم و در نهم و دهم و دوازدهم و سیزدهم تکرار کند دلیل است که گشته
بعد از دیر رکبازه رسد نوع دیگر اگر سوال از جواب باشد از خانه نهم
و سیزدهم گوید اگر دینی خوانها اشکال چند باشند خواب نیکو دیده باشند

سه شکل آید // و در ششم تکرار کند بغایت بد باشد و دلیل رنجوری
صعب است و اگر در هفتم تکرار کند خطر عظیم بود و در میرال بود و در ششم
تکرار کند هم دلیل رنجوری باشد و اگر در نهم آید و تکرار در چهاردهم
و ششم کند بغایت بد باشد و آن تکرار اگر به دو از هفتم افتد بتاسع افتد
و بعد اگر هفتم در امیفات تکرار کند مسافر و زمکان خود آید و اگر در ستودن
و خانهای زایل تکرار کند مسافر از مقام که مقصد او بیشتر رود و اگر در
یا اگر در خانه بار هفتم آید و جای دیگر تکرار کند مسافر از شهر که مقصد او است
بستر رود // و اگر در خانه چهارم شکل سعد بود عاقبت آن سفر
نیکو بود // و در خانه دوم شکل سعد بود در آن شهر که مقصد مسافر است
باشند که او را ترجیها کنند و بعد و معاونت انجاءه گارهای او بر آید و اگر در نجم
شکل سعد بود همچنین بر زمان آن مقام مسافر آید و کند و امیدهای او فاسد
و بعد یک سمت سفر را بعضی از نهم گفته اند و بعضی از هفتم گفته و صاحب
مقاصد برین است ایضا اول را با سیوم زنند و حاصل در نهم آنچه برین
آید دلیل سخط است آتش سرق بادی شمال الی غرب خاکی جنوب و غیر
بکسر سوال کند که سفر با چه کسان افتد نظر کند در نهم اگر شکل افتاب باشد
همراه باوشان و تجار و حاکم و شکل قمر بر جاسوسان و رنکیزان و جامه باف
و سفایان و یولان و یکان سفر واقع شود و میریزد و رنجورانی و دروان

نوع دیگر اگر پرسند که کدام خدمت خواهد بود از منسوبات شکل دهم و دیگر
اگر سوال کنند که حال من در خدمت پادشاه و خداوند چگونه باشد و مرا شغل
و عمل نماید بانه نظر کند در خانه اول و دهم اگر اسکال سعد باشند دلیل بود بر نیکی
حال سایل از خدمت پادشاه و خداوند کاران و از ایشان ترتیب و استعمالات
یافتن و اگر آن شکل در نجسم و باز دهم تکرار کند دلیل رسیدن مال و خلعت
و سخنهای خوش بود و مراد و طمعات ظفر یافتن پس اگر داخل سعد باشند
دلالت کند بر یافتن شغل و عمل و زیادت شدن جاه و منزلت و در آن عمل
و خیر و فواید دیدن و مال و نعمت حاصل کردن و اگر در چهارم سعد داخل بود در آن
عمل ثابت و پایدار بودن و روز بروز در کار و حشمت و مکنات افزودن و اگر در
خوانها یعنی اول و دهم اسکال نحس باشند حکم بر عکس باید کردن و اگر در اول
و دهم اسکال داخل سعد باشند و در چهارم نحس عاقبت آن عمل نیکو باشد
باشد و دیگر و اگر در دهم و چهارم و ششم اسکال خارج باشند خود آن
عمل و شغل نیکو نباشد اگر کسی را شغلی و عملی با خدمتی از سلطان حاصل کرده
است و خواهد که تا بداند حال من درین عمل چه خواهد بود نظر در خانه دهم و اول کند
اگر یکی از این اسکال بر سر درین خانه باشد دلیل بود که در آن شغل
و عمل و فواید بسیار بیند و اگر اوقات اسوده خاطر و قایم البال باشند و اگر در
آیند و در چهارم سعد داخل بود در آن شغل و عمل عظیم ممکن و فرمان دهد و در اول

و چون اشکل در دهم و یازدهم و پنجم تکرار کنند آن خواب صحیح بود در دست
و تعبیرش سایل را نیکو بود و اگر در خانه نهم و سیوم اسکال نخس باشند
خواب بریشان دیده باشد و اگر تکرار آن در او تاد باشد سایل را اندک
نه جمع رسد صدقه باید داد و اگر در خانه های زایل مکرر بود آن خواب راست
نباشد و تعبیر آن برعکس بود بدانکه گردیده از او ستاد آن خواب را از نهم
گفته اند و تعبیرش از سیوم و در انوار میگوید که صحیح است که تعبیر هم از نهم
گوید زیرا که اکثر تحقیق بر آن اند اما اختیار نیز روشن علی رمال که در بی زما
گوی سبقت از منشیان را بوده اند است که تعبیر از سیوم گوید سعد
سو کند راست و دروغ نخس و اله عالم است و در دهم و یازدهم و پنجم

اگر سوال از این خانه باشد از داخلی و خارجی و بنائی و منقلب بطریق دیگر گذشت
جواب دهد مثلاً اگر کسی سوال از نوکری کند نظر کند در خانه دهم تا چه شکل آمده است
اگر داخل سعد باشد و در طالع نیز داخل و لسان الامر و خواهد و نواظر موافق
دلیل است بر حصول نوکری و قاعده یافتن از آن سعد به اسان و نخس بدستواری
و اگر آن شکل دهم و پنجم و یازدهم تکرار کنند دلیل است بر غر و جاه رسیدن
و اگر اشکل دهم خارج است و لسان الامر و خواهد و نواظر موافق بدان دلیل است
بر عدم حصول خدمت سعد به اختیار که خود ترک کند و نخس به اختیار و بابت
دلیل توقف سعد به اختیار و نخس به اضطرار و منقلب دلیل سعد با غر حصول نخس

اگر خداوند طالع و خداوند السماع بدستمن بوندند دلیل بود بر ازاد و خصوصیت
بسی درین صورت اگر در چهارم محس بود دلیل است که عاقبت بد باشد و بعد
عاقبت نیک بود و اگر به نظر دوستی بوند و از یک دیگر حسودی یا بند چنانکه
مراد است و اگر صاحب طالع بد حال بود از آن عمل منفعت نیاید و اگر صاحب دهم بد حال
بود یا در زایل دلیل معزویت بود از عمل و اگر سفل یا نزدیم بد حال بود ملاست و
تشیع بسیار باشد اگر کسی سوال کند که مرا ازین شغل و عمل برخوردار می
هست یا نه نظر بصاحب طالع و صاحب دهم اگر بد حال بوند یا در زایل از آن کار
دور بودی بهتر و اگر طالع بد باشد نفس بد باشد و اگر دهم بد باشد کار بد باشد و اگر دهم
سعد باشد و صاحب دهم نیک حال بود در او تاد و مایل بر خورداری و منفعت بسیار
باشد خاصه که یا نزدیم سعد بود یا اگر کسی سوال کند که این کار که میکنم بهتر است
یا آن کار که خواهم کرد بدانکه دهم اینکار است که میکند و هفتم الفکار که خواهد کرد و از آن
جواب گوید و اگر سوال از چهار کار باشد بسی از خانه اول کار اول گوید و از کار دوم
و از کار سیوم و از کار چهارم در احوال و مشاغل و از کار پنجم
بدانکه خانه اول طالع سایل است و خانه هفتم طالع مشؤل و خانه دهم تعلق بکالم دارد
و یا نزدیم خانه دعوی دهم خانه کواهان و خانه پنجم تعلق تعرض و غیره دارد پس
اگر احوال عرض برسند از پنجم گوید بسی عرض سایل پنجم اصل است و عرض
مشؤل پنجم هفتم که یا نزدیم اصل است پس کدام که سعد بود بد است باشد

و چشم مردم با سکوه و مهبت نماید و روز بروز در عظمت و شوکت و فرمانروایی
ترقی نماید اما از آن ریاست و سرداری نفی کمتر باید و اگر این اشکال آیند
شود دلیل بود که در آن شغل و عمل نجس است و در روزی منعم گردد و اگر چهارم نیز
خارج است دلیل بود که به بی جرمی بی غرض معذور شود و این اشکال آیند
در آن حکومت او را نفی نباشد و مردم بحقارت در وی
نگرند اما در آن ثابت و باید ابر باشد و اگر اوقات از آن عمل در رحمت مشقت
باشد و از عواقب امور برسان و خایف باشد اگر اوقات
بلیه و طرف و فسق و فجور مسخول بود و قیام در آن عمل نباشد و اگر آید هم
حال او نیکو بود زیرا که دینی خانه عدد دارد اما اکثر اوقات و محزون باشد
نوعی اگر سوال کند که ما را از این شغل و عمل عزل بود یا نه اگر در خانه دهم و چهارم
و چهارم دهم و شانزدهم اشکال خارج آید البته معذور کرد و سعد و نحس است اختیار
و اگر اشکال منقلب آیند و در ششم و دوازدهم تکرار کند همین حکم دارد و اگر دین
خانها اشکال داخل آیند از آن عمل مسخول نکرد و در آن باید ابر باشد و اگر اشکال
ثابت آیند نیز همین حکم دارد و اگر در دوازدهم و ششم تکرار کند و اگر و نخواهد
این اشکال خارج باشند یا منقلب از آن شغل و عمل مسخول کرد و گفته اند
که در دین خانه دلیل رحمت بود و تاجران و دین خانه نحس اند و متقلبان
مسخره اند اگر پسند که عاقبت عمل وقت محاسبه با خداوند عمل چون بود نظر کند

داخل نه ثابت هیچ در میان ایشان تمام نشود و اگر از کواها ن برسند نتیجه اول و باز دهم
دلیل کواه سایل است و نتیجه هفتم و باز دهم دلیل کواه مسئول پس از سعادست و نحو
و قوت و ضعف و تکرار و غره از هر یک حکم کنند و ثابت است و ثابت است و ثابت است و ثابت است
و و شکریا دو خصم با آن دو کسان که با خود با گفتگو دارند بداند که کدام غالب خواهند
و کدام مغلوب رمل بزن و دو نیمه سازیمی سایل ده و آن امیهاست و هشتم
و دهم و سیزدهم و باز دهم و نهمی مسئول عنده ده و آن نبات و باز دهم و در دوازدهم و
چهاردهم و شانزدهم است پس اگر طرف سایل اشکال خارج بیشتر بود سایل
اشکال خارج بیشتر بود سایل غالب باشد و اگر طرف مسئول عنده بیشتر بود
او غالب است و بعضی گفته اند که به بنید با اشکال کدام طرف را شهادت بیشتر است
که غالب او باشد و شهادت به اعتبار خطوط اشکال است که چهار راست تکین
بیوت تکین عدد تکین حرف تکین مزاج پس شکلی که بخانه خود بود او را
منح شهادت است و در خانه عدد و در خانه حرف و در خانه مزاج یک و ذکر
این مفصل در مقامش گذشت پس این همه شهادت های هر دو جانب جدا جدا
شمارد و آنجا که شهادت بیشتر است غلبه او را است و بعضی دیگر بر آن اند
که تعظیهای فرد رمل هر دو طرف را شمارد و هر کدام که بیشتر بود غلبه او را است و اگر
برابر باشند دلیل صلیح است چنانچه سعادست و نحو است اشکال حکم می نمایند هر طرف
که شکل سعد بیشتر او غالب است و اگر برابر باشد نظر کنند بخانه و هر یک که در طرف سایل

و مجموع خاصه داخل و اگر نخس بود دروغ باشد و با مقبول خارج و الصاد اول
اگر با پنجم زنده نتیجه دلیل عرض سایل باشد و چون هفتم را با پنجم زنده نتیجه دلیل
عرض مسئول باشد و اگر سایل از حال خویش و حال خصم پرسد نظر کند در اول و هفتم
هر کدام که سعد بود و صاحب خانه نیک حال سعادت و غلبه او راست خاصه که تکرار
در او تاد و مایل کند و هر کدام که عکس این پس حکم بر عکس این باشد و ایضا اگر شکل
طالع سایل با صاحبش بدوستی هفتم بیوند و سایل صلح کند و اگر بدستنی بیوند
و محاصمه و نزاع از جانب سایل است همچنین اگر شکل هفتم با صاحبش بدوستی
سایل بیوند و خصم صلح کند و اگر بدستنی بیوند و دشمنی از جانب خصم است پس
اگر نظر ترسج بود صلح بعد از جنگ باشد و اگر مقابله مدام در جنگ و کینه باشد اگر
مقابله مریخ در حل بود مرک و قبل بود خاصه که تکرار بد حال بود حذر کند تا در بلا ^{نمفتد}
و اگر از حال حاکم برسد از شکل دهم و سعادت و نجات و تکرار شش حکم کند
و ایضا به بند تا شکل دهم با صاحب باز دهم بنظر دوستی هر کدام از سایل و مسئول
که بیوند یا در شمله هر کدام که باشد مسل خاطر حاکم جانب وی بود و ایضا از اول و دهم
نتیجه برارند و همچنین اگر هفتم و دهم پس نتیجه هر کدام که سعد بود حاکم طرف او باشد
و بعضی این نتیجه را دلیل ظفر گفته اند که نتیجه هر کدام که سعد باشد و در رمل موجود با ثبات
بود ظفر او راست و گفته اند که اگر در دهم شکل مجید باشد بفرورت البنان
پس قایم و رتقا و شکالی می باشد

بیاری اعوان و انصار خاصه که داخل و ثابت باشند و اگر مایل بدشمنی است چون
است مخالفان نباشند و اگر شکل یا نزدیم نحس بقوت بود و صاحب دهم نظر
سمیع کند و انما لفان نباشند و اشکال سلطنت است ~~از این جهت~~
اگر کسی سوال کند که این باو شاه چند مدت بادشاهی کند رمل زند او تا و این
دلیل این بادشاه است و چون او تا و ان رمل دلیل فرزندان او بمشاهان
لاب می کرده که در هر رمل که هر چهار او تا و داخل سعد باشند دلیل حکومت
سلطنت اوست از ان شاه و از فرزندان او و الا فلا فایده در بیان اموری
که این متعلق است بسلاطین بدانکه چون از برای بادشاه رمل زدی شکل
ملا میقت و ذات او را دلیل بود و شجاعت و قوت و دهم و حزن از انچه دلالت
شده باشد و دهم مال و مقربان او و صاحبان راز و خزاین او و خانه تدبیر
مول و ستاد و و چیز آوردن و اقربای او و جمعیت و امراد و سران سپاه
منزل او تردد نمودن و حال سیاحیان و سایر طبقه بساق را نیز از این خانه
و بهر حال شهر و قلع و محاسن و فتح ممالک و لوی زندگانی کردن او نقل کردن
آن نقطه از چهارم به نبات رود ملک و نواحی شهر خود و سبب از تکرار شکل
چهارم بگوید و باز گفتن از هفتم بگوید و از پنجم حال اخبار و رسل و تحفه دهد یا بگوید
ایک بیان و نامه و خلعت نو و سواد ملک و فرزندان و جاسوسان و عیش و عشرت
و تربت و نحو آن و ولایل و را امور جاه و سلطنت و از این طریق و معانی را

اگر شکل سعد باشد سایل غایب بود میگوید موافقت رساله که تجربه اینی ناکسالت که
 سعادت و نجات طالع هر یکی دنگار آن وقت و ضعف آن را به بنید پس هر یک را
 که سعد و قوی بود و غلبه نقاط بر آن گواهی دهد غالب آن باشد خاصه که اشکال سعدیم
 بدان جانب غلبه کرده باشند و اکثر تجربه رسید که آمدن شکل عطار و در میزان دلیل
 صلح بگذر گشته و آمدن شکل مشتری را در میزان ایضا دلیل صلح گفته اند
 هرگاه از برای غالب و مغلوب رمل کنند پس شکل اول و دوم و پنجم و سیزده
 بسایل دهند و اسمهاست ساخته رمل تمام کنند که این رمل از آن سایل باشد و باز
 هفتم و هشتم و دوازدهم و چهاردهم را بمسؤل عنه دهند و این را نیز اسمهاست ساخته
 که در رمل از آن مسؤل باشد و میزان این هر دو رمل را با هم ضرب کنند حاصل ضرب و هر رمل
 که باشد قوی آن بود و هو محرب و مقول من جلال الدین محمد ششم ^{الکوال}
 از گرفتن قلعه باشد هر چند اول و چهارم و هفتم و هشتم را اسمهاست ساخته رمل تمام
 و در او ناد و در یا زدهم و سیزدهم نظر کنند اگر داخل باشند و آن حصار را بگیرند الا ^{فلا}
 نوسید اگر از عاقبت کار سلطانی و پایداری تخت و مملکت و سرانجام کار و ی
 سوال کنند از دویم و دهم شکلی برارند و نتیجه با سیزدهم زنند و از حاصل حکم مطلق
 بکنند سعد داخل یا ثابت دلیل سعادت ابدی و پایداری ملک است خاصه که در دهم
 اشکال سلطنت باشد که دلیل است و کمال امنیت و حصول مقصود علی الخصوص
 که صاحب دهم بیک بود و شکل یا نه و دهم صاحب اگر تا غریب و متبوع است و با قوت و کینه

بطوریکه سابقا گذشتہ از وصول و خروج و اختیار و بی اختیار بر نقدیرات ان ملک
ن در آن شهر و بر عاقبت احوال سلطان از خیر و شر در آن کار یا در آن
چون از حال ملک پسند نظر کنی بخانه دهم و شانزدهم اگر کسی
اگر بود دلیل قوت است و اگر ایضا دلیل است بر قوت
او و لیکن بار غبت بطریق دارد عدل زندگانی نکنند و مورد سلطنت و
ت بود و بله و لعب و طرب مشغول باشند و اگر بود و اگر
نفس باشند دلیل است بر ضعف حال از سبب دشمنی و جور و ظلم و ستم روا
ستن سر زیر دستان و حال از و اج او از چهارم مگرند و فرزند آن از چهارم
چون سوال از تنویش ملک بود اگر در چهارم
فشد باکی نبود و مردم خوشحال بودند و اگر بود حال بر مردم تنگ شود اما ملک
دست و محکم کرده و نگاه داشته شود و اگر بود به اختیار ملک باز گذارند و اگر
بود خنک شود و ممکن که مردمش به کشته شود آن مقدار که جموع تدارکند
ر آن بود ملک بی اختیار از دست برود و اگر سعد در دهم بود با و شاه سلطنت
بود و اگر ایشان را تردد و انتقال دست در ملک و اگر در صف باشند بر میت
نشد با آنکه حضم غالب کرد و بر اسیری بدست بیکانه افتد و اگر یازدهم
یکد تلف ایشان بجنب و حضم تیغ و کارزار بود و اگر در هفتم و دوازدهم تکرار
و نفس ایشان سعد خارج بود از با و شاه بر کرد و دست و من قدر ملک دشمن شود

در غیبت و احکام دستور ان بارس و این کواخزانی و جهات و اموال بود و
اسرار و از گفتن است و امراض داند و عدل و اندیشه و دغدغه و خبر
از خبر است و خانه ملک و سایر سوار خور و زیر دستان و خانه و اصداد و
وقت و ضعف خصم و حیل از اینجا بنید و حرب و نزاع و خصوصیت و غالبیت و
معلومات از طالع و سبب بنید و آمد و رفت اعدا و مایل بودن او به نقل و حرکت
و چون نقطه از به آمد اعدا در ملک در آیند و چون نقطه از مهیات به نبات
پیر و سلطان ملک اعدا رود اگر نقطه ناری با هوای بود و اگر بی بود او روند
و اگر خاکی بود خبر بد کویان و در غیبت برند و خانه خطرات و تنزلات و تلف
مال اعدا و مال که از نظر سلطان دور بود و مال محالک و والیات و مال که بدست
دیگری بود و دخل اعدا و نکبت صاحب طالع از اینجا گویند و صفای
دور و حال سلطنت و ایهت و دوام دولت و بایرداری ملک و شغل و غرور
و سعادت و تفاقت و تردد و امور ممالک از اینجا بنید و حصول مقاصد
و قصد ان که از چه بود و وزیرای عالیقدر که در قوت و شجاعت و قصد و سفر
خود بجه طریق تقدیم رسانند و باحوال صخره بردارند و یا بعلم و تغافل کمال رغبت
بشش برند و از تکرار احوال دیدن حال صخره دلیالات دیگر و ستوران و
و لای قوی و خصم بزرگ و رسیدن و خوف گذشت و نزمیت و هم در خاطر
و دغدغه و شغل و در حال خصم و قوت و یا در لیل بود و بر حصول مقصد

سبب ان از تکرار شکل یازدهم توان گفت والا از نفس شکل یازدهم با حانه
دی و اگر خواهی که بدانی حال جماعتی را که در شهر بی با قلعی یا در نواحی ششده
باشند و قینه شود تا بدست آیند بانه از سعادت و محبت او تا و چهارگاه
و شریک و نبی جواب اما خارج و داخل و ثابت و منقلب نگاه دارد و نگاه

سعد در بی محل اند و خمس در بی محل
و اشکال صلیح و بدانکه حال اسیران که مقصد شده باشند تعلق به

داخل سعد آید اسیران خود خوشحال بماند و خارج سعد برودی خلاص یابد
و منقلب سعد بعضی را بدو نجات میسر شود و بعضی را در و از نجات سعد
موضع متوطن شوند و قرار گیرند و ایشان را بمردم ان نواحی و ملت دست
و از خمس داخل در خمس بی اختیار بماند و ثابت خمس همه عمر در بند بماند
خمس بعضی بر نجات یابند و از خارج خمس بعضی را بیدار است و قتل میسر
قرار باید یا بمیرند بجزت داند و دیگر بدانکه اشکال سعد که جنگ با اختیار و از
شود و بدانکه اشکال خمس و جنگ و شجول

و اشکال قرار و نیرحمیت و اشکال قرار و بسلامت
و غلبه نفی دلیل تاخت است و غلبه دلیل حرب و خونریزی
و غلبه دلیل قرار و غلبه دلیل اختیار و غلبه دلیل گرفتاری و غلبه دلیل
حرب و غلبه دلیل طرف و غلبه دلیل صلح و غلبه دلیل ایستادن و غلبه

و نامه مهر کرده بود و جای سجده و خط راه بود و خط سربازان
پنج نفر همراه بود و سربازان مرد هندی دارد با خبر قید و بند

آورد و منصور و نامه فتح و نصرت بود و سربازان فتح فلاح و ملک

بود خاصه که یکی از این اشکال در چهارم تکرار کند و بعضی گویند که

خبر اسیر بود یا اسیر با رسول همراه بود و اگر گویند ازین خبر ملک راجه فایده

بود پنجم را در چهارم ضرب کن و از نتیجه بگوی اگر جائی آمده باشد سبب از آن

خلاف بگوی اگر نیامده باشد از نقش نتیجه بگوی و اگر گویند از مردم و پادشاه این

تکرار خوش آمد پنجم بادم زند که این نتیجه دلیل پادشاه است و نتیجه اول و

پنجم دلیل مردم پس هر نتیجه که سعد بود دلیل خوش است و نحس دلیل ناخوش

والله عالم یصل یازدهم در خانه یا در

اینجا نه باشد مثلا اگر سوال از دوستان کند پس اگر در خانه یازدهم سعد

داخل بود دلیل و خود دوستان و فایده دیدن از ایشان است و تکرار نشی در اول

یا پنجم دلیل الفت و محبت بسیار است با یکدیگر و خورم و شادماندن با خود

و اگر شکل یازدهم سعد باشد اما به تکرار و ۳ نشده دلیل است که دوستان سایل

پس بصدق نیست بلکه بظواهر دوست اند و در حد رعیه ها کنند و اگر در یازدهم

پس نحس باشد سایل را از طرف دوستان رنجها و مشقتها رسد و اگر در شکل

پس تکرار کند از جهت آن جمله سخنها یا ناخوشی شود و اینها نیز

بود اگر در اول داخل بود قوی حال و محکم بودند و از ثبات استقامت در زند در قلع و قمع
و اگر منقلب بود و دل بپاشند و خارج خیم دارند در آنکه قلع باز گذارند سجد به اختیار
و محسوس اختیار و از داخل نگاه دارند و از بابت محکم بودند بر آن حال و کار و در منقلب
بر یک حال نمایند و بدانند در پنجم بر سکان شهر باز گذارند بر رگال یا بر منقلب
شوند به اختیار در باز شود و ملک از دست رود و خرابی و رسوا شود

در پنجم محکم نگاه دارند بعضی گفته شود از سبب اتفاق که داشته باشند
در نگاهداشت شهر و قلع و در آنکه

طیاب در زار و قنوه وند چون در رمل غلبه کنند طیاب بسته شود خاصه در سیوم
و چهارم و پنجم بقاره بود که نژند و

بدر مرغ بود و در است بود در شبانه روز و در شب هم بود و روز

و امید در است بود اگر در است که اگر گویند بلی چه چیز آورد و با خود بدارد

در نظر کسی که چه شخص آید اگر سجد است و با نردم قوی خوش حال و سواره بود خاصه

چون نشان نردم بر آن گواهی دهد و اگر با نردم و نشان نردم ضعیف بودند به نحس باده

و خاصه کسی بود و اگر در پنجم بود و خوش حال باشد و بدخویش

بهر سجد و بر می آید و بنامی بود و در پنجمی اختیار و ترسان و خراب را

چیف بود و زود برسد و چیز آید و بر سر است بود و بعضی راست

در پنجم مرغ و خورشیک و اگر در پنجم بود نشان باد شاه

و در آن ثابت باشد اگر چه هیچ ضرر برساند و چار پایه بزرگ افودن شود و محبوس
در بند همانند اگر نخس باشد دلیل بود بر اتفاق در دل گرفتن دشمن و شکستن دشمنی
و بدی حاشی و صاحب ضمیر را از وی محترم باید بود و چهار پایه بزرگ و محبوس را هم
از گشتن است و اگر منقلب سعد باشد دلیل بود که دشمن هر زمان بگونه بود در اهرام بازند و زود
از آن باز کرد و گاه دشمن کند و گاه نکند و هیچ زبان از وی به صاحب ضمیر برسد اگر چه
دشمن نیک حال بود و چهار پایه از دست برود و باز بدست آید با اختیار و محبوس
خلاص شود و باز در بند افتد اما هیچ مضرت و اگر نخس باشد دلیل کند که دشمن دشمنی
کند بودنش اختیار و مکر و غدر اندیشد بدان سبب که او را بهد اموزی کند خد را باید کرد
خاصه روزهای سته و سته و سته دلیل بود بر بدی حال دشمن و چهار پایه از دست
برود و باز آید و باز برود و اگر محبوس را بیم بود و اگر از قوت و ضعف دشمن
برسند پس اگر در از بیم قوی است یعنی در سکن یا در سرف یا فرج یا خطی دیگر دلیل
قوت یا دشمنی است بقدر خطرات آن خانه و اگر در وبال یا میوه یا شرح بود دلیل ضعف دشمن
است پس اگر شکل نخس دلیل است بر کوشش و قصد دشمن بر صاحب ضمیر را و اگر سعد
باشد دلیل بود بر فراغت دشمن و این صاحب ضمیر از وی و سبب دشمنی از تکرار
کوچ و مثلاً در اول از جهت نفس سایل و در دوم بجهت مال و معلون و در سوم بجهت
اثر و نقل و حرکت و در چهارم به سبب بد و سرای و اطلاق و علی بنیاد و همچنین اگر در
نکته که در میان دشمنی از بند کانی بود و در میان شیخ معروف و در میان قوم و در میان

نه بنید و اگر زود از دهم تکرار کند دوستان و دشمن کنند و تکرار ششم و هفتم
هم بد بود چه دلیل انتشار آن عامه است و اگر در یازدهم شکلی آید که جند طالع
بود هم دلیل گفتگوی است با دوستان و آشنایان و رسیدن رحمت و شفقت
از ایشان و اگر سوال از بایرداری دوستی باشد نظر کند با و تا اگر سعد داخل
بوند و در خانه های دوستی تکرار کرده باشند دوستی بایدار ماند و اغلب که میان
فرزندان ایشان دوستی نماید و اگر در خانه یازدهم بیاید دلیل دوستی
جانی بود و اگر بیاید در خانه های مایل تکرار کند دوستی بایدار ماند لیکن
اکثر مزاج لفظی در میان آید و زود بر طرف شود و اگر در زایل تکرار شود دوستی جند
است و اگر بیاید در میان هر دو نزاع افتد و اگر بیاید در خانه های
نخس تکرار شود دوستی مکرر و عذر بود و اگر بیاید دوستی نماید و اله عالم
و بدانکه حکم این خانه در باب دوستی و محبت مانند خانه پنجم است که مذکور شد
مگر بجای پنجم این خانه یازدهم را اعتبار کند و عهدی که اگر سوال از وفات عهد شد
یازدهم را یا پنجم زند پس نتیجه اگر داخل با ثبات سعد بود دلیل است بر ایفای
عهد و الا فلا و اگر سوال بجهت امید و توقعی بود نظر کند در خانه یازدهم
اگر شکلی سعد داخل بود و در اول یازدهم تکرار کند دلیل حصول مراد است و البته
الایمید و فاش شود یا کسایه و داخل نخس بد شواری و همچنین ثابت و منقلب
از بیعت و انقلاب و سعادت و نحس است جواب ویراما در چهاردهم و پانزدهم

اگر سوال کنند که دشمن بر من طغریا بدیانه نظر کند در اول و دوم و نهم که مثلثه

سایلی است و هفتم و هشتم و دوازدهم که مثلثه مسؤل است آنکه قوی تر بود و طغریا در است و

باقی احکام از قوت و ضعف و غالب و مغلوب و صلح و غیره بطریقیکه در فصل دهم در احکام
دعوی و محاصره گذشت حکم نمایند اما از اینجا بجای هفتم و دوازدهم را اعتبار کنند و ایضا گذشت

که میزان اگر شکل عطار در با شتری بود صلح افتد و اگر از بایداری صلح برسند پس

اگر نتیجه اول و دوازدهم سعد باشد باید از بود و الله و الله اگر برسند که بیمار یا مجوس

یا حامله یا کس که از محنت و نیاز در مشقت باشد خلاصی باید بایه نظر کند در اول و دوم

و دوم و پنجم و یازدهم که خانه های سعد اند اگر شکلی داخل آمده باشد از مشقت

خلاصی باید و سعادت رسد بشرطیکه در ششم و هفتم و دوازدهم که خانه های محنت

و شقاوت و درویش و نامرادی اند شکل خارج بود خاصه که سیوم و نهم نیز خارج

باشند زیرا که این خانه ها سعد خانه های ساقط اند و اگر بعضی داخل و بعضی خارج بود

هر کدام که قوی بود حکم او را باشد و اگر برابر باشند مانع و معطلی را با هم ضرب کنند و از آن

حکم نمایند و اگر بر عکس مذکور بود حکم بر عکس کند و اگر خلاص مجوس برسند و در

دوازدهم شکل خارج بود از بند بیرون آید سعد به ساینه و نحس بد شود و در

و اگر داخل بود در بند بنماند سعد به رحمت و نحس بمشقت و ثابت حکم داخل و در

و مطلب از بند بیرون آید و باز افتد اما شواهد و نواظر و لسان الامر و شریک و نتیجه

ملاحظه کنند تا حکم راست آید و از این جواب خلاصه حاصل می شود و اگر در خارج و داخل

و شایسته بودیم نیز نظر کند که در دلیل حصول مراد و عدم آن بر آنچه گواهی دهند بطریق
اشتراک حکم نماید ما صحیح باشد . اگر پرسند که حاجت من بر آید یا نه اگر صاحب
بازو هم باشد شکل بازو هم با طالع دوستی چون در مراد بر آید یا سبانی و اگر بدشمنی بودند
و بدشمنی و اگر نه بودند میسر شود نوعدیکه اگر کسی بوی شخصی بطلب حاجت رود و
خواهد که بداند تار و آشود یا نه نظر کند شکل هفتم اگر سعد بود حاجت بر آید خاصه که صاحب
بازو هم نیک حال باشد و اگر بد حال بود فاسد گردد و اگر صاحب هفتم با صاحب بازو هم
با طالع سعدی بودند به آسانی و اگر به نحس بودند و بر تر آید بد شواری و اگر بودند بر تر آید
فخر و ثروت از لسان الامر جواب دهد اگر در دویم آمده باشد شک مراد بر آید خاصه
که داخل سعد بود . و در دویم آمده باشد شک مراد بر آید خاصه اگر سوال از این خانه
باشد نظر کند تا به شکل آمده است اگر داخل سعد بود حکم کند که دشمن نیست و قوی
حال است اما زیان رساننده اختیار و چهار پایه بزرگ افزون شود و محبوس در بند
ماند و اگر نحس بود دشمنی است و بی اختیار و دشمنی کند و او را کسی بد امور می
میکنند و برین کار میدارد حذر باید کرد و اگر خارج سعد باشد دلیل بود بر دشمنی دشمن
و با اختیار خود ترک دشمنی کند و نقصان چهار پایه بزرگ بود و محبوس خلاصی شود و اگر
نحس بودیم دلیل باشد که دشمنی کند اما بی اختیار و ناکامی و دلیل بود بر بدی
حال انسان و تلف چهار پایه بزرگ و خلاص محبوس بی اختیار و اگر ثابت شد
باشد دلیل بود بر دشمنی و بیگونی حال وی و دشمنی بدید کند و پنهان در دل

تکرار شود و در سیزدهم و چهاردهم خمس باشد محبوس را تکلیف سخت بود و اگر در وتر
تکرار کنند دست بپزند و در مایل بین و کوشش لیکن می باید که همه حاشیگی در دوازدهم را نگاه
دارند الحکم عند الله و بعد از آن سوال از چار پایه برک بود نظر کند در دوازدهم
اگر داخل سعد یا نابت سعد آید و در طالع یا بنجم یا یازدهم تکرار کنند دلالت میکند
بر آنکه سایل را اسب و قبل و شتر و طالع هست و از آن نفع گیرد و اگر خارج سعد یا
منقلب سعد بود چهار پایه مبارک باشد اما زود دور کند و اگر اشکال خمس آنچنین
داخل و نابت خمس دلالت میکند بر ربوبی آن چار پایه و معیون او و عدم نفع از آن
و خمس خارج و خمس منقلب دال است بر عدم بودن چار پایه و اگر آید بر شش نماید
بفروشد یا در و برد اگر در دوازدهم شکل خمس باشد و در ششم تکرار نماید دلیل
است که چار پایه بمیرد تا تلف شود و آنکه خانه دوازدهم طالع است
و سیزدهم که دویم اوست تعلق بعد از آن است در دوازدهم بر رفتار و با سیقه
خانها بر همین قیاس کند تا دوازدهم او که هفتم اصل خواهد بود پس از سعادت
و نحوست اشکال که در آن خانه آمده باشد حکم نماید و بعد از آن اگر در دوازدهم
آید و در خانهای خمس تکرار کنند دلیل است که آن اسب اکثر مویفی ماند یا کند
بود و اگر چهار آید و در خانه خمس تکرار کند اغلب که آن ^{بسیار} تکرار آید و در خانه خمس تکرار
کند پس آن اسب عیب دیند آن کبیرا داشته باشد و اگر در ششم آید و در خانه
خمس تکرار کند اغلب که آن اسب بد است و در ششم تکرار کند و در ششم تکرار کند

سعد باسانی و بدستواری و باکی نیست و داخل و ثابت در توقف سعد به اسانی و بی خطر

و نحس بدستواری و با خوف خاصه که ~~بسیار بود و منقلب هر ساعت بگونه باشد~~

اما باید که ششم را نیز شریک سازد پس اگر در دوازدهم و ششم ~~یا با ما نیز بدانی~~

بود و شکلی در ششم لکن نیز مثل این باشد و شریک و خواهد و نواظر نیز بر آن گواهی

دهند دلیل است که آن زن از آن خلاص نیاید و از دروزه بمیرد و باقی احوال حامله

در خانه ششم مفصل گذشت ~~اگر در دوازدهم و هشتم و سیوم~~ آید محبوس را

نیم قتل و مرگ بود در بعضی جا سیوم را ذکر کرده اند و اختصار بر دوازدهم و هشتم

نموده ~~از اول و هشتم شکلی برارد و از هشتم و دوازدهم شکلی و از این برود و شکلی~~

و از این نتیجه حکم کند از داخل و ثابت و خارج و منقلب و سعد و نحس که خطا نباشد

چهارم را با هشتم زند و هفتم را با دهم و نتیجه این بر دو شکلی را ششم پس حاصل

اگر ~~نولد کند محبوس خلاص باید و اگر~~ نولد کند و گواه خارج باشند خلاص شود

و اگر ~~نولد شود پس محبوس در قید بمیرد و اگر~~ نولد شود بسبب معاشرت شخصی

لی اختیار از قید خلاص شود و اگر ~~آید و در دهم تکرار کند~~ بیم کنی است و اگر

~~آید و در دهم تکرار کند~~ زندان را از کردن بیا و نیرند و از باقی اشکال

مخالف طبیعت او حکم نماید نوع دیگر اگر در میزان ~~آید و تکرار در اول و یازدهم کند~~

~~بسیار محبوس را بچهارم کند و اگر در طالع بود در میزان~~ نحس از اول

~~بسیار و چهارم و سیوم و ششم محبوس بیاید و اگر در طالع بود و در~~

ریای خوان نعمت انسان گویا را که چیزی درین باب تولید و از تحقیق و تجربه
سخن راند و ازین در گذشتن هم نمی تواند که رساله ازین مسله با معطل و محلی ماندناکیز
بامید آنکه ما باشد که عالی ذهن و درست فهم از مطالعه اشمن در تحقیق کاربرد و فقیر را
بفاتیحه یاد نماید سخنان چند از قول استادان که تجربه نوشته بودند در اینجا ثبت
کرده آمد و بیان دین در فصل چهارم باب اول گذشت فصل اول در بیان اول مال

باید تا معلوم کند که جنس هستی یا نه برین نیست رمل کشد اگر در اول و دوم
نیز باشد خبر درست نگرفته و گفته اند که شکل منسوب بخمس است پس اگر
رمل موجود باشد دلیل بر آن است که البته جنسی است و الا فلا و الاضا گفته اند
چاکه ثابت می باشد و اگر دو سه جائز مکرر شود دلیل بود که جنس پیش از یک است
بست تکرار و الاضا گفته اند که هر جا که نوشته باشد دلیل است بر آنکه جنس در همان
مورد نوشته اند بموجب منوبات انخانه مثلا اگر در اول است در سر و ستار باشد
بخمس تا اگر در دو از دهم باشد دلیل است بر آنکه جنس در موزده یا در زیر پا داشته
شد و بد آنکه اگر نیز در طالع آید اول گرفته بعد از آن انداخته و اگر نیز آید اول
در شش آخر شش گرفته و نیز اگر شکل بادی بود دارد و اگر خواهد که بداند درست است
ست یا درست چپ از سوم و سیزدهم و یا از دهم و یا از دهم و در شکل سازد
از هر دو یک حاصل اگر در امیهاست و نتایج آنکه باشد درست است بود
از در نهایت و نتایج آنکه باشد درست چپ و اگر در نهایت آنکه در نهایت

که آن اسپ جنگی بود و کم دود و کم رفتار نیز و شرف و دلالت میکند بر آنکه
خوب رفتار و جالاک بود و اگر آید و بخانه آبی تکرار نماید دلالت کند بر شناخت
که آن اسپ در شناوری خوب و یک بود و اله عالم است در جمیع احکام و دوازده^{خانه}
از نشان الامر که نتیجه طالع و خانه مقصود است و از نشان بد قریب و بعید و ناظر و قریب
و بعید و تکرار شکل خانه مقصود و نظر نفس با طالع و از ادتا و مایل و ذایل غافل
باشد تا در حکم عاجز نماید و بیان هر یک از اینها در مقام خویش مفصل گذشت
و سعادت و نحس و خانه و قور و وصول اشکال را نیز ملحوظ دارد و زود و مدیوت
اربع یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و شانزدهم را از دست ندهند که اینها شایع
بیوت اند پس البته که حکم از اینها نخواهد بود هر که بدین دگر کردیم با شتر اک حکم نموده
کمال غالب است که البته خطا کند در اینجا فایده از غایب الاختصار که نصف
حقیر التقی طوی است ذکر می نمایم و این است که شکل خانه مقصود را با چهاردهم
زنند و حاصل یا با نوزدهم آنچه میرود آید حکم مطلق تر است من جمیع سوالات
از داخل و خارج و حادث و منقلب و حسب اتصال و انفصال که خطا باشد

الحکم عند الله ثابت سیوم در بیان ابواب استخراجه و استخراجه

بدانکه چهارم سله است که از وقایع این علم است اول استخراجه اسامی دوم
جایا و وقایع سیوم غمر چهارم تقن مدت و روز پس یک که از عهد این چهارم
قرین علم کاملی گفت این چهارم را که خوشه پس خرمن اقوال است و نیست و ذکر

بوسید بعض گفته اند که از شکل چهارم و هشتم شکلی سازد و از هفتم و دوازدهم
شکل و ازین دو شکلی و نتیجه با چهارم و دوازدهم حاصل جوهر چرخ گوید و بدانکه موقوف
چرخ موقوف بر دوازده کواد است یعنی از خانه اول تا دوازدهم هر شکلی ازین
خانه ها کواهی اند هر حالتی و کیفیت از چرخ مثلا خانه اول و اولت میکند بر طبیعت
صحنه و درسته آن یعنی اگر شکل سجد باشد پس چرخ نرم بود و اگر خشن بود سخت
ممنوع میان بعض نه سخت و نه نرم و بعض شکل و درسته چرخ هم ازین خانه گفته اند
نزد و نزدیک و بوی خوی و برست چرخ و صاحب بر جوهر چرخ
شکست هشتم و دوازدهم و اگر مختلف باشند چهارم را در چهارم و دوازدهم زنده با نوزدهم
در هفتم و ازین دو شکلی و نتیجه در دوازدهم و از حاصل جوهر چرخ گوید و صاحب انوار
بنگوید که اگر چهارم و هشتم و دوازدهم مختلف باشند چهارم و دوازدهم زنده
هشتم و دوازدهم داری دو شکلی و نتیجه در دوازدهم و از حاصل جوهر چرخ گوید و الله عالم
بهمه انکه استعمال او کمی است و بجه کار اید و از وی چه توان ساخت و مردم
او را دوست دارند یا نه یا مساوی نگاه دارند یعنی قیمتی و عزیز است یا بی قیمتی
و بیس مثلا مکان این را را قرب باشد و برای شیندن اشیا نگاه دارند و هر غذا
نیز نگاه دارند و مردم او را دوست دارند و چیزی را نخری ام کردن و دخول کردن
و بوسیدن کردن مثل مال و جوهر و از قسیم نیکین و اشرف در دوزخ و جاهای
مساجد و خانقاه بود و از قسیم که چیزی جدا کنند و در دوزخ و جهنم و در دوزخ

بود و اگر خاطر نباشد گرفته فایده بطالع و چهارم و هفتم نظر کند اگر درین خانه های
اشکال خارج باشند چیزی در دست نباشد و اگر درین خانه های اشکال داخل باشند
البته چیزی بود پس بگرد شکل اول و بآنزد جسم و شش نوزدهم که جمع ازین اشکال
بیرون نیست و اگر شکلی ازین اشکال غلبه کند یا در خانه خود بود آنرا با شکل
اول ضرب کند و از نتیجه حکم جمع و صفت وی کند و این طریقه از ملک المحکمات و
اعظم البس مصری است فایده دیگر اول را در پنجم ضرب کنند و از نتیجه حکم نماید
که لسان الامرات درین باب و حکم او راست است مثلاً اگر آید چیزی باشد نرم و
وسریج یا سفید که اندک بر روی زند و قیمتی و طعمش شیرین و نشانی داشته باشد
یا آتش بدور رسیده و اگر آید چیزی باشد نرم و سبک و سریج و سفید یا سبز رنگ
قیمت میان و بی طعم و اگر طعم داشته باشد با اندک شیرین بود و محبوب و دیگر
و بالفی داشته باشد و باقی بر همین قیاس بموجب جدول مشروبات که گذشت
حکم نماید نوع دیگر اگر خواهد که بداند که کدام جوهر است طالع را در پنجم رند و بار پنجم
در نهم و ازین هر دو شکلی پس حاصل اگر آتش است معدن و بادی حیوان
و آوایی بنانه و خاکی کاهنی و باید که غلبه نقاط را بنظر ملحوظ دارد و برای او گواید
که اشرف انواع است و اصلی تمام دارد و اگر در عنصر سادی باشند پس که
از دو جوهر مرکب بود و الا طرح باید کرد و اینجا که منتهی شود از ان شکل باید گفت
مثلاً آتش و خاک و هفت بود و در خانه پنجم نگاه گویم بهر دو گفتیم که حیوانی

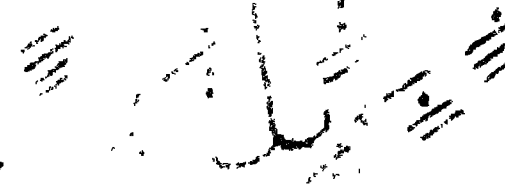
اگانه است بشرطیکه یکجا تکرار نکند اما اگر دو جا تکرار کند پس گویم که جنی حیوانی مرکب
از دو جوهر گانه باشد جوهر گانه است و اگر مثلاً جن سودی است و شکل هفتم هم در خانه
غاک تکرار کرده و هم در خانه باد پس گویم که جنی سودی است مرکب از جوهر گاسی
و حیوانی و اگر مثلاً جوهر سودی است و تکرار شکل هفتم نیز در خانه انش است
پس دلیل است بر آنکه جن مرکب از دو جوهر سودی است اگر یکی تکرار کرده باشد و اگر زیاد
پس زیاده و اگر تکرار نکرده باشد پس جن یک جوهر پس نیست فتاویل و بعضی شکل
هفتم را ضد جنی گفته اند بعضی آن را در هفتم شکل آن است پس ضد او انش است و علی بن
با شریک چهارم دلالت کند بر جوهر جنی و بعضی ازین خانه مرکب و تناسلی
نیز گفته اند شریک سوم بر ترقی و قامت جنی و بعضی ازین هم طبیعت جنی
گفته اند دلالت بر طعام جنی و بعضی گفته اند که از دهم گوید که غریز است
پس دلالت بر تمامی و ناقصی مثلاً اگر در خانه یازدهم شکل یوسف نشسته
است جنی تمام است و اگر ضعیف پس با تمام اما اگر سود است و ضعیف نشسته دلیل
است که جنی اگر چه در اصل با تمام است اما با بقول در ساخت خویش تمام است
بعضی گفته اند که شکل کامل یعنی حفت دلیل درستی و تمامی جنی است و ناقص
یعنی طاق دلیل شکستگی و ناقصی دلالت کند بر ضدیت و مبادرت
پس که از کدام خبر قاصد کرد و بعضی مکان جنی ازین خانه نیز گفته اند و البته عالم چنانچه
همه اوصاف جنی معلوم گردد و خواهد که نفعی جنی نماید که چیست پس باید که ازین قبیل او نماید

و کتاب و در دو طایف و باز از قسم زبور طلا و یا قوت زرد بکار آید و جای حرکت
و مبلع یعنی جائیکه حیوانات در سج کنند و جائیکه خون افتد و برای صلاح بکار آید و
برای خوردن بکار آید مثل گوشت و اگر ملبوس بود مثل اسب و محمل و پرده
ریشم و برای پوشیدن و فرش کردن و پرده ساختن بکار آید و در مکان باغ
بود و قصرشاه و حصار و برای کارهای اقصای بکار آید و از قسم نبات کاغذ
بود و بهر نوشتن و برای تزیین رخت خام و از قسم ملبوس بکار آید و گفته اند
که شکل یا نر هم اگر سعد بود چنی کردن قسمت و غیر از القدر باشد نشان عدم دلالت
بر آنکه از چه چیز ترتیب و پرورش یافته است مثلاً حیوانی بود که با شیر پرورش یافته
است چون موم و چربی و ... قسم نباتی پوست بود که بگویند در میان سازند
و یا بسیار بگویند و به آب ترکیب دهند و کاغذ سازند و علی بن داود بعضی خفت
و نقل جن نیز از این خانه گفته اند و بدانکه شکل سبک اند و نحس ثقیل و گفته اند
که شکل آتش و بادی دلیل سبکی است و آب و خاکی دلیل کرایه به حسب عنصر
و خانه هفتم دلالت کند بر آنکه جنی بکثرت است یا با چند چیز آمیخته و این از تکرار
توین و نیت مثلاً موصوفه کارنی بود و شکلی که در هفتم باشد در خانه از خانه
الغیر یعنی اول را پنجم یا نهم یا سیزدهم تکرار کند پس دلیل است که کار
مرتب باشد و اگر هم مثلاً جن حیوانی است و شکل هفتم در خانه عم خانه
خاک یعنی چهارم یا نهم یا سیزدهم تکرار کند پس جن حیوانی مرکب

و او بقوت در نهم نشسته چون این معلوم شد برای تعیین آن التماس نمود و گفتیم
برآمد و او در خانه هشتم نشسته که ساقط است پس نظر کردم در جدول هشتم که
بخانه طریق از معدن قیمت ششگانه است و کان بعینیت آنکه آنیمته از مسل
قلع مسل گانه پس گفتیم که در دست صاحب عنیک است که حلقه گانه دارد و الله
اعلم بالصواب قاصد بعضی حکم هر یک از این دو از ده خانه از صاحب آن خانه صاحب
دایره ابداع و شکلی که در آن خانه آمده است حکم می کنند و اگر صاحب خانه حاضر نباشد
شکل آن خانه را با هفتمش ضرب می کنند می زنند و حکم می نمایند مثلاً نهمی و در شش
و نیز جوهر از اول گویند پس نظر کنند که صاحب اول است کجا آمده و در خانه
اول چه شکل نشسته و از آن خانه و از این شکل حکم نری و در سینه و جوهر حلقه گویند
و اگر مختلف باشد را با شکل اول ضرب کنند و حکم نمایند و اگر موجود نباشد
شکل اول را با هفتم ضرب کند و از آن حکم نمایند و همچنین که صاحب دوم است
به بنید که کجا است و بدستور سابق حکم نمایند و اگر موجود نباشد شکل دوم را
با هفتمش که هفتم باشد زنند و از نتیجه حکم کنند و علی هذا العلم عند الله
نقاط اسکال امپالوز روح و فرد جمع نموده و در زده کان طرح نماید و با سبقت
بر خوانها قیمت بر خوانها قسمت کند هر جا که منتهی گردد جوهر و رنگ و بواز این گوید
پس شکل را در دوازدهم ضرب کند آنچه بر آید عمل که اراده کرده باشد در آن شکل
نموده اول را در نهم زنند و نتیجه در دهم آنچه بر آید عمل که اراده کرده باشد در آن شکل

بر کرد و شکلی سازد و در حد دل هشت گانه که در فصل منسوبیات اشکال گذشت
نظر کند از معدنی و حیوانی و نباتی و گاهی و قیمتی و بی قیمتی هر چه تعیین کرده است
مقابل خانه شش هر چه بر آید تعیین جنس نماید چنانکه روزی ازین هجده ان شگلف
بیرون یافت بدیانت جنس شدند اینست جوه

در اول بنه بود و تکرار

مرکب است و چون بنه شکل گفتیم که جنس
شش است بنه گفتیم که سخت است و در خانه دوم که خانه رنگ است
نشسته و او در هشتم خود آمده بنه و جوع کردم بنه انش که بنه گفتیم
که سفید است و در دو یا تیره یک و از سیوم بشرکت مهم گفتیم که دراز است
یا بینکی و چون از ضرب اول و پنجم بر می آید بنه زایل یعنی ششم آمده
بنه و جوع کردم بنه انش که بنه است انش گفتیم که مسودنی است و چون
طالع در چهارم تکرار کرده که خانه خاک است دانستم که جنس دوم او کلید است
و از پنجم گفتیم که بکار در شش و تدریس می آید بنه صاحب بنه بدایره ابرج
نشسته است و جای او را گرفته که بموجب سکن بیوت صاحب بنه است
و چون در ششم است بنه و صاحب بنه در پنجم بنه گفتیم که ترتیب او از انش
است و از پنجم و تکرار شش گفتیم که ضد اداب و خاک است و از پانزدهم گفتیم که اگر چه
قد اصل نام است اما اکنون در حالت خود تمام است زیرا که از ضرب بنه بر می آید

و در بیان نوزدهم و در شانزدهم حروف باشد و اگر در رمل نباشد نظر کنند که شکل
 طالع صاحب کدام خانه است الف در حروف رسم باشند و آنکه این اسم بجه ریاست
 از نتیجه اول و چهاردهم گوید بهر اقلیم که شکل تعلق بدو دارد بزبان طایفه که آن
 که آن اقلیم بمسبوب بوی بود و تکرار حروف از تکرار شکل اول گوید و الله اعلم
 فایده در استخراج اسم و این فایده را بچهار طریق ذکر کنیم
 منقول از زنده الرمل - نقطه نار آنچه هست بگیر نه نه هس طرح کن تونی تا خبر
 باز برهم فرای بادی آن بازده یا زده بفلن زان نقطه آب را بهر دو فترا
 چارده فلن اینجا نقطه خاک هر سه جمع نما طرح شان زده و راست بجای مثل صاحب
 تذکره الرمل کرده که برای استخراج اسم هندوی را بجه کشیدم و بعد از تأمل گفتم

که نام نوجوی دلت را بجه نیست
 چون نقطه آتش
 است حرف بر
 و چون نقطه باوش

چون با نقطه آتش جمع کردیده شد حرف بر آید و نقطه آب هفت است جمله
 شد چهارده بطرح رفت سه باقی ماند حرف ح حاصل شد و نقطه خاک
 جمله بست و شش گشت شانزدهم طرح رفت ده باقی ماند و بار حرف بر آید که
 مرکب جی می شود میگوید نوشت رساله که موقع پیش این احمد ان همه چه کاغذی

در خاک ۱ و باد در آتش ۲ و باد در باد ۳ و باد در خاک ۴ و آب در آتش ۵
 و آب در باد ۶ و آب در آب ۷ و آب در خاک ۸ و خاک در آتش ۹ و خاک در باد ۱۰
 و خاک در آب ۱۱ و خاک در خاک ۱۲ از پنجم تا هشتم این عمل نماید و جدولش اینست

آتش	باد	آب	خاک
آتش	۱	۲	۳
باد	۴	۵	۶
آب	۷	۸	۹
خاک	۱۰	۱۱	۱۲

و حکم این عنصر در جمیع

خانها جاریست و طرح

آتش است و باد ۳ خاک

و آب ۴ و طرح خاک چنانچه زایچه اینست

و درین رمل طرح بخانه ششم رسیده و اینجا

بود در نهم رست آتش در باد و باد در باد

و آب در باد و خاک در باد جمله شد اکنون طرح چهارگانه بعمل می آید باین

طریق که اول طرح آتش نهم نهم از طرح کردید بطرح رفت تممه ماند باز طرح باد

دوازده دوازده است طرح رفت تممه ماند و طرح آب پانزده پانزده است

تممه ماند و طرح خاک شانزده شانزده است چهل و هشت بطرح رفت

تممه ماند اکنون تممه آتش که هشت است قسمت کردیم بخانه هشتم رسیده و اینجا

بود که در اصل دایره ۱۲ عدد دارد و تممه طرح باد و آب ۱۲ است و بخانه نهم

بود که ۱۲ عدد دارد و تممه خاک ۱۲ است و بخانه چهارم ۱۲ عدد دارد و بخانه

دارند الا القع که عسر چهار مرتبه دارد پس ازین خانهای نهمه گانه هر مرتبه را که

حرفش یکمرتبه است و همچنین هر شکلی که حرفی دارد احاد و عشرات و مئات

و اوفش نیز متعلق بان شکل است مثلاً اوت دارد پس او و عطش

ازان او است و او که ب و عش دارد که و و تست ازان او باشند و او

که ن و ن دارد ن و ن مراد است باقی برین قیاس فافهم

سبب متفون از سایر الاولیا از دایره ابدح بدانکه همنانکه در دایره

لقمانی حرف ابد علی التوضیح الی بحس می شوند در دایره ابدح نیز بحس

می خوانند و حد و شش است

بسی اعداد که از اشکال حاصل گردیدند این اند ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ اکنون از کتبیته

باید رفت پس ۱۳ را از حکم کسر دیم ه ماند و در ۱۴ را کم نمودیم ماند حرف ۲

شد اکنون بطریق دفع ۱ از خانها حرف پنجاه از حرف خانه دوم یعنی

بهر حرف که گرفتیم و از هشتم یعنی حرف ترکیب دادم

بیرون آمد اینتنه اکنون بدانکه این کلمات

در این کلمات

که از دایره حروف صاحب مراتب باعتبار طلوع و غروب اشکال ترکیب داده اند

یعنی هر شکلی که طلوع و غروب دارد او صاحب دو حرف است و آنکه طلوع

عروب ندارد یعنی او صاحب یک حرف و بیان این در دایره حروف

گذشت و تقسیم اشکال برین حروف اینست

البقع

در این کلمات

در این کلمات

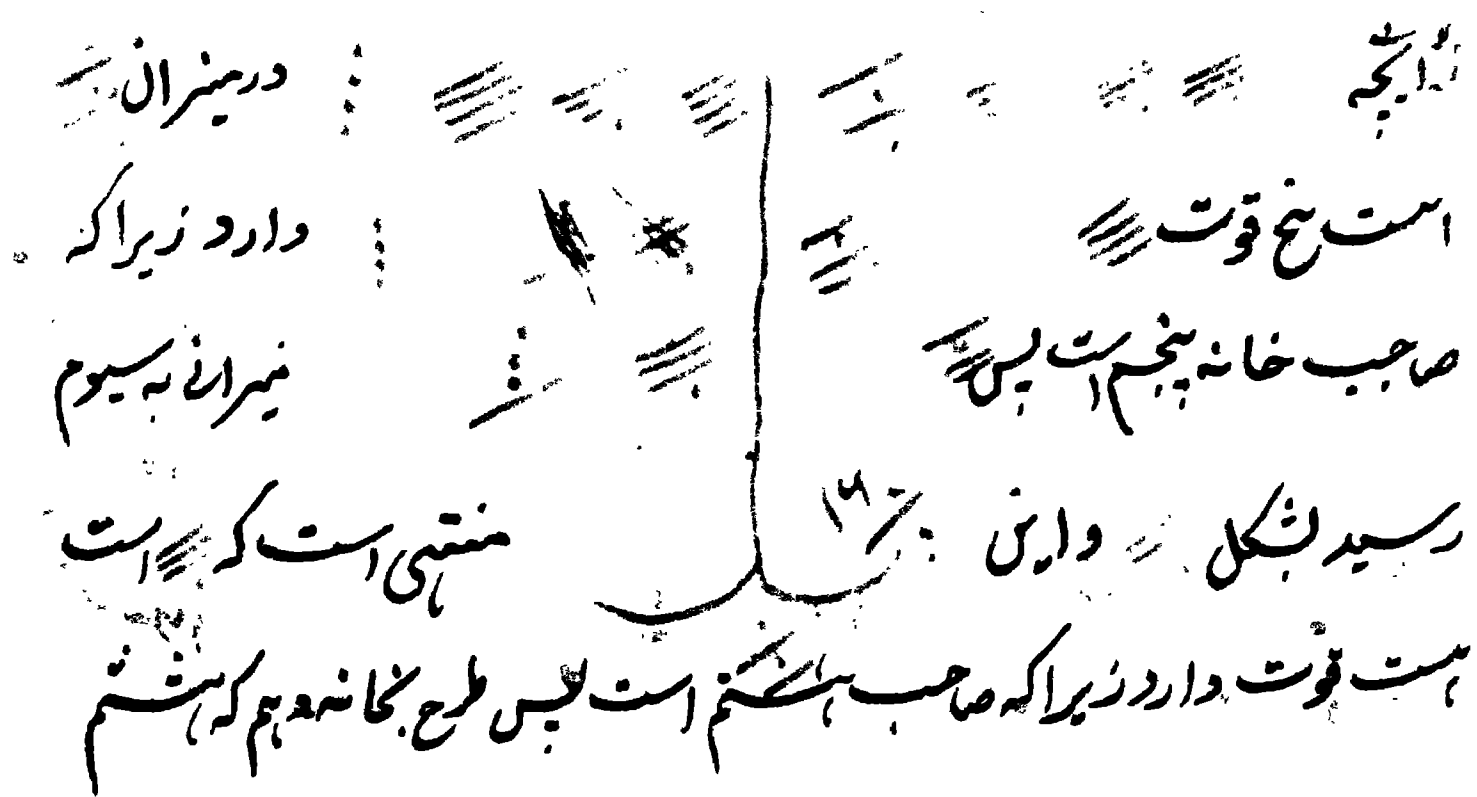
در این کلمات

در این کلمات

در این کلمات

در این کلمات

پس باید که بنکرد شکل پانزدهم که منتهی منه است کدام شکل نشسته است =
 قوتی را براند یعنی نظر که چند مرتبه دارد اعدادش را بالا برو هر جا که منتهی =
 شود از امتی کونید و چون قوت شکل منتهی براند هر جا که رسد از امتی =
 به کونید پس ازین هر سه شکل یعنی منتهی منه و منتهی به دوازده شکل =
 حاصل کند و طریقش چنانست مثلا شکلی که در میزان است از این میزان
 کونید و چون از صاحب خانه که است ضرب نمایند آنچه حاصل شود شرح
 میزان است و چون خانه بی است پس مرتبه آب شرح را اگر سه یک باشد
 و اگر کشاده است به بندند شکلی که حاصل شود تفسیر میزانست و چون مرتبه
 آب شکل متین را به بندند بایشان آنچه حاصل کرد تاویل میزان است
 و همچنین از منتهی به تا دوازده شکل حاصل کرد و مکررا انداخته تمة را نشاناید
 و تکرار قوت و ضعف آنها را دیده احکام و ضوابط و اسم بیرون از و که نظیر
 عدله در جداولی دریافت نقشه دایمیت

شکل	حروف	عدد عنصر	عدد حلق	عدد مرتب
۱	الف	۱	۳۹	۱
۲	ب	۲	۳۸	۲
۳	ج	۳	۳۷	۳
۴	د	۴	۳۶	۴
۵	هـ	۵	۳۵	۵
۶	و	۶	۳۴	۶
۷	ز	۷	۳۳	۷
۸	ح	۸	۳۲	۸
۹	ط	۹	۳۱	۹
۱۰	ث	۱۰	۳۰	۱۰
۱۱	ک	۱۱	۲۹	۱۱
۱۲	ل	۱۲	۲۸	۱۲
۱۳	م	۱۳	۲۷	۱۳
۱۴	ن	۱۴	۲۶	۱۴
۱۵	س	۱۵	۲۵	۱۵
۱۶	ع	۱۶	۲۴	۱۶

در اینجا به تعداد حروف و عناصر و حلق و مرتب

میزان پس از خانه اول حاصل گردید و چون در سبوم است که قوه
میزان به دور رسیده و شکل منت است سرش می گردد که حرف دارد و تفسیر
این طریق است که حرف دارد و تفسیر میزان که است بدلیل موجودات
نبت در خانه او که چهاردهم است قوت تا دلیل منت که است بر سر حرف
حاصل گردید و باز شرح میزان که است در خانه چهارم نشسته و ایضا
چون قوت تا دلیل منت به چهاردهم رسیده است و در اینجا نشسته قوت
خود را که هفت دارد به چهارم رساند پس از خانه چهارم در حاصل گشت
پس جمله این حروف برآمدند که س ن در چون مرکب کنه اسم سایل
سکده باشد یگانا بدانکه حرف اول مطابق خانه دایره ابدع آتش است
و دوم حرف باد است و سبوم حرف و دال آتیه است و چهارم حرف
خاک است و هر چهار عنصری تعلق دارند پس هر شکلی که فرود آید اگر نقطه
فرود در مرکز آتش قرار کرد یکی میگردند و در مرکز آتش قرار یکی میگردند و در مرکز
باد و در مرکز آب چهار و در مرکز خاک هفت و اشکال به تعلق دارد و اشکال
نات به ب و اشکال متولدات به د و اشکال زوایدات به ح و بایر و انت
که هر یک از این اشکال شانزده گانه را بحسب عنصر قوت است چنانکه آتش
یک قوت دارد و باد دو آب سه و خاک چهار بطوریکه قاعده آنکه خویشتن
به آن قوت یا بر مرکز یا بر سطح یا بر کنه خود میباشند همچنین قوت دیگر است که آنرا

و سیوم است رسیدن این منتهی به است اکنون از بطایین هر سه دوازده شکل حاصل
 کردید چهار از منتهی هفتم و چهارم از منتهی و چهار از منتهی هفتم برین غلط است که منتهی
 میزان است با صاحب خانه که است ضرب نمودیم بیرون آمدن این شرح میزان
 است و چون خانه بیست است آب شرح را که بیست است گذاشتیم به حاصل کردید
 و این تفسیر میزان است و چون آب بیست که منتهی میزان است بیست است که منتهی و این
 تاویل میزان است چهار شکل حاصل کت همچنین منتهی را که بیست است با صاحب خانه
 که بیست است ضرب کردیم بیرون آمدن این شرح منتهی است و چون خانه آب
 است آب شرح که بیست است گذاشتیم کردید و این تفسیر منتهی است و آب منتهی
 منتهی را که گذاشتیم به حاصل کردید و این تاویل منتهی است و منتهی به را که بیست است
 چون با صاحب خانه که بیست است ضرب کردیم به شد و این شرح منتهی به است
 و چون خانه دهم با دلت با دو رو شرح منتهی به را گذاشتیم کردید و این تفسیر
 منتهی به است و چون با دو رو منتهی به را بستیم کردید و این تاویل منتهی به است
 پس دوازده شکل حاصل کردید منتهی میزان بیست شرح میزان بیست تفسیر میزان بیست
 تاویل میزان بیست منتهی منتهی به بیست شرح منتهی به تفسیر منتهی به تاویل منتهی به
 منتهی منتهی به شرح منتهی به تفسیر منتهی به تاویل منتهی به مکررات
 اینها هم این اشکال حاصل شدند در هر یک از اینها
 سوال خطی در هر یک از اینها منتهی است با صاحب خانه اول که است تاویل

است به پنجم رسیده و از یحیی او حرف را حاصل گشت جمله ای می آمد شدند

همه ترکیب نمودیم اسم کریم برآمد ایضا بدانکه تکرار شکل در خانه اش دلالت کند

بر حروف اصلا در خانه ^{با دو بخور غزرت} بجوف مال و در خانه خاکی بجوف الوف و اگر که بدانند

که در اسم حرف مکرر است بانه از تکرار ویتی متنی و شرح گوید بحسب تکرار پس اگر در خانه

آتش تکرار کرده باشد حرف تکرار از لحاظ باشد و اگر در خانه باد مکرر شده حرف تکرار

از عشرت و در خانه مات و در خانه خاک از الوف مثلا را بچیه کنیم هدایت

شکل

در میزان بود که آن

و شازده فوت دارد

و انجازه بود که اقبال اصوات و آن خانه حرف نون دارد و چون با صاحب خانه

است حرف نونیم و در خانه الکبیر نیز ششم و در اول تکرار

کرده و ایضا که فوت اخماع میزان بدور رسیده است بتکرار ششم در میزان

و چهاردهم معلوم شد که حرف نون تکرار دارد در اول و در آخر زیرا که جماعت

در اول و آخر مل است و چون در اول فوت ندارد و ایضا خانه اش

است معلوم شد که بعد از نون حرف دوم اصلا بود که و باشد زیرا که بعد شکل

است و ایضا فوت تا و یل میزان که است بدویم علم در می رسد که شکل

با و بی است و در ششم تکرار کرده که حرف و ایضا تا و یل میزان است

قوت دیگر مزوج خواند و آن جوتا باشد که آتش اول یک و آتش دوم دو و آتش
 سوم سه و آتش چهارم چهار قوت تا آتش هشتم برین منوال باد و آب و خاک را
 حساب کنند قاعده آنکه خود را باین قوت با مرکزی رسانند و اگر مرکز موافق نقطه
 میزان بود حکم باشد خوب در باینکه چه نوشته شده است و ایضا از میزان
 قوت هر چهار شکل یعنی مثنی و شرح و تفسیر و تاویلش را جدا جدا برانند
 و طرح هر خانه که بر سه حرف اشکلی و آن نقطه و آن خانه بردارند که هشتم شد
 و از همین و یسار نیز مغیر است و احاد را بعشرات بلکه بآت و الوت توان برد
 بالعکس هم توان نمود و اگر تاویل سعد باشد حرف اسم از احاد بود و الا از عشرات
 بود و بعضی گویند اگر فرد است حرف او از اعداد باشد و الا از عشرات و بعضی
 بر عکس این حکم کنند و نزد این فقیه لا ترو تحقیق پذیر نیست است اما لکم
 زیاده از چهار حرف بود مثنی و شرح و تفسیر و تاویل بطریق طول و عرض
 و محقق و میعاد بعمل باید آورد مثلاً را بجه نیست

 متن میزان شرح میزان تفسیر تاویل

 اکنون قوت مثنی با دل رسید و اینجا بر بود و اوصاف

 و از دهم است و از همین اوک حاصل شد و قوت شرح که دوازده است
 بدهم رسید حاصل کردید و قوت تفسیر که هشت است به ششم رسید
 و از این را و حرف میم که دوازده است به دهم رسید و قوت تاویل که هفت

1. 1991

است که منسوب بدوست درخاسفتم و در هشتم در دهم و علی بن داوود است

ا	ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط	ي	ك	ل	م	ن	س	ع
ف	ق	ر	س	ب	خ	د	ض	ظ	غ						

صاحب خانه چهارم است و در دارد و چون در شکل اول و پنجم عدد مات و اول
 پس باید که مقدم باشد بر و چون عنصر آب بعد عنصر باد است پس معلوم شد
 پس که این ر بعد است و چون فوت شد بدویم رسیده است از بار اول و در ذات
 است گرفته و در خانه اویم نیز واقع است پس حرف بی حاصل گردید
 و چون طرح بدویم رسیده و انجازه خود صاحب خانه موجود است پس چون در ذاتی طرح نام
 می شود و آن در خانه هشتم است بجای نشسته و خود همین انگشت منقوش
 متنی و صاحب خانه است که در دو از دهم تکرار دارد پس حرف لام حاصل گردید
 و اندکی بیرون آمد خوب در باب و فهم کن مثال برای شخصی غایب
 کشیدیم که مثل حیت و عمل چینی گردیم زایچه اینست

نقطه آتش از میزان در هفتم رسیده
 ان آتش از اب اول شد بود و خاک

از اب چهارم پر بود و در هفتم آب کشاده نبود و چون کشادیم
 شد پس از آن حرف حاصل گشت در خانه اول است و ف حاصل
 گشت و از اب حرف ف حرف صی که مات اول است حاصل کرد و از اب
 حرف ف حرف رح و از اب که آتش مرتبه هفتم دارد و حرف رح حاصل شد
 و از عشرات او رح حاصل گردید جمله حروف این شدند ف و ح و ط و ز
 ترکیب دادیم عمر حافظ شد و این هجتم در حجر و حکام و عدد و در هجتم

و انتهای حد شکل سر رسد بر توانی است یا بر عکس اگر بر توانی است حرف حاصل را
 همان طریق ترکیب کند و اگر حرکت مختلف باشد اسم را بنوعی که نقطه مطلوب باشد
 فکر بر مرکب که کند و اسمی حرف حاصل را ترکیب باید کرد بر مواضع اسم است
 و در بعضی دیگر باز نمایم تا بنکو تر مفهوم شود مثلاً وقتی برای اسم رمل زدم صورت آنست
 ر م ل چون نقطه اب بدویم به ر نیز رسید و از
 ر م ل سکن خود بیفت حرکت کرده و نقطه نیز از آنجا
 بیفت حرکت در خانه بیستم منتهی شد بهر دو قاعده معلوم
 شد که اسم بیفت حرف است و چون مطلوب نیز است که منتی اول است پس
 حرف اول اسم در نیز باشد و او بیفت حرکت کرده است که در وند حرکت است
 یک عدد بوسط وندی که تدلیب است فرید کردم حرف ح استخراج شد و چون نقطه
 اندو گذشت و به در سیوم رسید که مرکز او اول بود و در حرکت سیوم آمده حرف
 و حاصل شد و باز در چهارم به ر نیز رسید و او نیز در وند رمل بود و نه حرکت
 از سکن خود کرده یکی دیگر فرید کردم ده شد و حرف دهمی است و نیز که منتی الیه
 است در شانزدهم خود آمده و تکرار ندارد حرف ع از و حاصل شد و از بیست و ششم
 چون در خط ساقط واقع است از سکن او که حرف ل است گرفتن و از پس که در بیستم
 است و آن سبب که در حرکت پنجم بازده می شود چون تکرار ندارد حرکت
 اما نقطه و سکن خود را می رسد از امری و بیست و یکم که در ویم حرکت بی و یکبار در و

دوازده متکس یعنی دایره لقمه مذکور شد در بیان دو ایرتفت گانه ذکر دویم
 در نزول نقطه چون رمل زده باشد و خواهی که اسمی بگوئی باید دید که نقطه میزان را
 حرکت چه گونه است و در کدام خانه از مرکز خود رفت رسند و کدام خانه منتهی
 می شوند انشکلی چند تکرار دارد یا در چندم حرکت خود ساکن است ان تکرار
 یا ان حرکت عدد حرف ان اسم باشد و چون نقطه از میزان متحرک شود
 اگر حرکت ان نقطه در مرکز خود باشد و عدد و حرف موافق تکرار شکل مرکز
 نقطه یا حرکت شکل از شکل خود باشد حرف موافق استخراج شوند و الا در
 دیگر باید زد تا حرف موافق تکرار شکل مرکز حرکت شکل منته شود ان اسم موافق
 باشد و ما چند مثال باز نمایم تا نیکوتر مفهوم شود و قیقه شخصی اسمی نوشت و محف

ساخت رمل زدیم صورت اینست

چون هر دو نقطه از یک راه اند و یک شکل منته

شد و ان شکل دو تکرار داشت و در حرکت

دویم بود و همان که در دویم اوست در نهم بود

به اعتبار نقطه اول ب و ا حاصل گشت و از نقطه پنجم نیز بطریق مذکور ب و ا

ظاهر می شود ترکیب نمودیم با باشد بجهت مثال اینقدر کافی است پس شخص

نشده که اسم چهار حرف است و از دو حرف مکرر و چون نقطه برخلاف حرکت

کنند خواهند که تنجیب اسم بدانند باید نظر کنند که نقطه از میزان که متحرک می شود

حرکت از سکن خود تمام شود باز از سکن دهم تا شانزدهم حرکت طول نماند است
 و در این حرکت هر خانه که پیش رود حرف یک حرکت اصل مزیدی شود چنانچه
 و این نوزده حرکت که در خود تمام کند صاحب بیت و هشت عدد اصل و عارض
 بخلاف باشد و از ده حرکت عارض و شانزده حرکت اصل که مجموع بیت و هشت
 باشند و هر حرکت از سکن صاحب حرف میشود و شد نیز در خانه اول باشد
 و نقطه با وضوح شود و تکرار کرده باشد صاحب هفتده عدد بود چرا که چهار حرکت
 و طول بود پس هشت عدد از اصل و عارض بهر ساند و سه حرکت در عرض
 آمده که نه عدد از اصل و عارض حاصل گشت مجموع هفتده باشد و فیض الداخل
 بر دویم است و شش عدد دارد و پانزده عدد اصل و یازده عدد عارض
 که چهار از طول اول بهر سید و چهار دیگر که از عرض باقی مانده زیرا که حرکت
 عارض از عرض هشت بود اما چهار بواسطه حرکت عمق کم شد باقی چهار ماند
 و سه دیگر در حرکت طول نیامده یافته پس یازده عدد عارض و پانزده عدد
 اصل که مجموع است و شش عدد باشد این قدر بر روی مثال کافی است و
 اسم بحسب تمثيل باز نمایم تا مرطالبنزافا یده رسد از اینجه است

چون نقطه باز از منزلان خروج کرد و دویم شد
 به رسید و در گذشت و بعد چهارم به رسید و در گذشت و بعد چهارم به رسید و در گذشت

حاصل شد ترکیب جابر علی از و مرکب شد و اشجار ترکیب حرف اول از زین
که اول نقطه با و رسیده بود و مطلوب شکل منتی شده و حاصل گشت و بانیق
بر توفی با اسم اول استخراج شد ثانی و علیت بر خلاف حرکت است
اما حرف اول اسم ثانی که عینی است از و و دوم که ل است از و نیز که مطلوب
اوست حاصل شد و سیوم که ی است از و حاصل گردید و بدانکه چون در خانه
صافط رمل واقع شود مثل ششم و هشتم و دوازدهم و شانزدهم حرفخانه
اعتبار تمام دارد و اگر در ساقط حرکت واقع شود حرف سکن و اگر در ساقط
رمل و ساقط حرکت هر دو واقع باشد هر یک که باعتبار نقطه اقوی باشد آنرا
اعتبار کند و اگر در و تدر رمل و در حرکت باشند یکی زیاده باید کرد و از احوال بعشر است
باید برد و از عشر است بجا و باید دانست که حرکت بر سه قسم است اول
حرکت طول و آن حرکت شکل است از سکن خود با چهار خانه و درین حرکت
هر خانه که پیش یک حرکت اصل و یک عارض مزید شود چنانکه چهار حرکت
هیکت حساب نمایند و دوم حرکت عرض است و آن از چهار است تا هشت
و درین حرکت هر خانه که پیش رود سه عدد اعتبار کنند یکی اصل و دو عارض
چنانکه از پنجم تا هشتم دوازده حساب نمایند و سیوم حرکت معنی است
و آن از هشتم تا دوازدهم است که در هر حرکت یکی منزل می کند و این حرکت
که عارضی که در حرکت عرض بهر سانند بود و از آن چهار ساقط می ماند و چون دوازده

بعض حروف اپنے جہ کے نشیمن کہ ۵۰ است جمع کردہ شانزدہ طرح کنند

و باری بر خانها قسمت نماید آنجا که بر سر اسم باشد و اگر خانه زوج بود اسم
مربک باشد و استخراج اسم از خانهای آنکه بدر آید که خطا نباشد و اگر نقاط

خاک را همچنین تا شانزده شمرده با عدد و حروف خاکی را از حق که ۱۹۱۲ است

جمع کرده شایسته طرح نماید و بایستی بهر خانه که رسد دفین باشد

وَجَنِّ كَذَاكَ وَجِهَاتِ اَرْبَعٍ اَزْ تَقَاوُخَاكُ كُوْنِيْد اَزْ نَقْلِ مَسْنَنِ بِمَسْنَنِ فَهْ

ایک طرف سے دوسری طرف

دشمنان در میان خود بداند که بداند که اسرو و راضی

دارودر شازدهم و در سر دور دارد و در شازدهم و

سرود دارد و در شانزدهم و سرود دارد و در شانزدهم

و بابتی برین قیاس و حد و نشانیست بطریق دایمہ ابدی

100

مجلس

مجلس شورای اسلامی

منت شد و شکرارنداشت و در پانزدهم حرکت خود بود به سبب خانه چهارم که
که دند است یک بعد و دیگر مرید کردیم شازده شد و شانزدهم حرف و است نقطه
از هفتم به پنجم آمد و به پسر منی کردید و او حرکت سیوم بود که شش عدد و اول
و عارض بهم رسید و سه حرکت نقطه مجموع نهم شد و حرف نهم است که در
دویم واقع است و نقطه با و منتهی شده حرف حاصل کردید این حروف را که یک
کنیم عظامی شود فافهم و احفظ و اله اعلم بالصواب میگوید مولف رساله که دلائل
استخراج اسامی این زایچه ها که در شالها واقع اند اطلاق تمام داشتند این نامکسی
بایضاح تمام درسته یک تامل کند که طریق خوب است طریق پنج عدد و استخراج
اسامی یکبار به دست و دین و دیگر بدانکه حکم مطلق از نقطه انش
و مدت از نقطه باد و استخراج اسم از نقطه آب و دین از نقطه خاک و آن
چنانست که نقاط انش از اول تا شانزده بشمارد آنچه که باشد با عدد حروف
انش اطفال نشد که ۳۰ است جمع نماید و شانزده طرح کند و ماست
از اول گرفته بشمارد اینجا که رسد ضمیر و حکم باشد مثلا اگر در اول منت شود از نفس
و در دویم از مال تا دوازده و باز بجهت عدد اسیا و تندی تمام باد و بشمارد از اول
تا شانزده آنچه برآید با عدد حروف بادی لو صد صدص که ۳۵۱ است نحوه
شانزده طرح دهد آنچه بماند بر خانها تقسیم نماید اینجا که برسد حکم روز و هفته و ماه و سال
نماید و عدد اسیا نیز از اینجا کوید و همچنین نقطه آن از اول تا شانزده بشمارد و آنچه باشد

بدانکه بر دوازده دارد و در دوم اوست و در سیم اوج و در چهارم او

و در اول دارد و در دوم اوست و در سیم اوج دارد قوت میراث به

در سیم رسیدن اوج در ذات وی بود زیرا که رتبه صاحب خانه پنجم

است و حرف خود دارد و عشرت اول است و خانه سیم حرف ج دارد و عشرت او

در دوازده عشرت است و در اول حرف ل از در ذات وی باشد زیرا که رتبه صاحب خانه

سیم است و حرف ج دارد و عشرت اول و خانه اول حرف ا است و او

والله اعلم و در هر شکل در خانه که واقع شود نظر کنند که از سکن خود چند خانه

نقل کرده است از اربع عشرت پرده حرف ده مثلا در ششم خود بوده و الا بود

عشرت بزند شود پس در ششم اوست دارد و در هفتم اوج و در

هشتم اوج و باقی اشکال برین قیاس و العلم عند الله و در سیم

در بیان تعین مدت و عدد اشیا اگر چه بیان این در دایره عدد گذشت جدوش

اما ان شاء الله چنان چند که ازین باب باریق مانده است بگویم با فواید دیگر اکنون

باید که بدانیم که هر شکل در هر خانه چه عدد دارد و بطریقش چنان است که شکل

چون علوی شود چنانکه رفته باشد از عدد انخانه که در انجا است با فزاید اگر

سفل کرد و بکاهد مثلا بشود در خانه دوم ۳ عدد دارد زیرا که عدد خانه دوم سه

است چون در اینجا یک مرتبه سفل شده یک عدد کم کردیم باقی دو ماند و در خانه

سیم چهار عدد دارد زیرا که چون دو مرتبه سفل شد از عدد خانه سیم که شش

فخ ر سهر م ح ح ط ص ط ک ل م ر ن اس ع

۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶

≡ ≡

اح اد اه او از ح اط ای اک ال ام ان اس اع

د ه د ح ح ط ص ک ل م ن س ع ف

ه د ر ح ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص

د ر ح ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص ق

ر ح ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص ق ر

ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص ق ر س

ط ی ک ل م ن س ع ف ص ق ر س ت

ی ک ل م ن س ع ف ص ق ر س ت ت

ک ل م ن س ع ف ص ق ر س ت ت خ

ل م ن س ع ف ص ق ر س ت ت خ د

م ن س ع ف ص ق ر س ت ت خ د ص

ن س ع ف ص ق ر س ت ت خ د ص ط

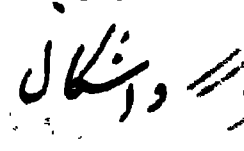
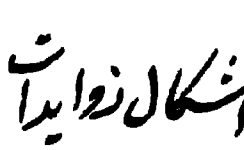
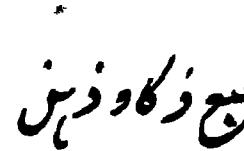
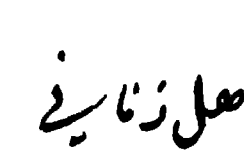
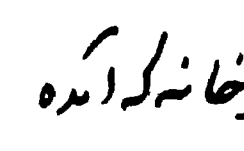
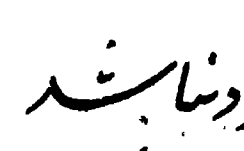
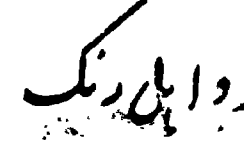
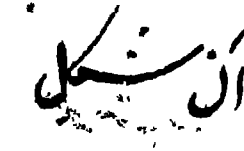

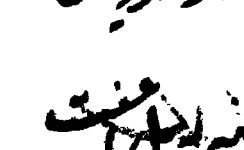
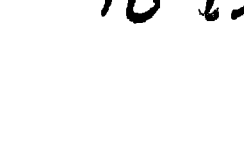

س ع ف ص ق ر س ت ت خ د ص ط ع

ع ف ص ق ر س ت ت خ د ص ط ع ا

ف ص ق ر س ت ت خ د ص ط ع ا ب

ص ق ر س ت ت خ د ص ط ع ا ب ج

ف ص ق ر س ت ت خ د ص ط ع ا ب ج

هزار و پنجاه تا هشتاد و نه تا و از مسمی متولدات و از سینه دهم
تا سیزدهم زوایدات و باید که غلبه نقاط درمل را از آتش و باد و آب و خاک بران
نیاید و این اگر نقطه آتش غالب باشد روز است و احاد و غلبه باد و دلیل
هفته است و عشرات و غلبه آب دلیل مائت است و ماه و غلبه خاک دلیل الوف
است و سال و چون شکل مطلوب درمل نیامده باشد نظر کنند تا در خانه
شکل مطلوب چه شکل مطلوب چه شکل نشسته است و در آن خانه چه عدد
دارد و از اشکال امهات است تا ثبات یا متولدات یا زوایدات و بحسب
آن حکم نماید و درین دایره اشکال امهات ثبت و اشکال
ثبات و اشکال متولدات و اشکال زوایدات
ثبات و اشکال متولدات و اشکال زوایدات
ثبات و اشکال متولدات و اشکال زوایدات
ثبات و اشکال متولدات و اشکال زوایدات
ثبات و اشکال متولدات و اشکال زوایدات
ثبات و اشکال متولدات و اشکال زوایدات

دو کم کردیم و علی هذا تا آخر و همچنین در خانه اول چهار عدد دارد زیرا که عدد خانه
اول یک است و چون سه مرتبه علوی شده سه دیگر افزودیم چهار شد و در
در شانزدهم ۱۲ عدد دارد زیرا که از سکن خود نه خانه زیر افتاد پس چون
نه خانه عدد از یکصد و بیست و شش که عدد خانه است کم کردیم یکصد و بیست و شش
باقی ماند و در خانه هفتم سه و هفت عدد دارد زیرا که نه خانه بالا رفته چون
نه برست و هشت که در خانه است افزودیم سه و هفت کردید و با سبقت
برقی بیکو تا مل کن و در باب که سری از اسرار جدول عدد و زمان پرتو کشیدیم
و همه حکای این فن برین جدول اعتقاد کرده اند و از ساعت و روز و هفته ماه
و سایل و از یک سال تا صد سال و هزار سال حکم نموده اند چون رمل زده باشد
و خواهی که تعیین مدت کنی نظر کن شکل خانه مقصود تا کدام شکل است و درین
خانه چه عدد دارد بقدر آن تعیین مدت کن اما باید که مطلقا بشی را مثلا خط نمایی
تا یک نشسته است در خانه دوز یا هفته یا ماه یا سال حسب آن حکم نمایی
و مطلقا هر شکل درین دایره هفتم است چنانکه در دایره عدد مرقوم شد
و از مهابت ساعت و روز اند و دلیل اتحاد و ثبات هفته و دلیل غنایت
و متولدات ماه و دلیل مات و زوایدات سال و دلیل الوف و همچنین
از تاد ساعت و روز اند و مات و ولد الوف سال اند و الوف و ایضا از آنکه
در شکل که از خانه خود حرکت کند و خانه دیگر نشیند تا چهارم حکم است

و جواب سایل باز دهد مجرب مثال روشن نمک

اگر سوال از خانه ششم باشد		فرج در اینجا باشد
و فرج آتش ششم دارد و باد		ششم و خاک چهارم
بسی قوی خانه عنصر باد قوی		بیشتر باشد

چرا که آتش تغییر مرکز خود آمده اما مرتبه ششم دارد که مرتبه باد است و باد
 نیز مرتبه ششم دارد که در ذات خودش موجود است و نقطه خاک که مرتبه چهارم
 دارد اگر چه در مرتبه خود است اما در خانه باد قوی ندارد پس منحصر شده به نقطه باد
 که در خانه قوی است پس طلب شکل فرج نمودیم از بالای جدول که در بالای آن
 حرف دال نوشته و از دست بخانه ششم آمدیم چرا که مرتبه ششم دارد و از
 عدد مکان باد که طرف یمنی است صورت عدد چهل و دو بود پس گفتم تا چهل
 و دو روز دیگر مقصود بر آید و دیگر سوال از خانه هفتم و در اینجا شکل عتبه الداخل
 آمده و او تا ده هفتم و آب هفتم و خاک هفتم دارد و درین مقام آب قوی است که در مرکز
 خود است پس طلب عتبه الداخل نمودیم که در فوق آن حرف ب نوشته شده
 از جدول خانه هفتم از یار آن صورت عدد ۱۳ اکس گفتم
 سایل را که تا یکصد و دو روزه روز مقصود بحصول اینجا مد و حبله

اشکال برین هیچ بود نیک در باب و این جدول را
 مضاعف گویند و آن در دست

تا چه شکل شسته و بموجب این که جدول چه عدد دارد آن مقدار تعیین عدد کند
 باز تکرار نشی تکرار نشی را ملاحظه کند از امهات و غیره هر چه باشد بطریق سابق
 حکم نماید و اگر تکرار نکرده باشد که نکرد که انشکال از امهات است یا ثبات
 یا متولدات یا زوایدات و بموجب آن حکم نماید و این معیار در تسکینی بیوت است
 و جدولش اینست

الاشکال	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

نوع دیگر در بیان جدول عدد صرفی شسته دارد و در
 از استاد زمان حسینی فقال و آن چنان است که چون خواهد که از این جدول
 عدد کوید به بیند که سوال از کدام خانه است و در اینجا چه شکل شسته و از غنا
 اربع کدام نقطه دارد و این نقطه دینی خانه چه حال دارد و ضعیف است یا قوی
 اگر قوی داشته باشد از این جدول عدد را بکیرد و بگوید مثال آنکه اگر نقطه
 آتش باشد انشکال که حرف شش در فوق آن نوشته بعمل آرد و اگر نقطه باد بود
 حرف دال بعمل آرد و اگر نقطه آب بود حرف ب بعمل آرد و اگر نقطه خاک بود انشکال
 که حرف ک بر فوق اوست بعمل آید و عدد و شکل آتش از خانه اول که فوق
 هفتم است بکیرد و عدد و باد از هجتم و عدد آب از بیستم و عدد خاک از نهم بکیرد

نامه میگوید مولف رساله که آنچه باین محمدان معلوم گشته یکی درستی سرعت
 و بطاوت مطلوب و مقصود است تا حسب آن تعیین عدد و ایام و غیره بخواند تواند
 کرد که این هم گواهی است قوی برای تعیین ساعت و روز و هفته و ماه سال که بیا
 آن بیشتر گذشت و طریق سهل برای معلوم کردن سرعت و بطاوت مقصود
 آنست که بنکرو نقطه آتش و خاک امهات و ثیاب آنست تا کدام غالب است که غلبه
 نقاط آتش دلالت میکند بر سریع بودن مقصود و غلبه نقاط خاک بر بطی بودن آن
 و این ضعیف جدولی بنا کرده تا اگر مطلوب سریع باشد بدین جدول عمل نماید و الا
 از جدول مضاعف فقال بر عنصر گیری یعنی ابداع و طریق عمل ازین جدول آنست
 که نظر کنند تا خانه مقصود چه شکل واقع است و کدام نقطه در اینجا قوی است و آن
 نقطه بموجب تسکین اجد چه مرتبه دارد حسب آن ازین جدول جواب گوید مثلاً
 سوال چوب کوبیده از خانه چهارم بود و در اینجا فرج نشسته که بموجب تسکین
 اجد آتش چهارم و باد سیوم و خاک چهارم دارد چون نقطه خاک درین خانه
 قوه دارد خاک را گرفتیم و مجازی آن نظر کردیم تا خانه چهارم عدد سی و بنده یافتیم
 گفتیم که در بنده روز دیگر این مقصود برآید و اگر در خانه مقصود شکل جماعت
 بود که هیچ نقطه ندارد پس از آن نقطه خاک هشتم وارد داده جواب
 سایل دهنده زیرا که شکل خانگی است و ثیابی یا آنکه از جانیست و

کوبیده و جدول مضاعف

19	10	12	3	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
----	----	----	---	----	----	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---

≡	≡	≡	≡	≡	≡	≡	≡	≡	≡	≡	≡	≡	≡	≡	≡
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

س	س	س	س	س	س	س	س	س	س	س	س	س	س	س	س
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
22	19	28	12	22	12	20	10	19	8	12	4	1	2	3	4
42	54	28	30	32	22	14	3	2	3	4	5	6	7	8	9
34	11	32	19	28	12	22	12	20	10	19	8	12	4	1	2
22	19	28	12	22	12	20	10	19	8	12	4	1	2	3	4

12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

با اول زنده چهارم را باد و از دهم و از بیست و هشت و شصت تولد کنند با اول را با چهارم
زنده و شصتی بدارد و از دهم و سی و دهم و شصت و از بیست و هشت و شصت و این
هر چهار نتیجه را امهات ساخته زایچه تمام کنند و نظر در خانه سین و دهم این زایچه
باین تاجه شکل شسته است و بکدام روز تعلق دارد و بموجب آن حکم نماید فایده
نقطه متولدات از فرد و زوج هر چه باشد گرفته بچهار طرح دهد آنچه بماند از دهم
قسمت نماید هر جا که منتق شود بکود تاجه شکل است و بکدام ماه هلالی منسوب و وعده
حصول مقصود بدان ماه نماید اگر شکل در مزاج و عدد و خود بخانه مقصود آمده باشد
بس این را صدوم دارد یعنی بگوید که اگر در بیست و دهم روز بر نیاید در بیست و هشت
خواهد بر آمد غرض که خوب تا مل نموده و بطریق دادگاه حکم میکنند و یک در باید که چه حکم
والله عالم باب چهارم در احکام زنان چون خواهد که احوال سال عالم
با کسی شخص معلوم کند باید که بوقت تحویل افتاب قرعه زند و امهات ساخته
زایچه تمام کنند پس شکل سین و دهم و دهم و یازدهم و چهاردهم این زایچه را گرفته
امهات ساز و زایچه دیگر تمام کنند همین طور انقلاب مبر کرده باشد تا آنکه زایچه
ثابت گردد و میران این خانه هفتم است یعنی شکل خانه هفتم نمی گردد پس
اگر در سکه و چهار زایچه ثابت گردد حکم بر سعادت اجمالی انسانی کند و اگر در پنج
زایچه ثابت گردد حکم بر میانگی کیفیت سال کند و اگر در شش زایچه ثابت گردد
در نه است حکم کند و اگر زیاده از بیست شود دلالت بر نحوست کند و احوال عجایب

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

فایده در بیان عدد و نقته در یق دیگر از حساب نقته نقطه مطلوب را
ملاحظه کند و عدد خانه که از طالب یا مطلوب بود بر آن افزاید مثلاً خاک
به نضرة الداخل بر رسید و مطلوب از خاک نفق بر است و نفق بر در سیزدهم
است و عدد خاک اخره الداخل بر پنج است و پنج از پنج با سیزده
نیم باشد و خاک نفق بر خاک ششم چون نیمه را با شش بیسم افزودیم پانزده
شد گفتم که در پانزده روز دیگر مطلوب حاصل شود ایضا نوع دیگر نقطه اش
بمکینان بر رسید مطلوبش نضرة الخارج بر در پانزدهم قرار داشت پس
عدد انش بر که دو عدد دارد بر پانزده افزودیم و گفتم که تا ۱۷ روز دیگر مقصود
حاصل شود فصل چهارم در تعیین روز با باید دانست که تعیین روز از دایره مزاج
میکنند که شکلی که خانه مزاج خود شسته باشد پس بدان روز که آن شکل منسوب
به در است و عدد و جهت نوع دیگر اگر خواهی که بدانی تا بگذرایم روز مقصود بر آن

موافق منو بایست خانه از داخل و خارج و نایب و مستطیب و مد و مخ و مح و محاکم
نمایند مثلا از خانه اول نفوس خلایق و از دم دخل و خروج و حال کسب ایشان
و مصاحبت ایشان با یکدیگر و از دم حال اقربا و دوستی نمودن یاران با یکدیگر
و نقل و حرکت و سیر و تدبیر ایشان و مانند بدقت و از دم حال ملک از مهوری
و ویرانی و سلامتی خلایق و عواقب امور و نبات در کار و حال زرع و محصول
و نباتات و دیگر تحصیل ^{رضی} از جمیع و معاش و از ره حال فرزندان و محبوبان
و دوستی ایشان و رسیدن اخبار و تحف و هدایا و خبرها و عیش و طرب و خجی
و لطافت غذا و تسکای حماسی و حال سواد و حال حامله و از دم حال بیمارانی
و خادمان و بنده گان و ستوران و نو و دسولان و اندوه و غم و حزن و بیماری که
و نقل و حرکت مردم از شهر به دبه و علاج بیمارانی و حال کرختی و کم شده و از
عقد و نکاح و پیمانها و شرکت و رسیدن غایبان و نرخ غلایع کراسته و از دم
داد و ستد و آمدن کاروانها و خیانت متصرفان و در دان و ماخت اعدا و بقا
نکاحها و از دم خوف و خطر و مرک و فتنه و افتها و و باها و مال تلف شده و غیر آنها
و ادای حقوق و دهم و فرج و کسب و از دم حال مسافران و وجود سفر و تحصیل علوم
و خوابها و تعبیر آن و رسیدن غایبان و خطبههای نکاح و مراجعت مردم و احوال
یاران و از دم حال پادشاه و شغل و عمل و ادب و ادب مناسب و شغل ایشان و حرکت
مردم و غزل و نصب و عزل و اسما و بی و از دم پادشاه و رعیت و رعیت و رعیت

نمود و در حوادث گرفتار گزیده و اگر در سیکه زایچه ناست بلوود باید که ناست شنبه با
انقلاب دهند و نود نموده زایچه چهارم چهارده و نوزده زایچه اول حکم ظاهر سال کند
و از زایچه ناست حکم بر بعضی سال یعنی اشکال هر دو زایچه را با هم دیگر استخراج
داده احکام کنند و از زایچه اول حکم بر سه ماه بهار و از زایچه ثانی حکم بر سه
تابستان و از زایچه ثالث حکم بر سه ماه بهار یعنی ^{خزان} و از زایچه رابع حکم
بر سه ماه زمستان و از سعادت و نحس و خروج و دخول اشکال حکم بران
فصل از فصول اربع نماید و بعضی بر آنند که از زایچه ناست شده امهات را
بفضل بهار دهند و ثبات را بفضل تابستان و منولدات را بفضل خزان در و اید
بفضل زمستان و حکم از آن کنند و قسمت ایام فصول با اشکال اربعه چنان بود
که بست و یکروز شکل اول دهند و بست و دور و ز شکل دوم و بست و سه روز
شکل سیوم و بست و چهار روز شکل چهارم تا راست آید میگوید مولف
رساله که اگر درین صورت زایچه اول را هم شریک گردانند و با مترایج بگذر
حکم کنند اولی می نماید و بعضی باین قسم احکام نموده اند که او تا زایچه اول را
با او تا زایچه ثالث ضرب نموده امهات سازند و زایچه دیگر استخراج کنند
و حکم شش ماه اول ازین کنند و او تا زایچه ثانی را با او تا زایچه رابع ضرب
نموده زایچه سازند و حکم شش ماه ثانی از آن نمایند و باز او تا دینی هر دو زایچه
با یکدیگر ضرب نموده امهات سازند و در مل تمام کنند و حکم تمام سال از اول تا آخر

[illegible]

دوستان و اصدفای ایشان و ترجم میروم بر یکدیگر و موافقت خلقان و قوت
و شوکت حال در راوند و دیگر مقر بان باری شاه و از م عداوت و مکر و سرک
خلقان و شام و خند ام نه و دوستوران بزرگ و ثمره ملایمان و خواران و سلطان
و از م حال اسیران و محبوسان و مقیدان و گرفتاران و زندانیان و خلاص
و نجات ایشان و قوت طالبها و غریبت خلقان و طلب طالبان و از م حال
بر آمدن حاجات و استیجاب دعا با حصول مقصود و تفاوت ترخها و کراسته
و از م این و در زان و مطلوب کلی اشکال و از م حکم جمیع امور از خبر و شر کنند
و از م عاقبت امور مثلا اگر در اول شکلی باشد ثابت با داخل مردم مستقیم
احال باشند و اگر خارج بود بسفرد و در نزد یک روند آنچه مقتضی تکرار شکل
اول بود و اگر منقلب بود دلیل انقلاب و آمد و رفت است سعد با اختیار و نخس
ن اختیار و سعد دلیل سعد است و نخس دلیل نخست و ایضا نظر کند تا در خانه
این شکل کدام شکل نشسته است و باز بگوید که گواهان وی سعد قوی اند یا سعد
ضعف یا نخس قوی اند یا نخس ضعیف و از ان حکم نماید و سبب از تکرار شکل
گوید مثلا اگر شکل دوم در پنجم تکرار کند سبب دخل و خرج و نفع و ضرر مال
از تکلف و هدیه و دوست و دیگر آنچه متعلق بنحانه پنجم است باشد و اگر در ششم
بود از سبب قرض یا میراث یا دزد یا ماتم بود و در ششم از سبب برده و ستور و
نام حکم و سبب و سبب الال اولو بود و اگر در ششم از سبب سلطان

و می آید و سبب از تکرار شش کوی چنانچه اگر در دهم بود از سبب خریدن
مردم و اگر در چهارم بود سبب نگاه است اینبار و اگر در دهم بود از دهم سلطان
و ذخیره و اگر در هفتم بود از سبب دهم قحط و نایافت و گزاینه نوع دیگر اگر از قحط
برسند چون در اوقات شش ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ بوند و در بل غلبه کند خاصه
در هفتم و دهم و هفتم قحط بود خاصه که در پانزدهم ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ بود و یا که از دهم
حاصل شده باشد نوع دیگر نیک و تا از اشکال پانزدهم و شانزدهم کدام
حاضر است و کدام غایب اگر هر دو غایب باشند در تمام سال گزاینه بود و بالعکس
فالعکس و اگر پانزدهم حاضر است و شانزدهم غایب اول سال فراخی بود
و آخر سال تنگی و بالعکس فالعکس و شکل حاضر آن باشد که جای دیگر مکرر باشد
و غایب آنکه جای دیگر تکرار کرده باشد نوع دیگر اگر از زلزله برسند نظر کنند
در چهارم و هفتم و دهم اگر نخس بوند و بادی و ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ در چهارم و
پانزدهم و نیم زلزله بود خاصه که چهارم و طالع خان باشند و قوی نوع دیگر
اگر از باده برسند از هشتم گوید اگر در هشتم شکل نخس بود چون ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ ~~هفتم~~
شش ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ بر آن کواهی دهد و لالت کند بر سخت و بیداشدن بیمارها
و یا مکرر شکل ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ که در هشتم بود و در خانه های بد تکرار کند خاصه در دهم
یا ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ ~~هفتم~~ که در آل طبقه و با عروج یا بد از آن مرض که منسوب شکل ششم بود
و اشرف و قضاات و ایمه و صد وید و زیا اگر قمر بود رسول و آئنده و پند و نیک

[illegible]

[illegible]

دعوام الناس و جاسوس و باراي و دلائل و سوداگر و برده شوی و ستاوندان
و علی هذا القیاس نوع دیگر اگر از کیفیت باران پرسند از خانه پنجم
گویند برین سوال ^ب باران کمتر شود و برف بسیار و زراعت نیکو شود و برف باران
شود و گاهی باد غالب شود اما زراعت نیکو بود و درین اول خشکی ماند و آخر
باران بارد اما زراعت کمتر شود و گرم خورد ^ب خشکی غالب شود و قحط و گرازی
بسیار بود و گرمی غالب بود باد بسیار و زراعت میانه بود و باران
نیارد و گرازی غالب شود ^ب خشکی غالب ماند لیکن بعد نومیدی قدری
غلا شود و باران کمتر بارد و باد بی رسوم و زد که بموجب اذیت مردم باشد
و باران بسیار و غله نیک شود لیکن بعضی جا به سبب زیادتی آب زراعت
نقصان یابد و زراعت شود اما باران کم ^ب از آن بروقت بار و زراعت
خوب شود و باران نیارد و خشکی سال شود و زراعت سوخته کرده و باران
نیارد لیکن ابرها بسیار آیند اول گرازی و آخر قدری از زراعت شود و باران
بسیار و کب خوب شود و باران بارد لیکن ابر شود و باد بیا بد و سرخ بگویند
بلدان بسیار بارد و زراعت بسیار شود نوع دیگر بعضی حکام بلدان از او نادان
گویند برین نمط که فصل اول سال را که ربیع است از طالع گویند و نمط دوم و نمط
اندر نیمه و رستمان از چهارم در هر یک که شکل دلیل باران بیشتر و بیشتر است
یا گرفتگی هوا حکم از طالع می گویند مثل آن و در جواب بکنند آورده است که شکل

چون مار و عقوب و غیره و متعلی و تنکی و آب چشمها نگاهد و آتش موضعها را
بسوزد و سرخهای کونا کون پدید آید و علی هذا از باع چهار گانه و همچنین اشکال باد
بس اگر سعادست در آن ریح بادها و خوشش و زد که قوام و برورش نبات
در آن ریح بادها و خوشش و زد که قوام و برورش نبات در آن بود و چهار
پایان بزرگ را فوت بود و مردم را راحت و کاره بمران و مطربان نیکو بود
و اگر نخس بود بر خلاف این باشد بس دلیل بود بر پنجها بی کونمان کون و زبان
چهار زبان و خبرهای بد و اراجیف و غیره آن و اگر شکلی خایک غالب بود در ریح که باشد اگر سعادست
ایمن و اسودیکه و نعمت بسیار و خوشدیده بود و کشت را آفت نرسد و نبات
نیکو و دند و کار شراف و رؤساء و دها قین نیکو بود خصوصاً که در نواحی جنوب
بود و اگر نخس باشد بر خلاف این بود که دلیل باشد که در آن سال تنکی و قحطی و
سج و زبان بسیار بود و نکبت زبان و تناول میوه و الهه اعلم فایده در احاطه
نتیجه بداند که اگر او تا در ایچه سال را با هم بکوبد و ضرب کرده شکلی بداند
و حکم تمام سال از آن کنند یعنی اول و چهارم و هفتم و دهم و یازدهم و بیست و یکم
نیز او بس اگر است دلالت کند بر فروخت تمام سال و کار سازی مردم هر
و فراخ نعمت و بسیاری کشت و زراعت مردم بکارهای صالحه و میوه و خشک
و آفت چارپایه و آبادی در اقلیم خصوصی در که و ما ژندران و مردم و چینی و پارسی
و ملالت کند بر نعمت بسیار و سودی که مردم و از این و نفع و تجارت و برخواست

بطوریکه گذشت حکم نماید و بایق اجناس از جواهر و پارچه و فواکه و گوشت و غیره
 و نهرم همین قسم در یاد و اشکال منسوب بعله این اند بزرگ منسوب
 بکوچک منسوب و منسوب بخوا که بزرگ منسوب پارچه بزرگ منسوب گوشت
 بزرگ منسوب بشیرین بزرگ منسوب به نهرم بزرگ منسوب و باقی منوبات اشکال
 از جدول هشتگانه که در فصل منوبات اشکال گذشت دریا بند بزرگ منسوب
 نظر کند باریع رمل که کدام شکل غلبه کرده از سود و نحس پس در هر ربع که شکل
 با نحس غلبه کرده باشد حکم بر سعاد یا نحس است بزرگ منسوب نظر کند تا از اشکال
 آتش و بادی و آبی و خاکی کدام شکل در کدام ربع غلبه کرده است حکم سال ازان
 کند مثلاً اگر شکل آبی غالب باشد نظر کند تا در کدام ربع زود آمده پس اگر
 شرف بود یعنی در خانه های شرق دلیل باشد که در آن ربع باران بسیار
 بود اگر سود بود بارانها سودمند و با منفعت بزرگ منسوب و زیانکار و پر خطر و اگر بعضی نحس بود
 حکم بر اغلب کند و علی هذا ربع غربی و جنوبی و شمالی و اگر اشکال آتش در خانه های
 شرقی بود حکم کند که در آن سال در جانب شرق بارشیدگی اندک بود و کما بقا
 پس اگر سود باشد دلیل سعادت بود و نحس دلیل نحس و دلیل بود بر بد سیه
 نواحی مشرق و مرک مغارات و جنگ و فتنه و عجزیده و اگر مای سحت و زیانکار و بلا
 موم در آن نواحی و نایب و تشویش دادن و زردان و حرامیان و اخل کار و انرا غلبه
 شدن و زدن آن و فتنه آن بزرگ منسوب سپهر چون شیر و کرک و پلنگ و حشرات

و از زاینه باشند و رعیت مردم به رقص و سرود و اطعمه باشد و اکثر را از طيور رغبت
افتد و چا و پايه نيز بسيار شوند و محمد بهرام خورد ليكن نقصان كمتر شود و در زمين
فارسى و غيره رغبت مردم بفسق و فجور شود ليكن اسود كى در بلاد باشد و دليل كند
بر كرايه و تنكى و سر كرداين مردم و قلت پاران و شدت امراض مثل دردم
و غيره و رعيت و مردم سر كردان بسيار شوند و تسلط از زان بر سرفا و ظلم بادشاه
و حاكم بر رعيت و در ميان رعيت و حاكم اتفاق ماند و آفت چار پايان بسيار
باشد و مرگ بسيار شود خصوصاً در حبس و مردم و قتل و ميوه خراب شود و رعيت
با مال كرد و دليل كند بر تنكى سال و گرفتگى و ابرهاى ناله فائده و كمى بارش
و غلبه بيمارى سوداوى و مرگ مردم و نقصان جانور و نزاع و ضديت مردم
با همديگر و اكثر افتهاى سموى و ارض بيدا شود و بادشاه ظالم و جابر پيدا شود
و وساد در بلاد بسيار كرد و خشكى ميوه و خصوص در اقليم هند و اكثر امكنه از
ضديت همديگر خراب شوند و دليل كند بر بادهاى سخت مثل باد سموم
و جوهر و ظلم بادشاه بر رعيت بسيار بود و جنگ و خونريزى اكثر شود و دزدان
و راهزنان مسلط شوند و كرايه و تنكى بسيار شود و شدت امراض با دسيه
بسيار كند و هلك باشد و با اينمى خلق و سوختن ميوه و قدريكه ماند از خوردن
آن اطفال لاحق شود و جانوران بسيار تلف كردند خصوص در اقليم ايران
و حبس و ختن و دليل بود بر فراجى نعت و بد زلينه و كرايه و مسافران

مردم و پادشاه عادل و رعیت را از احکام فایده و طمانیت رسد و میوه بسیار
بود و گوشت فربه شود و رغبت مردم بر شیرینی بسیار بود و ابریح و اشترانفخ
رسد و چارباغ بسیار بود لیکن گاه قبض میوه و غبار ماند و در ملک ترکستان
و خراسان و نیشابور و بخارا و سمرقند بسیار آبادی بهشتار بود و دلیل بود
بر خشفتگی و خزان سال و گاهی باران در وقت بار و گرمای سخت شود و دلیل
بود بر تکلیف مردم شرفا و انکود که ارازل و مردم اهل بازار و اهل حرفه و پادشاه
و آن سال ظلم بر رعیت کند و دزدی و بد فعلی و امراضی و مرک مفاجات و سیدهای
زیانکار و فتنه و فساد در بلاد و سوختن املاک و تلف شدن چاد و پلایان
و حرکت مردم از وطن خود به سبب افلاس و اختیار شود و گزانه غله و خشکی
زراعت و مرضی و دل و جراحت و میوه کنده شود یا گرم خود و در زمین خوارزم
و بلاد سمرقند اوقت رسد و جنگ ظاهر شود و دلیل بود بر فراخ نعمت و ارازل
لیکن اکثر مردم متفکر و منجم باشند و بیماری بسیار شود و طول کشته و چارباغ بسیار
بود و خشکی هوا و گرمی بارش با هم دیگر کنند و تولد دختر بسیار شود و حامله و شوار
زاید و اکثر را از گرد آمدن افواجهای اطراف تخریب پیدا شود و خصوص در زمین شام
و کابل و سبت و عراق به دلیل کنند که در آن سال میان خلق خویش و نشا طهم
رسد و نرخ بر یک حال مانند و باد های خوش و زرد تولد پسز زاده شود و مردم
اکثر بلبو و لعب گرفتار شوند و عشق بلعید بکر پیدا شود و چمن های خوشی بسج رسد

زند و مال مردم غارت شود و خصوص در ملک حبش و فرنگ و بعضی از هند خراب
شود و نیز دلیل کند که احوال مردم بیک قرار نهند و اکثر فساد و اختلاف پیدا شود
و باران اندک بارد و لیکن عدد و برق بسیار و زخمها گرون شود و اکثر منی لقان
از اطراف سر بردارند و جنگ و جدال پیدا شود و رغبت مردم بر فسق و فجور
بسیار باشد و از سبب هر اس مردم بگریزند و میوه بسیار بود لیکن خراب شود
و چارپایه تلف شوند خصوص در ترکستان و فرنگ مردم بر دلیل کند بر خوش
سال و فراخی نعمت و ارزانی غله و آبادی زراعت و بلاد و خوش و نشاط
خلق و پادشاه عادل باشد و سرانجام کارها و نظام ملک با بوجهی حسن شود
و میوه بسیار بود و خوش ذائقه و لطیف و بادهای خوش و معتدل و زرد
و باران بروقت بارد و کرمها با اعتدال باشد لیکن گاهی امراض بادی غلبه
کند اما سفر نباشند و قولد پسران بسیار بود علی با اختلاف و افیه و میل مردم زیارت
بزرگان و اعمال صالح اکثر باشند و رغبت بعضی بر اهل طرب و چارپایان بسیار
شوند و مشهور اکثر بجای نیک باشد خصوص در امکنه بزرگان و بمصر و مازندران
و بخارا نیز دلیل کند که خوش مردم در آن سال باشد و رونق و نظام بسیار
بود و بادهای خوش و باران بروقت و زرخ مساوی الحال باشد و رغبت مردم
با علم شرعی لیکن اکثر با هم دیگر و دغل کنند و امراض باد بسیار شوند و بعضی زود
صحت یابند و اکثر را امتداد کشد و روبه هلاکت آید و میوه خوش ذائقه و خوش

خواب نخورد و میوه بسیار کرد و مردم را بر تحصیل علوم خوق غالب بود و بلدان بسیار
بار و جانوران بسیار شوند و مردم را نفع رسد و آبادی شهرها و بنا و عمارتها و غایت
مردم بسیار باغ و غیره بسیار بود مخصوص در بلخ و خراسان لیکن امراض بلغمی نبود
دلیل کند بر فراخ نعمت و ارزانی غله و سرانجام کار مردم و بادشاهان قوی
باشند و رعیت سروری کنند و مردم آسوده شوند و کار و بار مردم شرفا خوب
شود لیکن باران اندک بار و وزخیا ب خود به سبب حکم حاکم و گراما و سراسر مقتدل
بود و گشتن باد و اضطراب سبب باد بافتند و میوه و چارپایه شود و نفع رسد لیکن
در محلت داد و ستد کمتر شود و خصوص در بلاد ترکستان و نیشابور و خراسان و سمرقند
به دلیل کند بر فراخ نعمت و ارزانی غله و بسیاری زراعت و آسوده گی و رعیت
مردم با اعمال ضایع و کثرت میوه و نفع چهارپایه و بارش بوجهی حسن لیکن سراسر
سخت شود و بادشاه عادل باشند و اکثر امراض بلغمی پیدا شوند لیکن زود صحت
یابند و جمعیت و آبادی همه اقالیم مخصوص در گیلان و فارس و چین شد دلیل کند
بر کمی باران و ارزانی غله و سوختن زراعت و خراش مردم و دور افتادن مردم از وطن
خویش و جنگ و فساد و فتنه و رعیت بافتن و فجور و غلبه و زوال و تلف شدن
چارپایه ضایع شدن میوه و غرق گشتن به سبب باد مخالف و سختی کما و سراسر
شدت امراض و در این بلاد به سبب تسلط دشمنان و غنمان و بادشاهان
ظالم شوند و چون با دشمنان بسیار کنند و مردم شرفا خسته حال شوند و از ازل غالب

رایجه پنجم از ضرب اوتا در رایجه اول با ثبات متعلق نشین

رایجه پنجم از ضرب اوتا در رایجه اول با ثبات متعلق نشین

رایجه پنجم از ضرب اوتا در رایجه اول با ثبات متعلق نشین

رایجه ششم از ضرب اوتا در رایجه دوم

رایجه ششم از ضرب اوتا در رایجه دوم

رایجه ششم از ضرب اوتا در رایجه دوم

رایجه ششم از ضرب اوتا در رایجه دوم

رایجه ششم از ضرب اوتا در رایجه دوم

رایجه ششم از ضرب اوتا در رایجه دوم

رایجه ششم از ضرب اوتا در رایجه دوم

چون اوتا در رایجه سال را با هم دیگر ضرب کردیم حاصل شد دلالت میکند

بر خوشی سال و فراخ و از این غله و بسیاری زراعت و لها دیه

بلاد و خوشی و نشاط خلق و بادشاه عادل باشد و سرانجام کارها و نظام

ملک بوجه احسن شود و میوه بسیار شود و خوشی ذائقه و لطیف باشد

و اینها می خوشی و معتدل و باران بر وقت و کرم و سیرما با معتدل باشد

و بعض جانوران بسیار شوند و احوال هر یک حال ماند و در زمین کبکالان و کرمان و کاهل
 ارز این بسیار شوند و دلیل کند که در آن سال بار بسیار بود و دشمنان از طرف
 پیدا شوند و دروغ و پنهان میان خلق بسیار بود و نرخ مختلف باشد و رعیت
 مردم بر سر بسیار بود و امراض بلغمی غالب باشند و سیلاب بسیار آید و آبادی
 بطرف دریا باشد و در خراسان و غیره خرابی رود و اکنون بدانکه براسی
 آنکه مندی مثالی از سراج الرمل که تصنیف میر روشن رمال است بیان
 می کنم باید که نیکو احتیاط کنی و بران عمل نمای زایچه نیست

زایچه اول

زایچه دوم

زایچه سیم

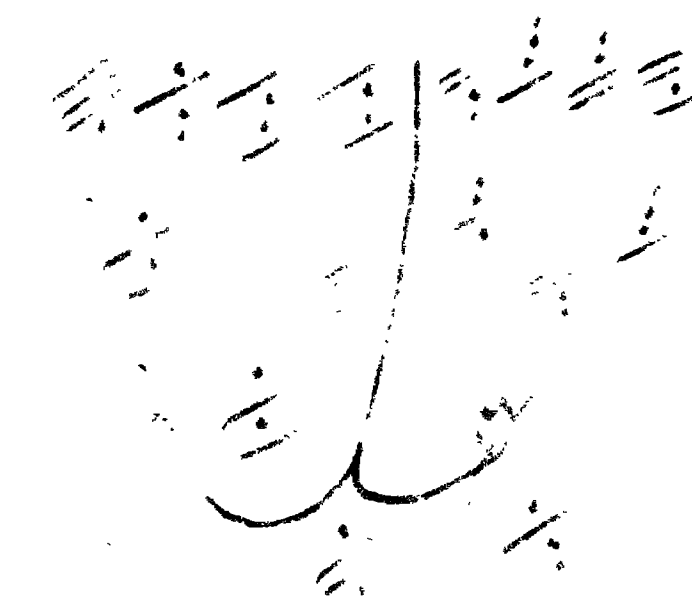
زایچه چهارم

و بعد از زایچه اول و بعد از زایچه دوم و بعد از زایچه سیم و بعد از زایچه چهارم

اما چه آن نخست ندارد زیرا که صاحب خانه است و بینه در خانه سوزانسته
و دلیل است که گنجد و ماننش از آن خواهد ماند این اکنون ذکر می در احکام سال بطریق
تفصیل بیان کنم تا طبعش را نیز فایده حاصل شود هم منقول از سراج الرطبی
سه فایده فایده اول در نحس اقالیم بدانکه اول نقطه آتش یا باد یا آب یا خاک
تعلق یا قلم اول دارد و نقطه دوم هر یکی با قلم دوم و نقطه سوم هر یکی تعلق
با قلم سوم و علی هذا تا هفتم نقطه و طریق در شمار نمی آید فایده دوم در مریض
بدانکه از نقطه منته به حکم بر اول ماه بهار کند و از نقطه دوم بر دوم ماه بهار
و از نقطه سوم بر سوم ماه بهار پس سه نقطه از بهار و سه نقطه از ماه بهار و سه
نقطه از ماه زمستان و دوازده نقطه را برین طور نحس کند پس بر نقطه که قوی بود
یا مطلوب نظر داشته باشد حکم خوش و نیکی از ماه کند اما اگر نقطه آتش در آتش
لاست کند بر گرمی بسیار و در باد بر باد های سموم و در آب کله بارد و کاهی
و در خاک خشکی غالب بود و باقی برین قیاس پس از شکل منته به حکم بر طالع
ال کنند و از نقطه دوم به داخل همین قسم نادر دهم اما حقیقت باران
از نقطه دهم که تعلق با آسمان دارد و از نقطه چهارم که تعلق بر زمین دارد حکم
یعنی اگر نقطه دهم آن باشد و مطلوب او در خانه آید نشسته باشد و ناظر بود
نقطه چهارم نیز آن خاک باشد و یا مطلوب ناظر باران بسیار بار و اگر
نقطه دهم در شکلی باشد که آتش و آب داشته باشد و یکبار در خانه چهارم کرده باشد

لیکن گاهی مرض بادی غلبه کند اما عاقبت بجهت کزرد و تولد پسران بسیار شود
و رغبت مردم زیارت بزرگان و فقرا و اعمال صالح و رغبت بعض مردم بطرف
اهل طرب هم شود و چار بایان بسیار شوند و اکثر مال بجای نیک صرف کنند
خصوص در امكنه بزرگان و مهر و مکه و مانند ران و بجار و چون در نهم
است و در سیوم تکرار دارد معلوم می شود که اول سال خشکی غالب شود
و آخر بارش می شود و چون در رتد آسمان بیست و ششم معلوم شد که در بی سال
که معتدل و بادها خواهد وزید و چون در رتد الارض بیست و هفتم که آخر
باران خواهد بارید و آخر از این خواهد شد لیکن چون بیست و هجده که تعلق
بغله دارند و هر سه حاضر اند اما بیست و نه در خانه هشتم که خش است و تعلق بخوف
دارد بیست و دهم و بیست و یازده در خانه نهم که غله ارزان
خواهد شد اما اول کم خواهد بود و مردم را خوف پیدا خواهد شد و چون بیست و دو
حاضریست و در باطن هشتم پس جنس نخود گران خواهد شد و نایاب
ش حاضر است و تکرار هم دارد معلوم شد که غله دهقانان مثل باجوه و کئی
از آن خواهد شد لیکن اکثر مردم از خوردن آن مریضی خواهد کرد و چون بیست و سه
در یازدهم است که موافق تسکین سکنی هشتم می شود و موافق ابداع دوازدهم
و این بر دو خانه نهم اند پس مونک اول قدری ارزان خواهد شد و آخر
گران اما گرم خورده و چون بیست و چهار بر دو حاضر اند یکس اگر چه در خانه بیست و پنجم

فایده سیوم در احکام دوزخ و آینه بدانکه بعضی از زایچه ثابت حکم میکنند
 و بعضی از زایچه تمام سال یعنی زایچه هفتم که مفروب فیه اوتاد هر دوزایچه
 اوتاد است حکم می نمایند اما درین مثال چون زایچه ثابت بسته است لهذا
 از زایچه تمام سال حکم کرده می شود زایچه ثابت

اما در تقویم سال زایچه رقی می نویسند بدین صورت

صورت	حل	نور	چرخ
جای	جای	جای	جای
جای	جای	جای	جای
جای	جای	جای	جای

اندام بر سر حکم چون نقطه حکم که خاک است در خانه چهارم به
 منتهی شد پس معلوم کردید که طالع مردم درین سال میانه بود لیکن اکثر مکرر مانده

رعد و برق افتد و اگر نقطه آتش در باد و در هم آمده باشد و یا در خانه آتش و بار
 آمده باشد که با سخت و خشکی سال بسیار بود و اگر نقطه باد بود و در خانه
 آمده باشد بادها بسیار دزد اما خوش باشد و مضر نبود و اگر در خانه خاک
 و آتش آمده باشد باد کرم و مضر باشد که موجب هلاکت کرد و امراض پیدا شوند
 و اگر نقطه خاک بود و در خانه آتش و خاک آمده فحط عظیم رود و بد و اگر در خانه
 باد آید گاهی بارش و گاهی خشک باشد و اگر نقطه چهارم آتش بود و در خانه آتش
 و باد آمده باشد و با مطلوب ناظر نبود در آن سال آتش بسیار بود و خرابی
 امکان از آتش باشد و اگر آب بود با مطلوب ناظر باشد از زیاده آب را
 نقصان امکان شود اما باید که در احکام باران و غیره از نقطه دهم و از نقطه چهارم و از
 شکلی که حامل نقطه چهارم باشد از آن حکم کنند موافق جدول و جدول نیست

آفتاب کرم اول روز و آخر	باد کرم بود اول روز و آخر گرفتگی	باد کرم بود اول روز و آخر گرفتگی	گرفتگی هوا و گرمی های خشک
باد خوش و گرمی قدری اول روز و آخر قدری گرفتگی	گرمی و خشکی و گرفتگی هوا	گرفتگی هوا خشکی بسیار در مصر	باد کرم شدت ایند
باران بسیار بارد	آفتاب کرم و باد اما خوش ایند	باران و ایند بسیار بود	آفتاب و باد لیکن اکثر بوقت و مصر
گرفتگی هوا و غلظت ایند اما گرم و باران	باران و گرمی خوش و باد و گرمی خوش	باران و باد و سرما	آفتاب و باد و باران و سرما

که درین سال اکثر مردم را تکلیف معاش باشد و نقصان مال نیز شود و اکثر را
در معامله اخذ و عطا با هم دیگر خنک و جدال پیدا شود و رجوع بحاکم نمایند و بعض
به سبب تنگی معاش سفر نمایند و قدری که تحصیل مال کنند لغارت رکود زیرا که نقطه
دویم خاک نیست و به در هفتم که بیت الاضداد است نشسته و منسوب بحریج
است لهذا حکم بر تنگی معاش و نقصان مال و خنک و جدل نموده شد و چون
مطلوب که است در باطن بخانه نهم پیدا می شود و خاک به نهم مرتبه
هفتم دارد و از خانه خود در دوازدهم آمده که تعلق بدشمنان دارد این نیز دلالت
بر حکم مذکور میکند اما چون در خانه نهم که تعلق بسفر دارد پیدا شده و با طالب
خود نظر دارد لهذا گفته شد که سفر نمایند و چیزی که تحصیل کنند اما چون به شانزدهم
مکرار نموده که دهم هفتم می شود لهذا گفته شد که رجوع به حکام خواهند کرد و چون
به آخر از مطلوب خود ساقط شده لهذا گفتیم که مالیکه در سفر حاصل شود آخر
غارت و تلف کرد و اکثر مردم در فسق و فجور صرف کنند زیرا که نفی اخذ منسوب
لفسق و فجور است و در خانه هفتم که تعلق بازواج دارد نشسته و نقطه سیوم که تعلق
به نقل و حرکت و برادران و خواهران دارد معلوم می شود که درین سال مردم را
حرکت کمتر شود زیرا که نقطه حرکت خاک است که در باطن به نهم پیدا شده
و مطلوب این است که ظاهر و باطن نیست اما چون نظر بر جانشین است که به نهم
است کردیم مطلوب این نیز ظاهر نیست مگر در باطن و طالع به اعتدال و غریبان است

به سبب طلب رفته و عدم حصول بعض را به سبب غایب باشد و بعض را تکرر سبب
مخالفت محبوب و بعض را به سبب نقص مال و نقصان مالی بدو قسم
باشند یکی از قبل اجناس و دیگر از قبیل املاک. لیکن آخر مکرر دفع شود زیرا که خاک
در اول در خانه سینر دهم که خانه آتش است به نوره الداخل رسید چون خاک
در آتش رفت پیدا میکند و خاک بند است و غیر تعلق به تکرر دارد لهذا گفته
که تکرر ^{بغیر} سبب باشد و عدم حصول رفت به سبب ورود نقطه خاک در دهم
و چون مطلوب او خاک که خاک پنجم است متعلق بمجموع اجناس و خود
صاحب خانه دوازدهم است که منسوب بدشمنی است لهذا با موافقت محبوبه
گفته شد و چون خاک بر خاک دویم است که تعلق بحال دارد و در خانه سینر دهم
که آتش است رسیده و آتش تعلق بخروج دارد لهذا حکم به نقصان مال کرده شد
از اینجا به بر رسید و خاک فرج تعلق به املاک میکند و چون از اینجا خانه چهارم
بمرکز خود منتقل گردید این و مطلوب این که بر است در هفتم و شانزدهم بقوت
نشسته اما چون خانه هفتم تعلق بضد دارد و باید بیکر نظر تریح که نیم دشمنی است
دارند پس معلوم گردید که اول سال تردد و ناخوش غالب باشد و آخر دفع
کرد اما چون خانه اول تعلق به ابتدای امور دارد و خبر میدهند که هر کار یک شروع
نمایند اول و شروع کردند و آخر قدری اسرا انجام یابد و این نیز از نظر تریح حکم کرده
شد و نقطه دویم که تعلق بحال و معاش و غنا و فقر و بضد و عطا دارد و خبر میدهند

نیز در هفتم که تعلق به زنی و جدال دارد نوشته اما ناظر و ساقط و اکثر مرض سوداوی
و در دهم که غره شدت کند و بعضی را از اسیب سحر زنان و خندان مرض لاحق شود

زیرا که که تعلق بمرض دارد صاحب هفتم است که تعلق بعلم دارد و چون عقده

که شکل نخست است و ضمیمه تعلق بجزای غیر شرعی دارد از خانه خود در هفتم

که باز دهم اصل است نوشته و مطلوب این نیز در هفتم که تعلق بر بان و خندان

دارد آمده لهذا گفته شد که از سحر مرض شود و بعضی مردم برای خرید و فروخت اجناس

سفر کنند نقطه هفتم که تعلق بر آنان و خندان و غایبان و در دهم که خاک

است می شود که در باطن هفتم پیدا شده و مطلوب این که خاک است در خانه

دهم و در ظاهر نوشته که در دهم خانه خودش حب و در دوازده گانه می شود و در باطن

باز دهم و چهار دهم پیدا می شود پس دلالت کند که طالع زنان میانگی دارد لیکن اکثر

زنان رغبت بفسق و فجور نمایند و با شوهران موافقت نکنند زیرا که طالع زنان که

است با مطلوب خود که در دهم ضعیف است نظر تریج دارد و با آنکه در دهم

پیدا می شود نظر تثلیث و با آنکه در چهار دهم پیدا می شود ساقط است لهذا میان

نوشته اما چون با منته نظر تریج دارد و متقابله لهذا معلوم شد که با شوهران

جنک و جدال خواهند کرد و موافقت نخواهد شد اما چون مطلوب که است

در باطن باز دهم و پنجم پیدا می شود و در چهار دهم که هشتم هفتم است بر آمده و خانه

پنجم که بسبب تعلق دارد و خانه هشتم تعلق بفسق و فجور لهذا گفته شد که در دهم

و برادران را هم بیکر به سبب ازواج نزارع و جدال بهم رسد زیرا که نقطه سیموم
خاک پسر در باطن بهم پیدا شده و مطلوب حاضریست پسر با منتق به یعنی نظرندارد
و مرتبه پسر هفتم است و نقطه چهارم که طالع پدران و اطلاق و دفین و غیره است
خاک پسر می شود و آن در ظاهر و باطن نیست پس دلالت میکند بر نحوست طالع
پدران و خزان اطلاق و چون نظر کردیم جانبین عطف است در باطن هفتم پیدا می
شود و نظر تنلیت دارد و صاحب نهم است و با مطلوب نیز نهم دارد
پس معلوم شد که اکثر مردم از خزان امكنه و وطن شده در سقراطان سازند
و موافقت در میان پدر و پسر نباشد و نقطه پنجم که لعلق بفرزندان و تحفه
و معشوق و اخبار و ارد خاک می شود و در دهم نشسته و مطلوب او
است ساقط نشسته خبر می دهد که درین سال اکثر تولد دختران شود اما مرگ اطفال
زیاده گردد و میل مردم بمعشوقان غالب باشد لیکن موافقت کمتر شود و جداست
در میان اید و خبرهای ناخوش بیاید و تحفه و هدیه بدست نیاید و هر فرزندی که درین
سال پیدا شود بهر صورت و جنگ جو و طالع و بخیل باشد اما پدر را با پسران
محبت زیاده باشد و فرزندان از با پدران الفت نباشد نقطه ششم که لعلق
بغلام و کنیز و مرض دارد خبر میدهد که اکثر مردم را رغبت بکنیزان شود و بخدمت خود
نگاه دارند و بعضی به سبب قضیه و جدال زنان دور نمایند زیرا که نقطه ششم خاک
می شود و موت است و در خانه آب نشسته و مطلوب این که خاک است

که اکثر مردم را نقصان جاه و مرتبه خود ببینند و روزگار مردم کمتر شود و طالع پادشاه
پادشاه نخوت دارد و نیز حکام و سلاطین را با رعیت دشمنی و مخالفت پیدا شود
و طالع مادر آن نیز نخوت دارد که در میان مادر و اطفال موافقت نماید زیرا که

نقطه دهم آتش است در باز دهم نشسته و با مطلوب که آتش است
نظر غیر قط دارد و نیز با نقطه پنجم که خاک است و در هشتم نشسته نظر

ساقط بود و ایضا در دوازدهم که خانه دشمنی است از شکل منتفع است
که خاک پنجم دارد پیدای شود و نقطه باز دهم که تعلق بدوستان قدیم و جمال
پادشاه و امید دارد آتش می شود و مطلوب آتش است که در هفتم
ضعیف نشسته و دشمنان دهم اگر چه مساویت لیکن آتش را در خاک نکند بسیار

می باشد و نظر ترس و مقابله دارد معلوم می شود که اکثر دوستان را باید بکر ضدت
و مخالفت ظاهر شود و هر امید بکه داشته باشند بعد از پاس تمام و بسیار
قدری حاصل شود و در میان وزرا و ملوک ناموافقیت ظاهر گردد و مال پادشاه

غنی منصرف گردد و در سپاه کمتر رسد و قدریکه رسد از ناخوشی و قفسه نقطه دوازدهم
که تعلق بدشمنان و چارپایان دارد آتش نفعی نمی شود و مطلوب این آتش

است که در ظاهر و باطن نیست فقط کرم بر جانست که نیز است از مطلوب خود

ساقط معلوم شد که اکثر مردم باید بکر و دشمنی خود داشته باشند و وقت چهارپایان

رسد و هر چهارپایه که در بی سال بدست مردم آید عیب دارد و العلم عند الله نوع دیگر

رغبته بفتق و فخر خواهند داشت و نزاع و ضدیت و جنگ میان مردم ظاهر شود
 و در دی بسیار شود و غایبان زود آیند زیرا که قدم غایت نیز نظر دارد اما
 آنکه استقامت کمتر نمایند و از خوف و هراس باز روند زیرا که مطلوب که
 است ظاهر ضعیف نشسته و در باطن چهاردهم نیز ضعیف آمده و هشتم
 هفتم می شود و نقطه چهارم با مطلوب نظر ندارد چنانکه ذکر رفت پس غایب
 نیز استقامت نکنند و نقطه هشتم که تعلق بخوف و خطر و مرگ دارد خاک
 می شود و در دهم نشسته اگر چه ضعیف است اما مطلوب او قوی نشسته و خود
 نیز بجنب دور و از ده گانه درد و از دهم خود آمده پس اکثر مردم را از حکام و ملوک
 خوف باشد و در همین سال مرگ غالب بود نقطه نهم که تعلق بعلم و سفر و خواب
 دارد آتش است که در نهم بقوت نشسته و مطلوب این که آتش
 در دهم ضعیف نشسته اما نظر مقابله دارد خبر میدهد که اکثر مردم را دین سال
 به سبب چند هم دیگر و بسبب آمدن از ولج غایب سفر شود یکی در سفر نقصان و تکلیف
 رود و زیرا که صاحب هفتم است و تعلق بنهایت و ضد دارد و در سیوم تکرار کرده
 و مطلوب این که است نظر بر مقابله دارد و در تسکین عدد صاحب
 ششم و تعلق بلیشکر دارد و اکثر رغبته مردم بر علم غیر شرعی خصوصاً علم هندی
 باشد و اکثر خواب های پریشان بنظر آیند و نقطه دهم که تعلق بجایه و مرتبه و پادشاه
 و دارد آتش می شود و مطلوب آتش و دهم نشسته اما نظر ندارد و خبر میدهد

اکنون برای فصل ربيع از ضرب اول شروع کردم و هر شش زایچه در شکل
 اول گرفتم و این شکل طالع فصل ربيع شد بعد هم از ضرب اول شروع
 کردم و شکل دوم هر زایچه گرفتم این شش شکل خانه دوم فصل ربيع است همچنین
 در از خانه فصل ربيع را هفتاد و دو شکل علی الترتیب گرفتم برای هر خانه
 شش شکل بعد برای فصل ضعیف از ضرب دوم که تعلق بفصل ضعیف دارد
 شروع نمودم و در همان دستور هفتاد و دو شکل گرفتم و علی بنده برای فصل حریف
 از ضرب سوم که متعلق بفصل حریف است ابتدا کوم و براسی فصل ستار
 ضرب چهارم که تعلق باین فصل دارد شروع نمودم پس برای هفتاد و دو شکل
 بر آوردم و جدوی ترتیب ادم براسی هر فصل در از ده خانه شش نهادیم

برین صورت جدول انیت

بدانکه بعضی را در احکام سال طریقی دیگر است که از او تا در هر چهار روز یکم حصول
 اربعه امتزاج داده هشت شکل بیرون می آرند و چهار لامهات قرار دهند
 و چهار را نبات پس بعد از آن از بی امهات و نبات را یکم تمام سازند و این
 را یکم پنجم را را یکم امتزاج او تا در کوبند پس او تا در این را یکم را گرفته را یکم
 ششم سازند پس از بی شش رمل بجبهت هر فصل هفتاد و دو شکل بر تریب
 می گیرند و ابتدای هر فصلی از اول آن فصل کنند چنانچه برای دستور متناهی
 آورده می شود در ح اول مثال اینست

غرب اول

مشرق دوم

مشرق دوم
 وند ضرب اول وند ضرب دوم
 وند ضرب سوم وند ضرب چهارم

وند ضرب اول وند ضرب دوم
 وند ضرب سوم وند ضرب چهارم

وند ضرب اول وند ضرب دوم
 وند ضرب سوم وند ضرب چهارم

در خانه دویم نجابت نیکو بود احوال احوال و جمعیت

با فتنی از دوستان و مصاحبان و آمدن مال از هر طرف درین فصل و از فصل دولت

این شش شکل ~~در خانه~~ در خانه سیوم دلیل است بر نیکوئی

احوال برادران و خواهران و مصاحبان و اقربای نزدیک اگر چه اندک تخیر

تفکر در میان این طایفه باشد اما زود دل خوش گردند اما سفر در توقف افتد

و با قریبی قیاس ~~نویسد~~ و بعضی حکم هر یک عشر ازین زایچه می کنند

یعنی و تا اول زایچه اول را با و تا اول زایچه ثالث گرفته یک شکل حاصل کند

و این مثل حکم بر سه عشر ماه اول است شکل اول بر عشره اول و دویم و نتیجه عشره

سیوم همین قسم از هر دو زایچه حکم بر عشره های هر چهار ماه کند و از او تا د

نایه و رابع بر چهار ماه دیگر حکم کند پس این هشت ماه شدند و نتیجه ماه اول و ششم

را گرفته یک شکل نمایند و حکم ماه نهم ازین کنند بدستور مسطور و از نتیجه ماه

دویم و هفتم حکم بر ماه دهم و از نتیجه سیوم و ششم بر ماه یازدهم و از نتیجه چهارم

و پنجم حکم بر ماه دوازدهم کند و بعضی است و چهار قرعه زنند و از هر قرعه

حکم بر پانزده روز می کنند و بعضی حکم هر روز را باین قسم کنند

که است و چهار انقلاب و تا او تکرار از یک زایچه حکم بر پانزده روز می کنند

یعنی شکل ~~نویسد~~ زایچه را طالع روز روز اول می گیرند و احوال مالی از دویم

این شکل موافق سکین سکین گرفته حکم داخل و خارج از می کنند و از سیوم

جلد ۲ - بیع فصل صیف فصل خرافہ فصل شہ

A 10x10 grid of 100 squares. Each square contains a unique pattern of black lines and dots on a white background. The patterns are highly stylized, often resembling a barcode or a series of slanted lines with dots interspersed. The patterns vary significantly from square to square, creating a complex, textured overall effect. The grid is composed of 10 rows and 10 columns, with each square being approximately the same size. The lines and dots are black, and the background is white. The patterns are dense and intricate, with some squares showing more lines than others, and some having more dots. The overall appearance is that of a highly detailed, abstract design.

از وقوع این شش شکل // // // // در طالع سایل دلیل باشد
بر نیکوئی احوال نفس و سلامتی و رسیدن بمرادات و نیکوئی احوال دنیای
و رسیدن خیر و کامیابی و تحققات درین فصل و از بودن این شش شکل

این حکم بر حرکت یاد و از دهم تا یکم طالع روز دوم میگیرند و مداخل و مخرج از
 شکلی که دوم موافق سکن باشد میکنند همین وقت تمام یاد و از دهم پس از یک
 تا یک حکم بر باز زده روز میکنند و قس علی هذا و از داخل و خارج و ثابت
 و متقلب و سود و محس حکم بر حصول و عدم حصول و سعادت و نحس میکنند
 فایده بیان تقویم رمل چون خواهد که هر روز را حکم علی حده نویسد باید که از
 رمل اصل انقلاب و تبدل و تبدل نماید تا غیر رمل اصلی نیست و چهار انقلاب
 حاصل شود پس از هر رمل حکم باز زده روز نماید و طریق حکم چنانست که در
 جدول نموده ایم که هر شکل در هر روز دلالت هر چه کند چنانکه از
 صورت اول حکم روز اول کند و از دوم حکم روز دوم همچنین یا باز
 حکم کند از یک رمل و روز ششم از انقلاب رمل دوم تا از دهم رمل
 حکم یک ماه یعنی شش روز کرده اید و بر ترتیب از ست و چهار را یک
 سیصد و شصت روز تمام شود و طریقش چنانست که دو از ده ورق جدول
 بکشند چنانچه نموده می آید در خانه اول اسابع و در دوم امام عرب و در سوم
 شکلی که آمده باشد و در چهارم حکم روز خبر و شرور و رینی جدول
 ثبت کردیم تا با قرا بران قیاس کنند و در صفی دیگر احکام
 تمامت اشکال در ایام باز نمودیم تا استخراج کنند و را دستوی
 تقویم رمل نیست

بارزگان بنکو و بازارها گرفته و گوشت با قیمت باشد در سال میانه باشد
 و قیمت بسیار و گیت اندک و کارهای قلم بنکو و بازارها بار و نوق و مطوعات
 بنکو باشد و اینها بسیار بود و سال منقلب بود و متنازل و سفر بسیار اتفاق افتد
 نعمت متلون باشد و میوه بسیار و بیماری اندک و حال بزرگان میانه و باران
 بسیار و اینها بنکو باشد و گوشت بسیار و اینها بنکو باشد و گوشت بسیار فایده
 و در میان انقلاب دو اردو برج از هر چهار شکل امهات زاویه اصل شیکا
 سازند و از ثبات شکلی و از متولدات شکلی و از زوایدات شکلی برین غلط
 که از شکل طاق و حساب کنند و از جفت زوج تا چهار شکل حاصل کرد و بر این
 امهات ساخته زاویه تمام کنند که این انقلاب حل است این نو انقلاب مراتب کشید
 زاویه نیست برای برج حل انقلاب مرتب کویم شد

و انقلاب ثور را هر چهار او تا و زاویه اصل

گرفته امهات ساز و در مل تمام کنند نیست

انقلاب جون و اول را با سیزدهم و چهارم

یا چهاردهم و بیستم یا پانزدهم

و دهم یا بیست و نهم

و دهم یا بیست و نهم

فایده در ... کرد بدانکه چون میزان زراعت وند الوند را با میزان زراعت
شکل مانک از حصول اربع ضرب نمایند شکلی که برآید از مرکز گویند و آن
بنزد لالت کلی بر حکم سال با آن فصل میکنند برین مثل ... آن سال نعمت
باشد و کسب مردم بود و بازارها بار رونق باشد و بزرگان اسوده باشند
در اینها ایمنی باشد و مردم سفر کم کنند و میوه بسیار بود و آبها میانه بود
و گوشت با قیمت باشد ... سال بر ثولیش باشد و نعمت اندک بود و مردم
را زبان افتد و در بازارها مخالفت رود و بزرگان جاهم دشمن شوند و
را بهای ایمنی بود و سفر بسیار اتفاق افتد و آبها میانه بود و گوشت با قیمت بود
و اله عالم ... سال بر ثولیش باشد و کسب بسیار بود و بازارها بار رونق
باشد و بزرگان بر ثولیش باشند در اینها خوف باشد و سفر کم کنند و میوه
بسیار باشد و آبها میانه بود و گوشت بسیار باشد ... سال میانه باشد و مردم
سرگردان باشند و بیماری بسیار بود و گت میانه باشد و حال بزرگان
بد باشد و سفر اندک اتفاق افتد و معلومات با قیمت باشد و باریدگی اندک
بود و آبها کم باشد و گوشت بسیار ... سال فراخ و نعمت بسیار و کار بازار
نیکو و بازارها بار رونق و معلومات بسیار در اینها ایمنی بود و سفر بسیار اتفاق
افتد و میوه نیکو بود و آبها میانه و گوشت بسیار ... سال گرفته باشد و سفر
اندک اتفاق افتد و میوه بسیار و آبها بکثرت و نعمت بسیار و با قیمت و کار

انقلاب ششم اول و پنجم و هم انقلاب جدیدی از انشای امهات شکلی
 و سیزدهم را امهات کند و از باد و نیات شکلی و از آب متولدات
 شکلی و از خاک روایات شکلی است

بیشتر از این که در این کتاب مذکور است

امهات زابجه اصل را
 با امهات اصلی ضرب نماید و امهات

اصلی این چهار شکل آید

بیشتر از این که در این کتاب مذکور است

با سوم و پنجم را

ت اول را

یا زدهم و سیزدهم
 انقلاب نیست که گفته شد

با هفتم و نهم را با
 را با یازدهم حد نیست

دوازدهم بر وجه

دوازدهم بر وجه

نیکو فیه کن و الله

با پنجم
 در بیان فایده و حکم در باب پنجم و چه در باب احکام دوازده خانه

و از یکجه اصل غرب نمود امهات سازد و به اینجه

و در تل تمام کند از یکجه اینست

انقلاب سرلان با نزدیم و هشتم و نهم

گرفته امهات سازد و در تل تمام کنند اینست

انقلاب رسد از یکجه اصل آتش

امهات گرفته شکلی و از آتش نبات

شکلی و از آتش متولدات شکلی و از

آتش روایدات شکلی و این چهار شکل را

امهات ساخته از یکجه تمام کند

شکل اول از یکجه اصل را

بنیم را با هشتم و نهم را با دوا دهم

اینست

با نیم و نهم را با هشتم و نهم را با دوا دهم

و شانزدهم را با چهارم و پنجم را با یکجه اینست

انقلاب عجیب شکل دویم و هشتم و دهم

بس چهاردهم را امهات سازد

خانہ مفتاح

خانه هفتم

خانه هشتم

اشغال متعلق این خانه

اشغال سنوات کما حق شرکت عیب در بد حد این مال عیب مال مال مال تو صی رسی رر

دزد و دماغه شده و کم شده

متعلق این خانه

خانہ

خانہ ہنس	خانہ دہم
<p>مہنوت اشغال متعلقہ اس خانہ</p>	<p>شغل و عمل مادر و معلمہ</p>
<p>خواب بدریں اضمن علم احوال ورد</p>	<p>سلطان پاک دین</p>
<p>بہر</p>	

خانہ یازدہم

خانه یازدهم خانه دوازدهم

استغفار متعلق به این خانه

اما طریق برآوردن غیر از این جدول چنان است که شکلی که در میزان باشد
عدد عنصر گیرش را گرفته طرح نماید هر جا که رسد بنکود تا اشکالی که درین جدول
بدان خانه تعلق دارند کدام کدام موجود اند و بقوت نشسته پس هر شکل که بقوه
باشد غیر در آن خانه بود و اگر دو یا سه شکل بقوه نشسته باشد غیر هم در آن خانه

بدانکه این طریق پس واضح و مستحکم است که مولف رساله از احوال آستان
 اسنباة نموده بدوین ترتیب داده و آن را بنیت

خانه اول	خانه دوم
----------	----------

شکل خانہ متعلقہ این	:								
شکل منشوت متعلقہ این خانہ	روح	جسم	نفس	عقل	نندرت	حیات	انفصا	مال	معاملہ
	فردوم	کا							

شکل متعلقہ این خانہ	خانہ سوم	خانہ چهارم							
شکل متعلقہ این خانہ	:								
شکل منشوت متعلقہ این خانہ	راور	عیش	نقل	در	فہمت	مقام	زین	کمال	طلوع
	پدر								

خانہ پنجم	خانہ ششم
-----------	----------

شکل متعلقہ خانہ پنجم	:								
منشوت متعلقہ این خانہ	فوز	محبوب	خط	محرر	دیک	پدر	اکل	میک	حار
	طور								

در باب خطای که کسی گفت در سلك بیان بگوایم و از طالع ضمیر
گفتار نمودن طرح از میزان نظر بقیه گفته آمده طریق احکام ازین جدول است
که بهیند تا سوال از کدام خانه منسوب کدام یک شکل از اشکال متعلقه این خانه
بعده نظر کند تا آن شکل در ریل موجود است یا معدوم و اگر موجود است کدام
خانه نشسته است و قوی است یا ضعیف و با طالع چه نظر دارد و بچه شکل پیوسته
یعنی شریک او کدام شکل است و در تریج و تدیس و تثلیث و مقابله او
کدام شکل آمده است حکم انون کند مثلاً اگر قوی است و با شکل معدوم پیوسته
و نظر تثلیث یا تدیس یا طالع ناظر است پس دلیل بر حصول مدعا است
یا ساری و اگر ناظر تریج است یا بمقابله ایضا دلیل است بر حصول مدعا اما بخوار
و حصول خبری از آن علی الخصوص که ضعیف بود و یا با شکل نحس پیوسته
و اگر از طالع ساقط است و گویان نیز خلاف گویان دهند دلیل بر عدم حصول
مدعا است و اگر موجود نباشد نظر کند بخانه مقصود تا چه شکل نشسته است داخل
یا خارج و حد است تا نحس و کجا تکرار داده و با طالع بچه نظر پیوسته و از آن
حکم نماید و نیز باید که ملاحظه کند تا شکل متعلقه خانه سوال بخانه که آمده است
از اشکال متعلقه این خانه کدام کدام موجود اند و کجا کجا نشسته و از آن بمقتضای
احکام نماید و جواب ساری دهد مثلاً سوال از در و بود و از اشکال متعلقه
خانه هفتم منسوب بدین صورت است و در ریل بخانه سیم مجموع بود و از اشکال

از منوبات انخانه که اشکل در اینجا است و اگر خواهد که از ان منوبات تعیین
ضمیمه کند نظر اشکال انخانه را بموجب جدول تا کدام شکل در ردیف موجود است
و بقوه نشسته نیکو باب تا خط نشود که از اسرار است چنانچه وقت محرر رساله منحصر ازین
ضعیف سوال از ضمیر نمود زایکه نیست

چون در میزان بود عدد عشر که شش
پنج است پس طرح به سیوم رسید گفتم که ضمیر انخانه
پس برای تعیین ضمیر نظر کردم باشکالها تا یک متعلق باین خانه است یکی
است که در اول و دوازدهم نشسته است و آن از متعلقات این خانه درین
جدول منسوب نحو پس و اقربا است و خانه دوازدهم منسوب بدشمن و شکل
دیگر از متعلقات خانه سیوم که طرح بوی رسیده است است منسوب برادر
و در باطن به منقسم که خانه دعوی و محاصمه است موجود و ایضا چون در طالع
است و از اشکال اینجا دوازدهم یکی است منسوب بنظر و نفس که در دهم که خانه
حاکم است نشسته و ایضا چون در دوازدهم است و از اشکال متعلقه
اینخانه در جدول یکی است منسوب بدشمن و آن در پانزدهم که کواد به منقسم
است و شانزدهم که کواد دهم است نشسته پس گفتم که سوال از برادر است که با او
دعوی و محاصمه داری و او با تو در مقام دشمنی است و این مقدمه را بنحانه حاکم رجوع
کرده و از غایب کار داد سوال میکنی که چون خواهد شد سایل قبول کرده همچنین است

اشکال جائیکه این شکل دوم در آن خانه تکرار کرده و بقوت ششمه باید گفت
مثلا اگر در دوم باشد پس مال از سبب ملک با میراث غایب است
آید زیرا که بانیها متعلق است در جدول و اگر شکل دوم در پنجم باشد
اشکال متعلقا خانه پنجم طلب نماید هر چه در عمل موجود بود از آن حکم کند
مثلا اگر در موجود باشد گویم از فرزند طلب بمال داده و نیز از محسوب طلب مال
دارد و بطلب بهمه دارد و جمله احکام رمل از این جدول برنی قیاس
است نیک در فایده و اگر سوال از معامله باشد بر را طلب در اول معامله خواهد
کرد و در پنجم و دهم قوت بیع و شرا بر بود و در دوازدهم و چهاردهم قوت
و اگر از قند و م غایب پرسند طلب باید که هر جا که باشد بطریق سابق که ذکر
شده عمل کند تا بداند اگر سوال از خانه سیوم باشد مثلا از برادر و خواهر بر
برادر که در این جدول منسوب به برادر و خواهر است طلب کند در خانه های
فر برادر و زوج خواهر و عدد ایشان از تکرار بر گوید یا از عدد اصل شکل خانه
سیوم و اگر بر باشد و در سیوم شکل خارج بود سایل را برادر و خواهر نباشد
و هر جا که بر باشد طالع برادر همان خانه است و دوم آن خانه کیسه برادر
و سیومش نقل و حرکت او همچنین تا دوازده خانه احکام برادر و خواهر باید
و احوال اقربا از شکل گوید بطریق مسطور و اگر نباشد از خانه سیوم گوید
و اگر از نقل و حرکت پرسند برادر را به بنده اگر در خانه یا فر و برادر و

متعلقه خانه سیوم نیز منسوب بحکمت است و نیز بهر ادر و باقر با چون
در رمل نظر کردم نیز غلبه کرده بود و پس در هفتم بود و در هشتم و نهم
بود پس گفتم که مال تو برادر تو برده است و یک دان که پس گرفته اما غل بگفته
الاشاره تمام احکام ازین جدول برین طریق است بنک در باب اکنون هر یک
به تفصیل بیان می کنم نامتبدی را اسکان شود مشتمل بر دوازده فایده و این است
اگر سوال از خانه اول باشد به بنید تا سوال درین جدول متعلق کدام شکل است
ال شکل را بنکرده که گما است و در خانه اش چه شکل شده مثلا اگر خواهد که بداند
تا چشم قویت با ضعیف را به بنید که گما است و در خانه او که چهارم است
کدام شکل قرار گرفته حکم از آن کند فایده دوم سوال از خانه دوم باشد به بنید
پس با سوالش متعلق کدام شکل است درین جدول مثلا اگر حال است به را که درین
جدول متعلق بمال دارد طلب کند که گما است در خانه های طاق و دلیل سواش
است و در خانه های خفت دلیل جنس بر جا که موجود باشد شریک باشد پس
و تریع و ثلث و مقابل او را باید دید اگر شکل محد باشد دلیل قوت مال چنانچه
باشد و کمی و زیادتی از تکرار آن باید گفت و اگر پس در رمل نباشد خانه دوم
باید گفت پس اگر شکل در دوم شکل خارج بود باید دید که گما تکرار دارد خرج
مال از آن سبب باید گفت هم از آن خانه و هم از اشکال متعلقه آن خانه که در رمل
موجود بود و همچنین اگر در دوم شکل داخل بود داخل از آن شکل و از متعلقه

اینست که در این شکل زوایای بیست و نه درجه و اگر تکرار
نموده باشند شکل چهارم را با صاحب چهارم موجب دایره عدمه ضرب کنند
و از نتیجه عدد گویند و اگر شکل بمزاج خود نشسته باشد ساعت از آن گویند و اگر
شکل چهارم تکرار نموده باشد و \approx موجود نبود چهارم را با اول ضرب نموده
از نتیجه عدد گویند و نیز باید که شهادت از غلبه عناصر طلب نماید که آتش دور است
و باد هفتمه و آب ماه و خاک سادس اگر آتش غلبه دارد دوز گیرند و باد هفتمه و آب
ماه و خاک سال و جمله خانه ها بهین قسم عمل باید نمود و اگر از دینی پرسند \approx را باید دید
اگر از فرزند پرسند \approx را باید دید و تذکیر و تانیث از هر جائیکه نشسته
باشد و عدد از تکرار آتش و اگر از محبوب پرسند \approx را به بنید اگر در خانه و در زمین
آمده باشد یعنی نظر دارد و بقوت بود محبوب دوست و یکرنگ است و اگر در خانه و
در زمین است یعنی ساقط است نه و بهین طریق است در جمیع احکام که بموجب جدول
سوال را نظر کنند و حکم نماید و اگر از اکل و شرب پرسند \approx را به بنید و از دین و دین
شکل بیرون آورد و جواب دهد که چه خواهد خورد و سوای ازین فایده
ششم اگر از رنج و بیماری پرسند \approx را به بنید تا کجا است در اول رنج سر بود و در دوم
عارضه دست باشد علی هذا تا دوازدهم و تکرار او و تسدیس و تملیث و تزیج و مقابله
محمول دارد که این در همه جا در کار است و اگر رنج نبود شکل ششم را باید دید و اگر
در خدمتکار و شاگرد پرسند از \approx و نیز گویند هر جا که باشد و در چهار پایه کوچک \approx را

[illegible]

شهادت و اگر خواهند که بدوند که در خانه که
و تا از پیشگاه متعلقه انخانه موجب حیدر و کرام کدام موجود است حکم
چنانکه مثال این در همین بحث نیست و اگر از چند آن پرسند
و از آن حکم کنند و اگر در ششم یا هفتم یا دهم یا از هم باطل
در خوف از جانب دشمن و خندان و گفتگو با آنها احوال مال
گوید از هر حال موجود باشد اگر نفیست بود و شریک و شواهد و احوال

مداخله و مداخله مال غایب است و خارج نه و علی بن ابی طالب
میراث بود و طلب کند و اگر از قرض پرسند را به بیند و اگر سوال از ترس
و بهت باشد نه را ملاحظه کند اما اگر در ششم و دهم بود حکم از نتیجه
شکرت اول و بهت است و اگر سوال از مال در دیده بود و نه و نه را طلب کند
و از آن حکم نماید در بردن و نه بردن یا آنکه خواهد برد یا نه و دیگر احوال او بطریق
که باره ذکر رفت بیان نماید و اگر سوال از سوختن مال بود بهین غلط از همین شکل
گوید غایب و بهت است اگر سوال از سفر باشد را که درین جد و مال منسوب بسفر است
ملاحظه کند اگر در خانه اول و سیوم و هفتم سین و دهم و پانزدهم باشد و شریک و شواهد
و نواظر خارج حد سفر وجود گیرد و نیکو بود خاصه که در بهت حد خارج باشد
که کنه دلیل اینجاست راه است با سینه حافیه که مقابله او نیز حد خارج بود و العکس
فانکاس و اگر سوال کند که سفر بهتر یا خیر است اگر در راه باشد و بهت و بهت و بهت

طلب کند و سخن گوید و در کریمخانه و کم شده و بینه و بینه بنید و در هر ربع که باشد کریمخانه
انظرف بود و اگر موجود نباشد از تکرار ششم گوید و اگر انهم تکرار نکرده باشد
به بنید تا شکل هفتم از کدام ربع آمده است و کجا تکرار نموده و حکم از آنجا کند
و اگر از اسرار پرسند پس را طلب نماید اگر در خانه های خفت بود و شواهد
و نواظرش داخل با نایب اسرار محض ماند و الا فلا و اگر از طویر پرسند پس را
طلب دارد فایده سخن اگر از نکاح پرسند پس را جوید اگر در رمل موجود باشد
نکاح شود خاصه که قوی بود و شواهد و نواظرش سعد باشند و در خانه هفتم
سعد داخل و اگر در رمل نباشد و در هفتم خارج باشد نکاح نشود و اگر از غایب پرسند
را طلب کند اگر در خانه های حیات تکرار کند مثل اول و دوم و سیوم و چهارم
و نهم و یازدهم حکم حیات غایب کند و اگر در خانه های حیات مثل ششم و هشتم
و دوازدهم و چهاردهم تکرار کند و شریک و شواهد خمس بود حکم بر حیات کند
و اگر دهم باشد و شریک و شواهد و نواظر سعد شوند غایب بیمار بود پس اگر نتیجه
هفتم و دهم سعد باشد غایب از بیماری خلاص یابد و عدد غایب از تکرار را باید
گفت یا از تکرار شکل هفتم و اگر از شرکت پرسند را طلب باید نمود اگر در
خانه های قوی بود و شواهد و نواظر سعد شرکت مناسب بود و بالعکس و اگر از احوال
درد و موضعی پرسند پس را طلب کند تا کجا است و از آن گوید و در هر ربع که بود
موضع درد همان است و اگر نباشد هفتم قائم مقام است و اگر پرسند پس را

و چهارم و دهم و چهاردهم شغل و عمل بماند و نافع بود خاصه که اول داخل بود و در خانه
بود و خواهد نفس حکم بر عکس کند و اگر چه موجود نباشد از نتیجه اول و دهم و دهم گوید
و در سوال احوال مادر را ملاحظه کند فایده یازدهم اگر سوال از برادر است
را نظر کند اگر در خانه های نیک باشد و خواهد و نواظر بران گواهی دهند امید
بر آید و الا فلا و اگر نباشد شکل یازدهم قایم مقام اوست و نتیجه سیوم و یازدهم
شاید او اگر سوال از فرزند غایب است بشرا ملاحظه کند و در دهم است غایب
را هر جا که باشند بموجب آن حکم نماید از سعادت و نحس و صحت و رنج اما ملاحظه
شود و نواظر ضرور است و اگر از خزانه سلطان پرسند چه و چه را به بنید که گوی است
اگر در خانه اینکه منسوب بمال اند موجود بود و شریک و خواهد سعد داخل دلیل بر خزانه
سلطان است که مال جمیع کرده و اگر در خانه های طاق باشد و خواهد نفس فایده
از دهم اگر از قوت دشمن پرسند را به بنید در خانه های طاق دلیل قوه دشمن
است و در خانه های زوج نه دیگر احوال دشمن و عدد دشمن از تکرار منوبات
انخانه و اشکال متعلقات انخانه هر جا که باشد جواب گوید و همین است طریق
جمیع منوبات اشکال متعلقه جمله خانه بموجب این جدول نیک فهم کن و در باب
در خانه اگر گشت یک حرف است نه والله عالم خاتمه در بیان مسائلات
تقریه و این مشتمل بر چند فایده است فایده اولی در اصول احکام از جدول
امام ابو عیسیٰ محمد بن عثمان زمانه بدانکه این جدول طرح است از جمله احکام اهل

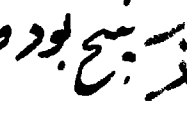
نهم ضرب کند و لذا بصورت صورتی بیرون آورد خواه خارج اگر انصورت در اول
با چهارم بود خفتر بهتر و اگر در دهم یا در یازدهم بود هم سفینیک بود و هم خفتر و اگر آن
جای دیگر بخیر این خانه ها که گفته شد آمده باشد انصورت را با شکلی که از جانشین
خانه نهم و صاحبش بر آورده باشند ضرب نماید پس اگر داخل منزل شود خفتر
بهتر و اگر خارج سفر بهتر نخس رنجی برسد سعد نه و اگر در رمل نیامده باشد از اول
و چهارم صورتی بیرون آورد از سیوم و نهم صورتی و ازین هر دو صورتی
پس حاصل اگر خارج است سفینیکو بود اما اگر نخس است در سفر رنجی رسد اگر داخل
سعد باشد خفتر بهتر بود و اگر نخس باشد در خضر رنجی رسد و در سوال خواب اگر خوب
دید که اگر موجود باشد قوی و نهم سعد داخل البته خواب دیده و الا نه و اگر چه
موجود باشد و لقوت اما نهم ثابت نخس و در ششم یا هشتم یا دوازدهم
تکرار کرده دلیل کند که خواب دیده فراموش کرده است و تکرار دلیل تکرار خواب
است از منوبات انخانه و اگر از علم پرسند بر و بر را بگرد که متعلق بعلم است و
را نیز ملاحظه کند در جای خوب و فواطر سعد دلیل حصول علم است و الا فلا و
احوال قدر از این گوید و در یک دین را طلب دارد و بطریق که بارها ذکر رفت
حکم نماید فایده دهم اگر سوال از حال سلطان بود طلب کند در خانه های قوی
ونیک خواهد است مسود دلیل قوت سلاطین است و حصول فایده از ایشان
و الا فلا و در سوال شغل و عمل طلب کند در خانه های نیک مثل اول و دهم

مغرب مغرب این جدول غریز دارند و از انوار به المعنیات خوانند و هر حاجت
 که دارند از این جدول معلوم کنند و معتبر میدانند و آن بسته عدد که بازای در خانه
 نهاده است کدام است پس شکل خانه مقصود را تا شکلی که مدلول عدد اول است
 ضرب کند و حاصل را با شکلی که مدلول عدد ثانی است ضرب کند و عنصر این حاصل را
 با عنصر شکلی که مدلول عدد ثالث است ضم کند و بجا این قسمت نماید و ابتدای طرح از خانه
 مقصود کند آنجا که بایستد آن شکل دلیل بود بر بود و نای بود و نیکی و بدی حایل سایل
 که روم یانه و در خانه نهم و سوال از سفر بود

سوال در جدول و بازای این

یافتم را با ضرب کردیم و در سیوم بود و چون

حاصل شد و بعد از آن در جدول یافتم و در پنجم بود و چون

ضرب کردیم حاصل شد و عدد عنصر پنج بود و بعد از آن در جدول یافتم

و در خانه اول بود عدد عنصری هفت است برهم زدیم مجموع دوازده شد از نهم

طرح کردیم هشتاد و نهم خانه باز اول گرفتیم طرح بچهارم رسید و در خانه چهارم را یافتیم

حکم کردیم بر آنکه این سفر کرده شود و نیکو و براحت باشد و باقی را برین قیاس

کنند و از نا اهلان نگاهدارند که بنا اهل چیز می آموختن غلام است

چنانکه از اهل واک فتن

والله عالم و جدول مغرب ربه المغیبات غایت

خرانی شود و در صفت تصرف کردن به از تجارت بود و غایت سوکندی خورد و است
که او را روانه بود و ازین دو شکر که روی بهم و او آن شکر که در شمل است ظفر
خواهد یافتن و این زن را نیاید خواست که بد فعل است و او را رفتن بود نزد اصل است
اما درین عمل این و این زیادت خواهد کرد و رسول رسالت برایش گذارد و مراد
حاصل کرد و تجارت بجائی رود که خیر و خیرین باید و سود و حشکی به بود و زیادت
رود کرد و درین میراث و در تجارت فایده نیست و بیمار را خطر است و بدین طرف
که اندیشه کرده است نیاید رفت و این کاشته درین عمل راست کار است و این
کار که منی اهی بکنی و در نقل خیر و برکت اما دیر باز آید و امید که در همه تمام
حاصل شود اگر در آن جد بجائی این وصلت دیر بماند در میان این دو فرزند آن
ایشان و غله بسیار از آن خواهد بود و آب روان بسیار و غایب سر راه است
و مقامی ندارد و از دست رفته بدست باز آید و حامله دو پسر آید و خیر این دو پسر نیاید
و ازین خیر بعضی راست بود و بعضی راست و اینها که جنگ میکنند زود صلح کنند
و در آن مقام که مری و آنچه طلب کنند نیاید و سفر ریزی به از خشک است و این نزدیک
باجیم راست نیستند بر یکدیگر حیل میکنند و غایب باز رسد و اگر دیر آید از دست
غلام جنیری فرستند و غایب شده و کم گشته بعد از مدتی بدست آید و کالا که خریده
زبان فرو شده و مال بدست نیاید و بر حوز و درین جایگاه خواهی ماند و یاد دل خوش
و سحر باز خواهی گشت و حامله دختر آرد بعد از شفت بسیار و صاحب خیمه ولایت و برکت

[illegible]

فایده آخری در بیان حکم کردن از خانه باز آمدن صاحب کشف
الاسرار از استاد زنا فی مہرین رحمۃ اللہ نقل کرده کہ در حکم مطلق کردن باید کہ نظر
کنند در پانزہم اگر شہ بود ضمیر بجهت سفر و خصومت است دلالت کند بر دست
یافتن بسفر و خطر و خصومت و رسیدن برادہا و حصول امید ہا و مسافر سلامت
برسد از جائیکہ بتجارت رفتہ بود اما چہری فروختہ نشود و از سلطان بہترسد و کہ
بر روی دست نباید و حال سلوک نیکو بود و بامنفعت و خوین غلہ و نرخ میانہ بود
و مردم را بیماری بود و اگر بجهت و غالبیت و قہر و غضب سوال بود ہر کہ پیش
دست کند ظفرا و را باشد بخریم از برای خوف بود در سفر و خطر در امان باشد
و حاجت روا شود و سفر نباید رفت کہ از راہ باز کرد و بسبب خوف و کس کہ رفتہ
باشد دلیل بر خوین بود و دوستدینک است و در معاشرت و معاشرت دلیل
فرزند خوف صورت است و عمارت و زراعت نیک بود و شرکت میانہ و ہما
ایضا و ہر کسی کہ مصاحبت کند در روی دوست بود و در باطن دشمنی و خصمان
بایکدیگر برابر بودند و بنحور را دلیل سحر است و علاج پذیر شود بہر صاحب
کہ بموجب شرع بود و اگر دوا نیچہ از سلطان امید میدارد و بیایدہ در تجارت
نفع بسیار است و اگر بحاجت نزد کسی رود ہمت او بدو نخواہد داشت و اگر مالے
یا کنی طلب کند بیاید و وعدہ وفا شود و از صاحب دولت فیروزی باید و بعد از
نسل او را نیک بود و بادہای مخالف و زود و فراخ خواهد بود و در اطراف عالم

پس نقطه باد و ۱۳ و ۱۴ بر گرفته شکلی سازند و بعد و نحس اشکال و قوت
نکاه دارند و این شکل از ان سایل که سوال از جانب او کرده اند تعلق دارد پس این
شکل را با شکل اول موازنه نمایند هر کدام که قوت آتش دارد مال او را پیش رو
فایده اخیری اگر پرسند که محبت و شوق کدام پیش است آتش خانه و و و
گرفته شکلی سازند و ضعیف و محد و نحس نکاه دارند و این دلیل سایل است
که سوال از جانب او میکند بعد نقطه آب و و و برگزیند و شکلی سازند
و این دلیل مسؤل است و بان شکل موازنه نمایند و از سعادت و نحس و قوت
و ضعف حکم کنند که محنت کدام بیشتر است فایده اخیری اگر پرسند که ازین دو کار
یا ازین دو مقام کدام بهتر است به نیت کاری جبهه گانه رملی زند و شکلهای
با نزدیم را با هم ضرب کنند نتیجه در هر کدام که باشد آن بهتر بود و اگر در هر دو باشد
هر دو بهتر بود اختیار سایل را است هر کدام که خواهد پیش گیر و اما در هر کدام که اشکال
سعد بیشتر باشد آن بهتر بود و اگر نتیجه بود و اگر نتیجه در هیچ کدام نباشد ترک اوید
تر بود و الله عالم فایده اخیری در حکم مطلق بیمار رملی زند و شکل اول و ششم و ششم
و دوازدهم گرفته اسباب سازد و در مل تمام نماید و درین زایچه ثابته نظر کند
و ششم و ششم و دهم و دوازدهم پس اگر داخل یا ثابت نحس باشد بیمار را خطر
عظیم است فایده اخیری در بیان حرکت خانه حرکت خانه اول از خانه بخانه
و حرکت خانه دهم از مخارجی بخانه سیرم حرکت یک و سنگ خانه هم منیع فرنگ

باید مال بسیار جمع کند و باز کرد و بر سر رسول سلامت بخواهد و چیزی می آرد
و دین و دین و دین و دین که نهاده بود حرکت کرده و رنج را بیماری ضعیف است
خدا صحت داد و ببرکت و جمعیت و نقل و کتابت و نامه فرستاد این همه نیک
و در منبر ابرار از استاد زمانه چنین نقل کرده است که اگر چه در پانزدهم افتد
گشته و تخته و تابوت و کور و دندان و زن اکبت است و دلیل است بر مردی که جایگاه
وراه کم کرده و کم شده باز یافته شود و تدبیر اینک است و زن حامله و زن آسینه
که پنهان خواهند خوشتن و خدشکار رفتن و غایب را حال بهتر است و غایت در میان
گشته یا در میان کوه است که در آن چشمه است یا آب روان رسول و غایب
بسلامت برسد و چیزی بسیار در حرکت و سفر و تجارت نیک بود و ممکن که از آن حرکت
با دریای گذشته شود و مال اندک نزد جمع آورد ضمیر از غایب و شده و کم شده
بود و نقل و حرکت کردن مناسب است و مراجعت نمی نماید و چون دو قوم با هم نزاع
کنند ملائت و بر آنند که بسیار دست دهد و خرید و فروخت بعضی زود و زود گیرد
و بعضی بتامل و غلبه از آن و نیک شود و در نزاع پیش و سستی نیاید کرد و از آن
اشکال که حاصل شده باشد دلیل گوید و اگر از قریه بود جمعیت خاطر بود و در مقام
ساکن شود بهتر بود از سفر و جبر غایت بحدار رسید و از محاسبات و بود او محاسب
توقف باید کرد و مال را زود خرج نیاید کرد و بر حاصل کرد و کم شده و غایب شده
و اگر بخت در دست آید و غایب در مراجعت کند و چون دو کسی با قبیله که نزاع کنند

و حلقه نو بر و قلعی کرده و کلیمهای بر و باشد در مردم خواننده و گوینده و سازنده و کوب
و ایلی و زو شمال دارد بر دریا باشد جنوب رویه و دو طبقه است رویه و طبقه
و کا و لک و دود خورده و سیاه شده در مردم بد اصل در ری باشد جنوب رویه
یک طبقه سیاه و دیران و بت در دزدان در ری باشد شمال رویه یک طبقه
و سرخ رنگ و حلقه از برنج در مردم خیز و سیاهی و دزد و جلا و وقتاب
در ری باشد سفید رنگ یک طبقه و شفاف در میان از و کشیده باشند و روی
نقش بود و غرب رویه و یک طرف او حوض آب باشد در جوار بهر کاذر و مردمان
کافه ساز مشر در ری باشد زرد رنگ یا سرخ زرد شرق رویه و دو طبقه
در مردم بزرگ یا پادشاه یا امرا در ری باشد دو طبقه سفید که بسیار
و نو و کلیمها بر زده و نه است و نه بلند غرب رویه در جوار مردم پر نیز کار و متقی
مشر در ری باشد یک طبقه و دراز و کج و کهنه و دیران مثل در کلنخ با حمام در مردم
نابکار و فاسق و کذا و دزد و دروغ کوی رو بطرف شرق دارد و در ری باشد
اسفند یا سرخ رنگ و غرب رویه و یک طبقه و سینه در مردم دزد و طوطی
به در ری باشد سفید مایل به زردی و تیره یکی یا سرخ مایل به تیره یکی
تو و یک طبقه و بلند در مردم به عیش و نشاط و شمال رویه در ری منقش
و لطیف است و نه بلند و کلیمها بر زده در مردم نجس و دیوان و مردم
بزرگ و شمال رویه در ری باشد دو طبقه مثل در یک نورادی و سفید یا سبز

اگر جامع را حاضر کنند نازد در میان این با کدام است رمل نزل و بین اگر شکل
 دایره در رمل موجود باشد پس دلیل است که در دوران جامع نشد و الله اعلم
 فایده آخری در باب حکم بر مهبی و مقصدی و آن چنانست که رمل زند و قرعه
 تمام کند و از آتش اول و دوم و سوم و چهارم شکلی برآورد و از بازدهم و یازدهم
 و چهاردهم و پانزدهم شکلی و از آب پنجم و ششم و هفتم و هشتم شکلی و از خاک
 یازدهم و سیزدهم و نهم و پانزدهم شکلی پس از شکل آتش و خاک شکلی استخراج
 کند و از شکل باد و آب شکلی و از این هر دو شکلی و حاصل یا خانه مقصود کند و آنچه
 نژاد از آن حکم نماید از داخل و خارج و ثابت و منقلب و سعد و نحس و حکم این دایره
 قطعی است و الله عالم فایده آخری در باب حکم و نیز اول را با پنجم زند و حاصل
 نهم و آنچه برآید نکند که بموجب عنصر صغیر چه عدد دارد و با عدد شکلی و دوازدهم جمع
 نموده از اول طرح کند بهر خانه که فرود آید ضمیر حکم از آن شکل کند یا از آن خانه
 فایده و اعرف فایده آخری در حکم محل نظر کند بر او تا و اگر جمله سعد باشند
 حکم بر سعادت کند و اگر جمله نحس حکم بر نحس است و اگر بعضی سعد و بعضی نحس
 حکم بر توسط حال نماید یا از اغلب خواب دهد فایده آخری اگر پرسند که مال که بیشتر
 دارد از آن و شوی ناکسان دیگر هر که را که خواهند تا بعد که نقطه خاک ۲ و ۱ و ۲ و ۱
 بر گرفته شکلی سازند و قوت آن چهار شکل که نقطه از و بر داشته زود است
 گاه دارند و سعد و نحس ایشان کنند و این شکلی که حاصل شده از این دستور همان

و اینجور رنگ و زنجیر قلعی کرده در مردم نیک و مردم کل کار و کوچ کار و در طرف
غرب دارد و الله اعلم فایده آخری در بیان نشان بفتاد در اگر برسند
که این در میان این کس در کدام اعضا حال با ایشان با عیب دارد نظر کنند به شکل ششم
که کجا تکرار دارد پس اگر در هفتم بود بر روی خانی یا پیشانی دارد یا بر سر و ششم
بر قفا و گردن و در نهم بر کتف و دستها و دزدیم بر سینه و در باز دهم
بر پهلو و درد و از دهم بر ناف و شکم و در اول بر ذکر و فرج و در دهم بر بدن
و در سیوم بر زانو و در چهارم بر ساقها و در پنجم بر کعب و در ششم
یعنی اگر تکرارش نباشد بر قدم و کعب و بدانکه شکل سعد حال است و خس
ذخیم و جراحات و الله عالم بالصواب میگوید مولف رساله که این مسئله و بموجب
درد و از ده گانه و تقسیم اعضا بر دوازده خانه است اما کمالا یحقی اما اگر تقسیم
اعضا بر حسب خانه شانزدهم گانه کرده شود پس خانه هفتم که خانه اول یعنی
طالع مذکور است دماغ و پیشانی و صاحب و طبقه و ششم که دوم است گوش
و علی بن اخیانچه در فصل اول باب سیوم در همان منوبات خانه گذشت
فایده آخری اگر کسی سوال کند از کسی که در خانه خود درجه کاد است و چه میکند نظر کنند
در دهم اگر باشد در خانه خود از خود و از قدم خود و بعد ساخته میر گوید و از صدقه
و رکاب چیزهای خیر می اندیشد و اندیشه از خرید و فروخت و مال باشد
و چیزی کلان در پیش دارد و بیکار نشسته باشد و در دل او کارهای فساد میکند

خانه هفت و شش خانه سی و شش و شش خانه ۱۱ چهل و شش خانه هشت و شش

بود خانه ۱۰ پنجاه و شش خانه ۱۲ و صد و شش خانه ۱۳ سیصد و شش خانه ۱۴

چهار صد و شش خانه ۱۵ با صد و شش خانه ۱۶ هزار و شش خانه ۱۷ را وقت باید

گفتن که سوال از حرکت باشد یا از سؤ تکریم یا خداوند خانه حرکت در کدام خانه

تکرار کرده است حکم ازان کند و اگر چند جای تکرار کرده باشد همه را یک قسم المقدار

که رفته باشد یک با و اید و الله عالم فایده خری در بیان در خانه و در اگر بر سهند

که در خانه و در چه نوع است و کدام طرف بهین تا در نیم چه شکل آمده است

و حکم ازان کن و در خانه سایل یا از سیوم کوئی پس اگر در نیم ~~در~~ ~~در~~

سیوم باشد در خانه سایل شرق است و در خانه و در شمالی و اگر در نیم

باشد و در چهارم کویم که مقام در و جانب شمال است و علم سایل

جنوب پس خانه و در و سایل مقابل یکدیگر بود و اگر چهارم و دهم هر دو یک شکل بود

کویم و در و سایل در یک مقام اند و در یک محوری و دلیل است بر و یک

طبقه زرد رنگ و تو در مردم بزرگ مساوات و در مسجد یاد و دار القضاء

روی بر و در و دو طبقه و با قیمت سفید به کونه با جگر رنگ جنوب روی مردم باز

یا عملدار بن سباه باز و دو طبقه و ویران و کهنه شرق روی مردم و در و یاد و نشان

یا کداری در ی باشد سباه و است و یا بوفلمون و نقش و دو طبقه و در و نشان

لوینده یاد و دار بن در ی باشد نو یک طبقه زرد و سفید و یا بوفلمون و یا بوفلمون

و از خویشان سخن میگوید اندیشه از مقام بود و نفع میکند و در آن ساعت او را
یا کسی فساد می رفته باشد و دال او پاک نباشد و هم در مقام او و در آن پاک نگذارد
میکند و در طرب و نشاط باشد و مشغول شطرنج و نزد بود و نگرانی مسوق باور
دارد و از خبر دهد می رسد و در آن فساد می باشد و رفته باشد تا بجا می رسد
و در پیش او قدمی باشد و یقین با چیزی نویسد و بسته بود و در پیش او
غایبان و شریکان و ضد آن سخن می رود و اگر سوال از مردی است یا بی
نیاید و فساد می کند و اگر سوال از زن باشد که نیاید یا بیاید و فساد
میکند و از مقام سرگردانی دارد و اندیشه دشمن میکند و از آن
و میراث و گفت و گو دارد و در پیش گوشت با چیزی سخن دارد و قدری
جنوات باشد و پیش از دست و نزد او زنی یا مردی باشد و از خود
و علم چیزی میگوید و در شغل و عمل است و از بزرگی و سلطنت
و در پیش شعدانی دارد و سخن از دوست و امید میراند و در پیش
شیرین باشد یا چیزی پوشیده از سخن از دشمنی و چارپایه یا در پیش او
چارپایه کلان باشد و یا از مردگان و کورستان سخن میگوید و در پیش
و از جنگ و فتنه براند و در پیش او کلاه یا چیزی حواری باشد و از کوبیدن
و منظر بان و اهل طرب سخن می رود و در کس و زبان و مردان باشند
سخن از مالان و نقاشان و حکیمان و وزیران می آیند و البته در آن مجلس

والله عالم نوحه یکر در بیان طالع وقت از رمل نقطه های فرد خانه پنجم و هشتم
 بشمارد که هجده است آنچه باشد از اول بخانه هجده قسمت نماید که سبزی شود و نیکو
 که در آن خانه کدام شکل است و کدام برج منسوب که طالع آن باشد مثلاً در پنجم
 بود و در هشتم شتر بود و با هم چهار نقطه دارند پس طرح چهارم رسید و در آنجا
 گویم که طالع وقت سرطان باشد و الله اعلم فایده آخری که عمده بر منی فواید است
 است و حکما آنرا در هیچ کتابی ازین فصل یاد نکرده اند و اگر در بعض رساله چهره
 ازین نوشته اند بایامه و اشاره ذکر فرموده تا نظیر هر نامی برین شاید پس از سفید
 موافق رساله از کتاب بد آن و فویدی یافته عراب بر آن مدعا که ماصد حجاب در سلطان
 الفاظ و معانی مختصی بود بر منصفه این صفحه جلوه داد باید دانست که با بروج و کواکب
 و حروف آنها و نیز طبیعت عناصر و ملائکه که بر بروج و کواکب و عناصر راجع موکل اند و این
 در عمل ماهر و قادر نژدی اما منوبات به بروج نیست که در جدول نموده می شود

ت	ع	ج	ز	س	س	ن	ن	ع	ق	س	ج	د	ع	و	ح
ا	ع	ج	ز	س	س	ن	ن	ع	ق	س	ج	د	ع	و	ح

و جدول منوبات حروف بعناض و شماره اینست

دیگر آنست که از اول تا دوازدهم هر خانه را بساعت منسوب کند خانه اول به ساعت
اول و خانه دویسم ساعت دوم علی هذا تا دوازدهم پس بگوید که در هر خانه کدام کدام
شکل نشسته است از سعادت و نحس و غیره منوبات الشکل حکم نماید که درین
ساعت این چنین بوقوع خواهد آمد مثلاً خانه اول را طالع ساعت اول سازد
برشکلی که آمده باشد و در بیشتر را خانه مال و دخل و خروج و قدم غایب و پیشانی
خانه و نقل و حرکت و اقربا و علی هذا باز خانه دویسم را طالع ساعت دوم و در بیشتر
که خانه سیوم باشد خانه مال و دخل و خروج و نفس علی هذا بگوید باید که درین
فایده کثیر است فایده آخری در بیان بیرون آوردن اوتاد است
فقال گفته است که اگر خواهد که طالع کس از رمل بیرون آورد و در رمل بیرون آید
اوتاد آن برگردد بایکدی ضرب نموده شکلی حاصل کند که اسم آن را در هر خانه
عدد آنرا گرفته شانزده گانه طرح نماید و بایق بر خانه های قسمت کند و خانه های
الشکل طالع انکس است و اینها هم گفته که قول بعضی استادان چنان بود که شکل با نوزدهم
باشکلی یا زدهم ضرب کند آنچه حاصل شود بگوید که کدام کوکب تعلق دارد و کدام برج آن
طالع باشد و در انوار از ملقط می آرد که کس را که طالع مولود معلوم نباشد و خواهد
که طالع او بیرون آرد سه بار سوره اخلاص بخواند به نیت صادق پس دعا بگوید
یا سوره خوانده رمل رند انگاه از سیوم و پنجم شکلی بدر آرد و به نیت که انشکلی بکدام
برج منسوب است طالع آن برج بود و مثلاً اگر خداوند سیوم بود سه درجه باشد

حروف این شدند می پر خ ن ت ص ث د پ ه س ل ط خ ج ح ط ی م ر ک

حروف در لغت		حروف در لغت	
حروف در لغت		حروف در لغت	
ا	ح	ب	ج
و	ز	د	ح
ی	س	خ	ح
ل	ش	ط	ح
ه	ن	ع	ح
ن	ت	ض	ح
ع	ح	ذ	ح

پوشیده نماید که در تقسیم حروف اجزاء اختلاف است و همچنین
 نیز اختلاف واقع گشته و صحیح بر قول نزد اکثر در تقسیم حروف است
 که بیشتر در فصل استخراج اسمی گذشت اما چون درین عمل مشغول بودیم
 مضموم اند و بادی مفتوح و اله اعلم بحصص احوال اکنون چون خواهی که برای بر مبین
 مطلبی که مثل محبت و عداوت و نوح و غریب بدین نوع عمل نمائی باید بدین که طالع
 و خانه مقصود کدام کدام شکل واقع اند و از حروف بست و هشت گانه کدام حرف
 اینهارا با حروف برج و کوب آن اشکال بگیرد و چند آنکه امکان دارد متصل نویسد
 و بحسب اغراب عناصر که در جدول مذکور شد منسوب سازد و بسایر دیدنات بخواند

م	ن	ب	خ	ز	ت	ص	ص	و	ر	س	ا	ر	ع	ح	ط	ق
ق	و	ط	ز	ح	ب	ع	ح	ر	ن	ل	ت	س	ص	ر	ص	و
و	ق	ص	م	ر	ط	ص	ز	س	ح	ت	ن	ل	ع	ن	ح	ر
ر	و	ع	ق	ن	ص	ع	م	ل	ر	ب	ط	ب	ص	ح	ر	س
ر	ر	ر	د	ع	خ	ص	ب	ق	ت	ن	ط	ص	ب	ع	ر	م
ا	م	ر	ر	ز	ع	د	ب	ح	ص	ح	ط	ص	و	و	و	ب
ر	س	ن	م	ص	ر	ر	ر	ح	ر	ز	ص	ع	ح	د	ب	
ن	و	ن	ح	ق	ع	س	ل	ز	م	م	ع	س	ر	ر	ر	ط
ن	ب	ر	ت	ر	و	ص	ل	ج	م	ق	ق	ر	ع	ن	س	ص
ص	ر	س	ن	ب	ن	ر	ع	ت	ر	ق	د	و	م	ص	ع	ل
ح	ن	ن	ط	ح	س	ص	ب	ب	م	د	ر	ر	ق	ع	ر	ا
ب	خ	ت	ص	ر	ل	ع	ط	ق	ر	س	س	و	ی	ن	ا	ب

اما رعایت شروط ماعلی ضرور داند که اگر برای اعمال جفر نویسد مثل چوبست یا کجوب
و سحر غلوب و حصول مال و طلب فرزند و رفعت و عزت و جاه و مرتبت و غیره باید
که ساعت سعد اختیار و بخور آن سناره جینی علی بسوزد و نمشک و زعفران و کلاب
بر کاغذ حریری مامور دارد که هر باشد نویسد و برای اعمال شرمانند عداوت
و هلاک دشمن و بمریض از سیلین بر کاغذ ساده نویسد و ساعت نحس اختیار
نماید و بخور آن سناره بسوزد و بداند که اگر برای شفای مریض نویسد طالع

مرکب ساختم بدین منظم کنیز تحسین صحتی بر سلسله محقق پس برای
خواندن دادیم اما برای نسیان مدق منطابط صدر موفر کردیم و مرلیج درست شد

دادیم زمام یعنی سطر اول مربع خ ن ت ص می در سطر چهارم

سطر دوم ق س ع خ ن ل ت ص می و

سطر سوم د ق می مرد و س ر ح ت ب ل ع ن خ ر

سطر چهارم ر د خ ق ن ل س ب ت ص خ ر س

سطر پنجم س ر د ح خ ص ق ت ل د ص ب ع ر س

سطر ششم ل س ر د ر ح د س ر ص ح ط م ن خ ر

سطر هفتم ت ل ن م ر د ر ن خ ر س ر

سطر هشتم ت د ل ح خ ع س می ن د م ص ا ر ط

سطر نهم ت ح ل خ ع ب ر ت د ل ن خ ر ح ق ن ل

سطر دهم ص ط س ر ن ر ع ت ر ق ر ص ر د

سطر یازدهم خ می ن م ر س ص س م ر ن و ق ر ط

سطر دوازدهم ن خ ت می ر ل ع ط ق ح س می ن ب

سطر سیزدهم م ر ب خ ن ت ص می د ر س ل ر ع ح ط ق

در سطر سیزدهم زمام یعنی سطر اول باز آمد اکنون در مرلیج بر کردیم

مرنج انیس

یا قرقل یا عود مربع یا کل سفید یا عود یا بنفشه شمس صندل سرخ یا بیدار
 سه بار بجان زهره صندل سفید یا پوست سبب یا برنج یا کل ارغوان یا زعفران
 قرص سفید یا سنبل یا عود یا قرقل اکنون طریقی دیگر که اعلیٰ او اکمل است بیان میکنم
 که هر که دریافت دریافت باید که از ما اعلان مخفی دارند و از اهل درنج قفر، بندها
 یعنی مخصوص باعمال خیر است مانند حصول مال و دولت و جاه مرتبت و غیره علی الخصوص
 وصال یا محبوب و تسخیر قلوب و تسخیر قلوب انسان و دیگر از حکام و عاuid غیر
 راسه محبت میان زن و شوی و آن آنت که عدد حروف شکل طالع سابل
 لب است و عدد موکل حروف آن شکل و عدد موکل حروف آن بروج
 در طبع بروج و عدد موکل طبع بروج و عدد ستاره شکل طالع سابل
 و عدد موکل آن ستاره و عدد حروف آن ستاره و عدد موکل حروف آن ستاره
 جمع کند و همچنین از شکل طالع مؤول که مطلوب است اعداد بگیرد و این
 اعداد مطلوب را با اعداد طالب جمع نماید و رسمی از اسمای حسنه موافق
 مطالب خود گرفته عددش نیز با وی یار سازد اما ملحوظ دارد که بعد جمع این همه
 اعداد باید که روح باشند نه فرد و الا اسمی اختیار نمایند که بعد یکجا کردن عدد آن
 اسم آن مجموع روح گردد اما شرط است که اسم موافق مطلب باشد مثلاً برای
 محبت اسم جامع دود و را اختیار کند و برای حصول اسم منعم و بایستی
 هفتاد و سه شکل مربع بطوریکه در جمیع خانهای آن مربع عدد روح بوده و در هر

و چهارم دوازدهم را برگیرد و برای بستن و خواندن بطریقیکه گذشت بدین و برای
مکریضی اعدا طالع او که هفتم است و هشتم او که دوازدهم باشد برگیرند و بهر صورت
مسطور ربط کرده زمام را به بند پس اگر حروف الف با و ج و د و ه و ز و ح و ط و
بدر با اندازد و خایک در کور کینه دفن کند و همچنین برای هلاکت دشمنی که در راه
هشتم او را که حسب و در شانزده گانه خانه سیوم باشد برگیرند و بدین
نماید و بقیه برین قیاس اما خضوطه طلسم پس از قول شیخ ابو العباس
رحمه الله علیه پس هر حرفی را چند نوع نویسند الف را یک صورت است
و یاراد و صورت است ب و نا و نا همچنین و حیم را دو صورت است
و دو صورت است ح حر و خا را دو صورت است خ خا و دال را دو صورت
و را و زار را بر همین صورت مشهور نویسند سین سه صورت دارد
و شینی همچنین و صاد را دو صورت است س س و ضا و همچنین و عین را سه
صورت است ع ع و مع و غینی همچنین و قاف و غینی همچنین و قاف را دو صورت
ق ق و قاف را سه صورت است ک ک کا و لام را دو صورت است
و میم را سه صورت است م م و م و مارا شش صورت است ه ه و
و نون را دو صورت است ن ن و ن و دا و بر صورت مشهور است و لام الف را
شش صورت است لا لا لام لا و یاراد سه صورت است
اما کوزات ستارگان نیست زحل و مریخ و زهره و ان با شمس با غیره

موکل حروف کو اکب روحانی نرفائیل ام اکیل در داییل عددش
 طبعیت بروج حرارت عددش ۱۰۹ موکل طبعیت قلماسیم عددش

جمله ۳۷۷ اسم الہی و دود عددش ۲ جملة الله اعداد
طرح ۲ باقی ۱۰۱۹۲ اگر خضر ربع تمام و کمال گیرم اگر چه کسر باریق نمی ماند اما
عدد فرد می شود لهذا از مجموع آنچه بعد طرح مانده است چهار عدد کم کردیم
بس خضر ربع ۳۷۷ کردید از خانه پانزدهم بزرگاری هشت هشت شروع
کردیم و در خانه سیزدهم چهار عدد اضافه نمودیم بدین نمط

The image displays a 3x3 grid of nine squares. Each square contains a unique pattern of black squiggly lines and dots, designed for a visual search task. The patterns are as follows:

- Top-left square:** Contains a single squiggly line and a single dot.
- Top-middle square:** Contains a single squiggly line and a single dot.
- Top-right square:** Contains a single squiggly line and a single dot.
- Middle-left square:** Contains a single squiggly line and a single dot.
- Middle-middle square:** Contains a single squiggly line and a single dot.
- Middle-right square:** Contains a single squiggly line and a single dot.
- Bottom-left square:** Contains a single squiggly line and a single dot.
- Bottom-middle square:** Contains a single squiggly line and a single dot.
- Bottom-right square:** Contains a single squiggly line and a single dot.

نست این نقش در هر چهار گوشه نوشتم و وقت

سری عظیم است و جمیع موکلات را پس است آن شکل در هر چهار گوشه نوشته
در بازو به بند و وقت نوشتن تعویذ جمیع موکلات را معه اسم الهی بعد و کبیر
یا متوسط یا صغیر بخواند و بخوبی ست سبک آن بسوزد مثلاً سوال از دست که معکوف
سایل را دوست دارد و در خانه اول که طالع سایل است بنشیند و خوش
طالع عدوش ۹۷ موکل حروف شکل طالع اسماعیل ابراهیم طالع عدوش
برنج میزان عدوش ۱۰۸ موکل برنج صهر اکیل عدوش ۳۵۶ حروف بروج
صغیر عدوش ۱۹۴۰ موکل حروف بروج اسماعیل روفایل بودا سیل عدوش
۵۵۷ استاره شکل طالع سایل زهره عدوش ۶۱۳ موکل ستاره
عدوش ۷۵۷ حروف ستاره خرف نع عدوش ۱۱۳ موکل حروف ستاره
زوبانی سر حاکیل ابراهیم عدوش ۵۶ طبع بروج
عدوش ۶۱۳ موکل طبع بروج قاف هم عدوش ۷۵۷ جمله اعداد
و در خانه پنجم که خانه مطلوب است بنشیند و خوش است عدوش
۱۱۱ موکل حروف شکل اسرافیل سر حاکیل عدوش ۷۵۷ بروج شکل
فوس عدوش ۱۶۶ موکل بروج شیقاییل عدوش ۳۷ حروف بروج
ح ف نش عدوش ۸۸ موکل حروف بروج تنکفیل سر حاکیل
عدوش ۱۳۴۴ استاره شکل طالع مطلوب مشتری عدوش ۵۰
موکل ستاره خجرات عدوش ۱۰۷ حروف ستاره مذکور و عدد

[illegible]

نوشتن بخورات سوختیم و آن همه موکلات را همه اسماء حسنہ بخواندیم
به منطبق با اسماعیل یا ابراهیل یا صہراکیل یا اسماعیل یا ابراهیل یا نوحائیل یا نوحائیل
یا اسمون ماروئیل یا سرحاکیل یا ابراهیل یا نوحائیل یا قاف میم یا سرافیل
یا سرحاکیل یا شیطائیل یا تکفیل یا سرحاکیل یا ابراهیل یا نوحائیل یا نوحائیل
یا نوحائیل یا ابراهیل یا ابراهیل یا قاف میم یا سرافیل یا سرافیل
سهولت درک جدولی می نویسم تا وقت عمل در استخراج اعداد
و موکلات و عده ایشان گردد و آن اینست

[illegible]

مرد و دل	جود	مرد و دل	مرد و دل	مرد و دل	مرد و دل
برج	برج	برج	برج	برج	برج
ح فش	۳۸۸	تکفیل	۱۲۴۶	شعب	۹۵۰
خا	۸۰	خا	۸۰	خا	۸۰
ط	۲۲	ط	۱۰۵۶	شمس	۳۰۰
ربخ	۱۰۲	ربخ	۱۱۸۲	راس	۲۶۱
ص ع ط	۴۰۹	ص ع ط	۱۱۰۵	عطار	۲۸۲
ط ک ص	۱۹۹۰	ط ک ص	۱۵۵۰	زهره	۶۱۲
ح ت و	۱۰۲	ح ت و	۱۱۸۲	زحل	۲۵
اع ه	۱۰۰	اع ه	۶۸۲	زحل	۲۵
س ل ر	۰۶	س ل ر	۰۶	میخ	۱۵۰
ط ح	۲۹۰	ط ح	۲۹۱	قر	۳۳۰
ن و د	۲۲	ن و د	۱۰۵۶	شمس	۳۰۰
ح ت و	۶۰	ح ت و	۱۰۵۸	مشرقی	۹۵۰
ر ت ل	۱۰۰	ر ت ل	۶۸۲	زنب	۳۵۰
ج م ز	۵۰	ج م ز	۳۱۳	میخ	۱۵۰
ق ی ص	۵۰	ق ی ص	۱۱۹۲	زهره	۶۱۲
س ل ر	۲۰۰	س ل ر	۴۴۴	عطار	۲۸۲
قر	۳	قر	۸۸۱	قر	۳۳۰

کائنات میں قنیف شاہ مجاہد فی الباس